

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ • ЦЕНА 3 ДИНАРА

БЕОГРАД, ФЕБРУАР 1999. ГОДИНЕ
ГОДИНА X, БРОЈ 601

СТОП

СПЕЦИЈАЛНОМ РАТУ!

ОБЕЛОДАЊЕНЕ ПРЉАВЕ НАМЕРЕ АМЕРИКЕ

ЗЕМУНСКЕ НОВИНЕ

ЗЕМУН, ЈАНУАР 1999. ГОДИНЕ

ГОДИНА X • БРОЈ 232 • НОВА СЕРИЈА БРОЈ 73
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

ДЕЛЕГАЦИЈА САВЕЗНЕ СКУПШТИНЕ У РУСИЈИ

Оснивач и издавач:
др Војислав Шешел

Главни и одговорни уредник:
Синиша Аксентијевић

**Заменик главног
и одговорног уредника:**
Душан Весић

**Помоћник главног
и одговорног уредника:**
Јасна Олуић

Редакција:
Момир Марковић, Мирослав Васиљевић,
Наташа Јовановић, Јадранка Шешел,
Јана Живаљевић, Огњен Михајловић,
Весна Арсић, Коста Димитријевић,
Ивана Ђурић, Драгољуб Стаменковић,
Вељко Дукић, Александар Вучић,
Дмитриј Јанковић

Секретар редакције:
Љилана Михајловић

**Технички уредник
и компјутерски прелом:**
Северин Поповић

Дизајн колора:
Борис Ступар

Лектор:
Зорица Илић

Карикатуре:
Синиша Аксентијевић

Председник Издавачког савета:
др Ђорђе Николић

Потпредседник Издавачког савета:
Петар Димовић

Издавачки савет:
Томислав Николић, Маја Гојковић,
Драган Тодоровић, Ратко Гонди,
др Никола Поплашен,
Стево Драгишић, Зоран Красић,
Милован Радовановић,
Јоргованка Табаковић,
Ратко Марчевић, Владимир Башкот

Шеф дистрибуције:
Зоран Дражиловић

Штампа:
НИП "АБЦ-ГРАФИКА" д. д.
Влајковићева 8, 11000 Београд

Редакција прима пошту на адресу:
"Велика Србија", Трг победе 3,
11080 Земун

Рукописи се не враћају

Новине "Велика Србија" уписане су у
Регистар средстава јавног информисања
Министарства за информације под бројем
1104, од 5. јуна 1991. године.

Министарство за информације Републике
Србије 19. августа 1991. године да-
ло је мишљење број 413-01-551/91-01 да се
"Велика Србија" сматра производом из
Тарифног броја 8, став 1, тачка 1, алинеје
10, за чији промет се плаћа основни порез
по стопи од 3%.

Влада Србије дошла је у посед аме-
ричког службеног документа највишег
степенa поверљивости - топ сикрит,
како они то зову. То је документ
од значаја за националну безбедно-
ст Сједињених Америчких Држава.

Овај документ није само од вели-
ког значаја за безбедност Америке,
већ је значајан и за светску историју.
Њиме се до краја децидно излаже
комплетно понашање САД, не само
у нашој земљи, него и у осталим исто-
чно-европским земљама, па и у цело-
м свету.

Све оно што свакодневно читамо
из штампе, сад видимо у овом њихо-
вом приручнику. И оне сусрете по
земљи, по иностранству, формирање
коалиционих блокова, савета за про-
мене, савета за ово, савета за оно,
па се често међу тим народним лиде-
рима дешавају сукоби. Из овог до-
кумента видимо да су углавном ти су-
коби финансијске природе.

Деловање против државе плаћено
је новцем, страни плаћеници су спре-
мни да сопствену државу баце под но-
ге, да је униште, да би зарадили ша-
ку долара и да би се додворили сво-
јим страним газдама.

У овом броју објављујемо ком-
плетан садржај обелодањеног доку-
мента.

Оснивач и издавач
Скупштина општине Земун

За издавача:
Стево Драгишић

Главни и одговорни уредник:
Огњен Михајловић

**Заменик главног
и одговорног уредника:**
Маринко Марић

**Помоћник главног
и одговорног уредника:**
Ивана Борац

Редакција:
Дејан Анђус, Весна Арсић,
Драгана Глушац, Ивана Ђурић,
Јана Живаљевић, Наташа Жикић,
Дејан Лукић, Јасна Олуић,
Весна Марић, Северин Поповић,
Стана Станојевић, Емил Бели,
Драган Перић, Зорица Стојановић

Лектор:
Загорка Јоксимовић

Фоторепортер:
Крсто Голубовић

**Технички уређење
и компјутерски прелом:**
Северин Поповић

Дизајн колора:
Борис Ступар

Сарадници редакције:
Љубица Давидовић, Коста Димитријевић,
Радомир Ђурђевић, Бранко Надовеза

Председник Издавачког савета:
Владимир Смиланић

Издавачки савет:
Владимир Башкот, Тодор Бошковић,
Стево Драгишић, Миодраг Матић,
Ратко Павловић, Милан Срдић,
Саша Цупин, др Војислав Шешел

Шеф дистрибуције:
Зоран Мијоковић

Шеф маркетинга:
Славица Дух

Илустрације и карикатуре:
Синиша Аксентијевић

Штампа:
НИП "АБЦ ГРАФИКА" ДД
11000 Београд,
Влајковићева 8, тел. 3240-551

Редакција прима пошту на адресу:
СО Земун-Земунске новине
Трг победе 3, 11080 Земун

Рукописи се не враћају

Земунске новине су уписане у Регистар
средстава јавног информисања Мини-
тарства за информисање под бројем 891,
од 20. марта 1989. године.

Министарство за информисање Репу-
блике Србије 12. марта 1991. године да-
ло је мишљење број 413-01-335/91-01 да се
Земунске новине сматрају производом из
Тарифног броја 8, став 1, тачка 1 алинеја
10, за чији промет се плаћа основни порез
по стопи од 3%.

прилози за историју

БЕЗБЕДНОСТ**ЦЕНТРАЛНА ОБАВЕШТАЈНА АГЕНЦИЈА
БАЛКАНСКИ ИНСТИТУТ****СТРОГО ПОВЕРЉИВО
ИНФОРМАЦИЈА ОД ЗНАЧАЈА
ЗА НАЦИОНАЛНУ БЕЗБЕДНОСТ**Неовлашћено ширење
подлеже кривичном гоњењу**ПРОМОЦИЈА ДЕМОКРАТИЈЕ У ЈУГОСЛАВИЈИ****-основни елементи за финансијску подршку-**Вашингтон Д.Ц.
16. децембар 1998.

Влада САД би требало да битно повећа своју подршку демократији у Југославији са садашњег нивоа од 15 мил. УСД на 35 мил. УСД у овој фискалној години. То би требало да буде део широке дипломатске иницијативе усмерене ка развијању алтернатива ауторитарном режиму у Београду и ка ширењу спектра контаката Западу.

Америчке и европске невладине организације би требало охрабривати да повећају своје присуство у СРЈ; Влада САД треба да шири укључивање приватних грађана СРЈ у регионалне програме.

Једно од основних усмерења би требало да буде развијање нове генерације лидера, који поштују политички плурализам, тржишне реформе, владавину права и толеранцију.

Овај напор би требало да укључи и одлучнији јавни став: народ Југославије заслужује боље од садашњег ауторитарног режима.

САД би требало да предводе своје савезнике у политици снажне, неповратне подршке демократској Србији, као што је чињено у осталим деловима Централне и Источне Европе.

**УСМЕРЕНОСТ НА
ДЕМОКРАТСКЕ
ИНСТИТУЦИЈЕ**Отворени медији
- 10 мил. УСД

- Ширење публице кроз обезбеђивање неопходних инфраструктурних побољшања, као и квалитетног забавног и информативног програма

THE CENTRAL INTELLIGENCE AGENCY
THE BALKAN INSTITUTE**TOP SECRET**
NATIONAL SECURITY INFORMATION
UNAUTHORIZED DISCLOSURE SUBJECT TO
CRIMINAL SANCTIONS**PROMOTING DEMOCRACY
YUGOSLAVIA****- basic elements for financial support -**Washington, D.C.
December 16, 1998

The U.S. Government should increase sharply its support for democracy in Yugoslavia from the current level of \$15 million to \$35 million this fiscal year. This should be part of a broad diplomatic initiative aimed at developing alternatives to the authoritarian regime in Belgrade and broadening the West's range of contacts.

U.S. and European NGOs should be encouraged to increase their presence in the FRY; the USG should expand FRY private citizen participation in regional programs.

A primary focus should be development of a new generation of leaders who respect political pluralism, market reform, rule of law and tolerance.

This effort should include a reinvigorated public affairs stance: the people of Yugoslavia deserve better than the current authoritarian regime.

The U.S. should lead its allies with a policy of strong, irreversible support for a democratic Serbia, as was done in the rest of Central and Eastern Europe.

FOCUS ON DEMOCRATIC INSTITUTIONS

Open media \$10 million

- Extend the audience by providing needed infrastructure improvements as well as quality entertainment and information programming
- Provide advice, technical support and professional education
- Fund legal protection and self-defense funds for persecuted journalists and media
- Publicize cases of repression

Indigenous NGOs \$5 million

- Respond to local needs for NGO training
- Fund Balkans regional networks of think tanks and media organizations
- Form legal teams ready and willing to defend NGOs and media challenged in court
- Seed multiethnic NGOs focused on crosscutting issues (e.g.: human rights, environment, economic development)
- Promote NGO coalitions for self-defense against repression, appropriate electoral

activity, and professional development (lawyers, journalists, teachers, academics)

Labor unions \$1 million

- Promote union membership, including among retirees and the unemployed
- Facilitate links to European union organizations and Yugoslav student organizations
- Support repressed union leaders through self-defense funds and actions

Education \$5 million

- Assist alternative education networks
- Support professors who have been fired for refusing to sign new contracts
- Develop alternative teaching materials emphasizing democracy and conflict resolution

Independent judiciary \$1 million

- Train judges in procedures that meet international standards
- Support those who are fired or subjected to political pressures
- Support combined international/domestic trial monitoring program

Political parties \$10 million

- Expand training of political parties in grassroots organizing
- Promote consolidation of an opposition political bloc

- Encourage coalitions of political parties with NGOs, which should undertake parallel non-partisan tasks: activate youth participation, voter education, and media monitoring
- Develop the "second tier" of party leadership from provinces, municipal level, and from sectors not previously active as well as successor generation activities
- Provide support to local governments in control of responsible opposition

Electoral commissions \$1 million

- Train members in transparent administrative procedures
- Fund tamper-resistant electoral technology
- Support census/registration procedures

Youth organizations \$2 million

- Promote democratic student organizations
- Fund travel abroad for student leadership
- Support study programs and internships in Europe and the U.S.

FORM AN INTERNATIONAL SUPPORT GROUP

- Convene a donor group that would meet regularly to discuss priorities
- Invite Yugoslav NGOs to participate in this group, and to comment on international programs
- Set up an international advisory network to support democratic development

Српски народ није кроз историју трпео излају, ниги ће је трпети данас

Обелоданили тајни документ Ције: потпредседници Владе Србије др Војислав Шешел, др Ратко Марковић, др Милован Бојић и госпођа Радмила Вишић, заменик републичког министра за информисање

- Обезбеђивање савета, техничке подршке и професионалне обуке
- Финансирање правне заштите и фондова за самозаштиту за прогонене новинаре и медије
- Давање публициитета случајевима прогањања

Локалне невладине организације (НВО) – 5 мил. УСД

- Одговор на локалне потребе за обуку НВО
- Финансирање балканских регионалних мрежа "think tank"-ова и медијских организација
- Формирање правничких тимова, спремних и вољних да бране НВО и медије против којих се воде судски поступци
- Сејање клина мултиетничких НВО, усмерених на суштинска осетљива питања (нпр. људска права, заштита околине, економски развој)
- Поспешивање стварања савеза НВО за самозаштиту против репресије, за одговарајућу изборну активност и професионални развој (правници, новинари, наставници, научни радници)

Синдикати – 1 мил. УСД

- Поспешивање чланства у синдикатима, укључујући и међу пензионерима и незапосленима
- Олакшавање веза организација из Европске уније и југословенских студентских организација
- Подршка прогонених синдикалних лидера кроз фондове самозаштите и акције

Образовање – 5 мил. УСД

- Подршка алтернативним образовним мрежама
- Подршка професорима који су отпуштени због тога што су одбили да потпишу нове уговоре
- Развијање алтернативних наставних садржаја чији је нагласак на демократији и решавању конфликта

Независно судство – 1 мил. УСД

- Обука судија у поступцима који задовољавају међународне стандарде
- Подршка онима који су отпуштени или подвртнути политичким притисцима
- Подршка комбинованом међународном/домаћем пробном програму праћења

Политичке партије – 10 мил. УСД

- Ширење обуке политичких партија у организовању основних ћелија
- Заговарање консолидације опозиционог политичког блока
- Охрабривање коалиција политичких партија са НВО, које би требало да предузимају паралелне, надпартијске, задатке: активирање учешћа омладине, обука бирача и праћење медија
- Развијање "другог ешелона" партијских руководилаца из провинције, на општинском нивоу, из сектора који нису раније били политички активни, као и активности "генерација наследника"

- Обезбеђивање подршке локалним властима у контроли одговорне опозиције

Изборне комисије – 1 мил. УСД

- Обука чланова у административним процедурама доступним јавности
- Финансирање изборне технологије која спречава намењене резултата
- Подршка процедурама пописа/регистрације

Омладинске организације – 2 мил. УСД

- Промоција демократских студентских организација
- Финансирање путовања у иностранство за студентско руководство
- Подршка студијских програма и програма обуке у Европи и САД

ФОРМИРАЊЕ МЕЂУНАРОДНЕ ГРУПЕ ЗА ПОДРШКУ

- Сазивање групе донатора која би се редовно састајала ради разматрања приоритета
- Позивање југословенских НВО да учествују у раду те групе и да дају коментаре на међународне програме
- Формирање међународне саветодавне мреже ради подршке демократском развоју

НА КОНФЕРЕНЦИЈИ ЗА НОВИНАРЕ, 12. ЈАНУАРА 1999. ГОДИНЕ,
ВЛАДА СРБИЈЕ ОБНАРОДОВАЛА ТАЈНИ ДОКУМЕНТ ЦИЈЕ

ЦЕНОВНИК ЗА ИЗДАЈУ

Јавности дат на увид тајни план о "финансијској подршци", намењеној за помоћ свргавању наводно ауторитарног режима у Србији. Највећи износи планирани за тзв. независне медије, финансирање политичких партија, едукацију, независно судство, невладине и омладинске организације, чак и за чланове изборних комисија

Радмила Вишић: Уважене колеге, желим да вас испред Министарства информација Републике Србије поздравим, што сте се у оволиком броју одазвали нашем позиву да присуствујете једној веома важној конференцији за новинаре. На данашњи састанак су позване 42 домаће редакције и 63 страна извештача радио телевизије и новина акредитованих у нашој земљи. О значајним догађајима говориће вам три потпредседника - др Ратко Марковић, др Војислав Шешељ и др Милован Бојић. Молим вас да после њиховог излагања, ако желите додатне информације, постављате питања, али да се представите како бисмо знали ко је из које редакције показао које интересовање. Хвала вам. Дајем реч потпредседнику др Ратку Марковићу.

Амерички рецепт демократије

Др Ратко Марковић: Уважена господо, документ о коме ћемо говорити носи наслов "Промоција демократије у Југославији - основни елементи за финансијску подршку". Реч је о документу у коме Централна информативна агенција - ЦИА, сугерише Влади САД да више него удвостручи износ финансијске подршке Југославији у новој фискалној години, да га са садашњих 15 милиона подигне на 35 милиона америчких долара, ради смене ауторитарног режима у Београду. Расходи за остварење овог циља поређани су у осам ставки од којих су највећи износи за медије и политичке странке, по 10 милиона америчких долара, мањи за унутрашње невладине организације и за универзитетско образовање, по пет милиона америчких долара, још мањи за омладинске организације, два милиона америчких долара, а најмање за синдикате, независно судство, као да постоји независно судство које се плаћа, и чланове изборних комисија, по један милион долара.

Вероватно су ови чиниоци доларски ранжирани према улози коју треба да одиграју у рушењу ауторитарног режима у Београду. Документ још предвиђа образовање посебне међународне групе у чијем би раду учествовале и унутрашње невладине организације, које би

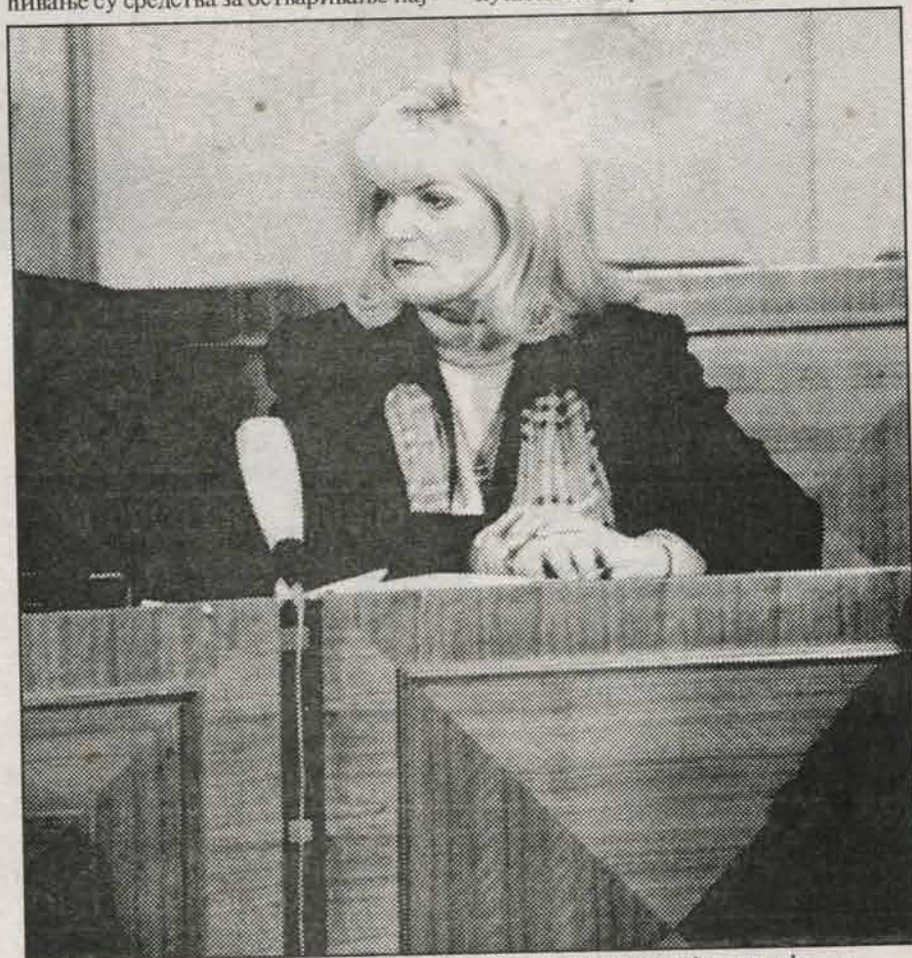
спроводиле замишљени план. То је све што овај кратак текст садржи. Овај кратки документ казује све о савременом светском поретку. Америка је алфа и омега тог поретка. Кад она процени да је светски мир угрожен, шаље бомбардере и баца бомбе на то подручје.

Кад опет она оцени, да је режим у једној земљи ауторитарни, шаље преће долара и баца их у цепове домаћих чанколиза и похлепника са задатком да оборе сопствену државу, односно власт демократски изабрану у тој држави. То је амерички метод утеривања мира и утеривања демократије у савремени свет. Дакле, шпијунажа, бомбе и подмињивање су средства за остваривање нај-

светих циљева човечанства, светског мира и демократске владавине.

При том, Америка нуди свету нови концепт демократије. Демократија се досад схватала као владавина слободне воље народа, као народна владавина. Америка схвата демократију као куповину народних гласова, као подмињивање грађана. Такву демократију остварује Ција, а не народ. Цео свет је и до сад знао, да је практички дух Американаца учинио ту земљу снажном и богатом, али је сада Америка у свом прагматизму очигледно застранила и претерала.

Она полази од тога, да је све, па и демократија на продају и да се све може купити за америчке доларе. А кад демо-

Радмила Вишић, представник министарства информација водила је конференцију за новинаре

кратију купе за свој новац, онда је и она као свака купљена ствар њихова, они су онда власници те демократије и од оних који је спроводе захтевају беспоговорну послушност, третирајући их као купљену ствар. У складу са таквом демократијом је и садашње настојање да се вођа странке са свега шест посланика у парламенту Републике Српске, учини на силу Бога председником Владе.

Та, наводно слободна воља траје, док је на доларском прикључку и зато се и предвиђа њено стално повећавање. При том је према нашој земљи испољено беспримерно лицемерје. Народу који је Америка систематски уништавала, најпре економским санкцијама, слањем бомби на њега у Републици Српској, претњом слања бомби Београду и целој Србији, одбијањем да садашњу организацију плаћених убица на Космету стави на листу терористичких организација, у овом документу та иста Америка се представља као пријатељ.

Каже - да он заслужује боље од садашњег ауторитарног режима и да ће

му она то боље купити као божићну једку за америчке доларе. Америка која је највише сатанизовала Србе, сада је навукла на себе јагњећу кожу добротинеља Срба. Рачуна да ће се економски осиромашени Срби лако продати за шаку долара. Документ који је пред нама, својеврсни је ценовник услуга подмићених лица. У њему је утврђено колико која услуга кошта, а на онима, код којих је част на продају је да одлуче у којој ће од осам поменутих области дати свој допринос рушењу режима у сопственој држави. Износи које је предвиђао за плате изабраних лица, недавно укинута републички закон, који никада није ни ступио на снагу, смешно су мали, према износу средстава која се у овом документу издвајају за обуку чланова, на пример изборних комисија.

Овај документ рачуна на политичку малолетност наших грађана. Он полази од тога, да наши грађани немају способности да изаберу демократску владу и зато планира организовање мреже, политичких курсева за сту-

денте, за страначко вођство, за општинске лидере, за чланове изборних комисија. Кад буду похађали и завршили те курсеве, наши грађани моћи ће да изаберу демократску владу.

Овим је бачена сенка и сумња на аутентичну политичку опозицију у нашој земљи, која је свуда у свету природна политичка појава. На основу овог документа може се запитати - није ли и она добро плаћена политичка наруџбина? Јер, документ полази од тезе да се у политички незрелом народу и опозиција мора купити. Овај документ је коначно збацио маске са лица многих професионалних бораца за наводно политичке и академске слободе. Сада се сасвим извесно за један број њих не може рећи, да нису били на платном списку америчке владе прошле године, кад је помоћ Америке била "свега 15 милиона долара", тако бар каже овај документ.

Очигледно је то било мало, када се сада предлаже да се та помоћ повећа на 35 милиона долара. Испада да су наводно мученици и прогнаници били обични плаћеници. Да своје тобоже страдање, добро наплаћују у америчким доларима. После овог документа, више нема сумње ко на пример политизује универзитет, ко одвлачи студенте од студирања, ко стоји иза алтернативних образовних институција. И, да закључимо, понесена у својој охолости, Америка мисли да као најмоћнијој и најбогатијој земљи на свету, нема што јој није доступно, што не може да купи за своје доларе. На нашем примеру је видела да има и од не богатијих земаља.

Ми имамо богатство које ни Америка не може да купи, зато што нема толико долара да плати колико оно вреди. Та богатства су национална част и образ. Америка мисли да је ствар у ниској новчаној понуди и зато дрешу кесу, више него удвостручује понуђену цену. Уприличавањем ове конференције за штампу, Влада Србије жели да нашој јавности учини транспарентним америчке методе за успостављање демократије у нашој земљи. Хвала.

Тест за патриоте

Др Војислав Шешељ: Даме и господо, дошли смо у посед америчког службеног документа највишег степена поверљивости - топ сикрит, како они то зову. То је документ од значаја за националну безбедност Сједињених Америчких Држава. И овде стоји напомена "неовлашћено ширење подложно је кривичном гоњењу". Ми управо умножавамо овај документ и ви ћете га сви по окончању конференције за штампу добити на излазу.

Умножавамо га у довољном броју примерака за све вас, јер овај документ не само што је од толиког значаја за безбедност Америке, од великог је значаја за светску историју јер се њиме до краја децидно излаже комплетно понашање САД не само у нашој земљи, него и у осталим источно-европским

Др Ратко Марковић: наша богатства су национална част и образ

земљама, па и у целом свету. Они управо у овом документу на једном месту говоре да користе методе које су већ испробали у пракси у осталим источно-европским земљама, а ви знате како су тамо мењали владе, како су доводили поједине гарнитуре и како те од стране Американаца доведене гарнитуре изразито антисрпску и антијугословенску политику проводе.

У овом документу они признају да плаћају неке политичке лидере у Србији, у Савезној Републици Југославији, чак да спремају изградњу друге генерације тих лидера. Неки су се превелише израбовали, неки су им за отписивање, неки су им за отпад. Они желе друге, нове на њиховом месту и спремају се за њихово школовање, за њихову изградњу, за њихову одлуку да још успешније делују против сопственог народа и сопствене државе. Овде је очигледно да се само за партије 10 милиона долара предвиђа за ову годину. Заговарају консолидацију опозиционог политичког блока.

Све оно што ми свакодневно читамо из штампе сад видимо у овом њиховом приручнику. И оне сусрете по земљи, по иностранству, формирање коалиционих блокова, савета за промене, савета за ово, савета за оно, па се често међу тим народним лидерима дешавају сукоби. Из овог документа ми видимо да су углавном ти сукоби финансијске природе, да се отимају ко ће већу количину новца шчепати, а сећате се и ви својевремено како су се међусобно потукли они вајни плаћени студентски лидери од пре неколико година. Чак један од њих данима није могао да се појави на улици јер је имао модрице око ока у тучи око мобилних телефона и компјутера. То деловање против државе плаћено је новцем, ти страни плаћеници сопствену државу су спремни да баце под ноге, да униште да би зарадили шаку долара и да би се додворили својим страним газдама.

Видите овде у последњој ставци – финансирање путовања у иностранство за студентско руководство, можда се неко од вас питао одакле паре, па ево одакле, Ција даје паре да ти наводни студентски функционери путују у иностранство и да тамо дају антисрпски и антијугословенске изјаве. Један такав примерак смо недавно могли да гледамо на неким телевизијама. Тај примерак је после тврдио да му је неко организовао батине у Београду каже да се зове Борис Карајчић, како ли се зове није битно.

Њега је можда и неки комшија препознао као страног плаћеника, па се намргодио у продају на њега, можда је негде и заушку неку добио по заслуги. Нема разлога било шта држава ту да ради, наш народ не трпи издају, и никада наш народ кроз историју није трпео издају, ни под Турцима, ни под Немцима неће трпети издају ни сада када највећа светска сила покушава да нас окупира, да обори легалну и легитимну власт у нашој земљи и да доведе

Др Војислав Шешел: свака издаја се мора јасно и отворено жигосати, без обзира ко је у питању

квислинге на њено место. У овом документу видећете да 35 милиона долара које изјаве Ција није комплетан буџет за финансирање субверзивне антидржавне делатности.

Овде се на крају посебно инсистира на формирању међународне групе за подршку, сазивање групе донатора која би се редовно састаја и додатно финансирала. Ми знамо ко су ти додатни донатори, СОРОС и сличне агенције, сличне фондације. То је дакле плус на ових 35 милиона долара. Ови издајници наравно немају разлога да се брину за своје материјалне приходе. Они су обезбедили директно из америчког буџета, али они имају један проблем. Тај проблем није њихова савест, јер су доказали да савести немају. Њихов је проблем како ће околнина, како ће њихови суграђани, како ће њихови сународници, како

ће њихова родбина и досадашњи пријатељи гледати на њихове активности. И ми ћемо се потрудити да се са овим упозна комплетна јавност.

Ово ћемо умножити у колико год треба примерака да упечатљиво сведочи чему је наша земља изложена, да се види како се финансирају неки синдикални лидери, да се види да та синдикална акција некада има изразито антидржавни карактер, да се манипулише оправданим незадовољством радника, објективном социјалном кризом у нашој земљи, да се манипулише свим недаћама које су нас снашле, а којима су главни узрочници опет Американци и њихова политика држања Савезне Републике Југославије и посебно Србије у кавезу, држања у условима санкција, блокаде онемогућавања економс-

ког развоја, економских реформи, приватизације итд.

Овај документ је важан јер говори и о такозваним независним медијима, медијима којима је намењено 10 милиона долара да би радили против Србије и српског народа. То за нас није нека новост, знали смо је и од раније, али први пут имамо конкретан папир у рукама. Утолико је ово што вам данас показујемо за нас драгоцене. Први пут имамо папир из кога се види колико ко добија, све по ставкама. Ви знате који су то медији, неки нису ни крили, за неке смо и раније знали да их финансирају неке друге западњачке агенције под душебрижништвом ЦИЈе.

Овде видимо из директног буџета ЦИЈе колико новца добијају. Локалне и невладине организације, такође, чак се Организације за људска права и за заштиту човекове околине налазе на списку оних који треба да делују против свог народа и своје земље. Затим разне асоцијације за економски развој, одмах ћете препознати групу Г17 која непрекидно лансира неке катастрофичне визије у јавност, која нам стално гарантује бар за 30, 40 или 50 процената већу инфлацију него што је она стварно у пракси, која нам гарантује и девалвације и сталне неке економске монетарне ударе изазивајући с времена на време и извесне психолошке ефекте.

Тачно је да је у нашој земљи ситуација у економском погледу тешка, у социјалном погледу још тежа, али је тачно и да је добрим делом таква ситуација створена западњачким субверзивним ударима на независност и интегритет наше земље. Наравно центар свега су Косово и Метохија. Ови квислинзи, ова субверзија се финансира да би се лакше Американци и њихови савезници дочепали Косова и Метохије, да би отргли тај део Србије од државе матице. Говори се о посебној ставци у образовању, па видимо ту колико се пара издваја и за формирање тих неких њихових алтернативних универзитета на које одмах доводе специјалне агенти ЦИЈЕ да држе предавања, па се онда ти људи буне кад не добију визе.

Није им проблем кад наши држављани не могу да добију визе, да путују у неке западне земље, јер су непоћудни, јер тим западним земљама не одговарају због свог идеолошког или политичког схватања, али је проблем кад директни инспиратори и креатори специјалног рата не могу да добију југословенске визе и допутују овде и сасвим нормално се баве субверзивним активностима којима су се бавили и у Чилеу, и у Панами, и у Никарагви, у читавом низу јужно-америчких земаља, а ви знате какво су зло и несрећу онда својим активностима изазивали.

Чак милион долара за судство. Како за судство? Па за подмињивање судија. Има већ судија који су подмињени. Где су да их препознамо одмах. У овом такозваном независном удружењу судија. Па имамо једног од њих и у Врховном суду, па имамо једног у Уставном

суду. Очигледно је за шта они раде и за кога раде. Раде за америчку обавештајну агенцију СИА, раде за новац. Новцем су плаћени за свој рад.

Чак за финансирање изборних комисија милион долара. Зашто? Па за поткупљивање чланова изборних комисија, као што су то радили на изборима у Босни и Херцеговини. Видели сте како су тамо шпекулисали, чиме су се све служили и опет нису могли народну вољу потпуно саобразити фалсификатима у складу са својим интересима.

Омладинске организације су ту, и читав низ других наводно независних асоцијација. Како на ово реаговати? Снагом, јавношћу и патриотизмом. Свака издаја се мора јасно и отворено жигосати, без обзира ко је у питању. Наш народ није никада трпео издајнике и убеђен сам да их неће ни у будуће трпети. А како ће издајницима бити у таквим условима, нека сами размишљају.

Демаскирани непријатељи

Др Милован Бојић: Даме и господо дуго смо и као власт и као држава били окривљени да измишљамо непријатеље, и да смишљеном режијом о сталној угрожености продужавамо наш опстанак на власти. Цењена господо, Србија и Савезна Република Југославија не измишљају непријатеље. Они се сами јављају, и то дебело плаћени. Оно што није успело НАТО авијацији, препушта се сада моћним америчким доларима или њиховој комбинацији. Видите и сами, циљ је јасан. Србија је испарцелисана и јасно се види ко је ко, шта је шта и колико то кошта. Тридесет пет милиона америчких долара треба наводно да дигне српски народ, да га узрели, опамети, недораслог и незрелог брзоходном школом, већерњом, опамети да мења себе и своју власт.

Ово је само иницијална каписла, или стартна основа новца чији је задатак да

Др Милован Бојић: Србија и СР Југославија не измишљају непријатеље, они се сами јављају

охрабри незадовољне, стимулише побуњене, пронађе и потплати издајнике, подмиги грађане, пороби народ. Свака, дакле, од тачака овога срамнога папира садржи прецизан опис, утврђене задатке и фиксiranу цену. И поред фиксiranе цене, на крају овога папира помињу се донаторске организације, њихово легално заседање, логистичка, финансијска и укупна подршка овом програму. Али, ја бих да задржим вашу пажњу и пажњу наших грађана на неколико ставки из овога програма.

Видите да су такозвани поборници јавне речи и слободе изражавања добили замашну своту од 10 милиона долара. То су независни медији. Ја вас молим да грађани наше Републике виде колики је степен њихове независности. Подсетићу вас да се ради о онима чија су гласила постала дежурне или наручене пљуваонице по људима, институцијама, њиховој части и достојанству. Чија су гласила постала фабрике неистина и полуистина која функционисају по принципу - нова лаж је најбоља. На срећу, те се фабрике гасе по том истом принципу, јер лаж је као грудва снега, котрљајући се она постаје већа, а када стане онда се истопа.

То су они који су се у лажи обогатили, и до доношења новог Закона о јавном информисању живели као бубрег у лоју. После његовог доношења никако да схвате да и бубрег у лоју може да има камен. То су, дакле, они који не желе да схвате да лаж чак и није забрањена новим Законом о јавном информисању, али се она треба умерено платити. То су они који су без доказа и аргумената, попут кока носила, променили своје пребивалиште у оним крајевима одакле нас обасипају новим сноповима демократије из ставке 1. овога програма.

То су они који су се попут коза у младом расаднику окомили на људе, и превалили велики део увреда на рачун Владе Републике Србије. Коју су представљали за наводног дежурног државног хигијеничара, а себе представљали као богом дане чистунце, без мане и страха. Ја сам имао прилике да видим да су сведоци или умрли или криминалци. Ја верујем да ће, после свега овога, грађани Републике Србије схватити и сазнати да је слобода информисања - слобода уопште. А да је човек слободан само онда ако служи истини. Мени је сада мало јасније откуд сам ја, заједно са групом честитих људи ове земље, на списку оних којима се забрањује улазак у више од 30 земаља. Па молим вас, постаје ми јасније, јер улог је заиста велики. Али, се питам овде како се зове демократија где се ограничава слобода кретања, где се једном лекару или универзитетском професору забрањује да размењује своје идеје и медицинска хумана искуства везана за будућност људи, њихову срећу и здравље. Како се зове демократија, где се за јавно изговорену реч и изнето мишљење у ономе што је родно место плурализма и различитих мишљења, одговара

што се код свога народа изабран осуђујеш што говориш у својој легитимној скупштини.

И питам и вас овде, и грађане Србије, и целокупну јавност Савезне Републике Југославије, како се зове демократија која инаугурише такве забране, како се зове демократија која формулише овакве програме и ради на њиховом остварењу? Усуђујем се да кажем, да се та демократија зове насиље и тиранија. Молим вас, наметати своју вољу другима је насиље. А наметати себе самог - врхунац је насиља. Тиранина не уздижу ни личне заслуга, нити количина новца, него понизни људи који га опслужују. Они који нам говоре да се новцем може све, видимо да су на све способни.

Овај папир недвосмислено показује две ствари. Прва делује као путоказ садашње политичке збиље у Србији и политичког прегруписивања на јавној политичкој сцени. Али потврђује правилним мере, уредбе и законе Владе Републике Србије, да смо их нашим интуитивним замахом и дубоком осмишљеношћу доносили у интересу народа ове земље, јер једноставно смо желели да, притиснути тешким временом у којем јесмо, успоставимо ред у овој земљи. А ред је кисеоник за све грађане ове земље, јер знамо шта то радимо, због чега то трпимо, знамо да не желимо да комадамо своју земљу и не попустимо пред диригованим трговинама.

Овај папир недвосмислено показује оне који су своје лице представили уз велику финансијску подршку. Али и проказује и предвиђа све оне потенцијалне, будуће издајнике и стране плаћенике. Овај папир има задатак да предупреди оно што је постало неминовност. Истина и правда као спородоласке, али ипак долазеће категорије, коначно долазе до ушију оних који нису желели да чују. И до очију оних који нису желели да виде да Србија не брани Косово, да Србија не брани само Србе на Косову, него брани све који на Косову живе.

Да Србија, дакле, не напада него се брани, да Србија не дели своје народе на велике и мале, на потребне и непотребне, да нуди и пружа све оно што свет чини и даље. Али, непријатна би то истина била по творце овог папира. Не могу се помирити да је једини лек против непријатних истина да се помире са њима, а истина, ви добро знате ма колико моћна она, ипак, не може учинити толико добра човечанству, колико изигравање истине може донети зла. Србија и косовска драма то најбоље потврђују.

Али, ја ипак желим и даље да вашу пажњу задржим на још неколико ставки из овога програма. Желим да кажем да су се по неке од ових ставки готово и почеле реализовати. У прецизно утврђеним задацима, ви знате да је кренула са формирањем и алтернативна универзитетска мрежа образовања. Ушој се јавности данас пласира да то чине,

тобоже увређени професори универзитета који нису потписали уговоре. Е, па молим вас господо, то незадовољство кошта пет милиона америчких долара.

И видите, потцењују раднике и радничку класу наше републике, потцењују пензионере и оне који добро трпе терет кризе знајући због чега то раде и због чега се одричу. А студентским асоцијацијама и њиховим лидерима одвајају два милиона америчких долара. Сећате се само, да ли у овом делу света постоје земље која, притешњена тешким економским тренутком, више од државе Србије улаже у студентски и ученички стандард.

Погледајте наше студентске домове. Погледајте наше студентске мензе. Погледајте студентске поликлинике. Погледајте луксузне хотеле, какви су данас студентски домови у Србији. Сећате се колико је у овој сали било само повика о некаквој студентској левици и њеном организовању на Универзитету? Не заборавите да све озбиљне парламентарне политичке странке у свом саставу имају и професоре, и студенте, и лекаре, и кројаче, и ткаче, и да се сви они организују унутар политичких партија, мењајући своје политичке програме, а те политичке партије стављајући своје програме на изборну вољу грађанима Србије. Ево сада дефинитивног доказа шта су то студентске уније, шта су то студентски парламенти, и ево доказа колико све то кошта.

Али, желим да вам вратим макар мало, или задржим вашу пажњу на једном тренутку који сам прибележио, гледајући емисију на једној ТВ станици у Београду, где власник једних новина напао једног судију и каже му: "Молим вас, ви из судава требате да дигнете глас да ови закони не ваљају, иако их је донела Скупштина, као врховно законодавно тело, са снажним упутишном већином. Ви треба да покренете акт незадовољства". Е па господо, ево прилике да вам кажем колико то задовољство кошта у овом моменту. За старт један милион долара, а онда идемо даље. Даме и господо, желим да и ви, и грађани наше Републике знате, да Србија цени силу, снагу и моћ, као респектибилне категорије и ми се, као такви, према томе и односимо. Али, и сила и снага, и моћ, морају да знају да одреде своје границе.

Грађанима ове Републике ближа је сила у служби правде, него правда у служби силе. Издати себе и свој народ највећа је брука, а помоћи својем народу и својој земљи у најсветијој борби за одржавање и очување њене целовитости је највећа част. Сетите се паметног Његоша: "Свак' је рођен да по једном живи, част и брука живе довијека". Ја верујем да ће овај текст и вама и грађанима Србије помоћи и показати све - понизили су нас, цењена господо, иако великом ценом из свога буџета. Понизили су нас они који за ситније ствари у својој Сенату праве велике скандале, а нама извозе још веће. Понизили су нас они што су хтели да нас брзо обуче и готово, усуђујем се медицинским

речником да кажем, да нам пресадe глaву, да поступамо онако како би желели. Српски народ је показао да то неће, неће и овога пута. Хвала.

Радмила Вишић: Дозволите ми да се у ваше и у своје име захвалим потпредседницима Владе Србије и молим вас, пошто сте документ добили, аутентично, оцако како изгледа, фотокопију, ако имате допунске информације изволите, поставите питања.

Терористима нема места за преговарачким столом

Новинар: Имам питање, за господина Марковића, уз краћи претходни коментар. Терористичка организација ОВК врши снажан притисак унутар сепаратистичког покрета да постане битан фактор у вођењу дијалога са представницима Владе Србије. Да ли ће Влада Србије прихватити да у екипи сепаратистичког покрета, односно албанске стране, буду и представници ОВК, или терористичких фракција, чак ако то траже и међународни посредници за Косово и Метохију, попут господина Хила, или господина Холбрука? Питање за господина Шешелја: отворено и јавно поједини сепаратистички лидери на Косову и Метохији заговарају тероризам

и ратну опшину, попут Адема Демаћија.

Сматра ли господин Шешелј да држава Србија треба да толерише отворено деловање људи који на политичкој основи позивају на тероризам, рат и насиље, и да ли је, евентуално, сагласан да на такве људе, који свесно чине све да се изазове сукоб вишег ранга на Балкану, треба применити одређене форме државе, међу којима је и кућни притвор, како би појединци били блокирани да спрече мировни процес на Косову и Метохији, који је све више на ивици ратног стања? Хвала лепо.

Радмила Вишић: Колега Кресовићу, ако дозволите, ја бих позвала све присутне колеге "да се ваша питања односе на документ промоција демократије у Југославији" и молим вас да се држимо теме. Ако потпредседници желе да одговоре, могу, али мислим да сте мало изашли из теме.

Новинар: Ако је могуће, уопште нисам изашао из теме, постоји део материјала који ви још нисте дали, а који ја имам, везан за Косово и Метохију и где се тачно каже колико средстава припада унији независних студената, на чијем челу је Абдин Курди, који се представља као први официр, и других незави-

сних синдиката, на чијем је челу Хадулаху Горани.

Пошто колегинице ја то добро пратим, кључна ствар - рушење државе Србије на Косову и Метохији, па онда долази до компликације у Србији, па сукоби у Црној Гори. Према томе, колегинице, део материјала нисте прочитали, који су везани за Косово и Метохију, и позвани гости, односно учесници, могу да ми одговоре.

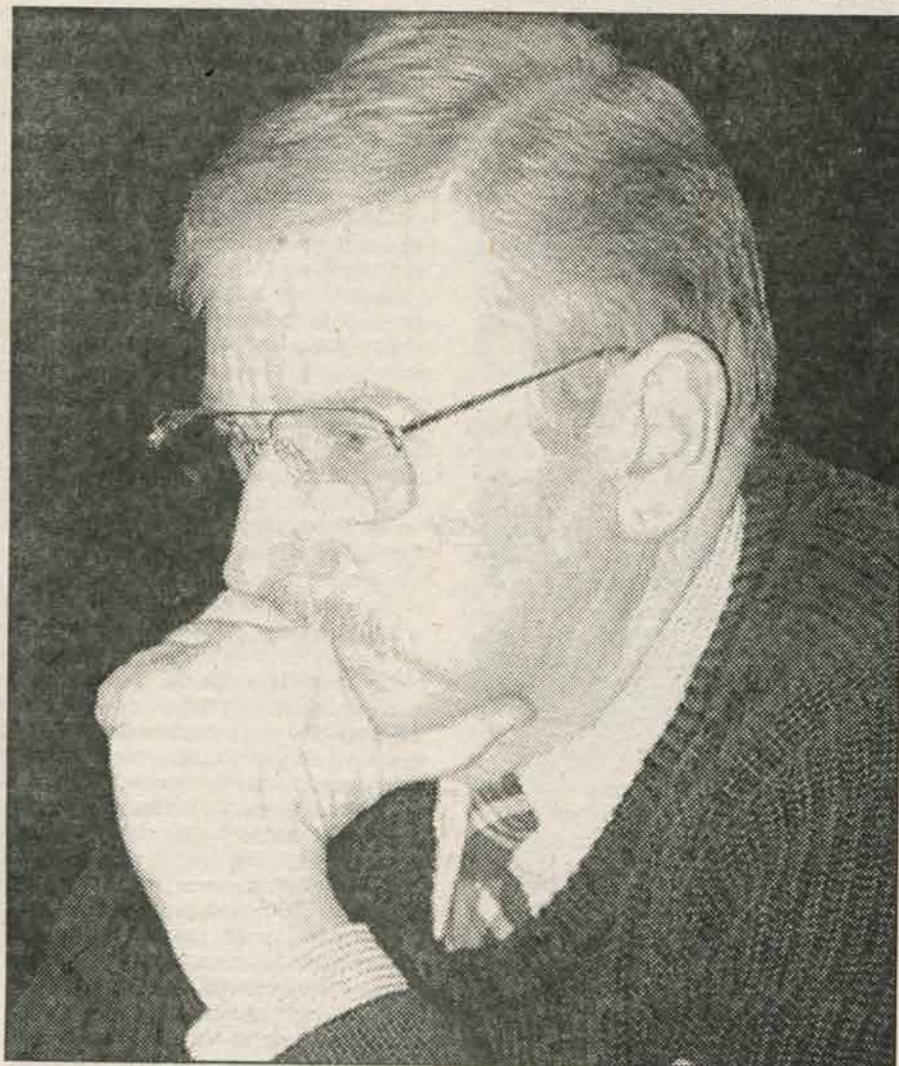
Др Војислав Шешелј: Ми смо вама дали један документ и тај документ нисмо скраћивали, дакле, нисмо вам дали само део материјала, него смо вам дали један документ у целини, а то што вам нисмо дали све документе којима располажемо, мислим да је сасвим природно и не треба да вас чуди. Ми располажемо са још много докумената, неке ћемо обелоданити, неке нећемо, проценит ћемо кад, шта и како.

Друго, кад је реч о кривичним делима, у свакој држави на свету постоји нешто што се зове политика гоњења и о политике гоњења зависи како ће органи гоњења поступати у сваком конкретном случају. Овде је очигледно у питању деликатна ситуација, крајње деликатна ситуација, где су се над нашом земљом надвиле много веће опасности од онога што у смислу опасности представљају изјаве Адема Демаћија, или било ког другог локалног шиптарског политичара у нашој земљи. Ми морамо прво да отклонимо те опасности, па онда идемо на кривично гоњење за кривична дела мање друштвене опасности, мањег друштвеног значаја. У сваком случају, мање је кривично дело изјава једног Адема Демаћија, од америчке претње да ће бомбардовати нашу земљу, претње која се непрекидно понавља. Та претња је криминал по себи, криминал најгоре врсте, и ми морамо том криминалу адекватно да се супротставимо.

Нисмо у стању да ту опасност у потпуности отклонимо за одређено време, али морамо повлачити потезе који иду у правцу уклањања те опасности. Док постоји та опасност споља, она је основна, она је највећа. У решавању унутрашњих проблема не можемо се понашати као да нема те опасности.

И те су ствари до краја јасне, не бжимо ми од кривичног гоњења за било које кривично дело, треба да гонимо на целој територији државе на исти начин за иста кривична дела, и санкције морају бити исте, али постоји ту ипак одређен редослед потеза, којима би свака држава прибегавала, кад би се наша у нашој ситуацији.

Оно што ми припремамо, то је да у целисти проведемо и наш Закон о информисању, и на подручју Косова и Метохије, то се најављује, Министарство обавља одређене припреме, како ће то даље ићи, видећемо. Основна је ствар да сачувамо Косово и Метохију, па макар неки ситнији починилац остао некажњен. Мањи је починилац и мања је друштвена опасност од вербалног наступа, него од директног узимања ору-

Вилијем Вокер: спрега верификатора и шиптарских терориста

Документ Ције, који је презентован јавности, није скраћиван

жја у руке, убијања пивила, насртаја на државу итд.

И трећа ствар, која је овде веома важна, не сме се изгубити из вида, ми као људи који се озбиљно бавимо политиком и који судбину државе на извештај начин држимо у својим рукама, не смемо пренагљене потезе да правимо. Сада би највише волео Адем Демаши, или неко сличан њему, да га ухапсимо, да буде мученик, да буде извештајни симбол сепаратистичког покрета. Зашто баш у овом тренутку да му чинимо такву политичку услугу, непроцењиве вредности за њега и његову странку?

Новинар: А кад ће то бити?

Др Војислав Шешељ: Оног тренутка када надлежни државни органи процене да је неопходно.

Новинар: Имам питање за господина Марковића уз краћи претходни коментар. Терористичка организација ОВК врши снажан притисак унутар сепаратистичког покрета да постане битан фактор у преговорима са представницима Владе Србије.

Др Ратко Марковић: Ја ипак морам да вам ускратим одговор, ја се држим теме ове конференције и она је наговештена на почетку. Реч је о тексту, овом који је пред вама, а не о политичким преговорима које државна делегација води са представницима политичких странака националних заједница на Косову и Метохији. Већ је из назива субјеката који учествују у тим преговорима речено ко преговара. Дакле, преговара државна делегација и представници политичких странака националних заједница са Косова и Метохије.

Раскришкани креатори специјалног рата

Новинар: Да ли ће Влада Србије, и какве мере да предузме, поводом спречавања доласка ових средстава у земљу и против корисника тих истих средстава? Хвала.

Др Милован Бојић: Сигурно је да ћемо ми као озбиљна власт, као озбиљна Влада, бити дубоко свесни чињенице и опасности која нам прети када је у пи-

тању угроженост земље. Ми већ дуги низ година успешно одолевамо улари-ма економских санкција и подривању и угрожености интегритета наше земље. Влада Републике Србије ће се сигурно знати одредити према овим и сличним покушајима, чији је задатак да де-стабилизују и распарчају нашу земљу.

Др Војислав Шешељ: Изнео бих своје мишљење поводом овог питања - прво, нама је циљ да јавно жигосемо америчке намере, америчке методе и људе и асоцијације у нашој земљи, који им служе. Не мислимо ми сад на основу тога да забрањујемо унос долара у нашу земљу. Знате, они када дају те паре, не дају са признаницама, не дају кроз папире, не дају преко жиросачуна, а и сами су свесни од раније, па и због тога морају повећавати укупни износ, да се много тих пара и покраде од стране оних који паре добију на руке и не дође до крајњих корисника. Они на то морају рачунати. Ви знате какве су то битанге у питању, и да ту нема човска од морала, од карактера, јер, да су морални и карактерни, не би били издајници свога народа.

Пошто су неморални и некарактерни, свако од њих покушава да од тог новца сам украде и ступа у сопствени цепен, мада му то можда није првобитно намењено. Ми нећемо дакле спречавати унос девиза у нашу земљу, али ћемо жигосати ове активности и подводити их свуда под удар закона где се прекрше законске норме.

Др Милован Бојић: Најбољи суд о њима даће свакако грађани Србије. Мислим да је сада сасвим јасно ко је ко, шта је шта, речено је јасно, прецизно, потписано, издати су задаци и утврђен ценовник. Мислим да је најважније да о овоме наша јавност зна, да о овоме знају грађани Србије. Ја сам потпуно убеђен да ће се они непогрешиво одредити према свему овоме.

Новинар: Да ли постојање оваквог документа може утицати на промену ситуације на Косову у позитивном смислу за српску страну? Питање је за сву троицу.

Др Ратко Марковић: Не знам како мислите на позитивну промену.

Верификатори охрабрују терористе

Новинар: После доласка верификатора, тзв. ОВК као да је добила додатну снагу, пре њиховог доласка, значи да практично нису ни постојали. Међутим, са њиховим доласком њихове активности су појачане. Да ли очекујете да ће се и по обелодањивању овога документа стишати?

Др Ратко Марковић: Ви стално бежите од овог текста. У тексту нема ни помена о Косову и Метохији, иако је цела ствар темпирана тако да ослаби земљу и да је учини слабијом управо на Косову и Метохији. Већ сама чињеница да се показује којим се методама го-ради, у моралном погледу снажи земљу, и у моралном погледу јача наше по-

зиције на Косову и Метохији, а што се тиче тих позиција ја мислим да смо ми те позиције врло јасно изложили у оном заједничком програму, заједничком предлогу политичких оквира самоуправе на Косову и Метохији, где смо као основне носиоце те самоуправе утврдили грађане и националне заједнице. До данас ми нисмо добили ниједну врсту приговора која се тиче нашег документа. Нико нам није указао на неки недостатак самоуправе коју утврђујемо у том документу. Тиме што се показује којим се све средствима користи спољни свет, конкретно овде Ција и Влада САД, ми у моралном погледу јачамо и према томе, јача ево и ова наша акција на Косову и Метохији.

Др Милован Бојић: Ја мислим да ће овај документ пре моћи или бити у прилици да каже нешто о онима који су га стварали. Мислим да ће они губити, јер знате, као што светлост баца сенку, истина открива тајну. Она чак избија на видело и можда случајно, али у сваком случају ово је истина. Ово је истина и ова истина одсликава карактер увозне демократије генерисане од оних који су генератори кризних жаришта у свету и који су се настанили овде код нас да ту кризу продубе. Ако су то до сада говорили да чине у име демократије, у име људских права и слобода, у име угрожености овог народа, у име свих демократских институција, ево сада прилика да се види шта је шта и колико то стаје.

Према томе, мислим да ће ово у моралном погледу бити само једно охрабривање нашим грађанима да коначно схвате са ким имају посла, а другој страни да схвати да тако како је радила апсолутно више не иде. Једноставно, прочита ни су. Морам рећи да сам и као потпредседник и као човек неколико пута размишљао да ли ми то можда претерујемо када кажемо - издајници, страни плаћеници итд. Више нема дилема.

Са 15 на 35 милиона, ради се само о стартној основи која ће по принципу корена и кореновог система да се увећава кроз различите донаторске организације, које ће имати свој редослед заседања и које ће, оцењујући ситуацију, додатно стимулисати посао који је задат и који операционализује овај текст.

Др Војислав Шешел: Ми смо после успешне акције наше полиције, у лето прошле године, сузбили најекстремније видове испољавања шиптарског тероризма, а онда је дошло до претњи НАТО пакта и Американаца, и до извесних уступака са наше стране, који су, по нашој процени, били минимални са аспекта опасности која је претила. Није нама драго што су дошли верификатори, али смо сматрали да је то најнижа цена коју у једном тренутку треба платити да би се избегла много гора ситуација. После извесног времена, на неким местима Косова и Метохије су се поново појавили шиптарски терористи и интензификоване су њихове активности.

Није нимало случајно, по мом мишљењу, што се то дешава управо на оним деловима Косова и Метохије где су распоређени амерички верификатори и ја сам лично убеђен у директну спрегу америчких верификатора и шиптарских терориста. Уосталом, о томе сведочи на улечатљив начин и Вилијам Вокер својим сталним антисрпским изјавама, својим изједначавањем легалне и легитимне српске власти са шиптарским терористима итд.

О дипломатским односима одлучују органи СРЈ

Новинар: Какве ће последице изазвати откривање овог документа за будуће југословенско америчке односе? Да ли размишљате о прекиду дипломатских односа и о протеривању америчких дипломата, или нечем сличном?

Др Милован Бојић: Ја желим да укажем на карактер не само демократских и осталих тековина у нашој републици, него и озбиљне власти у њој да никада у својој историји држава Србија није прилазила освети. Увек су грађани наше републике знали да освета доноси задовољство за један дан, а да је много разумније, толерантније разговарати и мењати истином и правдом и аргументима одређене ставове.

Сигурно да нећемо учинити потезе и кораке који ће одуларити од наших принципа и од наших ставова. Мислим да ће овде последице код међународне јавности имати пре свега они творци међународног поретка који су нам, ево, усуђујем се рећи, знали некада понудити и злочинство по службеној дужности и понеко убиство као облик друштвеног саобраћаја, као фермент живота, лаж као свакодневницу и једноставно трговину и куповање.

Мислим да је најважније да у овом моменту престану оптужбе да ли смо то или нисмо то. Ко то каже да овде има плаћеника, ко то каже да се овде покушава било шта урадити друго него једноставно на терету социјалних проблема изазвати незадовољство, али видите како се то незадовољство каналише. Мислим да нећемо прибегнути у овом моменту ни једној драстичној мери која би ишла у прилог тога да урадимо оно за шта сматрамо да није целесходно и сврсисходно у овом моменту. Ви добро знате да Србија никада није била за конфронтацију. Србија и СРЈ увек су биле за интеграцију. Србија је увек имала шта да понуди свету и свет ће наћи интерес у њој. Али, ово су сада другачији интереси. Сигурно ћемо бити отворени за све конструктивно, али затворени за декадентно, подмињивачко усмерено против нас.

Др Војислав Шешел: Ја имам нешто другачији одговор на ово питање, али Влада Србије нема ингеренција у вођењу спољне политике. Вођење спољне политике у искључивој је надлежности савезне државе, тако да ми по том питању у Влади нисмо ни расправљали, а претпостављам да бисмо имали различите

ставове. Моји би, као представника Српске радикалне странке, сигурно били далеко радикалнији, али потезе те прсте може да повлачи само СМПП. Савезна влада и савезни председник. Дакле, не долази у делокруг рада наше Републичке владе. Безбедност Републике Србије, то је наша надлежност и ми по питању безбедности Србије и унутрашње субверзије диктиране спољним фактором излазимо данас пред јавност са овим документом до кога смо дошли.

Радмила Вишњић: Колега из Ревизије 92

Документ потврдио све претпоставке

Новинар: Како сте дошли, односно како је Влада дошла до тог документа?

Др Војислав Шешел: Ја мислим да вам нико жив на белом свету не би саопштио како је дошао до овог документа, јер ми очекујемо на исти начин да дођемо до још неких докумената.

Новинар: То је - топ-секрет, јел?

Др Војислав Шешел: Јесте. И, с друге стране, овде пише да је "неовлашћено ширење подложно кривичном гоњењу". Водите рачуна да вас негде не ухвати са овим папиром.

Новинар: Не видим да је Влада САД прихватила предлог Ције, ако га прихвати, онда стоји све што сте рекли? Међутим, на основу чега ви споминете неке опозиционе савезе, имате ли неке податке наших органа државне безбедности? Имали ли више информација с ове стране?

И друго питање, дали се може и приватизација у привреди и долазак страног капитала назвати "увозом демократије", само на неки други начин?

Др Војислав Шешел: Прво, ја годинама већ говорим о овим видовима деловања америчке и других западних обавештајних служби у нашој земљи. Ово је први пут да и лично располажем оваквим документом, и због тога сам задовољан. А што се тиче конкретних носилаца субверзивних делатности у нашој земљи и они су познати јавности. И у време студентских демонстрација и у време садашњих збивања на Универзитету, и у сфери медија и у сфери других асоцијација. Ту више никаквих тајни нема. Уосталом, све те људе можете гледати како их америчке дипломате постројавају на травњацима своје амбасаде када дођу у Београд, све те људе можете видети на неким скуповима у иностранству, које сазивају главни креатори антисрпске и антијугословенске политике, а неки од њих се појединачно хвале како добијају новац из иностранства. Чули сте то својевремено из уста студентског лидера Миодрага Гавриловића, сина тадашњег потпредседника Демократске странке.

Затим из уста овог Бориса Караџића како су му обећали финансијску помоћ у Америци, како су му обећали све друге видове помоћи и слично. Дакле, то у нашој јавности одавно није тајна. А, ово је први пут да имамо конкретан до-

кумент којим то поткрепљујемо. И, одговор на друго питање - једно је приватизација, демократија, отвореност наше земље. Ту нема одступања од досадашњих политичких ставова.

Ми и даље учествујемо у процесу демократизације и трудимо се да га што више продубимо, али демократизација подразумева и одговорност. У центру демократизације и демократије уопште је човек - појединац, његова права, заштита његове личности. И са законским решењима из прошле године, ми смо се, пре свега, посветили обезбеђењу права тог човека - појединца и заштити његове личности. А то је алармирано са

Ми смо отворени за приватизацију. Ми чак неке преговоре обављамо. Долазимо до неких договора, али нас непрекидно засипају претњама, да се ти договори не могу реализовати јер смо под санкцијама, јер смо под забраном инвестиција. Та забрана инвестиција није апсолутна. То је само забрана инвестиција у привреду, у услужне делатности, у туризам. То је забрана инвестиција у све привредне сфере. Али, нема забране инвестиција у издвјичку субверзивну делатност, очигледно.

Др Милован Бојић: Значи, увек смо отворени за приватизацију, за гарантовање улога, гарантовање капитала. Ви

исто примити онда када их буду надлежни органи дали. Јер, од једног потпредседника Владе се не може очекивати да те конкретне оперативне ствари познаје и да у њима непосредно учествује. Постоје надлежни органи у овој земљи који то раде.

Новинар: Да ли сматрате, господине Марковићу, да ви као потпредседник Владе не можете да имате одговор који је врло јасан, зашто се три дана чека за припаднике Војске Југославије, да се кроз преговоре са терористима ослобађају њихови животи? Да ли мислите да то може да буде и са припадницима МУП-а?

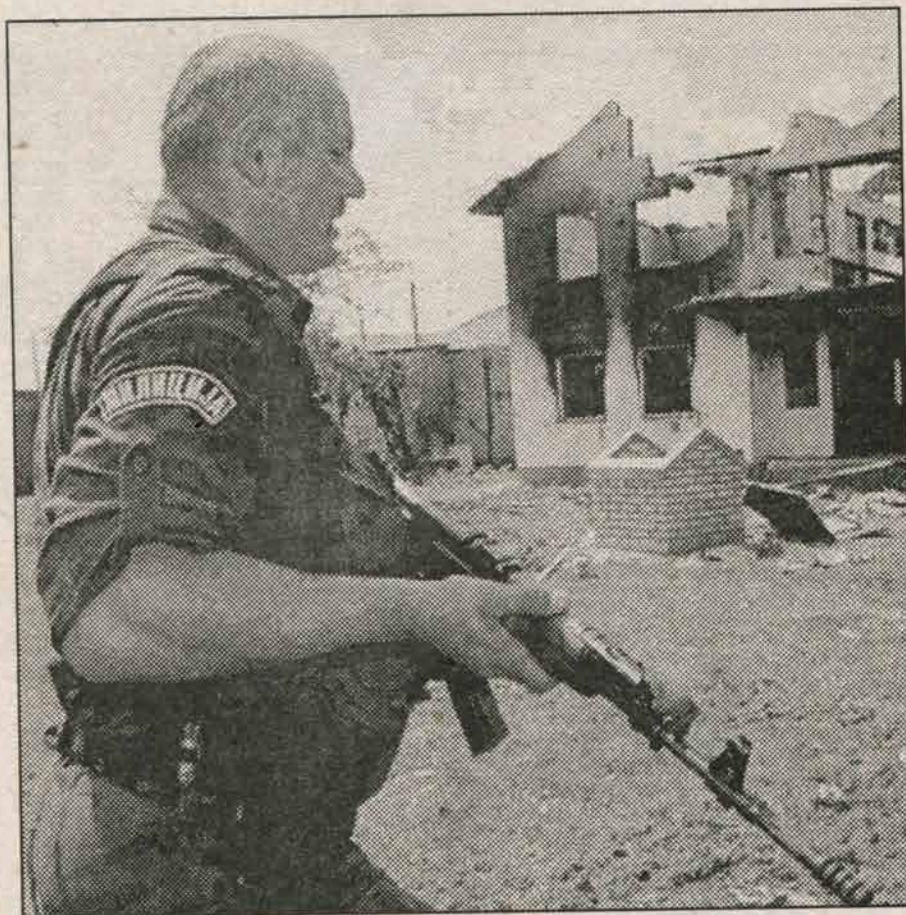
Др Ратко Марковић: Ево, господин Шешељ хоће да вам одговори, али ја бих претходно рекао - будите стрпљиви. Имаћемо тему - Косово и Метохија и баш ћемо нас тројица стајати на располагању за одговоре на та питања. Не бих сада да се удаљавамо од једне теме до које нам је врло стало, да њу исцрпимо и о њој све кажемо.

Мислим да овако важна ствар може да прође, да не буде довољно продубљена, јер идемо исто тако на једну важну ствар. Свака од тих ствари заслужује да буде посебна тема. И Косово и Метохија ће бити врло брзо, за који дан, посебна тема.

Др Војислав Шешељ: Албански терористи су отели осам наших војника. И у случају ове отмице, као и у случају било које друге отмице на свету, поступа се на исти начин. И у Америци и у Западној Европи, када криминалци и терористи отму цивиле или војнике или полицајце, било које грађане, полиција - органи безбедности уопште, па и војска ако је потребно, покушавају мирним путем приволети отмицаре да врате отете грађане, да би се прво избегло ризиковање живота отетих људи, да би се спречила ликвидација отмицара приликом ослобађања, приликом акције ослобађања, да би се спречиле евентуалне цивилне жртве грађана који се случајно затекну када се та операција изводи. То је смисао покушаја наших надлежних, државних органа, да приволе терористе да пусте отете војнике. У овом случају се појавио и страни фактор, који се наводно труди да томе допринесе, питање је како и на који начин.

Ви сте видели да је наша војска и наша полиција спремна и на ону другу, тежу, опаснију варијанту. У сваком случају, ми од ослобађања отетих војника нећемо одустати. Желимо да се то уради без употребе силе, да се не би ризиковали људски животи, животи свих директно и индиректно укључених цивила и осталих грађана. Ако се то не може постићи тим путем, ми ћемо морати да прибегнемо другим средствима. И ту су ствари јасне. Оно што би се радило у било којој другој држави на свету ради се код нас у том случају.

Радмила Вишић: Хвала вам. Уверена сам да јавност и ваше редакције чекају на ове ваше истините информације.

Успешним акцијама полиције, прошлог лета сузбијени су најекстремнији видови шиптарског тероризма

Запада као удар на њихово схватање демократије.

Што се тиче приватизације, не дају нам да тај процес успешно приведемо крају. Видели сте - забранили су инвестиције у нашу земљу. Нисмо у могућности да спроведемо неку озбиљнију приватизацију која подразумева и продају фабрика, и улазак страног капитала и слично. Они јесу за улазак страног капитала у нашу земљу али преко Ције, за финансирање субверзивних делатности. И ово је једна врста девизног прилива за нашу земљу, али не тамо где би требало да се оствари тај девизни прилив, да улажу у привреду, да улажу у заједничко стварање профита и да учествују у расподели тог профита. То њих не интересује.

знате да су Србији одмах уведене санкције, замрзнут наш капитал у Америци.

Ми се тако нисмо понашали с њиховим капиталом овде. Значи, ми и на делу потврђујемо да смо за легалне законе, за легално приватизовање и за легалне облике оплодне капитала. Али смо апсолутно затворени за један вид, односно облик пласмана капитала какав је понуђен овим текстом.

Новинар: Имам два питања за господина Марковића. Да ли имате информације о томе како теку преговори око ослобађања отетих припадника Војске Југославије. Шта ће држава предузети? Да ли ће предузети још неке мере?

Др Ратко Марковић: Одговорићу не тако што ћу дати информацију, него што ћу да кажем да ће надлежни органи да дају информације о томе и ја ћу их

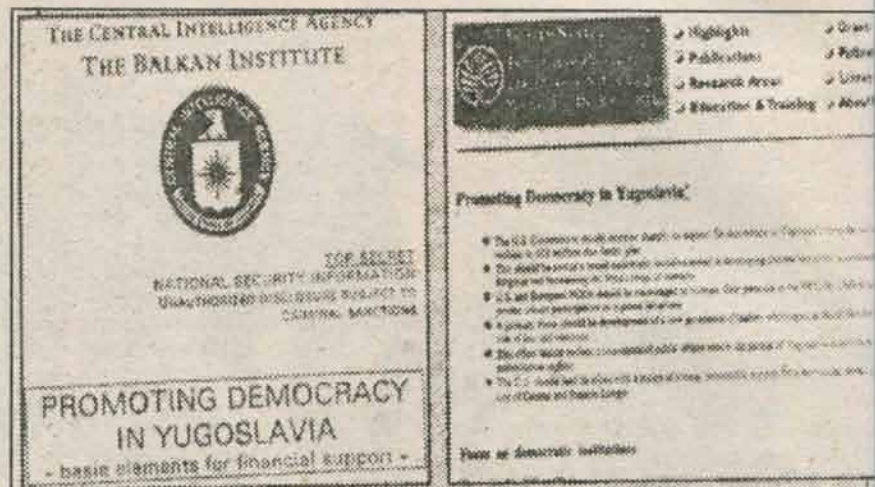
ХАЈКА "НЕЗАВИСНИХ" МЕДИЈА НА ВЛАДУ СРБИЈЕ
ЗБОГ НАВОДНОГ ФАЛСИФИКАТА ТАЈНОГ ДОКУМЕНТА ЦИЈЕ

ЗА ШАКУ ДОЛАРА

Прва сумње у аутентичност документа који је обелоданила Влада Републике Србије, први је покушао да убаци "Студио Б", "Блиц" је на насловној страни "открио превару" Владе коју је "сервирао" Данијел Сервер, док се "Глас јавности" "забринуто" питао "да ли је Влади Србије подметнут фалсификат?"

Тројица потпредседника Владе Србије, др Ратко Марковић, др Војислав Шешељ и др Милован Бојић, обелоданили су, 12. јануара 1999. године, представницима домаћих и страних медија тајни документ Централне информативне агенције "Промоција демократије у Југославији - основни елементи за финансијску подршку". У овој сажетој, "строго поверљивој информацији, од значаја за националну безбедност", чије је "неовлашћено ширење подложно кривичном гоњењу", врхунски стручњаци Ције за Балкан препоручују Влади Сједињених Америчких Држава да више него удвостручи доларски износ намењен јачању алтернативе ауторитарном режиму у Београду. Концизна упутства за деловање пропраћена су прецизним објашњењима колике своте, од укупног износа од 35 милиона долара, треба распоредити домаћим оперативцима у вођењу специјалног рата против сопствене државе. Главни фаворити Ције и Америчке владе, судећи према сумама које су планиране, су такозвани независни медији и политичке партије, а није занемарљив ни "допринос" који се очекује од локалних невладиних и омладинских организација, алтернативних образовних мрежа, синдиката, независног судства, као и чланова изборних комисија.

Овај тајни документ, до којег је својим каналима дошла Влада Србије, први је конкретан доказ смишљеног и планираног покушаја подривања виталних институција система, угледа и чести највиших државних функционера, растакана државе у свим њеним сегментима које је на делу дуги низ година. На основу планова Ције за Балкан прецизно се могу препознати домаћи извршиоци овог нечасног посла. Стога и не чуди унисона реакција и повика на победине потпредседнике Владе Србије да су се послужили фалсификатом, а не оригиналним документом Ције, коју су прозвезли управо они што су се у њему препознали или уплашили да ће их други "по делима њиховим" познати. Јасно је да су само себи овога пута учинили медвеђу услугу.

Danijel Server, autor dokumenta

„То је превара“

strana 3.

Најава чланка објављеног у "Блицу" од 13. јануара 1999. године

Извештај из Владе у двадесетом минуту "Дневника"!

Тешко да би и најдоследнији скептик себи дозволио сумњу у то да би Влада Србије и тројица потпредседника, који су и сазвали конференцију за штампу, уложили свој морални и политички углед у објављивање непоказане или иоле спорне истине везане за обелоданивање документа од безбедносног значаја за даљу судбину отаџбине Србије и Југославије. Међутим, демаскирани колаборационисти туђинских интереса немају куд него да се баве послом за који су и унајмљени. Нимало не изненађује први потез који су сви одреда међу њима повукли.

Прва сумње у аутентичност документа који је обелоданила Влада Србије, како се и могло очекивати, најпре је убацио "Студио Б". Наиме, уместо да

као свака телевизија, која се држи елементарних правила објективног извештавања, своје гледаоце извести о садржају конференције за штампу одржане тога дана у Влади Србије, уредници овог злоупотребљеног електронског медија најпре, трудећи се да што је могуће више расипине пажњу преоста публике, обавештава о сваком дневничком кораку прве гарнитуре Српског покрета обнове и "истурених одсељена", да у двадесетом минуту ударног дневника у седам тек објавило извештај о гађају дана. Извештај са Владине конференције за штампу објављен је у следећем прилогу са "празничног дружења чланова Општинског одбора Српског покрета обнове Нови Београд, како би се, ваљда, минимализовао значај онога што највиши државни органи имају саопштите свом народу! Овај пример свакако може служити на част медију и

ји претендује на "независност" и "отвореност", управо по рецепту Ције!

Монтиран извештај са конференције за штампу одржане у Влади Србије, такође представља образац медијског деловања на циљну групу, гледаоце "Студија Б", јер су пренете изјаве тројне потпредседника истргнуте из контекста теме, из којих се могао стећи утисак да је поведена безразложна хајка на политичке неистомисљенике.

Цијин план на Интернету!?

И док су се у глави збуњеног коментатора ове те-ве станице још гурали контрадикторни коментари и сувисле изјаве, атак на разум био је потпуно следећим прилогом у коме надобудна екипа "Студија Б" покушава да оспори аутентичност тајног документа до кога је дошла Влада Србије покушајем да га упореди са информацијом са Интернету, извесног Института за мир Сједињених Америчких Држава. Наводно брзоплето "откриће" пропагандне машинерије Српског покрета обнове засновано је на недоказаној чињеници да је на сајту овог института информација о подршци демократским институцијама доступна свим корисницима Интернету од 10. децембра 1998. године! Обмана за наивне произведена је, између осталог, и бркањем баба и жаба. Институт за Балкан Централне обавештајне агенције и Институт за мир САД свакако нису идентичне организације. Иако овај други јавно обавештава о финансијској помоћи назови демократским снагама једне земље, наивно је и замислити да би тако нешто учинила Ција, чији су планови у дубокој сенци.

Жабе и бабе

Штампа по природи медија касни за радијском и те-ве информацијом, те су сутрадан у новинама осванули наслови са Владине конференције за штампу тик уз покушаје оспоравања аутентичности обелодањеног документа. "Откривена превара", најављује "Блица" на насловној страници 14. јануара. Следи текст у коме др Данијел Сервер, научни сарадник Института за мир извршава подсмеху "паничан страх од демократије" српске Владе, која је наводно нимало тајни документ овог Института подметнула као дело Ције! Да су у лажи кратке ноге, доказује антрфиле у коме је објављена изјава Марине Лазаревић, представника за штампу компаније "Еунет" о прекиду веза са Интернетом, због преоптерећености централе у Амстердаму, услед огромног интересовања јавности да се упозна са садржајем документа Института за мир. Звучи сувише наивно ова поама за "истином, а и невероватно да информације са овога сајта штампа све досада "превиди." Праве намере, међутим, јасније су сваком пажљивијем читаоцу, који је добро разгледао трећу страну "Блицу". Уредницима који су је тако сложили

био је најјачи аргумент убојити наслов текста с врха стране ("Откривена превара"). Као илустрација објављена је и фотографија добро засмејаног Данијела Сервера, научног саветника Института за мир и творца текста под можда идентичним насловом "Промоција демократије у Југославији". Текст прати и "факсимил списак организација у СРЈ којима је прошле године упућена помоћ из САД". С обзиром да је новинар "Блица", који је пропратио конференцију за штампу у Влади Србије добио на увид текст тајног Цијиног документа на енглеском језику, неупућени читаоци лако су насамарени. Наиме, у документу који је Влада Србије умножила за медије не помињу се поименце називи медија нити организација, финансираних из буџета Америчке владе, како је то учињено у факсимилу.

Алиби за параноју

У сличну авантуру упустио се и "Глас јавности". "Да ли је Влади Србије подметнут фалсификат?" - тобож се двоуми уредништво овог гласила, да би у ударном наслову оптужило: "Ција јавно, у Србији тајно". Изањали арсенал аргумената поново је стављен у погон. Крунски сведок је, наравно, опет - Интернет, иако се заглавља и "рукописи" два документа већ на први поглед разликују, и то не само у заглављу. Убиствени хитац би требало да буде званична изјава америчке амбасаде у Београду да је Владин документ у ствари "сирови фалсификат". Ни најнаивнији чаталац не би насео на ову квалификацију, јер би превазишло сва очекивања да почини-

лац из најдубље сенке призна кривину. Незамисливо је да дипломатско представништво оне земље која има освечене интересе на овим нашим просторима призна своју умешаност у догађаје које смислила и инспирира и планира их у својим обавештајним центрима!

По опробаном рецепту, прозивају се за мишљења и експоненти проамеричких и запаљачких интереса у нашој земљи. Буње се студенти из "Отпора", а тужбе најављују непознани, судије, медији, невладине организације, па чак и Група 17! Под насловом "Понижење за народ и државу" ређају се ставови минорних политичара: Миодрага Перишића, Драгора Хиберера, Драгољуба Мићуновића, Вука Обрадовића, Соње Бисерко, Соње Љихт...

Параноју у редовима Српског покрета обнове најречитије је илустровао портпарол ове странке, Иван Ковачевић, који је оптужио потпредседника Владе Србије и лидера Српске радикалне странке др Војислава Шешеља да је "подметнуо Влади фалсификован документ о рушењу режима у Србији". У својој острашћености и политикантском слепилу, Ковачевић открива, пре свих, олакле ветрови дувају. "Документ је очигледно фалсификат, јер не може бити тајно и од Ције састављено нешто што је већ читав месец јавно и може се прочитати на Интернету" - додаје Ковачевић. Јасно је из чије кухиње је пласиран рецепт за сумњу.

Ако су коме недовољни досадашњи докази за СНО параноју, Ковачевићу да не споминемо, оптужба на рачун др Војислава Шешеља, а посредно и на "изигране" потпредседнике Владе Србије, који су, заједно с њим, обнародовали фамозни тајни документ, за себе довољно говори.

Затечени новинари

На питање др Војислава Шешеља: "Ко је на Интернету од 10. децембра прошле године икада прочитао информацију о финансирању назови демократских снага у Србији и Југославији из буџета западних држава?", упућеног новинарима, одговора није било, иако би таква садржина била права посланица за посленике "седме силе". Инструментализовани новинари "независних" медија њоме баратају као неспорном чињеницом, иако се она очито мора уврстити у алиби на стакленим ногама, накнадну изминљотину, исконструсану за дневно-политичке потребе.

Ни на питање да ли је ко оспорио садржину тајног документа Ције, или су се примедбе у вези његове аутентичности тишале само форме, надобудни новинари нису имали одговора. И овај последњи, најдрскији атак на добре намере потпредседника Владе враћа се као бумеранг на главе оних из чијег је пера хитнут.

Жана Живаљевић

Надница за субверзивне работе: "независним медијима намењено је десет милиона долара

КО СТОЈИ ИЗА ИНИЦИЈАТИВЕ ЗА ИЗОПШТЕЊЕ
ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА ИЗ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ?

АНАТЕМА ПО НАРУЦЊИНИ

Наводни напад на владика Артемија повод за нову хајку на потпредседника Владе Србије. У позиву Српској православној цркви за чишћење сопствених редова препознали се и непровани. Сатанизацији лидера српских радикала прикључио се и професор Богословског факултета у Београду, Димитрије Калезић

Када је, одговарајући на новинарско питање, постављено на редовној конференцији за штампу Српске радикалне странке, одржаној 6. јануара, да ли Срби са Косова треба да учествују у преговорима са албанском страном, лидер српских радикала потврдио да су представници релевантних политичких партија у њих већ укључени и овом приликом одговорио контрапитањем: "Који би други представници Срба са Косова могли да дођу у обзир? Не мислите ваљда један луди владика или неколико политиканата који на изборима ништа нису успели да постигну, чак ниједан одборнички мандат нису освојили, и они неког да представљају?" Дежурни ловци на "прејаку реч" једва су дочекали нови наводни повод за још једну хајку на др Војислава Шешеља. На тобожњу увреду изречену на рачунарско-призренског владике Артемија симпатично спремно је одреаговало, међу првима, братство манастира Дечани, неки свештеници и монаштво Рашко-призренске епархије, да би "бакљу" потпалио и професор Богословског факултета, Димитрије Калезић, наговестивши могућност да црквени суд покрене иницијативу за изопштење потпредседника Владе Србије, др Војислава Шешеља, из Српске православне цркве. Под колики утицај сценарија сатанизације сваког разложног мишљења је потпала и ова духовна институција Срба, најбоље сведочи Калезићева очигледна намера да канонском праву поучи потенцијалне иницијаторе "изопштења", детаљно образлажући сваки корак процедуре. Ни у једном часу се пастир и духовник Богословског факултета није запитао колико савести пред Богом и људима кошта оваква пресуда без покрића. Ни у једном часу се професор Калезић и црквени великодостојници нису запитали шта владика тражи у световној мисији, политици. Али му, очито, не смета да суди политичарима због другачијег мишљења

Окрњена истина

У том злокобном сценарију, медији су, наравно, "заборавили" да пренесу пуну истину. Да нису, јавност би знала да је на друго, тобож саблажњујуће новинарско питање: "Малочас сте рекли луди владика. Претпостављам да сте мислили на владика Артемија. На основу чега мислите да је луд?" др Шешељ дао подужи, сасвим јасан одговор. "А како знате да је баш он? Видите да и ви знате да је луд. Па нема ко други, за њега то сви знају, сви овде присутни то знају. Зар се он, по вашем мишљењу, нормално понаша? Зар је то што он ради посао једног владике? Сваки владика који не ради оно што би морао да ради, и који ради оно што као владика не би смео да ради, је ненормалан владика. А између ненормалног владике и лудог владике, нема велике разлике, је ли тако? То је само, значи, степен, а за оцењивање тог степена ја, додуше, нисам баш стручно компетентан. Али, злоупотребљавање трагедију свога народа за своје политикантске калкулације, и у протеклих шест - седам година увек се издајнички држао према српским националним ин-

Нови иквизитор:
Димитрије Калезић

тересима. Увек је био уз све непријатеље српства, а сад је и уз Савез за промене, шта га брига. Овде је и кад су српске калуђерице називане часним сестрама и кад је српска литија називана процесом, овде је витлао пред Савезном скупштином на једном антисрпском митингу на коме су говорили многи и такнути непријатељи српског народа попут Гликсмана, Левија и сличних. Зар је то нормалан владика? Нажалост, у Српској православној цркви постоје и такви људи и, нажалост, ја морам то да кажем и уочи овог великог хришћанског празника, мораће црква темељито и своје редове да прочисти". Да се медији пренели све, а не само квалификацију "луди владика", био би јаснији смисао последње реченице, на коју се одазвали они који су се сами осећали прозванима у том реду за (про)чишћење.

Братско "жаљење" и "сажаљење"

Назови "случај лудог владике", иницијативан да се код истоумника изазов осећај страшног светогања које је, наводно, и то у више наврата, како вели професор Калезић, починио потпредседник Владе Србије "вређајући човека који је у трећем степену свештенства, што се може протумачити и као увреда упућена Христу и свима који су посвећени цркви", само је постројио "увређене". Међутим, братство манастира Виоки Дечани, како преноси штампа "искрено жали Шешеља". У свом "жаљењу" монаси оптужују(?) др Војислава Шешеља да "нема храбрости да се, као ни остали виновници косовске трагедије, суочи на Косову и Метохији са својим народом" и оцењују као неприкладну његову "већ познату надмену реторику, која буди искрено сажаљење". То што је лидер српских радикала са својим сарадницима чешће у Приштини него у Београду, не трепцувиш су прећутали.

Братство, даље, поручује: "Плодови политике господина Шешеља су, нажалост, познати нарочито бројним избеглицама, а посебно онима који су остали да у Крајини и Славонији ис-

паштају достигнућа владајућег режима и шешелевске политике" и закључује у педантно пренетом саопштењу за јавност, заборављајући при том колико је добровољаца на Шешелев позив бранило Книн и српске градове до последњег часа, и закључује: "Питамо се до када ће господин Шешел својим надменим изјавама и крајње неодговорним поступцима наставити да брука пред Богом и целим светом све оно што је свето, честито и поштено у српском народу. У свему томе, одговорно тврдимо, он нема нити ће икада имати подршку цркве нити благослов Божиј".

равља истину српског народа забележити у "Горском вијенцу" - "Тврд је орах воћка чудновата, не сломи га, ал зубе поломи". Многи су и пре њега поломили душе и зубе своје о СПЦ". Овакав тон у обраћању, зачињен претњама, тешко да ће анали штампе икада забележити и сигурно ће представљати драгоцен допринос слици односа цркве и државе времена у коме бивствујемо!

Тако људским аршином неки вреднују истинско поштовање вере и традиције. Да вера без дела не би била мртва, благовремено се, на функцији првог послератног опозиционог земунског градо-

пштењу каже, "Епархију". Можда би било боље да, тако како су га одбранили, нису ни бранили свог владика, пошто је јасно да нису ни желели да некога бране, већ да другога ољагају. А у таквим пословима Бог отказује савезништво.

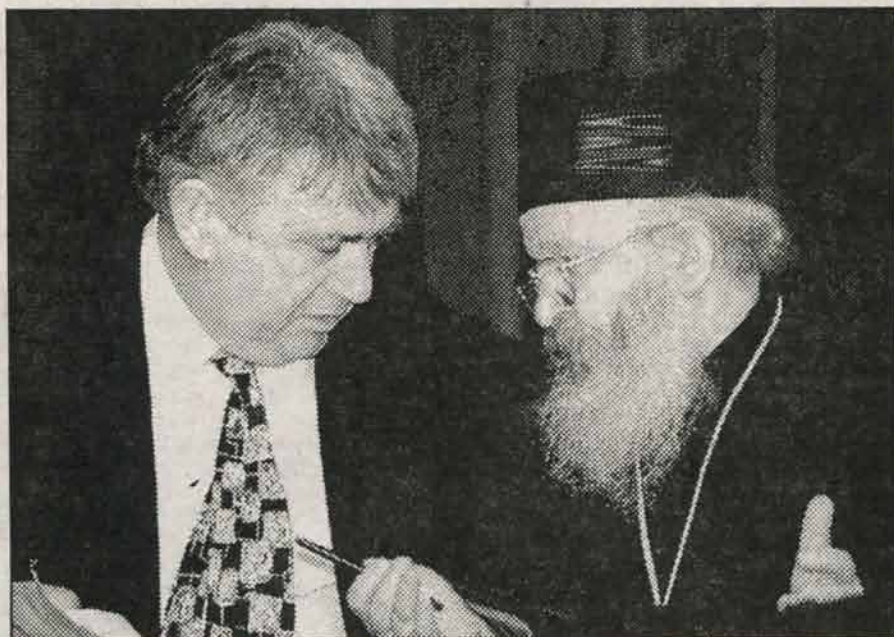
Калезић у мисији

"Случај" је, коначно, стигао и до Београда. "У строју" је и бивши декан Богословског факултета, професор Димитрије Калезић. Најављујући да је могуће да црквени суд покрене иницијативу за изопштење потпредседника Владе Србије из Српске православне цркве, он с патосом изјављује: "То није материјална нити физичка дискредитација, али је то велика морална дискредитација"! И, а шта би друго, него да открије одакле сева освета, објашњава да иницијативу за покретање срамног поступка може да покрене само један од епархијских судова (наградно питање - који?), док у другој инстанци о томе може да одлучује и велики црквени суд, у коме су све сами "увређени" високи црквени великодостојници! Она "морална дискредитација" о којој је говорио тумач права "увређених" може бити опомена и ускраћивање од светих тајни на одређени период или најстрожа - анатема и изопштење из Српске православне цркве. Тако инструментализовани богослов, гласноговорник политичких и "духовних" неистомисленика лидера српских радикала припрема јавност за нову мисију сатанизације потпредседника Владе Србије.

Притом се није нашао "увређени" у оним приликама када је за то и те како било разлога: када су свештеници оснивали политичке партије, анатему није бацно на "плишане еволуционаре" који су извиждали патријарха Павла, није се чувао од својих када су били уз скуте политичких лидера или благосиљали (у чије то име!?) њихове "крупне" политичке одлуке, од "судбоносног значаја за народ".

Разлога за строгу примену канона није било ни у време када су неки од владика важили за незваничне предводнике такозване демократске опозиције. Професор Богословског факултета ниједном није прозвао владика Артемија, који је с Момчилом Трајковићем, у време у које ниједна озбиљна партијска делегација није прихватила позив да путује у Вашингтон на разговоре о Косову и Метохији, ипак отишао у Америку и пружио безвредан алиби непризнатог саговорника. Владика Артемије је, жалост, одавно изгубио компас. Његова спрега са Савезом за промене то недвосмислено потврђује. Нема тога кога у последње време није благословио. Све, само не оне у чијим рукама је судбина овога народа. Од њих је упорно одвраћао своје лице. Његови поступци можда ће дефинитивно напаћеном народу дати одговор зашто Господ не прима молитве одрођених пастира.

Жана Живаљевић

Ко је финансирао њихов пут у Америку: новокомпоновани патриота Трајковић и политичар у мантији Артемије

Као што свака зла намера кад - тад покаже своје трагове, читалац ових редова може сам да пресуди колико је овакав политикантски одговор братства, под јурисдикцијом владике рашко-призренског, одговор на наводне увреде, а колико покушај политичког обрачуна. "Богу божије, цару цареву", а наши "молиоци пред Господом" као да су променили господара.

Мржња изнедрила иницијативу

Са полужим закашњењем, јер је очигледно требало времена да се срочи што убојитији напад, десетак дана после братства манастира Високи Дечани, огласило се и православно свештенство и монаштво Рашко-призренске епархије, згрожено "безобзирним и, пре свега, нечовечним нападом" на рачун владике Артемија. Православно црквау на Косову, баш као да је реч о каквој политичкој страници или световној организацији, сачинитељи саопштења проглашавају "последњим бастином истине на Косову". Врхунац неприличности представља део у коме се каже: "Српској јавности већ дуже време су познате изјаве Шешелја против његове светости патријарха господина Павла и појединих архијереја Српске православне цркве. Господин Војислав Шешел изгледа забо-

начелника, постарао др Војислав Шешел. Доласком радикала на власт у овом општинском органу управе, реновирану су и рестаурирани готово сви верски објекти на територији Земуна. У овај подухват уложено је близу два милиона динара, а ових дана је у току трећи по реду годишњи позив свим конфесијама да органу локалне самоуправе пријаве приоритете. Сваки даљи коментар је сувишан.

"Жалење" и "сажаљење" свештенства и монаштва Рашко-призренске епархије сажето је у оцени по којој је "жалосно да један анационални и изнад свега недемократски и тоталитарни режим, чија је марионета Шешел, оптужује српске архијереје за плаћеништво и издају". За ову ружну и ниску (дис)квалификацију, потпредседник српске владе сасвим сигурно неће тражити "световно" обештећење, јер, неблагословеном духу, у доколици није тешко да просипа гнев, острашћеност и мржњу. Тамо где није кадра да се приближи душама верника и где је огнала одбожанске мисије којом се заклања, нема друге него да се бави туђим послом. Нажалост, неке владике су модел владавине земаљске изгледа пресликале код својих подређених. И као што то чине "комби" странке, на пример, тако и шаљива лојалних богомолитеља и отпадника представља све, или, како се у сао-

МЕЂУНАРОДНЕ АКТИВНОСТИ ПОТПРЕДСЕДНИКА ВЛАДЕ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА

ИНТЕГРАЦИОНИ ПРОЦЕС СЛОВЕНСКИХ ДРЖАВА

Вишестранацка парламентарна делегација Савезне Републике Југославије, на челу са др Војиславом Шешељом, посетила је недавно Русију, где је у старом трговачком граду Јарослављу присуствовала заседању Парламентарне скупштине Савеза Белорусије и Русије. У Москви су наши парламентарци имали сусрете са готово свим релевантним политичарима и државним функционерима.

Посебно садржајан и занимљив био је сусрет са градоначелником Москве, човеком који је преобразио овај иначе древни град у један од најлепших градова света, господином Јуријом Лужковом.

Сусрет у Градској кући Москве био је веома срдачан и трајао је готово дупло дуже од протоколом утврђеног времена. Узалуд су саралници енергичног и веома добро обавештеног градоначелника упозоравали на истекло предвиђено време и, вероватно, следеће обавезе. Остао је са нашим парламентарцима, прецизније у разговору са др Војиславом Шешељом онолико дуго колико је сматрао да је у овом часу потребно.

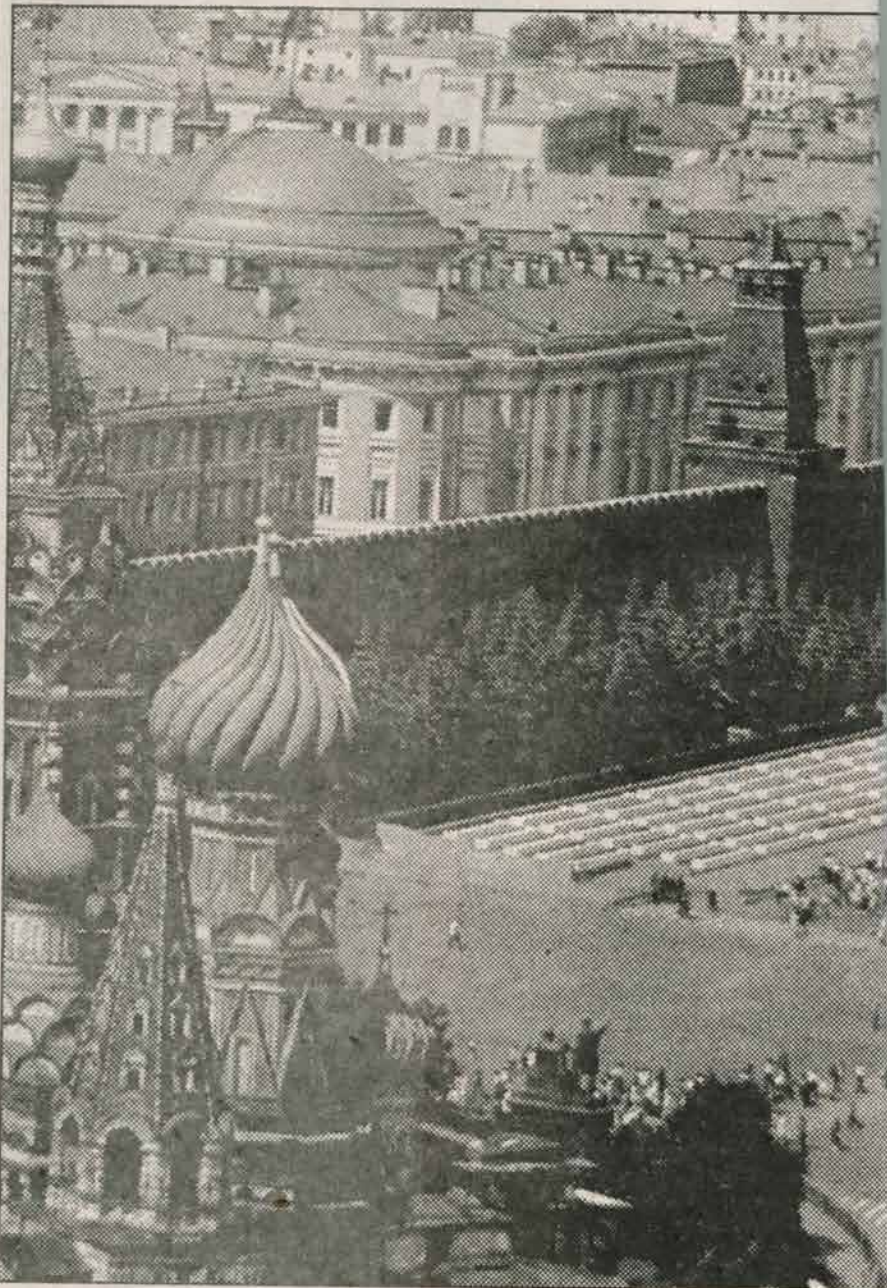
Управо тако је и започео овај сусрет: овим тренутком и нашом политичком ситуацијом.

– Ситуација у вашој земљи – обратио се после поздрава градоначелник Лужков др Војиславу Шешељу – није једноставна. Мој став о ономе што се вама дешава познат је. Овај сусрет је значајан и за мене и за нашу владу, јер ћете нас подробије обавестити о вашим приликама, па ћемо сходно томе знати да се постављамо.

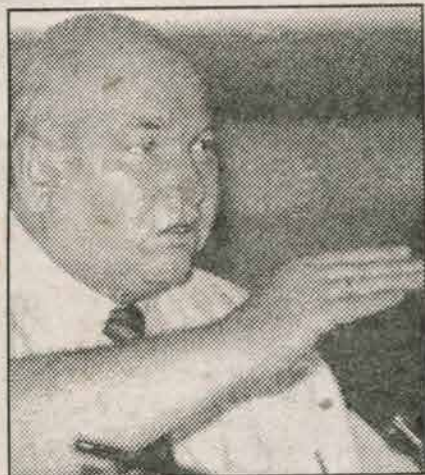
– Како ја разумем притиске на вашу земљу? Разумем их као притиске на све словенске земље, на православље у целини. Није случајно да је у овом моменту у словенском свету сложена ситуација и да постоје унутар наших земаља велики проблеми.

После ове констатације господин Лужков је направио мали излет у прошлост, показујући завидно познавање историје, што се од једног таквог практичара и оперативца и не би могло очекивати. Аналогија коју је направио врло је говорљива.

– Папа Климент је пре 125 година, када је Русија помагала Бугарској да постане независна држава и против Турке са своје земље, рекао: "Ми хришћани смо дужни да се радујемо што се једна хришћанска земља ослободила од непријатеља. Но, та победа представља за нас већу опасност, него што би то био њен

Украс Европе: нови оптимизам и сјај Москве

Градоначелник са чаробним штанићем: Јуриј Лужков

пораз. Било би боље да је исход тог рата обрнут". То је доказ – наставио је Лужков – колико је један хришћанин мрзео православље. У ономе што се данас дешава, у притисцима на православне земље, вас и нас, не искључује могућност да се ради о деловању истих фактора.

Генеа југословенске кризе

Др Шешељ се обратио градоначелнику Москве следећим речима:

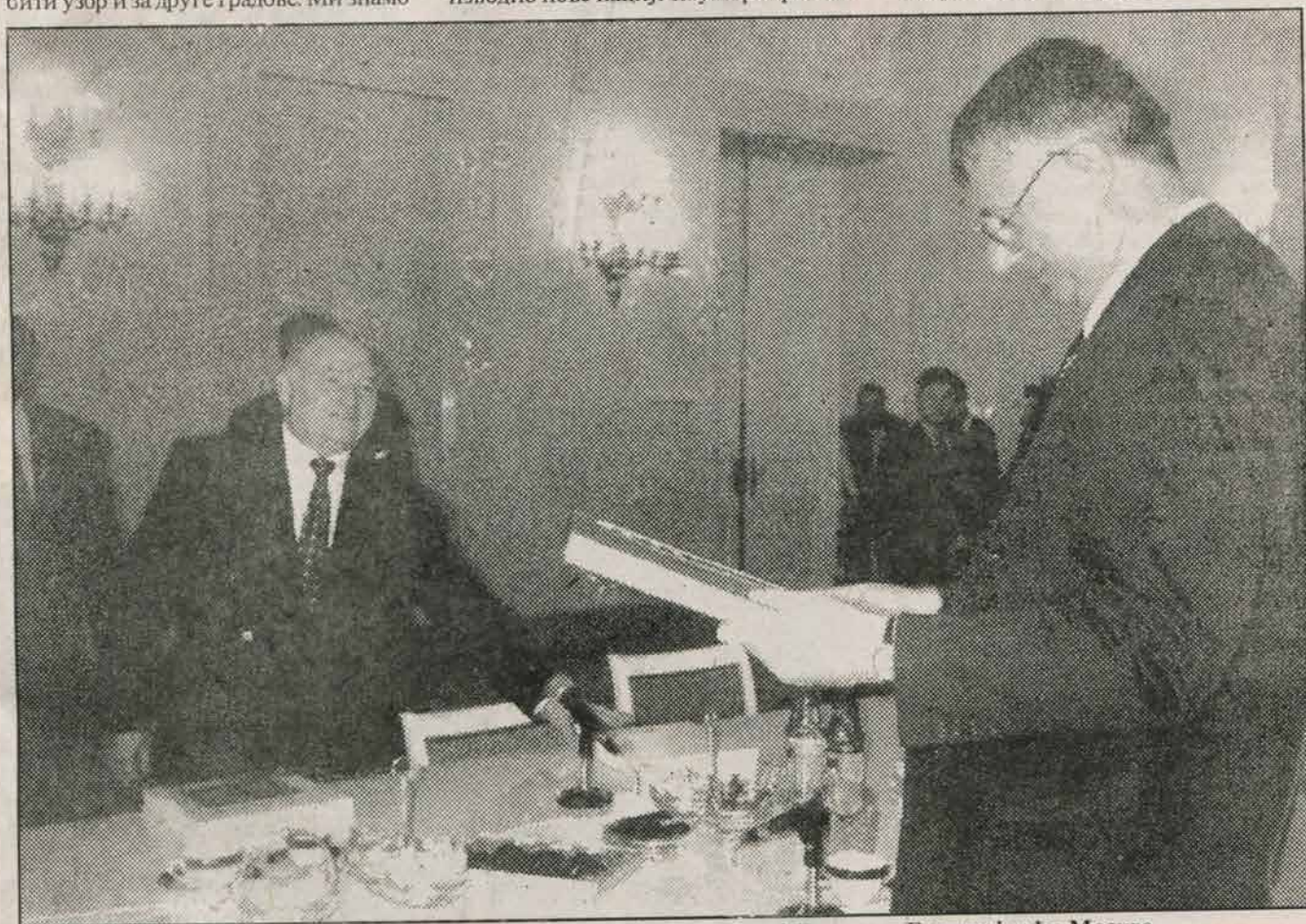
– О вама слушамо као о московском чудотворцу, човеку који је преобразио Москву. Пример ваше престонице може бити узор и за друге градове. Ми знамо

да сте пријатељ српског народа, а Срби посебно цене своје пријатеље. Шта се дешава са нашом земљом? Западне силе хоће да униште српски народ. Разбили су претходну Југославију, протерали Србе из Републике Српске Крајине, отели су једну трећину Републике Српске, спровеле тиху окупацију у њој, покушавају да нам отму Косово и Метохију. Сада је најакутнија криза на Космету. Западне силе су обучиле, наоружале и спремиле велики број терориста Албанаца за борбу и терористичко деловање против наше државе, а за отцепљење Космета од Србије. Ви знате да Цигтари у јужној српској покрајини живе много боље од њихових сународника у Албанији. Нико у нашој земљи није довео у питање њихова национална аутономна права. Они једноставно нису хтели да учествују на бројним вишестраначким изборима у Србији. Да су изашли на биралишта, могли су да освоје, по пропорционалном принципу гласања, завидан број посланичких места. Но, њихов искључиви циљ био је и остаје отцепљење од Србије.

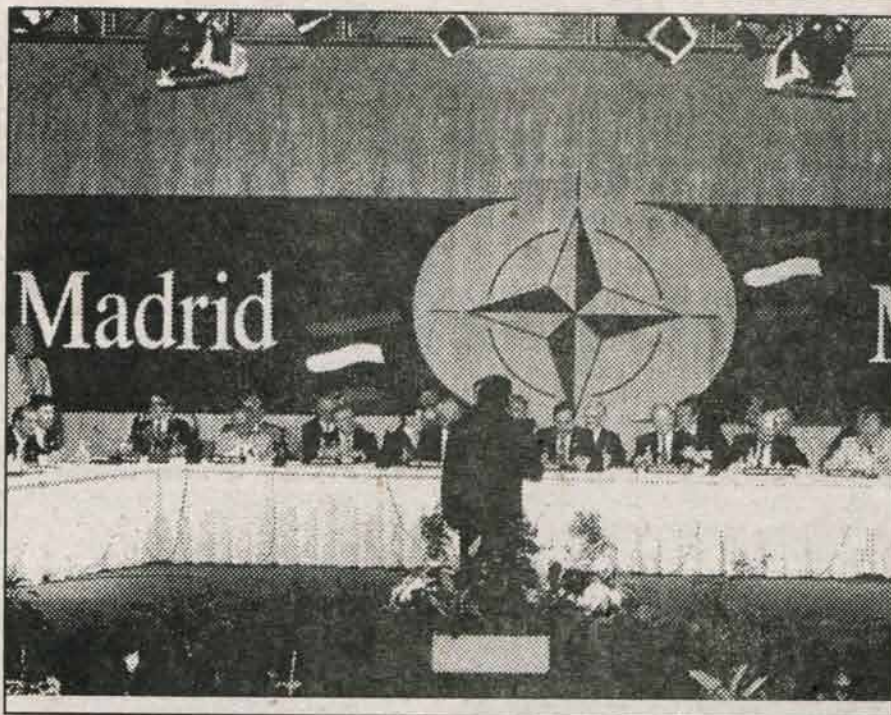
Ви знате господине градоначелниче, да је Србија из ере титоизма изашла прилично осакатана. У том периоду посттитоизма Сједињене Америчке Државе су материјализовале оно што је Тито у току своје четрдесетпетогодишње владавине припремио. Он је вештачки производио нове нације науштрб српског

етничког корпуса. Тако су настали муслимани, Црногорци, Македонци. У Македонији, кад смо већ код ње, данас живи милион Албанаца, али се тамо још увек не поставља такозвано албанско питање. Црна Гора је увек била српска држава, а данас покушавају да је окрену против Србије и усмере истим сепаратистичким правцем. У Босни живе Срби православне, католичке и муслиманске вере. Још је Марија Терезија слала мисионаре да католичке живаљ у Босни, а они су се све до почетка овог века сматрали ипак Србима – католицима. Босански муслимани су потомци српских квислинга у време турске окупације. Читавих тридесет година Босна је била формално у саставу Турске царевине, а практично под аустроугарском влашћу. Следећи окупатор наших земаља – Хитлер – укључио је Босну у састав усташке творевине независне државе Хрватске. Ти муслимани и Хрвати су са својом дивизијом ратовали против вас – стигли су до пред Стаљинград. Званична комунистичка политика после Другог светског рата трудила се да све то прикрије заборавом, па би се могло рећи да су панисламске тенденције на тлу Босне ојачале у време Броза. Он је оставио веома компликован правни систем у претходној Југославији и тај систем је могао да функционише само док је он био жив.

– Слично као у нашој земљи – приметио је господин Лужков.

Срби цене своје пријатеље: др Војислав Шешељ и Јуриј Лужков у Градској кући Москве

Закон јачег: работе НАТО пакта су, са аспекта међународног права, апсолутно незаконите

— Почетком деведесетих година — настапио је др Шешељ, умешале су се западне силе, наоружале Хрвате, припремиле отцепљење појединих република тадашње Југославије. Даље знате шта се дешавало.

— А када се ради о Албанцима са Космета, ми смо летос разбили озбиљне снаге њихових терориста. Сједињене Америчке Државе нису очекивале такав развој догађаја. Они су планирали да на Космету буде паг позиција, не би ли се они лакше умешали. Сада хоће да поред ненаоружаних посматрача ОЕБС-а, мимо Споразума Холбрук — Милошевић, доведу на Космет наоружане наводно телохранитеље. Ми то нећемо дозволити.

— Веома смо вам захвални на великој подршци у за нас тешким моментима. Знате да смо у исцрпљујућим преговорима дали минималне уступке, минималне са становишта опасности која нам је претила од НАТО бомбардовања. Но, више уступака од оних на које смо пристали не можемо да прихватимо. Сједињене Америчке Државе желе да по сваку цену убаци на Космет своје наоружане људе. Зато би било значајно да међу посматрачима који долазе на Космет буде што већи број Руса. Ми желимо што боље односе са Русијом и чвршћу везу са Савезом Белорусије и Русије. То је наша дугорочна, стратешка оријентација. Таква наша опредељеност и окренутост ка Русији има традицију, која је додуше прекинута у време владавине Хрвата Тита. У овој делегацији која је пред вама има чланова партија и лево и умерено десне оријентације, но, нама је заједнички именик патриотизам и љубав према Русији.

НАТО и САД користе слабости Русије

— После ове Шешељеве исцрпне генезе кризе на нашим просторима, градоначелник Лужков је рекао:

— Веома важљиво пратим ситуацију у Југославији. Политичка и економска дешавања у вашој земљи за нас су значајнија од процеса у неким другим стабилнијим земљама. У Југославији данас није на искушењу само српски народ, словенско јединство се искушава. Југославија, али и Русија, полигони су експериментисање Запада. Уз то не можемо занемарити ни значајан при-

тисак на религиозном плану, на православље у целини. Балкан је одувек био занимљив и тачка која је привлачила Запад, он је био детонатор Првог светског рата, па и каснијих светских дешавања. Ово што се данас код вас дешава ја разумем не као локалну ситуацију у једном делу света, већ као вежбу која би могла да поприми широк, глобални значај. Зато наша власт реализује циљеве са којима се слаже читав руски народ: не дозвољава агресију НАТО снага на вашу земљу. Наш је став да је Косово апсолутно унутрашње питање Југославије. Таквих локалних проблема и неспоразума у свету има много. Питам се зашто НАТО не бомбардује Турску у којој Курди годинама ратују са влашћу — а она их бесомучно тамањени без икаквог гласа протеста и реакција у свету? Зашто не реагују на шпанско-баскијске неспоразуме и окршаје на енглеско-ирске и слична жаришта у свету? У великом броју земаља има таквих проблема, но, из неких разлога Југославија је изабрана као пробни полигон за деловање НАТО снага. На међународном плану, са аспекта права — то је апсолутно незаконито. И зато влада Русије и руски народ пружају чврсту подршку Југославији и дају јој за право да сама реши свој унутрашњи проблем. Ако Запад и Сједињене Америчке Државе и надаље проблем хоће да реше бомбардовањем Југославије, то лако може изазвати трећи светски рат. Такав развој догађаја не смемо да дозволимо. Закључио је господин Лужков и уопште је др Шешеља: — Зашто је избор за реализацију оваквог сценарија пао баш на Југославију? Јесте ли о томе размислили?

— Др Шешељ је одговорио: — Сједињене Америчке Државе су одувек подржавале све српске непријатеље. Увек су против Срба зато што смо ми Срби тра-

Локални проблем: Косово и Метохија су унутрашње питање СР Југославије

диционални руски сарадници и пријатељи на Балкану.

Градоначелник Лужков је даље наставио: – Апсолутно се слажем са вама. Преко вас се искушава Русија и православање у целини. Стога морамо давати велику подршку вашем отпору модерним окупаторима. Да је Русија данас снажна као пре 15 година, вама се ништа од оног што последњих година преживљавате не би десило. НАТО и Америка користе слабости Русије, али и ова ће наша криза проћи. Они политичари у Русији који су покушали да развале и разбију земљу пропали су. Сада почиње нова политичка фаза у Русији. Ми у Москви нисмо дозволили да распродају будућност и разграде економију града, као што су то Гајдар, Чубајс и други назови реформатори чинили у читавој Русији. Ми смо били против те врсте лажне приватизације, односно пљачке наше привреде.

Како данас изаћи из ове ситуације у којој се нашла ваша земља? Осим што смо за то да вам се пружа снажна политичка подршка, морамо вас упозорити да будете опрезни: лако се може десити да ОЕБС послужи као тројански коњ НАТО пакта на Космету. Неопходно је даље – ја ћу лично радити на томе – да се ојачају економске везе наших земаља. Москва је велико тржиште и нарочито је заинтересована за прехранбене артикле. И на другим колосецима морамо снажно да проширимо сарадњу. Што се тиче могућности да ваша земља постане део Савеза Белорусије и Руси-

је, ја размишљам овако: ако би Југославија званично постала члан тог савеза добила би много јачу политичку заштиту. Свака акција против Југославије у том случају била би истовремено и акција против Русије. Спољни фактори су покушали да спрече стварање Савеза Белорусије и Русије, али у томе нису успели. Иако је наша економија сада у тешкоћама Русија је, ипак, велика земља са великом војном снагом.

– Ваше иницијативе су веома добре – обратио се господин Лужков др Шешелу и ја их свесрдно подржавам. Тај правац који ви иницијирате, у смислу прикључења Савезу Белорусије и Русије, правилан је и ми морамо активно да радимо на томе и да идемо тим путем.

Заједнички интереси

Др Војислав Шешел је, одговарајући градоначелнику, рекао: – Ми нисмо дошли у Москву да тражимо материјалну помоћ, ми једноставно желимо обострано корисну сарадњу, желимо да нађемо заједнички интересе, што је могуће с обзиром да су нам привреде комплементарне. Ми имамо храну, солидне грађевинске фирме, које у Југославији тренутно немају посла, и оне би се могле ангажовати код вас. Знам да сте били задовољни како су наши грађевинари у Русији градили и велике и компликоване пројекте.

– То је тачно – одговорио је Лужков. Нисам политичар, више сам практичар, али ћу вам рећи свој утисак: мислим да постоји извесна неодлуч-

ност ваших власти у погледу овог правца процеса о којима разговарамо.

Др Војислав Шешел: – Председник Савезне Републике Југославије, Слободан Милошевић, одлучан је да односи са Русијом и Белорусијом буду што чвршћи.

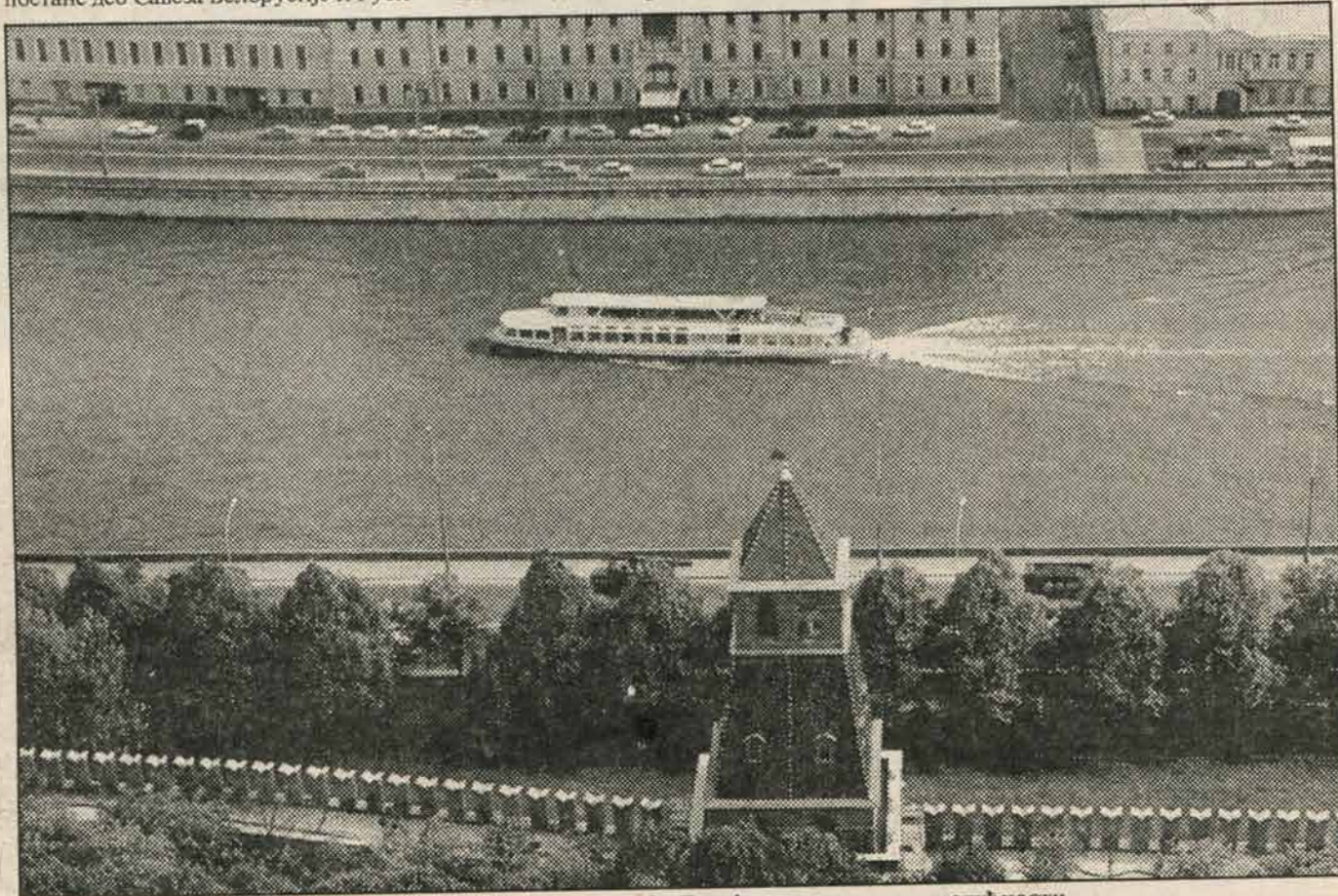
Градоначелник Лужков: – Цитираћу вам једну стару руску пословицу која гласи: "Испод камена који лежи, вода не може да отиче".

Др Војислав Шешел: – Мислим да развој овог процеса више зависи од саме Русије, поготову иницијатива о приступању Савезу Белорусије и Русије. Реализација те идеје зависи од обе стране. Ми смо оријентисани и у економском смислу на максималну сарадњу, мада има код нас извесних фирми, у друштвеном сектору, чији руководиоци нису заинтересовани за сарадњу са Русијом, већ са Западом, због провизије. Реч је заправо о корупцији. Но, званично, нашим интересима најприкладнија је сарадња са Русијом.

На крају овог разговора градоначелник Москве је рекао:

– Остаје нам само да пожелимо једни другима успех у сарадњи о којој смо говорили. Један од правца да би се заштитио суверенитет Југославије је јачање економије Ваше земље. Мислим да ми можемо помоћи у том смислу. Ја ћу лично радити на томе – закључио је господин Лужков, који је притом предао пригодан поклон др Војиславу Шешелу.

Бранка Чулић

На примеру Москве види се да је Русија земља великих могућности

ТВ "БЕЛАМИ" – НИШ, ДР ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ У ЕМИСИЈИ "СВЕДОЧЕЊА"

АКТИВНОСТИ ВЛАДЕ НАРОДНОГ ЈЕДИНСТВА

Мере против спекулација на тржишту основних прехранбених артикала. Покушај монетарног удара – од Додика преко Ђукановића. Социјалисти "везали" Вука потпредседничком функцијом и са пар безначајних ресора у Савезној влади. Српски радикали у "Влади свакодневних компромиса"

Водитељ: Драги гледаоци, добро вече. Ово је Телевизија Белами, а емисија је "Сведочења". Имам пријатну дужност да вам вечерас представим свог новог госта, то је др Војислав Шешељ, потпредседник Владе Републике Србије и председник Српске радикалне странке. Да ли сте први пут на овој телевизији, господине Шешељ?

Др Шешељ: Први пут.

Водитељ: Надам се да није и последњи. Пре него што почнемо озбиљнији разговор, данас је у Нишу у огромним количинама стигао зејтин. Да ли је то ваша заслуга или заслуга министра Красића?

Др Шешељ: Зејтина има довољно, али опет многи спекуланти стварају вештачке nestaшице. Видели сте, у септембру месецу су нам направили ово што и сада праве. Цена уља се не мења већ дуже време и ми се трудимо да одржимо, не само цену уља, него цене свих других животних намирница, што је могуће дуже, на овом нивоу који смо затекли. И у томе прилично успевамо. И ова цена уља је економска цена. Она садржи у себи и цену коштања и просечан профит.

Међутим, многе уљаре се понашају као монополисти, па настоје да остваре и екстра профит сталним притисцима на Владу и на Министарство трговина да се цена мења. Мислим да ће таква ситуација бити све док се не развије тај систем мини-уљара, које производе мале количине уља у погонима који су сада развијени у Западној Европи, а и код нас се све више преносе. Знам за случај једног приватника који производи уље у својој мини-уљари, па има тзв. хладно цеђење, где је уље неупоредиво здравије и квалитетније и он каже да се сасвим уклапа у ову цену кад купује суншкрет, кад прода уље, кад прола онај остатак производње, то се користи у сточној исхрани, да има сасвим солидну зараду.

Водитељ: То мешетарење на тржишту није непозната ствар у Србији. Шта ће Влада Србије да предузмете?

Др Шешељ: Министарство непрекидно предузима мере. И овога пута је предузело, и прошли пут, у септембру, кад је била претходна nestaшица. Свака nestaшица ствара и додатну психозу. Кад народ види да нема довољно неког производа, онда почне да ствара залихе. Та-

Поћна мора непоштене власти: на "јуначким" рукама носили су га кроз Српску Боку и протерали из Црне Горе

ко да психоза стварања залиха додатно отежа проблеме, али пошто имамо довољне државне резерве, мислим да ћемо овај проблем успешно савладати.

Оно где реално има основа за извесну nestaшицу, то је питање шећера, јер нам је производња прошле године била слаба. Мало је и засејано шећерне репе. Ни приноси нису били добри. Али, шећер је сада најјефтинији на светском тржишту и ми немамо много тешкоћа око увоза тог шећера. Увозници се просто жагме ко ће добити могућност учешћа у тој увозној квоти, да би овде жути, тзв. жути шећер прерадио и предао нашем тржишту. Тако да сам убеђен да се ни цена шећера неће мењати у догледно време.

Водитељ: Било је и неких најава да ће Влада Србије, прошли пут кад се десило поремећај на девизном тржишту, да

предузме неке мере. Помињане су неке банке, помињано је свашта по јавности, међутим, од тога ништа, поново су кривци остали непознати.

Монетарни удар из Републике Српске

Др Шешељ: Па, не може то Влада Србије, него Савезна Влада, односно савезни гувернер, гувернер НБЈ. И он је обећао да ће јавно саопштити називе банака и имена одговорних људи који су изазвали тај монетарни удар. Нажалост, од тога још ништа није било. Ту Влада Србије нема неке посебне надлежности.

То је надлежност Савезне државе, односно Народне банке Југославије, Централне емисионе банке. Што се тиче тог монетарног удара из новембра месе-

па, он је проузрокован, пре свега, одлуком Додикове Владе у Републици Српској, да се промени званични курс динара, да се обрачунава 7,5 динара за једну конвертибилну босанско-херцеговачку марку. И то је довело до првог поремећаја.

Динар из Републике Српске је кренуо убрзано на подручје Србије и Црне Горе, а отприлике 10% укупне емисије динара емитовано је за територију Републике Српске. Тако да је тај један психолошки ефекат а и стварни учинак који је постигнут преливањем динара из Републике Српске могао да уздрма динар за 30-так процената.

Друго, понашање режима у Црној Гори такође томе доприноси, и тече удар који су изазвале неке домаће банке спекулишући на девизном тржишту, откупљујући девизе, стварајући вештачку потражњу за девизама, повећавајући вештачку понуду динара, а после повећавајући вештачку понуду девиза, како би у тој разлици на цени преваривши лаковерне људе, остварили профит.

Шта су радили? Подигну вештачки курс немачке марке. Људи у паници желе сваки динар који имају што пре да претворе у марку, после 10-15 дана марка падне, и они су на губитку. На финансијском тржишту нико не може бити на добитку а да неко други није на губитку. Увек се новац прелива из једног цена у други. Овде су на губитку они лаковерни и мало нервозни грађани, који су пожурили да свој динар замене, ту је и велики број приватника, а онај ко је обавио ту спекулативну радњу на девизном тржишту, тај је остварио профит. Е, нама је циљ да реконструирамо комплетан банкарски систем и да такве појаве сузбијемо у пракси. Посао је веома тежак.

Додик, сметња за сарадњу

Водитељ: Пошто је најављено да сте ви гост ове емисије, било је неких питања, па бих ја искористио прилику да их прочитам, док смо код динара. Гледатељка Катарина пита - кад ће да проради платни промет са Републиком Српском.

Др Шешељ: Ја не верујем да ће се то десити док се не формира нова влада Републике Српске. Док је Додикова влада, то је једноставно немогуће. Додик је добио налог од Гелбарда и Вестендорпа, да повлачи само оне потезе који руше србијанску економију и економију СРЈ у целини, а посебно србијанску.

Водитељ: А када ће бити изабрана нова влада?

Др Шешељ: Па, сада се предлаже трећи мандатар. У сваком случају, ово номинавање Миљуша није било лоше, јер је он усковитлао праšину у Републици Српској. Затим, изнео је читав низ доказаних тврдњи које у негативном светлу приказују Биљану Плавшић и Милорада Додика. Видели сте у каквој је паници био Додик, како је све реаговао на та збивања и убеђен сам да су ефекти позитивни. Али, председник Републи-

ке Никола Поплашен је већ за петак заказао нови круг консултација са политичким странкама. Он је спреман на договор. Коалиција "Слога" до сада није спремна на договор.

Коалиција "Слога" је ултимативно наступала са ставом - Додик или нико. А председник Републике, који има такву уставну надлежност је рекао - не може Додик, и не могу га они увенити.

Водитељ: Да ли и ви мислите, господине Шешељ, да је ово ипак трик. Додик се одржава упркос свему, већ, ево, годину дана.

Др Шешељ: Па, није година дана. У септембру месецу су били парламентарни избори, толико смо дуго чекали да се саопште званични резултати, јер је ОЕБС покушавао до последњег момента да наштима те резултате према својим плановима, према својим потребама.

Нису успели да фалсификују резултате на изборима за председника Републике, пошто су резултати били толико убедљиви у корист Николе Поплашена.

Друго, у фебруару треба да заседа арбитража за Брчко, тако да се нама у принципу не жури око формирања нове владе, јер ће западне силе морати бити много опрезније по питању те арбитраже, да не би и даље ослабиле позиције Милорада Додика на кога су бациле све карте. Нови мандатар ће бити одређен можда крајем ове или почетком следеће недеље.

Водитељ: Да ли ће то бити господин Иванић?

Др Шешељ: Па, да ли ће то бити Иванић, он је ванстраначка личност, и мислим да је он био у комбинацију пред Нову годину. Нисам убеђен да ће бити поново у комбинацији. Видеће се. У сваком случају неће бити Додик.

Садашња власт у Црној Гори своје функционисање заснива на нелегалним економским активностима

Водитељ: Као председник Српске радикалне странке, како тумачите неке покушаје да се смени Поплашен?

Др Шешељ: Па, то је жеља и Биљане Плавшић и Милорада Додика, жеља западних сила, али то се безфлагрантног кршења Устава и основних демократских принципа, једноставно не може постићи. Друго, по Уставу Републике Српске Николу Поплашена би могао опозвати само онај народ, грађани који су га изабрали.

Кад би се сада то питање поставило на референдум, ја сам убеђен да би много више људи било за нега него на септембарским изборима. Јер се показао као изузетно способан и озбиљан државник и осваја присто, симпатије грађана Републике Српске.

Кроз Килибарду говори Мило

Водитељ: Данас сам прочитао да је ваш колега у Црногорској влади Килибарда, предложио да вам се забрани улазак у Црну Гору.

Др Шешељ: Ја не знам по чему је Килибарда мени колега.

Водитељ: Потпредседник, мислим.

Др Шешељ: Па, то што је потпредседник, не значи да ми је колега. Знате, не могу замислити да ми једна таква будалетина може бити колега. Није проблем сам Килибарда, знате. Он је показао и у Савезној скупштини, док је био посланик, да нема појма о основним елементима политичке теорије, о основним принципима на којима се базира нека политика у демократском парламентаризму, али он служи садашњем режиму у Црној Гори да неке бомбастичне изјаве с времена на време лансира у јавност и служи режиму као неки лакмус папир, којим се испитује јавно мишљење, којим се проверава извесна идеја на какву ће реакцију наићи, итд.

Што се тиче евангуелне забране уласка у Црну Гору, не би ми било први пут. Знате, мене су на јуначким рукама носили својевремено кроз Српску Боку, протеривали из Црне Горе и мене и моје сараднике, две године ми забрањивали улазак у Црну Гору, итд. Нема ту ништа ново и не би било ништа оригинално.

Лагодно, на српској грбачи

Водитељ: Кад поменуемо Црну Гору. Има ли и даље заостравања односа Србија - Црна Гора, или мислите да ипак мора да постоји неко решење за добробит СРЈ.

Др Шешељ: Па, нема никаквог заостравања односа између Србије и Црне Горе. Садашњи режим у Црној Гори је у сукобу са Савезном владом, са савезном влашћу. Нема неких конкретних релација Србије и Црне Горе, осим у економској сфери, а ту би могли да функционису релативно нормално, да није тих спекулативних амбиција и шверперских канала који угрожавају југословенску економију уопште.

Режим у Црној Гори покушава да блокира Савезну државу, на један противустанован начин. И, непрекидно нове изазове лансира, уз очигледну отворену подршку западних сила.

Водитељ: Видели сте - цене бензина, различите за Црну Гору, Монтењегро ерлајнс ослобођен санкција.....

Др Шешел: Што се тиче цене бензина, садашња власт у Црној Гори своје функционисање заснива на нелегалним економским активностима, а не на легалним. И они замажу очи јавности, тако што им цена бензина у једном периоду буде нижа од цене бензина у Србији, али никако не могу да одговоре на питање - како је могуће да јавна потрошња у Црној Гори буде 106% укупног бруто друштвеног производа. У Србији је 50% па једва издржавамо и тражимо непрекидно варијанте да смањимо учешће јавне потрошње. У Црној Гори је јавна потрошња 106%.

Како се може постићи толика јавна потрошња? Може, на грбачи Србије, захваљујући шверцарским каналима којима се отима просто део прихода српској економији.

Словенија још увек штети српској привреди

Водитељ: То је могуће господине Шешел, али то ме подсећа на ону хајку, својевремено, са Словенијом, кад смо тврдили да нас Словенији поткрадају, кад они сад боље живе од нас.

Др Шешел: Прво, то није била хајка на Словенију, а друго, Словени су нас увек поткрадали. А то што тренутно боље живе од нас, прво, имали су полазну основу много бољу, огњачкали су српске фабрике одмах после Другог светског рата. Огроман део српске индустрије пресељен је у Словенију.

Словени су увек имали привилегован положај за склапање повољних пос-

лова са западним фирмама, увек су се на српском тржишту појављивали као заступници западних фирми, никада српски бизнисмени нису били у прилици да сами непосредно склапају те повољне послове и увек је део профита одлазио Словенцима, да заправо ништа нису допринели реализацији посла. То је дакле, полазна основа, коју су имали.

С друге стране, Словенија није имала никаква ратна разарања, није имала никакве санкције, никакву блокаду, и све то јој омогућује да оствари бољи животни стандард него што га има данас Србија. Неупоредиво бољи. Али, Словенија непрекидно кука такође за губитком тржишта и она у перспективи нема неке велике шансе. Она ће се претворити у пуки привезак Немачке, као уосталом и Чешка, и у то не треба сумњати.

Што се тиче економске сарадње са Словенијом, ја мислим да ми нисмо уопште заинтересовани за продубљивање те сарадње, за развој те сарадње, али још увек има неких наводних бизнисмена и директора из друштвеног сектора и власника приватних фирми који форсирају неповољне облике трговине са Словенијом, па се словеначка роба појављује на нашем тржишту, гуши домаћу производњу, а да од тога неке веће економске користи једноставно немамо.

Рецепт за одржавање предизборних обећања

Водитељ: Пре него што пређемо на главну тему вечерашње емисије "Космет - између истине и лажи", синоћ сте виђени у тајном браку.

Др Шешел: Где сам виђен?

Водитељ: У тајном браку у опери.

Др Шешел: У опери нисам виђен. Још никада нисам играо ни у једној оперској представи, а друго, у позоришту.

Водитељ: Шешел у тајном браку.

Др Шешел: Синоћ је, после 10 година, поново отворено Земунско позориште, захваљујући, пре свега, радикалној власти, која је кренула храбро у приватизацију и културне сфере. Десет година је то било затворено. Неко је пре десет година донео непромишљену одлуку да се Земунско народно позориште прикључи Народној позоришту Београдском, Народној позоришту Србије и то формално проведено, а није било никаквих могућности да се позориште оспособи за нормално функционисање.

Кад су радикали преузели власт, извршили су за две године сва предизборна обећања. Отворили породилиште, асфалтирали огроман број улица, увели водовод, канализацију - нема шта ни су урадили у Земуну. Сва предизборна обећања су испунили, па чак и много више од тога. И ово је једно од последњих изборних обећања, да ће поново прорадити Земунско позориште. И како је то урађено?

Прво, расписан је јавни конкурс, тражене су приватне фирме. Јавила се фирма Цептер, чувена, економски и финансијски веома моћна, која је и раније покушавала у Србији да реализује неке послове и наилазила на одбијајући став разних државних органа на разним нивоима - од општинског па надаље.

Увек се појављивао неко ко је тражио провизију, увек се појављивао неко ко је спреман да превари, да онемогући успешно пословање итд. Ово је први пут да су наишли на некога ко је био у стању да склопи потпуно чист и јаван посао. Позориште је изнајмљено на 30 година. Већ је пет милиона марака уложено у његово опремање, и даље ће се улагати, а с друге стране, од закупштине се набавља комплетна опрема за Земунску телевизију, тако да Општина динара није дала за ту телевизију и биће набављена најсавременија дигитална технологија.

Земунска ТЕ-ВЕ на пролеће

Водитељ: Кад креће телевизија?

Др Шешел: Ја мислим да ће да крене на пролеће.

Водитељ: Зли језици тврде да сте добили огроман новац од Републике за телевизију.

Др Шешел: Ни једног јединог динара. Нисам никад чуо те зле језике.

Водитељ: Данас сам чуо.

Др Шешел: Ни једног јединог динара. Јер, Република једноставно не може да да. Не знам са ког би рачуна то могло да се да, а сад сам вам рекао како се набавља опрема за телевизију. Део новца од закупа Позоришта на 30 година, употребљава се за набавку ТВ опреме.

Закон о универзитету без прекрајања

Водитељ: Чуо сам сад на првом заседању Скупштине Србије, Нова демократија излази са новим Предлогом закона о Универзитету. Да ли то значи трећи пут повлачење Закона о универзитету?

Амерички докер: много прљавих радњи везано је за "реч и дело" Милорада Ђодика

Елементи за кривичну пријаву против Милана Комненића: државни чиновник који се лажно представља као савезни министар за информисање

Др Шешел: Ни смешније странке, ни смешнијег пројекта. Странка која има пет посланика, излази са пројектом закона. Где то у свету има? Озбиљни људи излазе са пројектом закона ако имају унапред обезбеђену подршку у Народној скупштини и ако могу рачунати са озбиљним бројем посланика који ће гласати за тај закон.

Водитељ: Па, они вероватно рачунају на СПО, претпостављам.

Др Шешел: Па, пет посланика Нове демократије и 45 из СПО, ако сви тог дана дођу у Скупштину, то је 50, то је једна петина од укупног броја Скупштине.

Водитељ: Мислите да нема шанси да дође до измене Закона о Универзитету?

Др Шешел: Можда ће се тај закон једног дана мењати. Не видим разлога зашто би се сада мењао. То је један добар закон који је омогућио држави да буде власник Универзитета у правом смислу речи. Раније је држава давала новац само за функционисање Универзитета, али није владала њиме. Универзитетом треба да влада онај ко је власник.

Претње "решетом"

Водитељ: Комненић је јуче гостовао у Нишу на Телевизији 5.

Др Шешел: А, ко је то?

Водитељ: То је савезни секретар за информисање.

Др Шешел: Аха.

Водитељ: И, најавио је доношење Савезног закона о информисању, с којим треба српски да се усклади.

Др Шешел: Видите, прво постоји доста елемената за подношење кривичне пријаве против Милана Комненића, јер се он лажно представља у јавности. Гледао сам нови број Српске речи и он се тамо представља као Савезни министар за информисање.

Водитељ: Секретар.

Др Шешел: Пошто не постоји савезно министарство информисања, он је само секретар за информисање Савезне владе. Значи, државни чиновник, а не функционер, и његово је да држи конференције за штампу и да саопштава јавности: Савезна влада је урадила то, Савезна влада је урадила оно. Председник Југословенске владе је посетио тога и тога, отворио ту и ту фабрику, путовао тамо и тамо. То је послао Милана Комненића. А, не да пише законе.

Друго, може он написати најбољи закон на свету, али му не може проћи у Савезној скупштини. Ниједан закон у Савезној скупштини не може проћи, против кога је Српска радикална странка. Тренутно је таква наша позиција на савезном нивоу власти.

Наравно, ми ћемо увек гласати за добре законе. У Већу република имамо такву моћ, ми не знате - без наших шест гласова у Већу република, док је оваква ситуација са Црном Гором, ниједан закон не може проћи.

Ако се Савезна влада појави са добрим законом, посебно законима из економске сфере, посебно оним који јачају нашу привреду, ако се изађе са јединственим кривичним законом, ми ћемо уз одређене амандмане, уз одређене примедбе, вероватно изгласати тај закон, јер је бољи у односу на постојеће стање. Али, Комненић унапред обећава изгласавање неког закона...

Водитељ: Вероватно је то идеја Вука Драшковића, ваш кум је потпредседник Савезне Владе.

Др Шешел: Није он дошао на то место као мој кум, него вероватно као председник СПО. Ја имам много кумова. Многи људи су тражили моје кумство и претходних година. У принципу нисам ни одбио да будем кум, али пошто је то прерасло неке подлошљиве оквиру, принуђен сам да то више не прихва-

там, или да на неки начин избегнем, иако се кумство не одбија.

Што се тиче Вука Драшковића, ја се никад нисам одрицао те приватне релације у нашим односима, али кад јавно наступам, ја говорим само о политичким питањима и говорим о Вуку Драшковићу као политичару.

Радикали се нису цењкали са отаџбином

Водитељ: Господине Шешел, својевремено, кад сте ви ушли у Владу Србије, Вук Драшковић је говорио да не жели СПО у Владу Србије. Сад кад је Вук ушао у Савезну, ви не желите?

Др Шешел: Па, није то баш исто. То можда вама тако изгледа читајући новине које су често биле некритичне према том питању и навијачке према Вуку Драшковићу. За мене су објављивали да сам заклао жену Слободана Јовића, да сам неке друге ствари радио, много разних неистина. А и ви сами знате да су то неистине, а знали сте и у тренутку кад сте то објављивали. Али то није битно. Кад смо већ код Вука Драшковића и уласка у Савезну владу.

Прво кад је реч о Влади Србије, Драшковић се много цењкао са социјалистима и шест месеци је учествовао у преговорима око формирања те владе. Ми смо били скоро незаинтересовани. Стајали смо по страни. Изашли смо принципијелно са ставом да треба да се формира концентрациона влада националног јединства у коју треба да уђу четири најмоћније политичке партије. И тога смо се држали пуних шест месеци. У консултацијама готово да нисмо ни учествовали.

Драшковић је био убеђен да се левицарске странке неће усудити да склопе коалицију са радикалима. И, онда је непрекидно повећавао цену. Измишљао је разне небулдосе.

Уместо да се принципијелно постави и да инсистира да се влада формира адекватно снази у броју посланика у Народној скупштини и странака које улазе у ту владу, он је непрекидно измишљао многе ствари које немају везе са републичким нивоом власти, па је на крају постављао услове око броја амбасадорских места, вила на Делићу, вила на Кошутњаку, итд. И то је попримило чак неке фарсичне елементе, трагикомичну форму.

У тренутку кад су заоштрени притисци западних сила на нашу земљу, ми смо наступали до тада крајње опозиционо и на савезном нивоу, ако се сећате, гласали смо против буџета у Већу грађана. Критиковали смо буџет и гласали против њега. Кад је требало буџет да иде на Веће република, кренула је офанзива шиптарских терориста на Косову и Метохији и Американци су отворено кренули на отимање Косова и Метохије.

Американци су били убеђени да се влада у Србији не може формирати, Републичка влада, да ће Скупштина бити распуштена, да се иле на нове изборе, да

ће бити савезни буџет оборен и да ће то имати неке катастрофалне последице за савезни ниво власти и оценили су да је то правни моменат да они крену у офанзиву.

А пошто ми, радикали, имамо најбољи дар у целој Србији да препознамо америчке намерице и америчке циљеве, ми смо то све у тренутку схватили и одлучили да парирамо Американцима. Иако смо у Веху грађана гласали против буџета, у Веху република смо, кад су Американци кренули, одлучили - изгласаћемо буџет, па какав је да је. И, за два сата смо склопили споразум са СПС-ом и ЈУЛ-ом око формирања републичке владе. Рекли смо - подела власти по принципу пропорционалне заступљености у Народној скупштини.

То је поштовано до краја. Радикали имају 82 посланика, социјалисти 86, а Јул 19. Радикали имају 15 министара, социјалисти 15 министара, пет министара ЈУЛ, један ванстраначки министар. И, то је поштовано до краја. И одмах смо формирали Владу. Све смо се брзо договорили и по снази, објективној снази, појединих министарстава смо такође пропорционално заступљени.

То је Драшковића, наравно, запрепастило и онда је његова цена почела нагло да пада, како му се нагло дизала, тако је нагло пала и дошао је до овога, пао је на ове гране на којима је сада.

СПО добио безначајне ресоре у Савезној влади

Водитељ: Да буде савезни потпредседник?

Др Шешел: Он је потпредседник Југословенске владе. Али није то проблематично само то себи. Он нема никакву моћ у тој влади. Та влада има 23 или 24 члана. Је ли тако? Од та 23 или 24 члана, три су из СПО. Један потпредседник Владе, министар унутрашње трговине, нема никакве надлежности, јер је по Устану трговина на републичком нивоу и ту је министар Зоран Красић, потпуно суверен. Овај може да глуми да је министар, нема никакве надлежности. Ако убеди Мила, можда ће и добити неку надлежност, Мила Букановића.

Једног министра без портфеља, који непрекидно кукумавчи, као калимеро, кад ће добити неко задужење у Влади и једног чиновника, попут Милана Коменића, који уопште не схвата какву је функцију добио. Каква је ту реална политичка моћ? Нема никакве реалне политичке моћи.

Прво, Републичка влада је неупоредиво моћнија од Савезне владе у економској, у социјалној, у сфери здравства, просвете, културе и слично. Савезна влада има три реалне надлежности, то је: одбрана, спољна политика, финансије, односно емисиона политика. То су три реалне надлежности Савезне владе. Све друге су, са аспекта садашњег уставног система, скоро потпуно безначајне.

Кукавичје јаје СПО-а

Водитељ: Господине Шешел, ово је приватно питање.

Др Шешел: Само моменат, чекајте да завршим ово. Повестили сте ми тешко питање. Дозволите ми да одговорим.

Водитељ: Изволите.

Др Шешел: Шта се дешавало код Савезне владе? Међустраначке конташије око реконструкције Савезне владе трају још од маја месеца прошле године, кад смо договорили да се обори доје Конгић, да нови мандатар буде мир Булатовић.

Договорили смо и одмах после црногорских избора да се приступи реконструкцији те владе. И тад је био општи страначки став у Србији, делимично Црној Гори, да све релеванте политичке странке на савезном нивоу уђу у ту владу. Међутим, ствари су се компликовале. Резултати црногорских избора нису били онакви како смо очекивали.

Ту су многи били изненађени и радикали смо били изненађени, то сам отворено да вам признам. И никад се онда није журило са реконструкцијом Савезне владе. Очекивало се да постигне неки споразум са Букановићем, да се постигне неки компромис да и његова странка уђе у Савезну владу. Ствари су се даље компликовале јер је Букановић хтео да присвоји све свих двадесет мандата у Веху република у Горњем дому Савезног парламента. Све остале странке су се томе супротавиле. Поведен је и уставни спор у Уставним судом.

Уставни суд је пресудио, то знам недавно, да црногорски Закон о избору посланика у Веху република није у складу са Савезним уставом. Прислитује се и Србијански закон. Није он у складу. И с тим се слажемо. Морало се мења и један и други, мада су избор у Србији били пропорционални и

Републичка влада: министарски ресори подељени су по принципу пропорционалне заступљености у Народној скупштини

релевантне политичке партије из Републичког парламента заступљене су у Већу републике Савезне скупштине.

То је чињеница. Наставиле су се и међустраничке консултације. Званичних није било. Кад су ме новинари питали, ја сам увек одговарао - нема званичних, као што званичних није ни било. Али, биле су непрекидно међустраничке консултације. После онаквог понашања Вука Драшковића око Закона о привилегијама, ми смо донели одлуку у председничком колегијуму Српске радикалне странке да апсолутно више са Драшковићем и његовом странком немамо никаквих контаката, никаквих веза.

То што су урадили, толико је било подло и подмукло, да су нам се једноставно, на крају крајева, смучили. Драшковић је уцењивао социјалисте и ЈУЛ да се изгласа такав закон. И кад је закон изгласан, кад је видео како је народ реаговао на то, онда је почео да пребације на друге. А видели сте, радикали ниједне речи о том закону нису рекли. Нигде га нисмо подржали.

Водитељ: Господине Шешел, на списку за покретање иницијативе има и ваших посланика.

Др Шешел: Двојица наших посланика, сад кад бих вас питао који су, не бисте знали. Не знате ниједнога. Знате, то је једна таква атмосфера у Републичкој скупштини, посланици се друже, консултују, видели људи потписали из СПО, потписали СПС, потписали из ЈУЛ-а. Знате, сваки посланик жели да му буде већа плата. И то је чисто људски, у сваком од њих. Све су то људи од крви и меса. Није раније било никаквих проблема те врсте.

Никад нису биле потребне неке општестраничке консултације, ако иде таква иницијатива. Једноставно, тим људима нисмо ништа замерили. Кад би се сада нешто поновило да на иницијативу СПО неки радикал нешто потпише, био би аутоматски искључен из Српске радикалне странке, не било дилеме. Кад се то десило, били смо у неком резигнираном, не баш отвореном супротстављању. Нисмо сматрали да је то нешто где треба да улазимо у клинч, да улазимо у сукоб са било ким.

Али, били смо на једној дистанци. Видели сте у Народној скупштини, нико од радикала није говорио у прилог тог закона. Ко је говорио, само СПО-вци. После су покушали да обришу руке. Кажу - радикали...

Водитељ: Ја сам слушао шта је рекао Божић, заиста он је.....

Др Шешел: Па и Божић и Чотрић, па онда како им се зове онај један посланик - Костадиновић, и Пејчић је био потписан....

Водитељ: Господине Шешел, пошто је време за ЕПП, ја бих вас замолио....

Др Шешел: ЕПП је увек најважнији.

Водитељ: ЕПП је најважнији. Наш гост, др Војислав Шешел. Да оставимо тренутно проблеме који су решени.

Др Шешел: Нисам још завршио.

Водитељ: Завршићемо то, него да се пребацимо на неке друге ствари.

"Вуковци": Драшковић више није у стању да изведе масе на улице, народ га је раскринкао

Вуку одавно отупели зуби

Др Шешел: Прво да довршим ово питање, пошто сте га започели, не би имао смисла да остане без једног адекватног одговора. По питању уласка Вука Драшковића и Српског покрета обнове у Савезну владу, ми смо имали један озбиљан раскорак са нашим коалиционим партнерима Социјалистичком партијом Србије и Југословенском левицом

Договор је био да све странке уђу у Владу, ми смо онда одбили. А наши коалициони партнери, сматрају да Вук Драшковић треба на овај начин да се веже. Да не би у неким критичним моментима излазио на улицу, правио русвај по Србији, као што је то правио по Београду 1991. и каснијих година.

Када год би Хрвати, муслимани или западне силе притисли западне Србе, када год би било критично на западним фронтима, он је изазивао неке инциденте, проблеме по Београду, чак и крвопролића. Људи су гинули у тим његовим демонстрацијама. Они сматрају овога пута, да га треба на време везати, да га треба задржати у овом патриотском блоку. Ми сматрамо да је то погрешна процена. Прво, Драшковићу су одавно отупели зуби, он више није у стању да изведе масу на улицу, људи су га препознали, људи су га до краја премаскирали, раскринкали.

Друго, ми не верујемо да је искрено дошао на патриотске позиције. Сећамо се како се понашао и по питању Републике Српске и Републике Српске Крајине. И треће, Драшковића су већ социјалисти чврсто везали за себе, по питању градске власти у Београду. Од смене Зорана Ђинђића, власт Српског покрета обнове је мањинска, и не би се одржала без, некада дискретније некада отвореније, подршке Социјалистичке партије Србије.

И сада сте видели, када су формиран нови органи те власти, када су нови функционери бирани, да је то било отворено уз гласове Социјалистичке партије. Дакле, то је била једна везана трговина, да Драшковић уђе у Савезну владу, а да му омогуће да се још чвршће устоличи у седишту, на градском нивоу власти. Драшковић толико није заинтересован за савезни ниво, додуше месецима је кукумавчио, тражио да буде савезни министар иностраних послова. То ни левичарски блок није био спреман да му препусти, нити би му ико нормалан то дао. Али, ја мислим да од Драшковића може бити главобоље и на овој функцији.

Први пут када оде негде у иностранство, може тамо потписати ко зна шта и створити једну компликовану ситуацију. Видели сте како се понаша и око Вокера и око Хашког трибунала и сл.

На градском нивоу, Српски покрет обнове је ушао у крупне криминалне афере, махинације. Ми ћемо ускоро у специјалном броју "Велике Србије" обелоданити читав низ тих афера, нећемо одустајати од раскринкавања, јер непрекидно нове ствари излазе у јавности. Видели сте недавно, и ваше новине су објавиле шта је саопштила Биљана Кајганић, бивши секретар градске скупштине.

Сад је изабран за председника скупштине Града Београда Војислав Михајловић, који има неку фирму у Ваљеву, и та фирма склапа са Пиротском фабриком гума уговоре за набавку гума, за градско саобраћајно предузеће, уграђује се у цену и 10 - 15% укупног износа остаје тој фирми. То је један од облика крађе. Уместо да Градско саобраћајно предузеће директно из Пирота набавља гуме, они иду преко ваљевске фирме Војислава Михајловића да би те гуме набавили. То је најчешћи вид крађе, ви то

знате пошто живите у Београду и то је јавна тајна која се већ одавно прича.

Радикали не злоупотребљавају власт

Водитељ: Господине Шешел, наш гледалац Дејан из Ниша каже - колика је цена припитомљавања радикала уласком у Републичку, а Српског покрета обнове у Савезну владу. И да ли сада у Србији уопште има опозиције?

Др Шешел: Ми радикали уопште нисмо припитомљавани. Ми можемо сутра изаћи из Владе, и за нама се неће никакви прљави трагови вући. Нисте никада чули да су радикали ушли у неки криминал, у неку корупцију, у неку незакониту радњу. Иако сте се трудили да сазнате, то нисте могли да нађете.

Водитељ: Што јесте, јесте.

Др Шешел: Што јесте, јесте. Ево и признајете, то је лепо. Ми сутра можемо светла образа изаћи из Владе. А Драшковић не може. Где год се нашао, прљави трагови се за њим вуку. И то није исто. И нема ту никаквог припитомљавања.

Ми смо свој мотив рекли, ми бранимо Косово. Додуше, и он је то рекао, а што онда краде по Београду? Ја сам отворено упозорио социјалисте и њихове функционере, да ће неку цену на изборима платити због тога што вештачки одржавају Драшковића на власти у Београду. Требала је та власт одавно да се обори, да се иде на нове изборе. Власт се сваког тренутка може оборити, радикали су за обарање, демократе су за обарање, само још социјалисти да се прикључе.

Водитељ: Радикали су ту неспорни.

Др Шешел: Радикали су неспорни. И онда када смо у опозицији, желимо да оборимо власт. Све док сами не постанемо власт. Када ми постанемо власт, онда више нико не може да нас обори. Тако ја мислим. Да ли у Србији има опозиције? Има је још увек али је она онемоћала. А сада имате и једну чудну ситуацију, од локалног до савезног нивоа мења се улога појединих странака. Српска радикална странка је свуда у Србији опозиција осим у Земуну на локалном нивоу.

Свуда у свим општинама, у свим градовима. На републичком нивоу, ми смо власт. И Српски покрет обнове је опозиција. И још неколико малих странака. На савезном нивоу ми смо опозиција. Вук Драшковић је потпредседник југословенске владе, они су ушли у југословенску владу. Дакле, имамо од једног до другог нивоа власти различите комбинације. Можда то није лоше. Зато смо ми радикали заловљиви, није нама криво што је Драшковић ушао у југословенску владу, што је постао потпредседник југословенске владе. Није то нека значајна полуга власти, па да нам то много смета.

Овако, дижу галаму, најављују мере и законе, усавршавају правног поретка итд. Ништа од тога неће реализовати, наравно. Нити имају неке ингере-

нције тамо. Али, добио је прилику бар једном да уђе отворено у оно у чему је био неколико година, још од 1995. године можда и раније, сећате се добро. Али се некако прикривао, па уместо да уђе отворено у Владу, он је добио вилу на Кошутњаку. То му је било важније, добио је вилу на Кошутњаку, мисли сакриће се.

Ми смо то и објавили, сећате се тога. Или, добије тако неку другу сличну привилегију. Е сада је ушао отворено у то, и шта је сад урадио? Прво је наручио намештај у вредности од 120 хиљада динара, чим је ушао у свој кабинет у југословенску владу. То му је било прво, и сада тражи по сваку цену аути б. Не ваља му онај возни парк.

Када су радикали ушли у Републичку владу, ниједан нови ауто није купљен. Од марта месеца па наовамо, ниједан ауто није купљен. И на наше инсистирање, донета је одлука да се сва нова возила, за органе државне власти, набављају искључиво из Заставиног програма. Је ли тако, знате за то.

"Разлика је у стилу живота"

Водитељ: Знам за то, али Милан Беко вози аути 8, не вози кеца.

Др Шешел: Не верујем да је купљен у последње време, или је можда купио од своје фирме, не вози Владино ауто. Знате, Беко је богат човек, он има, поред тога што је председник Управног одбора Заставе, своје приватне фирме. Али, ниједан државни орган не купује, ниједно јавно предузеће.

А, он одмах тражи нов ауто, и одмах је наручио намештај од 120 хиљада динара. Да видите када дођете у мој кабинет какав је намештај. Видели сте, били сте. Не пада ми на крај памети да то сада мењам, зашто. Све док функционишу те столице, старе 50 или 60 година, није битно. Али све док може да се ради на том, зашто би ја сад набављао нови намештај.

Ако та набавка подразумева да је још мање пара у фонду за дечје додатке, или за пензијско осигурање, или за здравство и за школство. Дакле, то је та битна разлика међу нама. Разлика је у стилу живота, а сва одеља су конфекцијска. Углавном "Први мај", Пирот.

Водитељ: Да ли преко Ваљева?

Др Шешел: Шта преко Ваљева? Преко Ваљева се набављају гуме за Градско саобраћајно предузеће, а одеља се купују у продавницама.

Таксе на луксуз за пензије

Водитељ: Шалим се ја. Да поменемо таксе господине Шешел. Да их поменемо из разлога зато што овде доста људи имају мобилни, видим сала је профункционисало 100 динара, да нам не спремате неке нове таксе?

Др Шешел: Ко има мобилни, треба да плаћа таксу. Ја сам поносан што сам се први сетио да се уведе такса за мобилне телефоне. Била је дилема, ми смо морали наћи паре за пензије. Укупна маса пензија је 15% већа од укупне масе пла-

та у Србији, ви то знате. А, пензије се људима морају исплатити. Просечна пензија је већа од просечне плате. Али, људи су ту пензију зарадили. Негде се паре морају наћи. Била је дилема, или да дижемо цену бензина, или да уведемо таксе на регистрацију.

Ми смо се определили, Влада Србије, да уведемо таксе на регистрацију. Зашто? Ако неко има возило, од 1150 кубика, он плаћа таксу 300 динара. То је мање од 1 динара дневно, за годину дана. А, да смо дигли цену бензина, за 1 динар плаћао би много више, јер дизањем цена бензина одмах расту трошкови живота, који делују инфлаторно. А када се уведе ова такса, не показује се кроз статистичке показатеље и не делује инфлаторно.

И то је био мој циљ. Друго, ми смо морали или повисавати цене хлеба и струје или увести таксу на мобилни телефон. Ја сам поносан што од маја месеца па до данас нисмо мењали цену струје. У мају је било посебно поскупљење, 9,5%. Међутим, када је у октобру требало да се увеле зимска тарифа, законом је прописано да је она 50% скупља од летње. Ми смо рекли, нећемо уводити пуних 50% већ само 25%.

Па, боље је да када истекне зимска тарифа, када се враћа летња, да не враћамо на летњу него да то буде распоређено за годину дана, али да се не примењује у потпуности зимска тарифа. И тако смо и урадили. Пакет цена струје је оно што највише оптерећује грађане. Цена струје највише удара на кухњи буџет. Није цена струје код нас висока, код нас је тренутно струја најјефтинија. Далече најјефтинија у Европи.

Али су рачуни велики, у односу на ове мале зараде. Због тога је морамо и даље држати под контролом. И ту смо најопрезнији. Значи, струју, хлеб, млеко, уље, шећер те основне намирнице, чувамо. А ко воли да носи мобилни телефон, да се показује са њим у друштву, нека плати 100 динара.

Тест за локалну самоуправу

Водитељ: Господине Шешел, поменили сте струју. Љубомир Љубиша Петровић из Ниша вас пита - да ли ће радикална странка у Скупштини Србије подржати петицију коју су потписали грађани у вези сецења струје?

Др Шешел: У вези?

Водитељ: Да се не сече струја. Они су платили, за социјалне случајеве.

Др Шешел: Па, ја први пут чујем за ту петицију. Међутим, што се тиче социјалних случајева, то органи локалне власти треба да раде. Треба поставити питање, шта је урадила Општина Ниш да заштити социјалне случајеве, грађане који најтеже живе, колико им је дала годишње једнократне помоћи, колико им је измирила тих рачуна за струју итд. Ово питање треба поставити, чиме се бави локална власт?

Водитељ: Али имају проблема са Републиком.

Др Шешел: Каквих проблема имају са Републиком? Што земунска општина нема проблема са Републиком?

Водитељ: Па када им је потпредседник, председник.

Др Шешел: Није тачно. Земунска општина има буџет 13, 14 милиона динара. Можда сад за ову годину 15, 16 милиона. А Ниш има преко 100 милиона, не знам тачно колико има Ниш. Колико? 300 милиона динара. Где потроше те паре? Хајде да видимо где потроше те паре? Не могу те паре да се расипају, на све оно што им падне на памет, а да после кукају, Република им не да.

Како је земунска општина успела да уради толико водовода, канализације, да отвори породилиште? Памећу. Имамо унутрашњи ресурс, па паметно њиме располажемо. А ови не знају, доведу за председника Скупштине општине Ниш човека који је слушао неку школу тамо негде у Македонији, где је диплому стекао. Хвали се да је члан Ротари клуба, а неспособан је за било шта.

Како се зове Живковић, једном сам разговарао са њим, да ли се Живковић презива? Зоран Живковић. Били смо на НАИС телевизији, једанпут. Видео сам да нема појма ни о чему. Е, када је тај човек председник општине, што се онда чудите да је општина неспособна да решава проблеме грађана. А, да је то паметна општина, онда би сваке године имала новца да исплати грађанима једнократну помоћ. Ми смо држали и аукције слика....

Водитељ: Не, овде је господине Шешел....

Др Шешел: налазили те паре.
Водитељ: Када рекосте аукцију слика, има једно питање, Славица вас пита - обећали сте да ћете да продате виле на Дедињу?

Др Шешел: Двадесет првих вила, мислим да је већ продато. Долуше, још нисам добио извештај. Летос је објављен

конкурс, 24. јула, у Политици. И намењски су те виле продате, да се набаве станови за полицију. И то је добра намена. Ми смо масовно кренули у ту акцију, и још немамо комплетну евиденцију о имовини Републике Србије. Још 40% општина у Србији није доставило податке о државној имовини на својој територији.

Иначе, планирамо да идемо и у продају "Пословног простора", идемо у продају оне државне имовине која није неопходна за функционисање државних органа. И да се тим парама измирују државне обавезе. Видели сте, усвојили смо и савезни закон о старој девизној штедњи, и када крене продаја "Пословног простора", моћи ће се, и пре присилности државних обвезница, старом девизном штедњом куповати тај пословни простор.

И, сви људи који су ушли у откуп станова, у рате на 40 година, или на мањи временски период, ако имају стару девизну штедњу сада могу одмах да заврше тај откуп, користећи своју стару девизну штедњу. То су два момента, где се може искористити стара девизна штедња, пре рока доспелости. Затим, могу државни плашеви да се купују, и мислим да ће бити још неколико погодности да би се та стара девизна штедња ликвидирала. Држава нема новац да га одмах исплати, али зато има другу имовину којом се то може покрити. И да се сачува вредност старе девизне штедње што је такође веома важно.

О колаборационистима јавно

Водитељ: Господине Шешел, ви сте недавно са Бојићем и са господином Марковићем, обелоданили тајну документацију око финансирања 30 милиона долара, ако се добро сећам, за финансирање тзв. демократских промена у Србији. Обећали сте да ћете да обелоданите

имена оних који примају ту помоћ. Када ће та имена да....

Др Шешел: Обелоданили смо још неколико тих који примају помоћ, обелоданићемо и остале. Ви знате ко прима помоћ, то су политичке партије које периодично одлазе на консултације у неке западноевропске престонице, у Америку, подносе извештаје о свом раду, и сваки пут добију извесну суму новца.

То су Демократска странка, то је Социјалдемократија, Човићева демократска иницијатива, и неколико ових ситних, малих, безначајних. Грађански савез наравно, не сме то да се заборави. То су странке, затим зна се који медији добијају новац из иностранства. Дневни телеграф, Данас, раније Наша борба, Радио Б 92. Раније је Студио Б добијао помоћ из иностранства, ви се сећате и као савезни посланик, пре неколико година у Савезној скупштини сам једном приликом таксативно навео све што су истоварили из возила Енглеске амбасале и унели у Студио Б.

Толико великих кутија, толико малих кутија, толико оронутих, толико кофера. Све сам то навео у Савезној скупштини, поднео сам после извештај, мој човек је тамо био и бележио шта су све износили из кола Енглеске амбасале.

"Стубио Б", од независне најпрљавија телевизија

Водитељ: Добро, сада се Студио Б не бави тиме....

Др Шешел: Студио Б се бави сада неким другим стварима, подметачком радом.

Водитељ: Па, шта је он урадио против радикала, ништа ја мислим.

Др Шешел: Против радикала? Па, није потребно радити нешто против радикала, да би било у питању подметање. Знате, Студио Б је једна прљавија телевизија, до краја прљавија, најпрљавија у Србији. Безнадежно прљавија телевизија, која непрекидно лансира измишљотине, лажи, клевете итд., је сервис, пропагандни сервис Запада.

Нажалост, градска телевизија у Човићево време, Човић је отео Студио Б, као приватну телевизију подржавио у ситуацији када ми инсистирамо да се убрза процес приватизације, он нешто што је приватизовано подржављује. А сада Човић глуми демократу. Када је био председник Скупштине Београда, понашао се као аутократа, крајњи аутократа.

А сада глуми демократу. Шта се ту дешава? Отпал Социјалистичке партије сада је нека демократска перјаница у Србији. Само још треба Вучелић да им се придружи. Тамо им је и онај Аврамовић, сећате се, ми смо једни били против тог Аврамовића када су га доводили.

Чича од 80 година заспи на седници, не зна ни шта се дешава око њега, и сада он да нам решава економску кризу. Наравно, зна се, Никола Станић је писао онај програм. Ми смо и програм крити-

Власт поштених људи: Српски радикали могу сутра светла образа изаћи из Владе а за њима се неће вући никакви прљави трагови

ковали, имао је слабости и показало се да смо били у праву, а што се тиче заустављања инфлације то сваки студент прве године Економског факултета зна како се ради. Престанете штампати новац без покрића, и одмах заустављајте инфлацију.

Водитељ: Је ли успео да...

Др Шешел: А деда Аврам је био овако за показивање јавности, а он је мислио да је неки озбиљан политичар. А Човић, па тај генерал Вук Обрадовић ни смешнијег генерала, ни смешније партије. Има читав низ ових људи. Шта то представља у српском политичком животу? Ништа.

Тзв. ОВК збила редове уз помоћ верификатора

Водитељ: Да не би гледаоци телевизије Белама помислили да ви нећете уживо да одговарате, да подсетим да могу директно да постављају питања на телефоне 710-666 и 710-777. Да се пребацимо сада на најкрупнију тему, у ствари Косово између истине и лажи. Шта се сада догађа на Косову?

Др Шешел: На Касову, Американци интензификују своје активности у циљу одшешњавања, овог дела српске територије од Србије и довођења трупа НАТО пакта, да запоседу тај простор.

То је њихов стратешки циљ, стратешки интерес. И све што раде, раде да би га што пре реализовали. Они су до краја инструментализовали велики проценат албанске националне мањине, албанске сепаратисте и терористе.

Терористи у потпуности извршавају њихове налоге. Американци их обучавају, опремају, финансирају, наоружавају, усмеравају. Раније, је било доста тих самониклих терористичких група које нису биле под контролом Американаца. Било је и муџахедина, било је тако тих исламиста, фундаменталиста. Све су то Американци акцијом у самој Албанији сузбили, и сада су сви терористи под њиховом контролом.

И терористичке активности су интензификоване управо на територији Косова и Метохије где су распоређени, пре свега, амерички и британски верификатори. То није нимало случајно. У селу Драгобиљу, где се налази један од терористичких штабова, кућа уз кућу је и седиште америчке верификаторске мисије. Американци се служе методама специјалног пропагандног психолошког рата, воде медијску кампању против Србије и српског народа.

Покушавају непрекидно да нам монтрају нешто што би подсећало на пијаћу Маркале у Сарајеву, на улици Васе Мискина, на Партизанско гробље. Ни овога пута нису успели, иако је длака фалила да у потпуности постигну успех, када је реч о акцији наше полиције у селу Рачак код Штимља. Наша полиција је кренула да ухапси убице једног полицајца, и наишла је на терористичко упориште, на ископане ровове, извела је бриљантну акцију, операцију лик-

Паре за пензије: таксе за регистрацију возила, боље решење од поскупљења бензина

видације терористичке банде, ни један цивил није страдао, ни један једини.

Страдали су само наоружани терористи. Само је један међу њима био малолетник, старији малолетник, али с пушком у рукама. Знате, када неко с пушком у рукама пуца у вас онда ви не размишљајте колико има година.

Водитељ: Наравно.

Др Шешел: Била је једна жена, терориста. Ниједан једини цивил није повређен, зашто? Наши полицијци су врло вешто извели ту операцију. Привукли су се селу, сазнали су да је у том селу већа концентрација терориста, привукли су се на велику близину, близу ровова, и ликвидирали терористичку страву.

А онда је један наш полицајац из велике даљине опалио рафал у ваздух. Терористи су мислили да је наша полиција ту негде на домак села и пожурили су из кућа у ровове. Наши су их сачекали у заседи, водила се борба у којој терористи нису имали шанси и ликвидирани су. Само су две куће оштећене, које су очигледно претворене у фортификацијски објекат. Дакле, утврђење са рововима око њих итд.

Водитељ: Господине Шешел, како се десило да наша пропаганда и наши медији све то не пропусте.

"Рачак" – косовске "Маркале"

Др Шешел: Ево шта се десило. Пала је већ ноћ, цели дан је трајала та борба. Терористи су запуцали на нашу полицију са околних брда. Наша полиција се повукла и требало је да правосудни органи изађу на лице места, али нису могли.

Терористи су, у дослуху са Вокером, довели Вокера и стране новинарске екипе, а претходно су лешеве са разних места прикупили на неколико гомила да испадне као да су ти Шингари ликвидирани на једном месту. Онда су неке прес-

влачили у цивилна одећа, неки су били у униформама, неке су касипили.

Па испале да се наша полиција иживљава, да је било мучења итд. Вокер је забранио нашим истражним органима да се појаве на лицу места. И, кренуо са пропагандном акцијом. Међутим, ми смо ту брзо реаговали, били смо потпуно у праву. Ви видите, и ови експерти показују да ниједан терориста није ликвидира човек ватреним оружјем из близине, на околној кожи и одећи остају трагови барута. То експертизом може да се утврди.

Затим, доказано је да ниједан није мучен, да ниједан део тела није кидан док је човек био жив. То је све веома важно. Они су дакле мртве људе касипили. Није било мучења, нема никаквих трагова мучења. Јер на један начин реагује живо тело, на физички додир, на физичку атак, а на други начин мртво тело. И то сваки стручњак може лако да утврди.

Ми смо овога пута то раскринкали успешно, следећи пут морамо бити још опрезнији, и мислим да је наша полиција требала да остане на лицу места, без обзира на те опасности и да не дозволи другим терористима да се приближе месту обрачуна, док се не заврше све истражне и судске радње. Па, да наша полиција онда доведе телевизијске камере, и новинаре да се то сними како је било након што је операција завршена. И то је једна поука за будућност. Вероватно нам опет нешто слично спремају. Морамо на све рачунати.

Водитељ: Господине Шешел, ми имамо гледаоце, већ су нестрпљиви.

Законима против клевета

Гледалац: Хало, добро вече.

Водитељ: Добро вече, ја бих да вас упозорим на Закон о информисању не бих, али је ту господин Шешел један од доносиоца тог закона...

Др Шешел: Што се мене тиче, може да кажете све, све што желите.

Гледалац: Е, хвала лепо. Ја иначе јако добро....

Др Шешел: Закон о информисању се односи на главне уреднике и власнике новина, телевизија и радија, а на грађане се не односи. Грађани имају право потпуну слободу говора.

Демократска странка се финансира из иностранства

Гледалац: Е, хвала лепо господине Шешел, ја то јако добро знам. Са ове стране линије је Зоран Живковић, председник Скупштине града....

Др Шешел: О, какво изненађење.

Гледалац: Хвала што сте напоменули.

Др Шешел: Да је пријатно није. Али....

Гледалац: Али, не може да вам то буде пријатно изненађење, сигурно. Само да вас обавестим, пошто ме чуди да човек као ви не зна неке ствари, то нешто школе што имам завршио сам у Београду.

Иначе, што се тиче тога шта зна градска власт, а шта не зна, због Нишлија који то знају и због вас који то не знате, да вам кажем да рецимо ако се, ако је у питању грејање града, да је градска власт обезбедила довољно пара за мазут, али мазут треба да обезбеди Влада Србије, односно ваше јавно предузеће.

Међутим, ви то нисте учинили. Чужем да се ви бавите трговином и финансијама у нашој српској влади, што је чулно за једног доктора општенардне одбране. Али, шта да радимо, и то је Влада народног јединства. Значи, питање је када ћете да обезбедите тај мазут, то је једно питање, а друго питање је када ћете да почнете да се сећате онога што сте говорили јуче, прејуче, пре годину две дана.

Рецимо, пре пет година сте рекли за овог генерала Обрадовића, да је то високоморални чин, да ви њега јако цените, да је начин како треба да се понаша српски генерал. А сада кажете да је он елитан човек.

Да вас подсетим да ова странка којој ја припадам, а то је демократска странка, никада није добила ништа из било ког иностранства. А да сте се ви до пре пар месеци, док нисте постали то што сте сада, да сте се возили пежоом који вам је поклонили један од фашиста француских који се сам представља као фашиста.

И ви то знате, и сви то знају. И да су та кола била регистрована код вашег пријатеља Кертеса, и да сте их возили са том регистрацијом. Према томе ја бих вас молио да се бавите послом због кога сте добили мандат, а то је између осталог да обезбедите мазут Србији па и Нишу. Хвала лепо.

Др Шешел: Демократска странка се финансира из иностранства. Још од 1990. године. И ја сам сведок.

Гледалац: Ајде, један доказ?

Др Шешел: 1990. године преко Грчке вам је стигла огромна количина папира, на коме сте штампали плакате, али нисте имали довољно чланова странке, па су вам плакати остали незалеђени и гомила је остала у предворју Педагошке академије у Београду.

Гледалац: Јако духовито.

Др Шешел: Није духовито него истинито.

Гледалац: Ви сте тада овај папир....

Др Шешел: Ви сада мало ћутите, да одговорим на ово све што сте рекли. Па ви се поново укључите.

Гледалац: Ево, ево будите добри према гостима, имате времена.

Водитељ: Господине Живковићу, ја бих вас замолио да....

Др Шешел: Зашто лидери ваше странке на сваки миг са Запада траже да добију инструкције, како да раде против своје земље? Сведоци су Вук Драшковић и остали присутни на том скупу.

Гледалац: Јаки су вам сведоци!

Др Шешел: Сад, да ли су они јаки или нису, ту се не тражи физичка снага знате. Ту се не тражи да сведоци буду јаки него да добро чују, али то Мирољуб Лабус никада нигде није демантовао.

Водитељ: Господине Живковићу, ја бих вас замолио, стварно, да не водите дијалог са господином Шешелом, него кад заврши господин Шешел поставите ново питање.

Гледалац: Договорено.

"Преко прече, наоколо ближе"

Др Шешел: Што се тиче мазута, мазут сте хтели да набавите преко Црне Горе, па где вам је сад мазут? Што нисте ишли да набавите мазут од Југосетрала? Обратили сте се министру трговине Зорану Красићу, он вам је све то тамо договорио и кад је требало да склопите договор, кад је требало да се договорите око конкретне набавке и да наравно то платите, ви сте се усмерили на Црну Гору, хтели сте да набавите преко Црне Горе.

Сад чекајте да вам дође мазут из Црне Горе, а грађани Ниша да се смрзавају док то не стигне. Да ли ће уопште стићи, то ћемо видети. И на крају господине Живковићу, пошто сте ви лично члан Ротари клуба од вас се не може очекивати пре свега моралност. Како моралан човек може бити члан Ротари клуба? А ваш шеф је, овај Митић, јер он је шеф Ротари клуба, овај из Електронске индустрије. Сад ћу вам рећи какав је ваш шеф Митић из Ротари клуба.

Сад сам био у Белорусији, обишли смо фабрику телевизора "Хоризонт", једну фабрику која успешно послужује у Белорусији, без обзира на економску кризу која је тамо присутна Белорусија сад највише трпи због оног финансијског удара у Русији из прошле године. И та фабрика је сарађивала са Електронском индустријом из Ниша и сад нам кажу људи - немогуће је било какав договор да постигнемо са Митићем. Двеста, триста хиљада долара дугује Митић,

дугује Електронска индустрија. Они нису остварили производњу катодних цеви, нишка фабрика производи катодне цеви.

Све што производи нишка фабрика може да увезе Белорусија. У замену може да даје своје телевизоре који су квалитетни, то су Филипсови телевизор, имају и неке јапанске марке, дакле делови се производе у иностранству и нишка фабрика може да их добије по цени од 140 долара по комаду. 140 долара то је негде 200 и нешто марака, са 200 и нешто марака нек се дола још 70-80 марака зараде, па нек се дола 180 марака, са 400 марака може да се изађе на тржиште са тим телевизорима.

Митић бежи од тога као од куге. Поставио је много већу цену катодних цеви, него што је она директно из Филипсове фабрике. Зашто? Зато што Митић воли да трчи на Запад, воли тамо да сарађује макар то било и на штету његове фабрике, јер се на тај начин добијају одређене провизије, јер може да служи својим компанијима из Ротари клуба, а баш га брига за Електронску индустрију Ниш.

Ево, на пример, један добар посао који би се могао одмах реализовати. Фабрика катодних цеви из Ниша не може да пласира своје производе, је ли тако? Кубури са тим пласманом. Може да пласира комплетну производњу у Белорусији и може у замену да добије телевизор који пристижу из Јапана, из Јужне Кореје, а поготово из Западне Европе, може да оствари и добру зараду, али да би се то постигло на челу фабрике треба да буде озбиљан човек, човек који не сме да буде ни масон ни ротеријанац, то је основно.

Водитељ: Господине Живковићу, ја бих вас замолио још једно питање, има доста гледалаца.

Гледалац: Да обавестим потпредседника Владе и његове навијаче, поздрављавам све чланове Српске радикалне странке, да вас обавестим да се у Нишу праве телевизор, тако да нема потребе да се увозе телевизори.

Под два, да је са Југосетролом направљен протокол још августа месеца и да су паре пренете, али да мазута нема. Под три да се Ниш и дан-данас греје и да неће бити без даљинског грејања, без обзира шта ви радили са тим мазутом, а што се тиче клуба који сте поменули, то није клуб како се га ви назвали, то се зове Ротари клуб, има Р на почетку.

Др Шешел: А шта има на крају господине Живковићу?

Гледалац: Клуб. Ја бих вас молио да се не бавите овим масонима и оним вашим принчевима, него да се бавите послом због кога сте добили велико поверење народа и место на коме се сада налазите, а да оставите те дечије игарије неком другом.

Др Шешел: Јесте ви члан Ротари клуба, изјасните се.

Гледалац: То је потпуно небитно за вас, ви то добро знате.

Др Шешел: Ја добро знам да јесте.

Гледалац: А пошто ви све знате, о свему, ја бих вас питао шта знате, осим о том клубу који се зове Ротари клуб, и нисте ми ништа рекли о пежоу, шта знате о нимфоманкама и више се нећу јављати. Пријатно.

Др Шешел: Што се тиче нимфоманки, то је нешто из оквира ваше странке, то је у вашем менталном склопу. Што се тиче пажоа, рекли сте чисту измишљотину, лаж. Ја никакав пежо нисам добио на поклон. Док сам био председник општине, све што сам добијао на поклон остало је у власништву општине. Највећи део је продат на јавној лиценцији за децу палих бораца, за сиромашну децу, за инвалиде из овога рата итд. Апсолутно нигде ништа не добијам на поклон, нити узимам поклоне.

И ако нешто не могу да одбијем као поклон, онда је то поклон за општину, ако сам председник општине, за Владу ако сам потпредседник Владе, за странку, ако сам председник странке и апсолутно никакве поклоне не примам приватно.

Наравно, ви као ротаријанац као члан Ротари клуба не можете то да схватите, јер смисао нашег клуба је - зграби, шчепај шта можеш, повезује се са истомисљеницима широм света, ради против свога народа и слично.

А што се тиче ових телевизиора - јесте, Електронска индустрија производи телевизоаре, али шта је кошта да набави и ове јефтине телевизоаре у замену за своју робу, ако се они могу овде боље пласирати него јапански, него јужнокорејски, него западно европски телевизоари. Има једна ствар - превелика је Електронска индустрија за мало српско тржиште, а не може нигде у иностранству да пласира своје телевизоаре.

Последица је висока цена домаћих телевизиора, али онда се уђе у неки об-

лик кооперације. Белоруској фабрици "Хоризонт" на располагању је огромно руско тржиште. Она је за две године увишестручила своју производњу, она то може да пласира, и онда се договори - производња катодних цеви, у замену телевизоари, други облици интеграције, добија се одмах веће тржиште, обара се домаћа цена производње.

Данас је наш телевизор 800 марака, је ли тако, јер отприлике је то цена, а колико су ови јужнокорејски, јапански, око 400-500 марака. И онда људи избегавају да купују домаће телевизоаре, јер су скупи. Швајцарским каналима долазе страни телевизоари и они преплаве наше тржиште и фабрику, Електронска индустрија из Нише никако да се из тог зачараног круга одлепи. Треба ићи храбрије у неке пословне аранжмане, са оним земљама где се не даје провизија, да би се склапали неповољни уговори, већ се улази у чврсте облике сарадње, обара се цена производње, појефтинијују производи, тржиште се повећава, реализација је боља.

Водитељ: Господине Шешел, господин Живковић је рекао још да је плаћено Југопетролу, то ви наравно можете да проверите...

Др Шешел: Ја могу то да проверим, мада знам да је министар Красић заказао сусрет, да до сусрета није дошло јер из Нише нису дошли.

Водитељ: Ја се сад надам да на линији није господин Митић. Добро вече.

Др Шешел: Добро би било да се и Митић јавља.

Хладни радијатори због Мила

Гледалац: Ево, није господин Митић. Ја бих нешто поводом овога што је рекао наш многопоштовани градоначелник. Само бих волела, пошто користим

тренутак јер сам успела вас да добијем, да га поштено обавестим да су комплетно сви у општини обични хошпаглери и преваранти. Волела бих да је он сад овде и да види под којим условима ја седим и своје родитеље и укућане грејем са две цеви обичне пећи.

Водитељ: Па, јер немате грејање?

Гледалац: Господине, ако ви не живите у Нишу или ако имате неко друго грејно средство у кући, вероватно знате шта у Нишу имамо. Оно што ми у Нишу имамо не зове се грејање, јер плаћамо и струју за накнадно, допуско грејање, да бисмо могли отприлике од 10 ујутру до 8 увече да преживимо, а у међувремену да се грејемо са свим доданим, да ли је то рерна, рингла, или нешто друго није битно. Користим прилику да вам кажем да господин Живковић може свим својим лажима да се пласира само тамо где му неко верује и не само њему него многим у Нишу.

Велика је срамота што се кроз ваш програм, врло вас је тешко добити, па зато користим ову прилику, сада ћу рећи овде и вероватно више никад, али вам тврдим и да је тачно и да је истина да сви они који пролазе и одлазе причају огромне лажи, јер постоји народ који трпи и нема времена и нема простора и нема могућности да до вас стигне да вам каже под каквим условима живи. Ја станујем у Булевару, ако је неком потребна моја адреса, ја могу у и накнадно да јавим, није ме срамота, међутим постоје људи који заиста немају елементарне ствари да намире, а о томе нико не брине, у градској власти понајмање.

То што имају сва друга поглавља овде у овом граду, где је трговина, шта се дешава са трговином, јавним предузећем, шта се дешава са тим истим јавним предузећима која сада добијају помоћ од градске власти, а краде се по њима и нико није одговарао. Господину Шешелу желим пуно успеха у свакој истини коју изговори, да му буде све онако како он пожели. Хвала лепо и пријатно.

Водитељ: Нема грејања, колико се сећам.

Др Шешел: Па нема грејања. То су ми рекли чланови наше странке. Кад сам дошао у Ниш, вечерас, прво сам отишао у седиште Српске радикалне странке, па сам онда дошао на телевизију и рекли су ми да нема грејања, а Красић ми је рекао још, кад то би, у суботу или у понедељак, да је уговарао овај сусрет са Југопетролом, да одмах може да се набави мазут, али да је градска власт Ниша одлучила да мазут набавља преко Црне Горе. Па сад, ево кад им стигне од Мила Ђукановића.

Водитељ: Добро вече.

Коалиција из обостраног интереса

Гледалац: Добро вече, господине Шешел. Зовем вас јер ме дуже за порез од 1993. године, пре три месеца сам добио решење о принудној наплати, пописали су ми ствари, а фирма одјављена 1993.

Повлашћени бандити: Американци обучавају, опремају, финансирају, наоружавају и усмеравају шиптарске терористе који у потпуности извршавају њихове налоге

године, у време девалације и инфлације. Не знам шта да радим није ми је јасно.

Др Шешељ: Морате да се обратите Управи јавних прихода у Нишу и да се та грешка исправи. Нема другог начина, је не знам где бисте то друго могли да исправите.

Дакле, ако вам је грешком обрачунат порез, ако вам је грешком наметнута нека пореска обавеза, то можете да исправите у надлежном административном органу, а то је Управа јавних прихода у Нишу.

Водитељ: Имамо новог гледаоца. Изволите.

Гледалац: Стојан Петровић са Булевара - да чујем господина Шешеља, једног тако великог политичара нашег, који је до јуче дрвље и камење бацао на Социјалистичку партију, данас је члан те социјалистичке власти, како оправдава то, и друго, како је могуће господине Шешељу да ниједна странка за вас не ваља, а ви сте мед и млеко. Мислите ли ви да ће то да вам прође у народу на следећим изборима.

Др Шешељ: Добро, паметна су питања. Прво, ја кад би мислио да је нека друга партија добра, ја би био њен члан. Не бисмо онда морали да оснивамо Српску радикалну странку. Ми смо основали Српску радикалну странку која је чак регистрована годину дана после регистрације свих осталих странака у Србији, зато што смо сматрали да остале странке нису добре, а да смо били у праву говори и народ, јер нам на свим изборима даје огромно поверење, некад више гласова, некад мање, али увек смо једна од најозбиљнијих политичких партија. Све док толики проценат људи сматра да смо ми најбољи, да су други лоши а да смо ми добри, релативно добри, не можемо бити апсолутно добри, нико није апсолутно добар осим Бога, наша странка има сврху постојања.

Шта има нормалније него да ја нападам политичку конкуренцију? Ми смо пре неколико месеци били у опозицији, социјалисти су била владајућа партија, шта има природније него да ми, као опозиција, нападамо владајућу партију.

Суштина демократије су стални сукоби међу политичким партијама. Тамо где нема сукоба међу политичким партијама, нема демократије, а тамо где нема демократије нема ни слободе на крају крајева.

Ништа ту нема природније и нисмо ми ушли у коалициону владу Народног јединства зато што се међусобно волимо, него зато што нам је то био заједнички интерес. Ми радикали смо желели сами да освојимо власт, да сами владамо. Ја сам и данас убеђен да би то била најбоља власт и најефикаснија, али народ је на изборима пресудио другачије, народ је пресудио да ниједна странка нема апсолутну већину, народ нас је натерао да тражимо неку коалициону варијанту.

Ми смо нашли ту коалициону варијанту до следећих избора. На следећим

Девизна странка: демократе се још од 1990. године финансирају из иностранства

изборима опет ће народ да пресуђује, а ми политичари све што радимо између два изборна циклуса, радимо да би се допали грађанима и да би на следећим изборима освојили више гласова. То је до краја јасно.

Водитељ: Имамо новог гледаоца, добро вече. Изволите.

Приватизацијом до пара за фондове

Гледалац: Желео бих да поставим господину Шешељу питање - да ли је упознат у Влади са захтевом, на иницијативу града, о поравнању дугова Владе, државе према пензионерима и децијим додацима, значи да се изврши поравнање према дуговима електричне енергије и друго питање - какве има односе са Мирком Јовићем тренутно? Пријатно и лаку ноћ.

Др Шешељ: Што се тиче Мирка Јовића немам никаквих односа, не знам ни где је ни шта ради и тако даље, а што се тиче првог питања, на наша је стара идеја била да се заостале обавезе пензионерима, грађанима на основу децијих додатака, породичских додатака, материнских додатака, социјалне помоћи итд. исплате у боновима којима би се плаћали рачуни за електричну енергију.

Покушали смо то да реализујемо, није било могуће прошле године, јер смо држали крајње ниску цену електричне енергије и у тим условима да смо још један удар направили на електропривреду она би пала, не би издржала.

Да би ову варијанту реализовали ми морамо остварити неку крупну приватизацију. Доћи ће до крупне суме новца, као што је на пример била приватизација 49% телефонске компаније

пре две године, када је држава добила милијарду и по марака.

Од тих милијарду и по марака осамсто милиона је искоришћено за исплату пензија. Тих пара ми нисмо имали прошле године и зато смо морали да уводимо ове таксе и да налазимо друге начине за исплату.

"ДИН" добром купцу

Водитељ: Колико је тачно да сте продали Дуванску индустрију Ниш?

Др Шешељ: Дуванска индустрија би требало да се прода, било би паметно кад би се нашао адекватан страни партнер, који би платио пуну цену и који би ушао, али на том плану још ништа није урађено. Ја знам, ево и ваше новине спекулишу на ту тему, али ту заиста још ништа није урађено.

Кад би се појавио Филип Морис или нека слична, моћна, велика позната фирма то би било значајно за нашу дуванску индустрију. Она не само што не би изгубила, него би много добила, много би се брже развијала и не би се продавала комплетна фабрика, него један део, тако да би део остао домаћим акционарима, а део држави. Тако да би онај повешани профит опет био на основу учешћа у власништву.

Није продаја проблем, већ расподела пара

Водитељ: Јесте ли ви као потпредседник Владе или као грађанин Србије задовољни резултатима продаје Поште?

Др Шешељ: Ја не могу да кажем да ли сам задовољан или нисам задовољан, могу да кажем да није продата Пошта, него 40-ти део телефонске компаније. Морам вам признати да још нисам ни тај уговор прочитао, то је урађено претпрошле године када ми нисмо били у Влади, али сам лично мишљења да се бољи услови нису могли истерати, од оних који су постигнути.

И ако се сећате и у предизборној кампањи 97. године, ми радикали нисмо нападати сам чин продаје, него начин расплагања новца који је добијен од те продаје, то смо ми критиковали. Ми смо сматрали да треба држава прво ове своје обавезе да регулише, а та наша власт је ишла са доделом тог новца на име кредита разним фирмама и многе од тих фирми нису вратиле кредите.

Не знам тачно како је то у Фонду за развој, нисмо одавно имали седницу Управног одбора, па не знам како стоји ствар са процентом враћања. Процент је био веома слаб, урађено 1994. године са Аврамовићевом динаром. Народна банка Југославије је емитовала милијарду динара на име кредита друштвеном сектору. Тај кредит није враћен и то је изазвало велики инфлаторни удар.

И овог пута није било враћања кредита, јер се директори у друштвеном сектору сувише комотно понашају. Они нису навикли да враћају кредите. Нема оздрављена банкарског система док не на-

викнемо сваког дужника да мора да врати кредит или да пропадне.

То се може постићи само хипотекарним кредитним уговорима, а да би сте ишли на хипотекарне уговоре морате претходно обавити приватизацију, јер у условима друштвене својине то нема смисла, нема сврхе. Сад да одете да плените имовину фабрици у друштвеном сектору, смешно, је ли тако? Е, због тога, ако успемо са неком великом приватизацијом онда је могуће, на пример 300 милиона марака да добијемо на име приватизације неке фабрике, да те паре уложимо у електропривреду, да електропривреда одмах уђе у ремонт својих постројења, да изгради нове капацитете, нове површинске копове угља итд., а да ми на име тих 300 милиона марака изламо бонове за плаћање електричне енергије, па поделимо на име заосталих пензија, лецијих додатака, социјалне помоћи, свих осталих социјалних давања. То би била реална варијанта, разумна и не би била инфлаторна, што је најважније. А држава ликвидира један велики дуг.

Тако се део дуга и према старим девизним штедишама може ликвидирати и све остало, али сад смо у ситуацији да нама због Косова и Метохије и покушаја да нам отму ту српску територију западне земље блоковају процес приватизације, забрањене су инввестиције у нашу земљу и ми опет морамо да чекамо.

Трудим се, видели сте да покушавамо нешто сао пеметгаром, али је то све кратког даха. Док се не искобељамо из ове кризе око Косова тешко да можемо нешто значајније постићи, али ја мислим да је огроман успех и то што одражавамо ово садашње стање, јер претпрошле године је била та јака, крупна инјекција, милијарду и петсто милиона марака, прошле године није било никакве инјекције, све смо унутрашњим снагама покрили, али уз велике мере штедње које је ова влада завела и много рационалније пословање.

Ви сте видели какви смо штедљиви били око буџета за ову годину. Ја сам се лично трудио, нисам баш успео у сваком случају, ја бих још многим министарствима скресао њихове могућности. Најешим се кад видим да Министарство за науку расписује конкурсе за стипендије у иностранству или неке сличне ствари, али знате, сваки министар је ипак релативно самосталан у оном послу који обавља, у оквиру оне буџетске суме која му је одређена, па немам права да се тако директно мешам у рад једног министарства.

Водитељ: Хтео сам да питам, али имамо гледалаца на вези, око министарки Раде Трајковић и Гојковићке, али то ћемо оставити за касније, добро вече. Изволите.

Гледалац: Добро вече, хтео сам, Борћевих из Ниша, хтео сам да поставим за господина Шешеља два питања. Прво питање - у предизборној кампањи је било обећање да формира специјалну полицију за борбу против корупције.

Да ли ће та полиција бити ускоро формирана? Друго питање - било је говора о изједначавању пензија, да пензије буду изједначене у Србији. Да ли ће то бити у скорије време реализовано?

Др Шешељ: Морате да схватите да је оваква влада националног јединства, влада сталних, свакодневних компромиса. Ниједна странка која је ушла у ту владу не може рачунати с тим да ће сви њени програмски циљеви кроз такву владу бити реализовани. Ми се сваки дан договарамо, усаглашавамо и у јавност идемо само са оним што смо усагласили.

Остао је став Српске радикалне странке да треба уједначавати пензије. Наши коалициони партнери се са тим у принципу не слажу, у концепту се не слажу. Тако да то треба оставити за неке следеће прилике. То је оно што оваква влада подразумева и што је једна кочница за нас. Можда би социјалисти били успешнији да су они самостални. Ми рачунамо да бисмо ми, али смо сад ту и морамо да се договоримо и морамо да се усаглашавамо. Нема нам друге, док траје ова влада.

Водитељ: Ова специјална полиција, то није био ваш предлог?

Др Шешељ: Не, био је то наш предлог, али је одговор идентичан. То је ресор који је пришао Социјалистима у подели власти, Министарство унутрашњих послова, с тим што имамо један договор да политичар буде само политичар, а да све остало буду професионалци и тај смо договор одржали. Сви заменици, сви помоћници, све су професионални полицајци и нигде ту политичар нисмо водили осим тог једног министра.

Водитељ: Добро вече, изволите.

Гледалац: Добро вече, за Шешеља једно питање, односно два. Прво питање - чини се да Шешељ нема извод из књиге рођених, тј. крштеницу, а нека каже где се родио, јер чињеница је да лаже, а ово, слушајући га вечерас на телевизији по питању нифоманке закључио сам да и он лаже исто тако као и господин Милошевић и да Србију воде у тоталну пропаст. Хвала.

Др Шешељ: Па што ви онда постављате питање ако лажем. Ја кад знам да неко лаже, ја му не постављам питања. Ја сам схватио питање, али пошто унапред човек каже да лажем, што бих одговарао. Какав човек такво питање, шта да му радим.

Лаж и паралажи

Водитељ: Док немамо новог гледалаца на вези, да вас питам оно што сам започео малопре - како се расплете сукоб у Радикалној странци између Маје Гојковић и Раде Трајковић.

Др Шешељ: Сукоба није било између Маје Гојковић и Раде Трајковић, о каквом сукобу се ради.

Водитељ: Онда је она шпијун.

Др Шешељ: Који шпијун? Ви прво објавите лаж у својим новинама, па онда сами поверујете у ту лаж коју сте обја-

вили, па се чудите што чињенице не одговарају објављеној лажи.

Водитељ: То је лепо што кажете, али то није тачно, наравно. Рада Трајковић је на Студију Б рекла да је Маја Гојковић.....

Др Шешељ: И ви сте у то поверовали?

Водитељ: Па, ја само кажем шта је рекла Рада Трајковић.

Др Шешељ: Чекајте и ви сте то поверовали?

Водитељ: Не, она је била министар. Питали смо Мају, она је минирала то.

Др Шешељ: Јесте ли ви лично поверовали, одговорите ми мени на то питање. Јесте ли ви поверовали да Маја Гојковић води љубав са шиптарском мафијом, са терористима, са целом редакцијом листа у "Коха диторе" и са целим покретом.

Водитељ: Нисам.

Др Шешељ: Нисте, а што сте онда објављивали кад нисте поверовали?

Водитељ: Па зато што сам питао Мају Гојковић исто.

Др Шешељ: И Маја рекла није, а ви ипак објавили.

Водитељ: Па то су сви објављивали.

Др Шешељ: Ту никаквог сукоба није било. Рада Трајковић је направила једну крупну грешку. Отрешила се о страначку дисциплину, страначки статут и партијски морал.

Наш унутрашњи страначки морал забрањује да се политичка функција злоупотребава у приватне сврхе. Она је покушала да злоупотреби ту функцију да би протежирала свога брата који живи у Нишу, који је раније имао неку аферу у правосудју, није уопште битно нити ме то интересује, он је судија општинског суда, а она га је протежирала да постане судија Округног суда. Покушала је то преко странке, ми смо рекли не може.

Није се усудила мене ни да пита, него Маја у нашој странци води кадровску политику по овим Владиным питањима, Маја је за то задужена као министар без портфеља. Она се супротставила, питала Драгана Тодоровића, председника Извршног одбора и он се супротставио и пошто је видели да не може преко наше странке, покушала је преко наших коалиционих партнера.

Чак је довела у заблуду министра правде Јанковића, његовог заменика Петра Јовића, тај је стављен на листу и кад смо сазнали ми смо реаговали и то је скинуто. Пошто се ту огрешила о страначку дисциплину одржана је седница председничког колегијума, позвали смо је на ту седницу и рекли да она треба да поднесе оставку на функцију министра. Нисмо ми мислили да је потпуно елиминисемо из странке.

Знате, људски је грешити и људски је човеку пружити шансу и да исправи неку грешку, али није могла остати министар. Она је и сазезни посланик и нисмо хтели да идемо и на најстрожу казну. Међутим, она је ту експлодирала, није хтела да поднесе оставку, ми смо онда то разрешили на Народној скупштини, Мирко Марјановић је изашао са

тим предлогом, ја сам га образложио и рекао истину. Видели сте после шта се дешавадо.

Она и њен муж су дрвље и камење бацили на странку, али уопште нису негирали разлог. А шта су рекли против странке? Ево ви сте, не знам колико страна објавили текста њеног интервјуа, па онда Студио Б, па многе друге новине. Шта је она рекла компромитантно за Српску радикалну странку.

Водитељ: Она је рекла да подржава брата, и да јој је брат дражи од странке.

Др Шешељ: И што се онда чуло што је искључена из странке?

Водитељ: Али, то опет није, рекла је сте ви лош човек, ја питам - како је могуће у једној земљи да један министар оптужи другог за нишијунажу и да нико не одговара нигде?

Др Шешељ: Па, могла је Маја Гојковић да је тужи, али шта онда, чему то. Да Рада Трајковић буде кажњена. Ко би се од нас осећао пријатно да Рада Трајковић оде три године у затвор зато што је напала Мају Гојковић.

Нико жив у Србији није поверовао оптужбама Раде Трајковић. Клевете, лажне оптужбе су опасне, ако постоји шанса да народ у њих поверује. Кад неко лансира лаж, клевету, измишљотину, па се види да народ неће у то поверовати, зашто би се на то освртали. За мене су лансирани да сам Хрват, да сам хомосексуалац, да сам ово, да сам оно, сетите се шта су измишљали и никад се нисам освртао на то. И зашто бих тужио ако нико у то не верује. Нисам ни вас тужио кад сте објавили да сам заклао жену Слободана Јовића.

Водитељ: Нисам ја објавио, али ја сам пустио.

Др Шешељ: А ви сте пустили. Ви сте објавили у вашим новинама, али ми је то увек аргумент да вама стављам до знања.

Водитељ: Јесте.

Др Шешељ: И то ми је драгоцен аргумент. Мени је сад драже што сте ви то објавили, него да нисте објавили.

Водитељ: Имам ја шта сте ви објављивали код мене.

Др Шешељ: Рада Трајковић није имала ниједан аргумент. Напустила је странку са огромном мржњом, ја не знам где јој се акумулисала толика мржња.

Просто је сиктала од те мржње, беса. Ја мислим да је она јадница пукла, потпуно психолошки пукла. Али у тој мржњи, она није имала против странке ништа конкретно да каже. Јесте ли ви чули нешто? Знате, кад они напуштају Српски покрет обнове, сво оде секретар Градске скупштине, одмах се отварају криминалне афере, ово, оно.

Нема тога код радикала. Само може да каже да сам ја диктатор и на мене се односи страначка дисциплина, ја инсистирам на дисциплини, да сам овакав, да сам онакав, али да ми кажу да сам лопов - то не може.

Водитељ: Добро. Хтео сам за неке ставове да питам, али имамо гледаоце. Добро вече. Изволите.

Ова Влада није никоме остала дужна!

Гледалац: Добро вече, хтео бих да поставим питање господину Шешељу - шта би Шешељ, сада кад је у власт, кад би неко кидао микрофоне по скупштини? Друго, говорио је да СПС пљачка грађане, односно пољопривреднике, а сада кад

је он дошао на власт, пољопривредник је скинуо жито кад је било 90 пара пшеница, а сада је 60 пара, а 1,20 пара је пшеница. Како се сада пљачка народ?

Др Шешељ: Прво, што се тиче пшенице, што је важније, и других пољопривредних производа, држава прошле године, 1998. године, држава није остала дужна ниједном пољопривреднику. Прво, сељацима смо отписивали порезе, је ли, тако?

Друго, све смо исплатили што су државне обавезе. Тамо где се дугује сељацима, реч је само о фирмама које су откупљивале - о зајругама или пољопривредним добрима, итд. Све државне обавезе су исплаћене. Ја мислим да је то огроман успех ове владе. Нигде нисмо остали дужни. Друго, цена пшенице на светском тржишту је 14 пфенинга, ми смо плаћали 20 пфенинга, толика је била откупна цена пшенице.

Ми смо шест пфенинга скупље плаћали нашим сељацима. Ранијих година је била повољнија цена на светском тржишту, овога пута је била неповољна. Цена је била јефтина. Родила пшеница широм света и цена је 14 пфенинга. Ми смо плаћали скупље, да би заштитили сељака. И ја сам на то поносан. То је успех ове владе. Што се тиче овог питања око микрофона, ја нисам чупао микрофоне.

Водитељ: Само вас Божовић....

Др Шешељ: Не, нисам чупао микрофон. Сетите се мало. Ја сам само почупао онај прекидач који је омогућавао Божовићу да искључује самовласно струју савезним посланицима док су говорили за говорницом. Он на то није имао право. То је било противно Пословни-

Нисмо ушли у коалициону Владу зато што се међусобно волимо, већ зато што нам је то био заједнички интерес

ку. Ја сам то почупао, нисам дирао микрофон.

Водитељ: Гледалац пита - како би се ви осећали да сад почупа неко.

Др Шешељ: Ја мислим да то уопште не треба да постоји у Скупштини, да председник искључује струју посланику. То нема ни у једном Пословнику. Једноставно - то мора да се елиминише. И сад би се лоше осећао да изађем за говорницу, да ми неко искључи струју. Ако говорим сувисле ствари, ако говорим о нечему што је на дневном реду.

Водитељ: Гледалац на вези. Изволите.

Истином против злих намера

Гледалац: Имам питање за господина Шешеља. Прво констатација, па после питање. Али, да ме саслуша господин Шешељ, јер има обичај да прекида. Овако - господин Шешељ читава време от- како је у политици, сеје неку демагогију овде.

Мислим он за ту своју демагогију има неке истомишљенике, који су његово гласачко тело. Ја, да не кажем неки груб израз, то гласачко тело какво је, то се зна какво је. Али, поразна је чињеница што се господин Шешељ, као висо-

ки индивидуалац, срзава и спушта на такав ниво: те вади пиштоље у Скупштини, и таксистима и учитељима, и студентима, да износи прљав веш и у лични живот се меша сваком свом опоненту ако нема неки адекватан одговор, да му одговори.

Др Шешељ: Дајте пример, господине.
Гледалац: Па, пример је кад сте вадили пиштоље господине Шешељу, хоћете ли касету да вам пошаљем.

Др Шешељ: Где сам вадио пиштољ?
Гледалац: Испред Скупштине 1990. године.

Др Шешељ: На кога?

Гледалац: На студенте, на учитеље, на таксисте.

Др Шешељ: А како сте ви ту препознали студенте?

Гледалац: Господине, то су грађани, да ли су студенти или шта. Ви као носилац....

Др Шешељ: Значи, нисте сигурни да су студенти. Идемо на то да су грађани.

Гледалац: Слушајте ме, молим вас, па не водимо дијалог.

Др Шешељ: Па, дајете да ујемо у дијалог. То је најбољи начин да расправимо проблем.

Гледалац: Људи су гледали, ја не износим лаж никакву. Постоје снимци.

Водитељ: Хоћете ли питање да поставите?

Гледалац: Ево, питање - да ли је тачно да вас је искључио и да вам је скинуо титулу војвода Бујић? И, још једно - што се ви, као Босанац, не вратите у Босну, па тамо делите демагогију. Дајте ономе народу тамо памет своју што имате.

Ви сте до пре шест месеци говорили за нашег председника да је он највећи злочинац српског народа, да је Мирко Марјановић највећи хохштаплер, а сад се њему увлачите у скуте и додворава- те ради неке власти ваше, ради неке....

Не само власти. Свака власт повлачи и неке бенефиције, а бенефиције повлаче и компромитацију и да не набрајам шта све уз то долази и иде. Ви сте дошли као обичан грађанин, с једним кофером, а набројте, шта имате све од богатства сада. Кад сам пролазио Земуном, оно је да се крстите обема рукама. Земун је унакажен.

Водитељ: Чули смо питање. Хвала вам.

Др Шешељ: Е, добро господине. Хајдемо сада да ми то рапчланимо. Прво, шта ја то имам од богатства?

Гледалац: Претпостављам да имате сваки дан облачите нова одела. Ето. То није доступно обичном грађанину.

Др Шешељ: Сваки дан ново одело? Ја мислим да сам већ познат по неколико одела које непрекидно облачим.

Гледалац: То ви не знате да олаберете и немате стил.

Др Шешељ: Е, добро. А, не знам да изаберем? Где се то бирају одела, господине? Где их ви изабирате? Дођете, изаберете, узмете, је ли тако?

Гледалац: Можда добијате шабе, па вам дају некакав фалш и бофл.

Водитељ: Добро, поставили сте питање, пустите господина Шешеља да одговори.

Др Шешељ: Где то дају шабе одело, да видимо. Има ли негде у Нишу да се шабе дају одела? Дајте да видимо. Да видимо шта то имам од богатства, господине? Ја имам један ауто - тојоту годиш- те 90.

Гледалац: Дајте ми за титулу војводе...

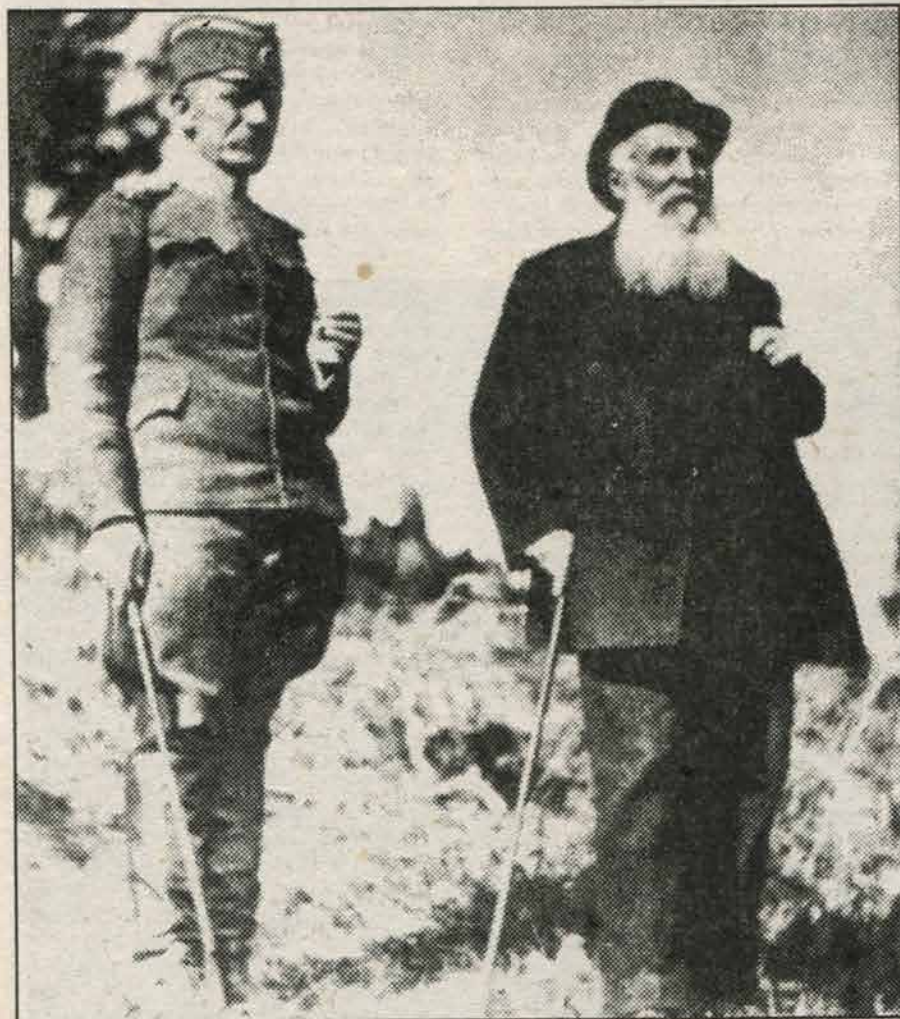
Др Шешељ: Полако, идемо редом.
Гледалац: Хајде.

Др Шешељ: Имам ауто - тојота коро- ла 1300 кубика из 90. године. То је једини ауто који сам у животу купио. И купио сам за своју супругу половиан ауто, путем лизинга, фијат крома 91. годиш- те. Само та два аутомобила сам у току живота купио.

Друго, имам пола куће у Батајници уздуж, које сам купио 89. године, пара- ма које сам зарадио у иностранству, као гастарбајтер. Држао сам предавања по Канади, Америци....

Гледалац: Да нису и вас плаћали као ове из Демократске странке?

Др Шешељ: Не, ја сам тада био самостални стрелац, слободни стрелац, ни- сам имао никакву странку, ништа. Др- жао сам 97 предавања, на које је долазио велики број људи. Желели су да чују моја предавања.

Противници уједињења, војвода Мишић и Никола Пашић: један глупи краљ који није био на нивоу историјског времена у коме је владао, увео нас је у Југославију и све упропастио

У западном свету се плаћају улазнице кад дођете да слушате предавања, и ја сам ту зарадио новац. Неко зна да копа у руднику, неко зна да ради у фабрици, а неко зна да прича, а људи долазе да га слушају и плаћају да га слушају. И ја сам успео тако да зарадим нешто новца.

Е, значи, радио сам оно што знам. Објавили ми две књиге: једну у Канади, и то Срби, на српском језику и једну у Аустралији. Те књиге су се добро продале и ја сам ту зарадио новац. Остало ми је још старе девизне штедне у Беобанци...

Гледалац: То што сте донели из Сарајева.....

Др Шешел: Донео сам из Сарајева неких 6.000 марака.

Гледалац: Од издавања књига?

Др Шешел: Није од издавања књига, него сам штедео од плате. Држао сам наставу на два предмета, имао солидну плату, док нисам отишао у затвор. Жртвовао сам ту добру плату, борећи се за своје принципе и отишао у затвор и то ми је остало на штедној књижици.

Ево, да вам све кажем до краја. Шта све имам од богатства и где шта имам. Значи, хајдемо сада друго питање да рашчланимо. Е, значи, установили смо да сте говорили неистину. Хајдемо сада друго питање да рашчланимо.

Гледалац: Не, ја вас питам, не знам да ли је тачно.

"Студентска" руља и војвода под уценом

Др Шешел: Не, не, нисте ви питали, ви сте тврдили. Хајдемо сада око студентата. Прво сте рекли студенти, па сте били несигурни, па сте рекли грађани. Шта су радили ти грађани на којем сам ја потезао пиштољ? Јесам ли ја то из чиста мира потезао пиштољ зато што сам луд човек, зато што не подносим људе у близини или је био неки повод да потегнем пиштољ?

Гледалац: Господине, ви као носилац јавне функције, провоцирали сте те људе.

Др Шешел: Како сам их провоцирао?
Гледалац: Тако. Претили сте им прво прстом.

Др Шешел: Како сам претио прстом? Није тачно, чим сам дигао руку, пиштољ је био у руци.

Гледалац: Хоћете ли доказе, да дођем и да донесем касету и да је пустимо заједно.

Др Шешел: На касети се види како дижем руку с пиштољем, ...

Гледалац: Господине, нисам само ја гледао, то су гледали милиони људи.

Др Шешел: Шта се десило? Напуштао сам своје радно место. Ја сам био народни посланик, републички. Излазио сам из Скупштине и кренуо према паркингу где ми је био ауто и руља је насрнула на мене.

Гледалац: Народ није руља. Ви врећате народ.

Др Шешел: Извините, онај ко крене да ме линчује, за мене је руља. Онај ко крене да линчује, тај је руља, то није народ. Народ су нормални људи, који не

желе да линчују, који не желе да убију, итд. Они су кренули да ме линчују, ја не дам да ме неко линчује. Нећу ни да бежим, иако сам можда и довољно брз, и могао бих. Али, нећу да бежим.

Кад ме нападне мања група људи, ја се тучем песницама, кад ме нападне она група психопата, тројица у Руском цару, ви се тога сећате, имао сам пиштољ уза се, нисам га потезао. Проченио сам да сам у стању да се одбраним. Једног сам премлатио, другог сам ударио, а трећи је побегао, па ме с леђа гађао столицом и главу ми раскрварио, али су се они разбежали. Њих тројица, а ја сам.

Ту сам дао интервју неком новинару. Кад ме нападне више од пет људи, нисам у стању да се браним песницама, онда потегнем пиштољ. Прво, пиштољ уперим у ваздух, да заплашим нападаче. Пошто је свака руља пуна кукавица, дозвољено је било да потегнем пиштољ. Ова се руља разбежала, па са пристојне удаљености опет псовала, претила итд. Е, чекајте да ово разјаснимо до краја. Доћи ћемо и до Ђујића. Ђујић је посланица.

Е, значи, нисам потезао пиштољ на студенте, нисам на ове, нисам на оне, него на руљу. А у тој руљи је био и онај Божиловић, студент Правног факултета који је осуђен на 15 година затвора због убиства продавачице у Златари Мајданпек у подзеном пролазу на Теразијама. И она Снежана Рајшић, продекан Правног факултета.

Ето, какви су то студенти. Убице! Ја видим - закрвављене им очи, кренули на мене да ме линчују и морам да се браним. Ко год ме тако нападне, мора то да очекује. Нема тог човека за кога можете да кажете да сам га први напао.

Да сам тукао слабијег, да сам први насрнуо. Ја сам можда вербално агресиван човек, волим да победим у вербалном дуелу, а да сам некога физички напао, поготово неког ко је слабији од мене, у животу ми се није десило. Али, кад насрне руља, руља мора да добије адекватан одговор. А сад што се тиче Ђујића.

Видите, четнички војвода Момчило Ђујић, емигрант у Америци, више пута је био у опасности да буде испоручен претходној комунистичкој Југославији, а после Хрватској, јер је на неким хрватским списковима ратних злочинаца и он је због тога зависан од америчке власти. Кад год им због нечега затреба - они га притисну и он изврши све што му се каже. С њим сам био у добрим односима све до 1991. године.

Те године је дошао амерички конгресмен Џин Мули у Београд. Ја сам га примио у Народној скупштини и све му у лице рекао шта мислим о америчкој политици, о понашању америчког амбасадора Цимермана, америчким поступцима на Балкану, итд. Џин Мули се вратио у Америку. После пар месеци - Ђујић прекинуо контакте са мном.

До тада смо се стално, бар једном недељно, чули телефоном, размењивали факсове, разговарали, консултовали се, итд. Прекинуо контакте. Зашто?

Вратио се Мули, поднео извештај америчкој власти да сам потпуно непо-

добан за сарадњу са Американцима, да нема са мном никаквих могућности те врсте као што има са Драшковићем, Ђинђићем и компанијом и - Ђујић прекинуо.

Додуше, хукао је. Кад су га неколико пута оптуживали да сам крао новац, да сам ово, да сам оно, он се појављивао и рекао да то није истина, да сам тамо држао предавања, да није новац скупљан за странку, јер странке није ни било, него сам самостално ишао, држао предавања и зарадио новац. Ту је био коректан. И у још неколико наврата је то било.

Међутим, сада кад је Српска радикална странка ушла у Владу народног јединства, Студио Б и Градска скупштина Београда су организовали једну групу новинара која је отишла у Калифорнију. Ђујић је већ добио налог од америчких власти. Био је под претњом - биће испоручен Хрватима, ако нешто не уради, да би им се додворио, да би испунио тај њихов налог.

Старац, 91 година, који је изгубио неке основне контуре, који се успаничио, боји испоруке хрватским властима, извршава оно што од њега затраже. Мени је жао што је Ђујић тако поступио. Он не може мени да одузме ту титулу. Ја сам у отаџбини прогласио 20-так нових четничких војвода.

И, он то не може. Јер, не може он то из Калифорније да уради. Могао би да дође овде, да организује састанак четничких војвода, па може да добије на гласању. Знате?

Шта сам ја могао да урадим? Могао сам да сазовем све четничке војводе овде, међу њима Бранислава Вакића, па да одуземо титулу војводи Момчилу Ђујићу. Па, наравно, нисам такав нечовек, никада не би то урадио старцу, коме је душа већ у носу, што се каже. Нисам на то његово ни реаговао, нити му одговарао, нити му неку увреду изрекао, било шта.

Водитељ: У интервјуу нисте одговорили уопште Ђујићу?

Др Шешел: Не, нећу ни да му одговорам. Кад ме неко овако пита, говорим како стоје ствари. Зашто бих ја то радио? Прво, моја улога у овом рату је неупоредиво већа и значајнија од његове улоге у Другом светском рату.

О мојој улози говорим и Американци и сви они који ме прозивају и за Хашки трибунал, на крају крајева. Не би то радили без потребе. А не могу ми ништа, јер ме ни за један злочин не могу везати. Друго, више је Бранислав Вакић у овом рату у једном дану испуцао муниције него Ђујићева четничка дивизија за месец дана ратовања у Другом светском рату, то вам гарантујем.

Такав је рат вођен. Од 10.000 Ђујићева четника, било је можда 5.000 оних који нису месечно један метак испаливали. Овај рат је био гаднији, тежи, озбиљнији, што се тиче тих чисто војних дејстава. И, знате, Ђујић је човек из другог неког времена. Можда га је Бог казнио на извештан начин, што није раније умро. Бар неку годину раније, да се овако не избламира пред крај живота.

Водитељ: Да оставимо Ђујића свом премину.

Др Шешељ: Па, ви сте инсистирали, ви инсистирате, па пошто на крају видите да имам одговор на свако питање, онда бежите. Ја желим на свако питање да одговорим што детаљније.

Водитељ: Ево, нови гледаоци. Изволите, добро вече.

Гледалац: Добро вече, хтела бих да поздравим вас и вашег госта. Мислим да је неки радни назив ваше емисије - Косово, између истине и лажи. Нисам приметила да нешто много причате о томе. Подсетила бих вашег госта да је Косово, онај део наше земље у којем се налази Приштина, где је он некада предавао.

Кажу, држао је предавања и, наравно, сви су положили код господина, са високим оценама. Игром случаја, ја сам тада тамо студирала и све ми је то јако добро познато. Игром случаја такође, била сам јесенас у Москви, у Русији, и гледала сам господина и гледала сам и његовог кума, седела сам тамо негде у недођији у једном стану и стидела се и првенела због њихових глупости, због свега онога што су радили и што су говорили.

Он се ухватио са оним белосветским шарлатаном Жириновским, који каже да је по мајци Рус, а да му је отац био адвокат, па се питам до када ћеш више да шеташ? Морам да ти се обратим са ти, јер те нити ценим, нити поштујем. Ти мени немој да се обраћаш уопште, јер немаш права.

Др Шешељ: Госпођо, нађите неког психијатра. Ја нисам психијатар, ја сам политичар, и не могу вам помоћи, заиста. Узмите неког психијатра, лепо, идите на терапију.

Водитељ: Имамо другу везу. Добро вече. Хало. Добро док се не укључе гледаоци....

Пун амфитеатар у Приштини

Др Шешељ: Ово што је рекла, док је смислено говорила ова госпођа, док се није потпуно откачила, што се тиче Приштине, знате, код мене је тешко добити шестину на испиту, док сам био професор. Ко добије шестину, тај може врло лако много већу оцену да добије. Ја нисам шкртарио кад се у питању 9 и 10, али најтеже је било прећи ту границу до шестине.

После, заиста довољно је да човек покаже да зна да размишља, да мисли својом главом, па макар неку појединост и не знао, може да добије високу оцену. Мора да научи да мисли и мора ту магичну границу да пређе. Ту је била нека примедба на тај критеријум код оцењивања. Јесам давао високе оцене. Био је већи проценат тих већих оцена: 10, 9, него што је могла било код других професора. Али, да би се прешла она граница до шестине, морало се показати адекватно знање.

И не треба ни шкртарити у тим високим оценама. Треба на свако питање знати одговор. Оне основне елементе

на сваком питању. И, још једну ствар, да вам кажем, што се тиче те наставе у Приштини, а и раније кад сам био на другим факултетима - ја сам један од ретких професора који уопште не обавезују студенте да долазе на предавања, а увек ми је био пун амфитеатар, и никад нисам држао политичка предавања, него искључиво предавања из предмета на коме сам био професор. Увек је било много студената.

Никад нисам прозивао, проверавао, ко је дошао ко није. И увек прво кажем студентима: долазили, не долазили, сви ћете добити потпис за оверу семестра. Па, нека долази онај, ко сматра да му је корисно. И увек је био пун амфитеатар. Тако је било и у Приштини.

"Бамбиленд" - "Бамбијев" ризик

Водитељ: Изволите, хало.

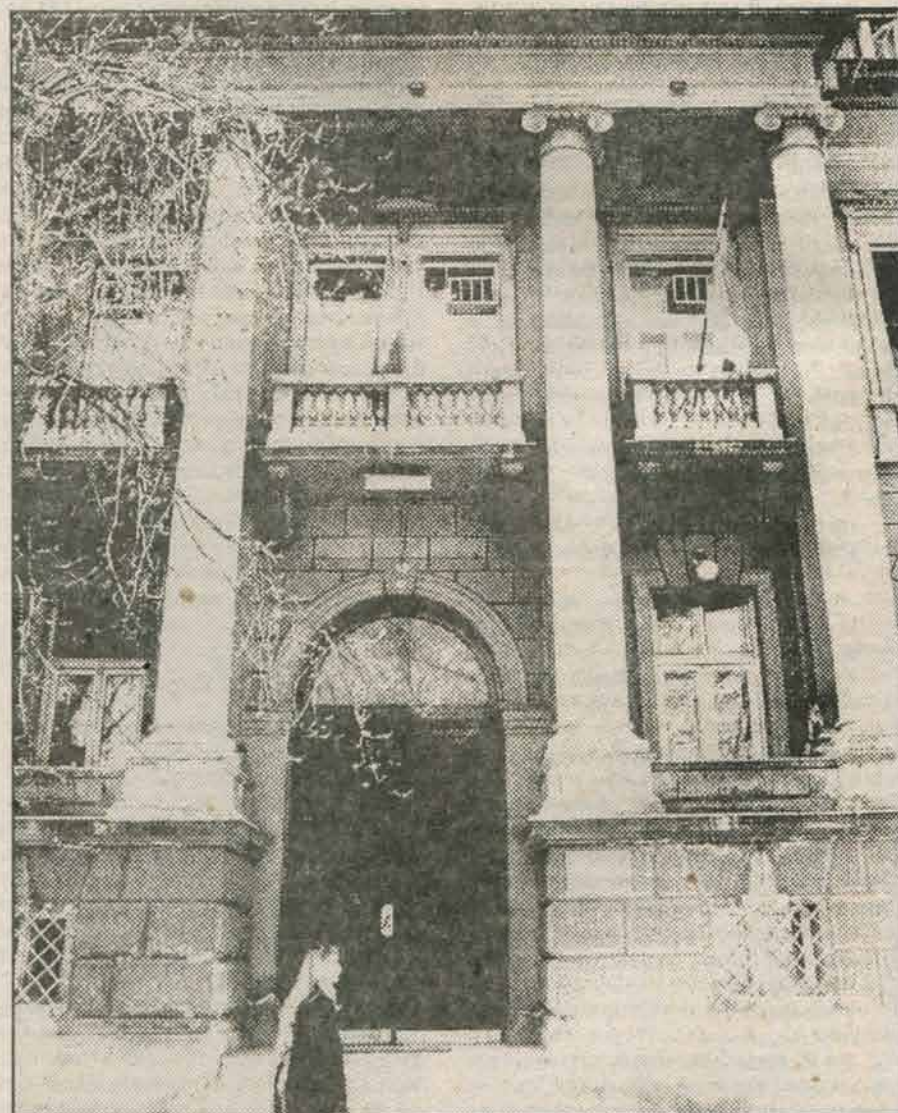
Гледалац: Хало. Добро вече. Поздрављам вас и господина Шешеља. Хтела бих да му упутим пар питања, која су јако битна за сав наш народ и да ли има места за нека питања која су толико небитна за живот овог народа, за опста-

нак нашег народа. Да ли је Шешељ упознат о подизању Бамбиленда у Пожаревцу?

Да ли би он, као потпредседник Републичке владе, требало нешто да каже о томе? Да ли, кад пензионери немају пензије, кад народ нема плата, па деца немају ни меса ни хлеба ни трипут месечно да унесу у организам, да се у једном Пожаревцу прави неки клуб Мадона.

Да ли њега као потпредседника Владе није срамота да он то не зна, да нешто о томе не каже. Приватизацију помињете малопре друже Шешељу, да ли због рата на Косову. Да ли овој власти, којој сте се ви придружили, одговара ратно стање за напредак ове земље, јер увек вама треба неко оправдање. Мислим да све оно што сте ових година говорили не уклана се са вашим садашњим понашањем.

Потресена сам због своје деце, због свег овог јалног народа, над којим се наврвила велика несрећа. Ако сте човек, ако причате истину, урадите нешто за овај свој народ. Не дозволите више да вас бладе. Кад сте малопре променули Вука Обрадовића, лично се сећам ваших из-

Општина Земун: треба усвојити нови закон о локалној самоуправи и одржати локалне изборе на целој територији Србије

жава, кад је Вук Обрадовић скинуо униформу. Немојте друже Шешел, једног таквог поштеног човека да блатите.

Др Шешел: Које изјаве се госпођо селате?

Гледалац: Селам се ваше изјаве да је то један велики син, да је то син генерала како треба да буде. Не могу сада да питирам дословце, јер сам узнемирена, што морам да вам се обратим. Ретко кад сам у животу имала овакву прилику да ја причам са политичаром преко ТВ неке емисије, и такве ствари.

Мислим да би требало да се поштено опходите, већ једном, према овом народу. Нису битни, друже Шешелу, ни избори, ништа, помогните свом народу. Мислим да је то најбитније. Па били ви, био неко други, није битно. Битно је да неко овај народ поведе тамо где треба. Зашто да нам се генерације уништавају, зашто да нам се деца се рађају са рахитисима? Деца немају хране.

Овај народ је, друже Шешелу, битан. Није битно ништа друго. Да се ова земља очува и ово младо поколење у нашој земљи. Друго ништа није битно. Није битно то ваше препуцавање и колико сте ви паметни, да дајете некоме до знања. Покажите ви свом народу памет.

Водитељ: Ви сте поставили серију питања господину Шешелу.

Др Шешел: Ево, да вам одговорим. То су била три основна питања. Толико сам идентификовао. Прво, тачно је да сам похвалио Вука Обрадовића кад је поднео оставку. Тад је био генерал, обећао оставку и поднео оставку. Али, нисам те суперлативе користило, које ви сада помињете. Похвалио сам тај чин. Похвалићу сутра и Вука Драшковића, кад поднесе оставку, ако га не смени Булатовић на пречач.

Али, за Вука Обрадовића постоје и неке друге лоше, врло лоше ствари. Неке од њих смо сазнали накнадно, кад је ушао у ову странку, онда је то говорио филмски режисер Лазар Стојановић. Вук Обрадовић му је био командир чете, негде у Пожаревцу. Неко зна, неко не зна. И онда га је Вук Обрадовић ступао у заговор, на основу лажних изјава, на основу лажних сведока, на основу монтираног поступка и слично.

И сад тај човек глуми демократу. Не може то, не иде. На страну то што се сада продаје западним силама. Што се тиче Бамбиленда - фабрика Бамби, ако има пара, то није државна фирма, друштвено предузеће, ако има пара да уложи у Бамбиленд, и ако јој се исплати ка инвестиција, зашто да не улаже. Свако сноси ризик кад улаже новац. Државни новац не иде у то. И трећа ствар, поводом Косова и Метохије - нисмо ми проблем створили, него намера западних сила, пре свега Американаца, да нам отму ту територију.

Није тај проблем искрсао кад је ова Влада формирана, него је ова Влада формирана да би се проблем решавао кад је он већ постојао пред нама. Не би ме пушком неко могао натерати да уђем у ту Владу, да није тај проблем већ толико био ескалирао.

Било је лагодније чекати следећу неку прилику, као опозиција, па добити комплетну власт. То је било сигурније, извесније. Странка је пуним једрима расла. Је ли тако? Ми немамо конкуренције. Ми можда нисмо добри, али нема бољих од нас, данас у Србији.

И, требало је мало стрпљења за пар година, све би ствари нама ишле у прилог. Али тебало је у том тренутку спасавати Косово и Метохију. И, због тога се не кајемо што смо ово урадили. И, ова Влада је своју судбину везала за Косово и Метохију.

Куцнуо час за проверу на изборима

Водитељ: Господине Шешел, у међународној заједници је инсистирано на изборима на Косову. Немислите ли ви да је то својеречно лицемерје, не би ли се Косово и Метохија изузели из СРЈ, из Србије, из правног система?

Др Шешел: Ја мислим да треба држати локалне изборе на целој територији Србије. Ако се постигне неки споразум у овом преговарачком процесу, у дијалогу, треба усвојити нови закон о локалној самоуправи и провести локалне изборе на целој територији Србије. И локалне и покрајинске.

Ако држимо само на Косову и Метохији, онда идемо на руку западним силама које желе издвајање. И друго, наш услов од кога не можемо одустати, је то да се посебно конституишу све националне заједнице на Косову и Метохији, да нема мајоризације.

Ако Шинтари желе своје школство, своје здравство, чак и неке правосудне институције, и културе и информисања - нека све то имају. А, не могу то Србима да намећу. Не могу њихови органи да буду изнад српских грађана.

Ми већ знамо како изгледа када Шинтари владају над Србима. То нећемо дозволити. Ако они желе да буду посебни, да иду у гето, нека иду, нека им то буде. И, мислим да је све зрело за локалне изборе у Србији. Видели сте да се и коалиција Заједно чепа свуда. Локална власт је у кризи. Није задовољила захтевима грађана. Крајње је време да се иде на изборе.

Савет за криминал

Водитељ: Како проценујете, решимо, својремено у Србији је било једно 153 регистрованих партија.

Др Шешел: Добро, али зна се које су то озбиљне партије у Србији. То су Српска радикална странка, ове две партије левице: СПС и ЈУЛ, СПО. Од ових ванпарламентарних Демократска странка неку снагу има и све остало не постоји. Све остало глуми политичку партију.

Водитељ: Савет за промене?

Др Шешел: Па то је исто једна будалаштина. Које Милан Панић може бити узланица? Сад још кад му раскринкамо у потпуности ову криминалну аферу око Галенике и 70 милиона долара које је уплатио на рачун једне Швајцарске

банке, а конто Галенике. Кад је ушао у Галенику, те паре је вратио у Америку. Ви знате за то. Сада ћемо то до краја да истерамо. Одлучили смо да то проведемо.

Водитељ: Имамо гледаоца. Хало. Изволите.

Гледалац: Добро вече.

Водитељ: Добро вече.

Гледалац: Како неко може да буде војвода, а да га краљ не прогласи војводом, то ми није јасно.

Др Шешел: Ево да вам одговорим. Краљ с тим нема никакве везе.

Гледалац: Па, ви сте сад били господине четник, тада сте били српски четнички покрет.

Др Шешел: Ја сам и даље српски четник, четнички војвода и најстарији живи четнички војвода у отаџбини. Ко има право да проглашава нове војводе?

И кога је Бујић могао поставити а да не може сменити? Па то са краљем нема никакве везе.

Гледалац: То је констатација коју сте изrekli и рекли прву лаж овом народу и којом сте привукли све оне који нису били за комунисте. Један од њих сам био ја.

Др Шешел: Знате шта, сувише олако баратате неким терминима. Кажете лаж а не знате ни шта значи та реч лаж. Ја говорим језиком чињеница, а ви се поносите својим незнањем.

Гледалац: Шта сте ви на нишким телевизијама септембра 1997. године причали. Причали сте како треба да се обори ова власт, како треба ова власт да се уништи зато што је против народа, зато што растура српске земље, и све негативно што може да се каже за неку власт. Сад сте ушли у ту власт, и донели сте закон да не сме да се шутне господин Милошевић.

Др Шешел: Шта, шта, шта?

Гледалац: Да не сме Милошевић да се шутне. Такав закон сте донели.

Др Шешел: Где је донесен такав закон?

Гледалац: Па, знате зашто? Зато што би се разбиле наочаре Воји Шешелу. И нос Вуку Драшковићу.

Само још једно питање - малопре сте једног човека упутили да се обрати Републичкој управи јавних прихода. Фирме које су погашене у Нишу 1993. године кад је издат закон, ко ради у друштвеној фирми не може да има приватну фирму, своју личну и онда смо ми, маса нас отишли тамо и одјавили све у привредном суду, у СДК...

Др Шешел: Па што нисте напустили радни однос у друштвеном сектору, па задржали своју фирму?

Гледалац: Знате зашто? Зато што сам се надао да ће ова власт у коју, ви кад уђете, да ће да покрене та друштвена предузећа.

Др Шешел: Е, надали сте се. Ако сте почели да водите приватну фирму, шта ће вам друштвени сектор. Ослободите мало радна места овамо за оне који нису у стању да имају приватне фирме.

Гледалац: Па нисам био толико способан. Да сам био толико способан то би урадио.

Др Шешел: Па нисте били способни? Шта ће вам онда приватна фирма ако нисте способни?

Гледалац: Ја умем и да признам нешто. Па зато што сам мислио да можда могу више да зарадим, ништа друго.

Др Шешел: Знам ја шта сте ви мислили. Ви сте мислили да имате приватну фирму, а да користите друштвени сектор и да преливате паре из друштвеног сектора у приватну фирму. Кад то није могло онда сте отказали приватну фирму.

Гледалац: Нисам толико моћан. Још нешто сам хтео да вас питам у вези са тим. После пет година од гашења тих фирми долазе нам порези које немамо чиме да платимо.

Др Шешел: Ако је фирма угашена 1993. не може порез да се наплаћује за 1994.

Гледалац: Може, може, код нас све може, па и то.

Др Шешел: Не може. То се лепо оде у надлежну службу..... али може се десити да нисте угасили фирму, него сте је онако мало примирили.

Гледалац: То не. Чак имам и печат од суда.

Радикали нису никада били за крвопролиће, већ за изборе

Др Шешел: То је што се тиче 1997. године. Јесте, као председник Српске радикалне странке учествовао сам у предизборној кампањи и тражио од народа да се обори социјалистичка власт и да се успостави радикалска власт. И шта има природније од тога. Нисам тражио да се неко уништи. Нисам зато да се неко уништи.

Ја сам за то да се неко победи, а не да се уништи. И ништа од тога природније нема. То што кажете да је донет закон да није дозвољено шутнути Милошевића или било кога од нас. Па у свакој цивилизованог држави није дозвољено шутнути никога, ако мислите на ударце ногом, а што се тиче обарања са власти, то се ради искључиво изборима у демократском поретку. Српска радикална странка никад није била за насилну промену власти.

И на то смо поносни. И никад у нашим демонстрацијама нико није погинуо. А неки вајни борци за демократију и за западне системе вредности излазе на улицу и изазивају крвопролиће. А ми то нисмо никад радили. Ми бранимо отаџбину и није нам жао жртава ако треба да се одбрани отаџбина, али у унутрашњим политичким борбама да Срби крваре не прихватамо. А демократски избори су најбољи начин промене власти и при томе остајемо дефинитивно.

Политика без мантије

Водитељ: Господине Шешел, пошто смо прекорачили пола сата времена, имамо још пет минута да вас питам нешто. Сад је и црква нешто против вас?

Др Шешел: Црква никад није била против нас, српских радикала. А Артемије, знате, тај човек доводи Српску православну цркву у веома непријатну позицију, злоупотребава своју владичанску функцију.

Треба да се бави црквеним пословима, а не страначким пословима. Немам ништа против да се бави страначким пословима, али онда треба да скине мантију. А, не да се меша у дневну политику носећи мантију и ознаке свештеничког достојанства. И ништа друго ту нема.

Водитељ: Добро, имамо новог гледалаца. Добро вече. Молим вас брзо само.

Гледалац: Добро вече, да вас питам овако на брзину. Ја сам очекивао да ће ова емисија да буде мало озбиљнија, ово је ипак озбиљна тема. Ви као водитељ требали сте да скренете разговор на прави ток.

Др Шешел: Па онда немојте мене смењивати, смените водитеља.

Гледалац: Мало пре сте рекли - какав водитељ, такав гост. Или тако нешто, у том контексту.

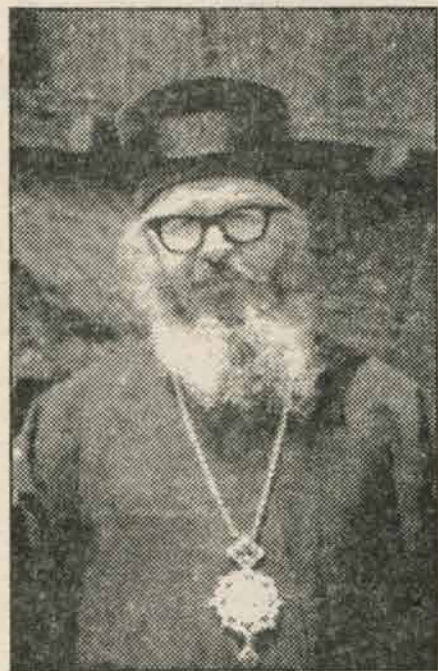
Др Шешел: Ко је то рекао?

Гледалац: Какав човек таква питања, тако нешто. Ви сте морали да усмерите тему на прави ток. Ово је, јесте смешно, можда је забавно за народ, али ви пролазите тако десет година. То није у реду. Она госпођа је донекле била у праву.

Др Шешел: Која?

Гледалац: Што сте рекли да је психопата, што ...

Др Шешел: Психопате су увек у праву. Нема тог психопате кога можете убедити да није у праву. Гарантујем вам.

Злоупотребио мантију: Артемије злоупотребава своју владичанску функцију

Гледалац: Добро, али није у реду да плујете на наш народ. За ових задњих десет година...

Водитељ: Имате ли ви можда једно озбиљно питање за крај?

Повратити отете тековине

Гледалац: Ево озбиљно питање за крај. Да ли идемо неком узлазном путањом, или све више и више пропадамо и до које границе ћемо да пропадамо? Шта ви мислите господине Шешелју, да ли ми као српски народ идемо узлазно или пропадамо. Будите саси искрени и реални.

Др Шешел: Од 1918. године ми идемо силазном путањом и пропадамо. Од 1918. године. До тада смо ишли узлазном. Од Првог српског устанка до 1918. године смо ишли само узлазном путањом. Ослободили се од Турака, ослобађали српске земље, ослободили све српске земље 1918. А, онда један глупи краљ, који није био на нивоу историјског времена у коме је владао, увео нас у Југославију и све упропасти. Ми то данас исплаћемо.

Онда нас дочека комунистичка зараза, која је, пре свега, младе људе учинила болесним, па смо ми Срби сами себи највише зла нанели прихвативши југословенство и комунизам. Па смо пропадали под Титовим режимом, а онда само што смо се ослободили комунизма, обрушише се са свих страна западне силе против нас.

Да нам отму све тековине ослободилачких ратова од 1912 до 1918, да нас сведу на границе некадашњег Београдског пашалука. То им је циљ. Дакле, постоје елементи за које смо сами криви, постоје елементи за које су људи криви. Криви смо што смо 1918. године ушли у југословенску државу. Никола Пашић је био против, краљ Александар је да га предухитри, формирао Владу и узео отпадника из Радикалне странке, Стојана Протића за председника Владе. Војвода Мишић је био против њих редом, брзо га пензионисаше. 1941. године омладина устаде у комунистички устанак. Један хошпигалер међународног ранга Тито стави се на чело и упропасти српски народ.

Педесет година смо били под Титовом диктатуром, Титоистичком диктатуром. Таман што смо се ослободили тога, мало се освестили као народ, закупише нас западне силе и почеше да нам отимају територије, да нас стежу економским санкцијама, блокадама итд. Дакле, тај реверзибилни историјски процес још траје. Он ће престати онда када ту кугу споља скинемо са своје грбаче, када изнутра организујемо, средимо државу, када се усправимо и кренемо опет путем просперитета.

Водитељ: Имамо још једног гледалаца, то је последњи за вечерас. Изволите.

Власник (држава) бира декане

Гледалац: Хало, добро вече. Мирко Војводић овде, студент социологије. Прво питање за господина Шешелја - да ли зна у чему је разлика између самоупра-

вљања и самоуправе. Питање се односи на Закон о универзитету, пошто су радикали говорили да овим законом желе да укину самоуправљање на универзитету. Значи, разлика између самоуправљања и самоуправе, односно аутономије универзитета постоји велика разлика.

Друга ствар, друго питање, врло кратко исто. Због чега је јавност обмањивана причама да на Западу владе именују и проглашавају декане? У западним земљама влада проглашава декана, а бира га колектив, односно бирају га колеге, а не поставља га Влада.

То је исто требало да се каже људима. Трећа ствар, зашто се стално позивате на западна начела? И што се тиче Закона о универзитету и Закона о информисању, а Запад вам стално смета. И четврта констатација, рекли сте да су психопате увек у праву, слажем се са вама, само не знам да ли сте неки нови ренесансни дух који је увек у праву или психопата. Хвала.

Др Шешељ: Па добро, размишљајте још о томе, цела ноћ је пред вама. Прво, постоји самоуправљање као један квази-теоријски комунистички, идеолошки појам, који је развијан под Титом. Тито је ту пратио неке елементе још од Лењина, разрађивао је то Кардељ, у својим писанијама. И, односи се на начин организовања државне власти и привредних предузећа, а онда комплетно јавног сектора.

И постоји самоуправа која, пре свега, подразумева локалну самоуправу. Комунисти су чак злоупотребили радикалски појам самоуправе и радикалску црвену заставу из прошлог века, која је извршена у Крагујевцу као симбол борбе за локалну самоуправу.

За веће надлежности органа локалне самоуправе, општина. Комунисти су то покушали да представе као борбу за радничко самоуправљање. А што се тиче универзитета, као и свих других институција њима треба да управља власт.

И власник треба да одлучи ко ће бити руководиоца. Не може један бити власник, а други управљач и са власником да дође у сукоб. То нигде на свету не може да прође. И ово поређење са Америком, у Америци постоје државни и приватни универзитети.

На државним универзитетима власт поставља декане, директоре. А на приватним универзитетима власник, приватни власник.

Да би олакшали свој посао, они постављају и управне одборе. И ми имамо те управне одборе. Али воља власника је увек неприкосновена. Не могу ја као власник дозволити да мојом имовином управља неко ко је против мене. И никада то нећу дозволити. А онај коме се то не свиђа, лепо изађе на изборе, освоји власт народном вољом, па онда управља универзитетом до миле воље.

А не, да нам се понови ситуација какву смо имали, Грађански савез најбезначајнија, најмања политичка странка влада Правним факултетом. О свему од-

лучује, како је то могуће? То више не може да буде.

Водитељ: Значи, ако сада на изборима победи грађанска странка ...

Др Шешељ: Ако победи Грађански савез, е онда ће декан бити Хибер или Весна Ракић. Док не победе на изборима, не могу да управљају ни факултетима ни универзитетом. Управљаће онај коме народ укаже поверење на изборима. А што се тиче аутономије универзитета, она се односи на наставни и научни рад, а не на управљање.

На управљање имовином, када се каже управљање мисли се на имовину, то су зграде, то је новац који даје држава. Што се тиче наставе, ниједном се професору не мешамо. То је потпуно аутономно. Што се тиче научног рада, у то се не меша ни професору ни асистенту, бави се науком онако како сам жели, оним чиме хоће и уопште се у његове резултате научног рада не мешамо. Он мора да води рачуна да стручна и научна јавност позитивно оцени његове научне радове, јер му је то услов да напредује у виша звања.

Водитељ: Изволите.

Косово неће бити продато, нити издано

Гледалиц: Добро вече, хтела бих да поздравим господина Шешеља, овде једна мајка. Интересује ме да ми кажете када би ваш син био у војсци на Косову, и тамо где се пуца како би сте се ви осећали. Ако је Косово продато, шта ће нама деца тамо да бране и остављају своју младост, као што је то било са Словенијом и са Хрватском.

Да ли да се скупимо сви онда од 15 до 50, па макар и ми жене и деца, и све да сравнимо са земљом, а не да једни гину, а други узимају, пљачкају и богате се на тај начин. Хвала и довиђења.

Др Шешељ: Прво, Косово није продато. И док је ова влада, неће бити ни продато ни издато, то вам гарантујем. Друго, да сам отац сина који служи војску на Косову и Метохији, био бих забринут. Има разлога за бригу. То је сасвим нормално. И, моји синови када стасају за војску, ја вам гарантујем да неће бити изузети војној обавези, и да неће бирати где ће служити, него тамо где им се одреди.

Ини ће тамо, где у том тренутку буде најпотребније. Трећа ствар, на Косову и Метохији имамо онолико војске и онолико полиције колико је неопходно и колико смо преузели међународном обавезом. И морамо да чувамо Косово и Метохију, али паметно, у деликатној ситуацији да покушамо да избегнемо напад НАТО пакта, бомбардовање, страну интервенцију.

Наравно, ми смо спремни и за ту варијанту. Ако дође до бомбардовања, ако дође до агресије НАТО пакта и ту ћемо се борити, и тада ће требати мобилизација, и добровољци и све остало. Али, ми се сада трудимо да то избегнемо. Наравно, то је нешто већи степен опасности која прети, онда доноси полицијима и војницима који су тамо већ ангажовани,

више полицијима него војницима. Али и једнима и другима. И тога смо свесни.

Предузимамо све мере да су жртве са наше стране што мање, да су наши војници, полицијаци што сигурнији, мислим да у томе доста успевамо. Знате, не може се сваком апсолутно гарантовати безбедност. То не може ни у Нишу, поготову не може у Београду.

Ја ћу Вам рећи, да више људи погине у уличним обрачунама по Београду, него у обрачуну са терористима на Косову и Метохији. То је, нажалост, једна трагична чињеница, које морамо бити свесни. Не може се, дакле, апсолутно никоме гарантовати безбедност, неупоредиво више људи погине у саобраћајним удесима него у овоме.

Али, сваки живот је ненадокнадив губитак. Зато морамо, на свим пољима и у одбрани Косова и Метохије и у заштити безбедности грађана у другим деловима Србије, и у заштити безбедности саобраћаја на путевима, да постигнемо много виши степен, како би што више живота било сачувано.

Водитељ: Добро, чули смо шта потпредседник Владе Србије и председник Српске радикалне странке мисли о Косову, значи децидирано је рекао да није продато, да није издато и да неће, док је ове владе ...

Др Шешељ: То је сигурно. Води се један психолошки рат, па неки тврде, то ова жута штампа, да је то већ продато у Дејтону. Дејтон нигде не помиње, ни на једном месту да је Косово продато. Апсолутно не помиње.

Не спремају се нове таксе

Водитељ: Добро, изјаснили сте се о Косову, а неким новим таксама ни сте.

Др Шешељ: Не, нове се таксе не спремају. То што смо мислили да спремимо, спремили смо и тај закон је усвојила Народна скупштина. Е сад видите, водимо рачуна, трудимо се да не дође до покушења, иако су се негде цене морале променити, тако да се то што даље пролонгира и тако водимо ипак једну политику стабилности, и курса динара и цена.

Е сад околности су такве да се не може у дугорочној перспективи ни курс одржати, до краја исти. И да ће нека корекција цена морати да се врши, али надам се минимална и што касније.

Водитељ: Ово је био потпредседник Владе Србије, др Војислав Шешељ, председник Српске радикалне странке. Ако буду избори, можда ће да буду власт у Нишу.

Др Шешељ: Па то је готово сигурно.

Водитељ: Ја се у име своје телевизије Бела ми захваљујем, и желим да дођете опет овде.

Др Шешељ: Када ме позовете.

Водитељ: То је била дакле, емисија "Сведочења". Телевизија Бела ми, следеће среде 21,05 нови гост и нова памет имају паметна питања. Хвала вам и довиђења.

ПРИМЕНА ЗАКОНА О ЈАВНОМ ИНФОРМИСАЊУ

ЦРНИ ДАНИ ЖУТЕ ШТАМПЕ

Због изјаве Радомира Вујачића, председника Општинског суда у Нишу, брата смењеног министра за бригу о породици Раде Трајковић, објављене 19. новембра у "Гласу јавности" број 176, на страни 4, чиме је прекршен Закон о јавном информисању, потпредседник Владе Србије, др Војислав Шешељ, пресавио је табак и поднео захтев за покретање прекршајног поступка против: 1. "Глас", д. о. о. Београд, Влајковићева бр. 8, као оснивача дневног листа "Глас јавности", 2. "Глас", д. о. о. Београд, Влајковићева број 8, као издавача дневног листа "Глас јавности", 3. Манојла Вукотића, као одговорног уредника дневног листа "Глас јавности", 4. Војислава Баховића, као директора издавача дневног листа "Глас јавности", "Глас", д. о. о. Усмени претрес одржан је 21. новембра 1998. године пред градским судијом за прекршаје Града Београда, Масарикова 2

У дневном листу "Глас јавности" број 176, 19. новембра 1998. године, на ударној унутрашњополитичкој страни објављена је изјава Радомира Вујачића, председника Општинског суда у Нишу и брата бивше министарке за бригу о породици, Раде Трајковић, у којој саговорник дописника каже, између осталог и следеће: "Шешељ ради против интереса мог народа на Косову, а на моју сестру и мене је ударио зато што нисам подлегао притиску да postanем члан Српске радикалне странке. Као Србин са Косова потпис на чланство у његовој странци нисам могао да ставим, зато што неки чланови те партије сарађују са такозваном ОВК, директно против српског народа на Косову. Конкретно, реч је о сарадњи са два брата Албанца по презимену Горани, који су команданти такозване ОВК, а који су директно повезани са хрватском обавештајном службом. Тај податак већ годину и по дана имају наше државне службе и имам неопозив податак да је Шешељ на то упозораван од државних органа".

Наравно, доказ, било какав званичан документ о овој наводној сарадњи потпредседника Српске владе са озлоглашеним терористима, судија Вујачић дописнику "Гласа јавности" није приказао, нити је могао, јер тако нешто уопште не постоји. Ову крупну клевету није могао да одхути ни др Војислав Шешељ, осведочени бранилац виталних српских националних интереса. Већ 20. новембра, дан по објављивању тешке неистине, потпредседник Владе Србије лично је срочио текст захтева за покретање прекршајног поступка против четворо окривљених и предао га градском судији за прекршаје. "Из објављене неистините информације произлази да ја подржавам албански тероризам на Косову и Метохији и сарађујем са албанском терористичком бандом која

С друге стране објективног информисања: склоност према сензационализму

себе назива ОВК, а они који су је објавили, као саизвршници су, злоупотребом слободе јавног информисања, драстично повредили моја права личности", нагласио је др Шешељ.

Усмено саслушање окривљених заказано је већ сутрадан, 21. новембра. Опуномоћени правни заступник окривљених уместо доказа је понудио само факс из Ниша, којим је председник Нишког општинског суда требало да потврди да је дословце дописнику "Гласа јавности" дао допније објављену изјаву, као и сведочење бивше министарке Раде Трајковић, спремне да пред градским судијом понови да је свог брата информисала о наводној вези неких страначких првака Српске радикалне странке са припадницима такозване ОВК. Онај прави, веродостојни доказ, наводно званично "упозорење државних органа" потпредседнику Владе Србије, судија Миомир Жуњић је узалуд чекао. Оно је ионако

било производ болесне маште и жеље за осветом смењене министарке.

Саслушање је послужило одговорном уреднику "Гласа јавности" и да на важећи Закон о јавном информисању оспе беспотребну паљбу, у недостатку доказа који су за суд били релевантни. Иако је, као дугогодишњи искусни посленик "седме силе" у целом замешателству које су произвели Трајковићи и њихова родбина, морао да препозна евентуалну опасност од сензационализма без покрића, Манојло Вукотић је наseo на већ виђени трик, иако су вазда такве и сличне ситуације стварале, барем у временима у којима су за новинаре важили неки други закони, добру климу за читане вести, макар биле и неистине. Зато се и одбрана окривљених заснивала и на политиканству и свему небитном за случај, а не на неопозивим доказима.

КОНА

NUMRI 508
e mërkurë 14 tetor
Çmimi 2 din, 1

Ditore

Чека свој ред: ускоро ће због афирмације шингарског сепаратизма доћи под удар закона

Окривљенима су истог дана одређене и казне. Окривљени за објављивање неистините информације најпре

су судским решењем проглашени одговорним за дело за које су оптужени. Манојла Вукотића, главног и одговор-

ног уредника "Гласа јавности" овај прекршај и крупна повреда одредби Закона о јавном информисању олакшала је за сто хиљада, а Војислава Баховића, директора НИП "Глас" за 60 хиљада динара. Правно лице НИП "Глас" као оснивач и издавач дневног листа "Глас јавности" кажњено је новчаним износом од 220 хиљада динара.

Ону праву пресуду, међутим, у оваквим случајевима донеће читаоци. Медији би и требало, а ту је и нови Закон о јавном информисању, да постоје ради истине. Свака доказана неистина, клевета су зла намера, а читаоци не подносе дуго обману. И ова би пресуда требало да покаже како се ради у корист сопствене штете. Тенденциозни и злонамерни медији временом ће срозати своје име, традицију и рејтинг. Лонда им неће ни требати неко са стране да их обучи коректном, професионалном информисању. Нерентабилни тиражи покаже прави рачун.

Жана Живаљевић

Радомир Вујачић, браћи биоше министарке

Шешел против српских интереса

НИШ - Шешел ради против интереса мог народа на Косову, а на моју сестру и мене ударно је зато што нисам подлегао притиску да postanем члан Српске радикалне странке. Као Србин са Косова потпуно на чластво у његовој странци нисам могао да ставим зато што неки чланови те партије сарађују са ОВК директно против српског народа на Косову. Конкретно, реч је о сарадњи са два брата Албанаца по презимену Горани који су команданти ОВК, а који су директно повезани са хрватском обавештајном службом. Тај податак већ годinu и по дана имају наше државне службе и имам неопозив податак да је Шешел, на то упозораван од званичних органа. То је је-

дан од основних разлога што приступивши нисам хтео да потпишем, чак и онда када је Шешел притисак вршио преко моје сестре. И њу сам одбио с образложењем да признајем само независно правосудје, али и да ценим све патриотске странке и чак неке луде из СРС са којима сам друг и пријатељ - изјавио је за "Глас" Радомир Вујачић, председник Кривичног одељења Општинског суда у Нишу, чо-

Вујачић и браћи нап Трајковић

век који је више од две и по деценије у правосудју, брат смењене Раде Трајковић, министра за бригу о породици, чији је „одлазак“ Шешел повезао са, наводно, нестварним именованом Вујачића за судију Окружног суда.

- Нећу да будем члан њихове странке ни по цену живота, а што се тиче вести да је моја сестра смењена зато што је, наводно, ургирала да будем судија Окружног суда, изјављујем да сам за то место конкурисао још пре девет месеци када Рада није ни била министар, а лично сам 16. децембра, када ми је саопштено да идем на нову дужност, написао да подноси молбу и да не прихватам именоване због породичних разлога. Шешелу не замерам ништа због порекла (а он зна шта ја знам), као и зато што је зет једне часне породице из Педужева, одакле сам и ја - каже Вујачић који је рођен на Косову и живео је тако до 1980. године када је по налогу премештен у МУП у Београду, а касније се по жељи родитеља са породицом (троје деце) настанио у Нишу.

А. ЈЕВАНОВИЋ

Посланици и страначке колеге о ошужбама экс министра Смена као увод у распад коалиције?

БЕОГРАД - Маја Гојковић, министар без портфеља у Влади Србије и високи функционер СРС, јуче се у Скупштини тако слатко смејала на питања која су јој новинари упућивали поводом оптужби екс-министра и радикала Раде Трајковић. Гојковић није желела да коментарише њене тврдње, рекавши да је очигледно да је реч о неистинама које и нема смисла негирати.

Војислав Шешел рекао је како му је „заоста жао што се то десило“. Његов одлазак је и извесан губитак за странку, али странка у таквом случају мора да поступи до краја принципјелно и не сме да има милости и попустивости за оне који крше морални принцип странке. Само на томе може стран-

ка је и могла да опстане“.

Што се нас тиче случај Раде Трајковић је завршен. Никада ниједну ружну ствар о њој нећете од нас чути, осим чланица због којих је изгубила место. Шешел је поново да је Трајковићева покушала да „злоупотреби своју функцију и да протектира свога брата“, што је, како је казао, „у нашој странци неподошљиво“.

У скупштинском кулоару јуче је, међутим, почела да крчи прича о расцепу међу радикалима, али о „живом“ тројне коалиције СПС - СРС - ЈУД. Од једног посланика смо чули да су се у СПС „добро забављали“ слушајући оптужбе Веселина Трајковића на Шешел са рачун.

М. М. А. Р.

Факсимил чланка објављеног у "Гласу јавности" којим је прекршен Закон о јавном информисању

СТЕНОГРАМСКЕ БЕЛЕШКЕ СА СУЂЕЊА
ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА ПРОТИВ - НИП "ГЛАС" Д.О.О.

Судија Миомир Жунић: Отвара мени претрес прекршајног поступка. Пуномоћник подносиоца захтева је адвокат Љиљана Лабан из Београда. Представник правног лица НИП "Глас" д.о.о. је Зоран Миловановић, дипломирани правник и бранилац окривљеног правног лица, адвокат Александар Петровић.

Лично присутан Манојло Вукотић, главни и одговорни уредник дневног листа "Глас јавности". Присутан је и Војислав Баховић, директор НИП "Гласа".

Констатовали смо да се усмени претрес отвара поводом захтева др Војислава Шешеља, а због тога што је у дневном листу "Глас јавности" број 176 од 19. новембра 1998. године, на страни 4, објављена изјава Радомира Вујачића следеће садржине: "Шешељ ради против интереса мог народа на Косову, а на моју сестру и мене ударио је зато што нисам подлегао притиску да postanем члан Српске радикалне странке. Као Србин са Косова потпис на чланство у његовој странци нисам могао да ставим зато што неки чланови те партије сарађују са ОВК директно против српског народа на Косову. Конкретно, реч је о сарадњи са два брата Албанца по презимену Горани који су команданти ОВК, а који су директно повезани са хрватском обавештајном службом. Тај податак већ годину и по дана имају наше државне службе и имам неопозив податак да је Шешељ на то упозораван од званичних органа."

Након читања захтева судија даје реч представнику правног лица за одбрану Зорану Миловановићу, који изјављује да ће одбрану дати бранилац правног лица адвокат Александар Петровић.

Александар Петровић: Пре него што пређем на одбрану рекао бих, везано за Војислава Баховића, да је он погрешно представљен као директор листа "Глас јавности" и предајем суду извод из регистра Привредног суда у Београду, где се види да је директор тог дела предузећа Манојло Вукотић.

Миомир Жунић (диктира): Пре упуштања у садржину захтева и одбране, бранилац окривљеног правног лица и окривљених Вукотића и Баховића истиче приговор пасивне легитимације на страни Војислава Баховића, као директора и издавача дневног листа "Глас јавности", наводећи да у решењу о регистрацији Привредног суда у Београду, П-3, контролни број 14839/98, од 13. XI 1998. године, уписан је Манојло Вукотић као директор дела друштва - дела предузећа "Глас јавности" из Београда, па изјављује да је у личности Манојла Вукотића као директора и главног и одговорног уредника листа "Глас јавности".

Љиљана Лабан: Могу ли ја да одговорим?

Миомир Жунић: Изволите, шта сте хтели?

ГРАДСКИ СУДИЈА ЗА ПРЕКРШАЈЕ

20-11-1998

Суд: 5001

020 184606 144

Лично: 11, 11, 11

ГРАДСКОМ СУДИЈИ ЗА ПРЕКРШАЈЕ

БЕОГРАД
Масарикова бр. 2

Подносим, на основу члана 176. става 1. Закона о прекршајима,

ЗАХТЕВ ЗА ПОКРЕТАЊЕ ПРЕКРШАЈНОГ ПОСТУПКА

против:

1. "Глас", д.о.о. Београд, Влајковићева бр. 8, као оснивача дневног листа "Глас јавности";
2. "Глас", д.о.о. Београд, Влајковићева бр. 8, као издавача дневног листа "Глас јавности";
3. Манојла Вукотића, као одговорног уредника дневног листа "Глас јавности";
4. Војислава Баховића, као директора издавача дневног листа "Глас јавности", "Глас" доо,

ШТО СУ:

У дневном листу "Глас јавности", број 176, од 19. новембра 1998. године, на страни 4, објавили изјаву Радомира Вујачића, која, поред осталог, садржи: "Шешељ ради против интереса мог народа на Косову, а на моју сестру и мене ударио је зато што нисам подлегао притиску да postanем члан Српске радикалне странке. Као Србин са Косова потпис на чланство у његовој странци нисам могао да ставим зато што неки чланови те партије сарађују са ОВК директно против српског народа на Косову. Конкретно, реч је о сарадњи са два брата Албанца по презимену Горани, који су команданти ОВК, а који су директно повезани са хрватском обавештајном службом. Тај податак већ годину и по дана имају наше државне службе и имам неопозив податак да је Шешељ на то упозораван од државних органа".

и тако објавили неистиниту информацију из које произлази да ја подржавам албански тероризам на Косову и Метохији и сарађујем са албанском терористичком бандом која себе назива ОВК.

Тиме су, као саизвршници, злоупотребом слободе јавног информисања, објавили неистиниту информацију, којом су драстично повредили моја права личности и починили прекршај из става 1. члана 69, кажњив по ст. 2. и 3. члана 69. Закона о јавном информисању, а у вези са чланом 21. Закона о прекршајима.

СТОГА ПРЕДЛАЖЕМ:

1. Да се закаже и одржи усмени претрес и да се на усмени претрес позову:
 - Манојло Вукотић, одговорни уредник дневног листа "Глас јавности";
 - Војислав Баховић, директор издавача дневног листа "Глас јавности", "Глас" доо.
2. Да градски судија за прекршаје, после одржаног усменог претреса и спроведеног доказног поступка, окривљене огласи одговорним за учињени прекршај из става 1. члана 69, кажњив по ст. 2. и 3. члана 69. Закона о јавном информисању, а у вези са чланом 21. Закона о прекршајима, и да им изрекне максималне казне предвиђене ст. 2. и 3. члана 69. Законом о јавном информисању.

ПОДНОСИЛАЦ ЗАХТЕВА
ЗА ПОКРЕТАЊЕ ПРЕКРШАЈНОГ ПОСТУПКА

др ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ

Војислав Шешељ

Љиљана Лабан: Ја остајем овде при захтеву, с тим што у тачки 2. стоји да је издавач Манојло Вукотић, а у тачки 4, у којој се каже - Војислав Баговић, власник листа НИП "Глас". Према томе, коригује се захтев у овим детаљима, да је Манојло Вукотић, као директор листа "Глас", у основи захтев остаје исти.

Миомир Жунић (диктира): Представник подносиоца захтева изјављује да прецизира захтев за покретање кривичног поступка тако да Војислава Баговића означава као директора и издавача дневног листа НИП "Глас"...

Љиљана Лабан: С тим што бих додала да смо ми ове податке као једине добили из регистра Привредног суда.

Миомир Жунић: ...и изјављује да су подаци о окривљенима добијени из регистра Привредног суда.

Хоћете истовремено одбрану и за правно лице? (Обраћа се браниоцу).

Александар Петровић: Да. Неосновани су наводи из захтева за покретање прекршајног поступка из разлога што нису на основу Закона о информисању. Наиме, чланом 69. овог закона, а који гласи, цитирам "објављивање неистине је злоупотреба слободе јавног информисања", у овом писању није било никакве злоупотребе од стране, како правних лица, тако и новинара који је објавио овај чланак, јер је у листу "Глас" верно и истинито пренета изјава господина Радомира Вујачића, за кога је даље у тексту наведено да је судија Општинског суда у Нишу, председник Кривичног одељења тог суда, да је исту изјаву дао, како у својству грађанина, тако и у својству судије, значи једног државног органа из редова судске власти.

Изјава, како стоји у захтеву, ниједном речју не вређа господина Шешелу, у самој изјави нема ниједне увредљиве речи о господину Шешелу, а констатације које се цитирају у захтеву, као што су "Шешел ради против интереса мог народа", и даље, "неки чланови те партије сарађују са ОВК директно против српског народа", су лични ставови господина Радомира Вујачића. Овде ниједну информацију, ниједну чињеницу није дао нетачно "Глас јавности". Једино где ту можемо говорити о некој информацији, да ли је она тачна или не, из целог овог чланка, је ова последња реченица: "Тај податак већ годину и по дана имају наше државне службе и имам неопозив податак да је Шешел на то упозораван од званичних органа". По мом мишљењу само у овом делу можемо утврђивати истинитост или неистинитост објављене информације, а ово све представља његов лични став и јавно размисљање саговорника новинара листа "Глас јавности", на шта он, у складу са чланом 7. Закона о јавном информисању има право, јер се у ставу 2. каже да се "забрањује ограничити слободу јавног информисања и има објавити слободу протока ставова и мишљења". Мислим да у смислу члана 7. цео тај део чланка не потпада под прекршај.

Такође, у контакту са господином Вујачићем и са његовом сестром, госпођом Радом Трајковић, сазнали смо да је господин Шешел од стране бившег министра, члана Владе Србије, госпође Раде Трајковић, више пута упозораван на ове околности, и да су њој те информације, као члану највишег државног органа Републике Србије биле познате, на који начин - то нама није познато, и она је спремна да потврди да је тако изнела ставове о господину Шешелу, као и да је њен брат Радомир Вујачић те информације добио од ње. Новинар није имао разлога да не верује, ако саговорникове речи потврђује Рада Трајковић. Па у том смислу предлажем да суд саслуша бившег члана Владе, госпођу Радом Трајковић да нам она појасни. Овде се нигде не наводи од ког државног органа је господин Вујачић дошао до тих информација, а госпођа Рада Трајковић, као министар и члан Владе, представља у сваком случају државни орган.

Миомир Жунић: Сада ћемо рећи податке за правно лице, па да кренемо. (Диктира): За НИП "Глас", Београд, Влајковићева 8, општина Стари Град, заступник Зоран Миловановић, дипломирани правник, члан Управног одбора, то је функција правног лица, до сада није кажњаван.

Каквог сте материјалног положаја?
Зоран Миловановић: Према закону о предузећима имамо оснивачки улог, али је то слабији материјални положај.

Миомир Жунић (диктира): Слабијег материјалног положаја.

Манојло Вукотић, рођен 21. XI 1938. године у Цетињу, ожењен, двоје деце, живи у Београду, Партизанска 96, по занимању новинар, са средњом стручном спремом, месечних примања од 9.000 динара, ослобођен служења војног рока због болести, није кажњаван.

Војислав Баговић, рођен 9. јула 1952. године у Дабиновцу, општина Куршумлија, живи у Београду, Булевар Лењина 147, ожењен, двоје деце, по занимању економиста, са вишом стручном спремом, служио војни рок, месечних примања од 3.500 динара, није кажњаван.

На предлог браниоца окривљеног правног лица и окривљених Манојла Вукотића и Војислава Баговића, бранилац изјављује:

"Оспоравам наводе захтева у целини јер сматрам да у инкриминисаном тексту не стоје обележја прекршаја Закона о информисању из члана 69. јер се у тексту, све до последње реченице, налазе констатације, и то опште констатације које не вређају личност, углед и част Војислава Шешела, а у последњој реченици која гласи - Тај податак већ годину и по дана имају наше државне службе и имам неопозив податак да је Шешел на то упозораван од стране државних органа - ради се о пренетој изјави Радомира Вујачића, судије кривичара који је ову изјаву дао у својству грађанина, а и носиоца правосудне функције, па сматра да због тога не може бити одговоран, јер није злоупотребио сло-

У раскораку са новинарском етиком: Манојло Вукотић

боду информисања, односно изнео неистину о Војиславу Шешелу. У контакту са Радомиром Вујачићем имам у сазнању да је изјаву дао и тврди да су изнети подаци тачни, јер их је он добио од своје сестре, бившег министра за породицу Раде Трајковић. Он је иначе био упозораван од стране сестре, Раде Трајковић, (а ради се о Шешелу), када га је као министарка упозоравала на то да прекине сарадњу са Албанцима.

Александар Петровић: Треба изменити ово последње (диктира) ...ради се о Шешелу, коме је Рада Трајковић у својству члана Владе Републике Србије напоменула да постоје контакти одређених чланова Српске радикалне странке са неким од припадника ОВК, те да на то треба обратити пажњу. Он, Радомир Вујачић је додао да су сви ставови које је изнео у тексту у складу са Законом о информисању, и то са чланом 7. који забрањује било какво спречавање слободе протока ставова и мишљења.

Миомир Жунић (диктира): Окривљени изјављује да је изјава Радомира Вујачића у складу са чланом 7. Закона о информисању, да је јавно информисање слободно, да је проток ставова и мишљења загарантован, па стога није ни злоупотреба слобода информисања.

Александар Петровић: Такође бих истакао да у захтеву за покретње прекршајног поступка није доказано, а чак није ни циљно, вероватност да је вршена злоупотреба медија, чак не рећи да је...

Миомир Жунић (диктира): Бранилац окривљених изјављује да у помнутом тексту сигурно нема никаквих злоупотреба, а да је текстом утврђено непостојање прекршаја према Закону о информисању члана 69.

Александар Петровић: Дневни лист "Глас јавности" је потпуно верно преносио сваку изјаву господина Шешела, па и Раде Трајковић и њеног брата.

Миомир Жунић (диктира): Изјављује да лист "Глас јавности" верно преноси изјаве, како господина Војислава Шешеља, тако и госпође Раде Трајковић и, у овом случају, господина Радомира Вујачића.

Александар Петровић: И да је то једини начин за објективно информисање читалаца.

Миомир Жунић: ... и да је то једини начин да се објективно информишу читаоци.

Александар Петровић: Само бих још ово истакао - да у целом чланку нема ниједне увредљиве, погрдне или било које друге...

Миомир Жунић (диктира): Посебно истиче да у чланку нема ниједне погрдне, увредљиве, или на било који други начин изнете речи о личности Војислава Шешеља, те сматра да нема учињеног прекршаја у погледу мишљења.

Александар Петровић: Наш предлог је да се у доказном поступку саслуша бивши министар, госпођа Рада Трајковић, а на околности да ли је скренула пажњу подносиоцу пријаве и да ли су ове информације тачне. Она је вољна да дође.

Миомир Жунић (диктира): На крају предлаже као доказ саслушање сведока, бившег министра Раде Трајковић, а на околности изјаве Радомира Вујачића...

Александар Петровић: А по потреби и суочење са подносиоцем пријаве.

Миомир Жунић: ... а по потреби и суочење са подносиоцем пријаве.

Александар Петровић: Исто тако бих предложио саслушање подносиоца пријаве, јер у пријави ни где не стоји да је ово неистинито, то јест да нико са њим није о томе разговарао.

Миомир Жунић (диктира): Иначе, подносилац захтева, сем преписаног текста из листа "Глас јавности", у захтеву се није изјаснио да се ради о неистини, већ је само констатовао оно што је везано за последњу реченицу у тексту.

У ставу 2. захтева за покретање прекршајног поступка каже се да сте објавили нетачну информацију.

Александар Петровић: Али овде има 30 редова где се наводе разне ствари, чланови партије, сарадња и тако даље, али се ни где није изјаснио да ли је неко од државних органа са њим разговарао, већ да су новине то објавиле.

Миомир Жунић (диктира): Сем изнетих предлога, за допуну доказног поступка бранилац окривљеног правног лица, окривљених Манојла Вукотића и Војислава Баћевића изјављује да нема других предлога за допуну доказног поступка.

Да ли окривљени Манојло Вукотић има нешто да каже?

Манојло Вукотић: Поштујући сваки закон, па и Закон о информисању, за који сматрам да је оштрији и конзервативнији него закон о информисању у доба комунизма и самоуправљања, и ја, и дописник из Ниша и цела редакција смо показали да овај закон ипак поштујемо.

Миомир Жунић: Држите се предмета. **Манојло Вукотић**: Само сам хтео да кажем чиме се редакција руководи да објављује овакве текстове.

Како је Закон о информисању ступио на снагу 20. октобра, само 3 дана касније др Војислав Шешељ, потпредседник у Влади Србије, на конференцији за новинаре изјављује - није нама циљ да се некоме врат сломи, већ да сами новинари поштују новинарску етику и да новинари морају сами да проценују шта може да се објави а шта не може, јер би иначе могли да иду по психијатријским клиникама и да тиме пуне новине. То је изјава једног потпредседника Владе Србије и вође једне политичке партије на власти. Ми смо управо поштовали и речи једног човека који је 25 година провео у правосудју.

Ако бисмо скратили сваку изјаву једног судије у Нишу, једног министра, једног директора банке, да ли бисмо имали на то право? Којом би се то вр-

министра за информације, а и без тога, ми смо имали право да објавимо овакву изјаву. Ова изјава не вређа ауторитет, личност и морал господина Шешеља.

Миомир Жунић: У овом случају не утврђујемо да ли је верно пренета информација, већ да ли је она истинита или није. Докази које ћете ви приложити мени ће помоћи да утврдим да ли је информација истинита или није.

Манојло Вукотић: Пре неки дан смо и у Крагујевцу предочили доказе, али смо ипак били кажњени.

Миомир Жунић (диктира): "Окривљени Манојло Вукотић изјављује и допуњује одбрану од стране браниоца, адвоката Александра Петровића, да је Војислав Шешељ, два дана након ступања на снагу Закона о јавном информисању, дао изјаву да ће слобода информисања бити поштована, да нико неће ограничавати слободу информисања, а што је након неколико дана то исто

Оптуженичка клупа: Манојло Вукотић и директор Војислав Баћевић са адвокатима

том аутоцензури и цензури, и коју бисмо то слободу штампе и информисања имали? Само два дана после изјаве господина Шешеља, члан његове странке, министар у Влади Србије, ...

Миомир Жунић: Господине Вучетићу, то нема везе са захтевом.

Манојло Вучетић: Само још ово да кажем.

Миомир Жунић: У реду, нема проблема.

Манојло Вучетић: Господин Александар Вучић, припадник радикалне странке, даје информацију да казне нису одређене зато да се примењују, него да делују превентивно. Закон подразумева и да ће сваки новинар моћи верно да пренесе информацију са конференција, скупова и других јавних места и има право да критикује Владу, да то Законом није забрањено. Поштујући ове речи

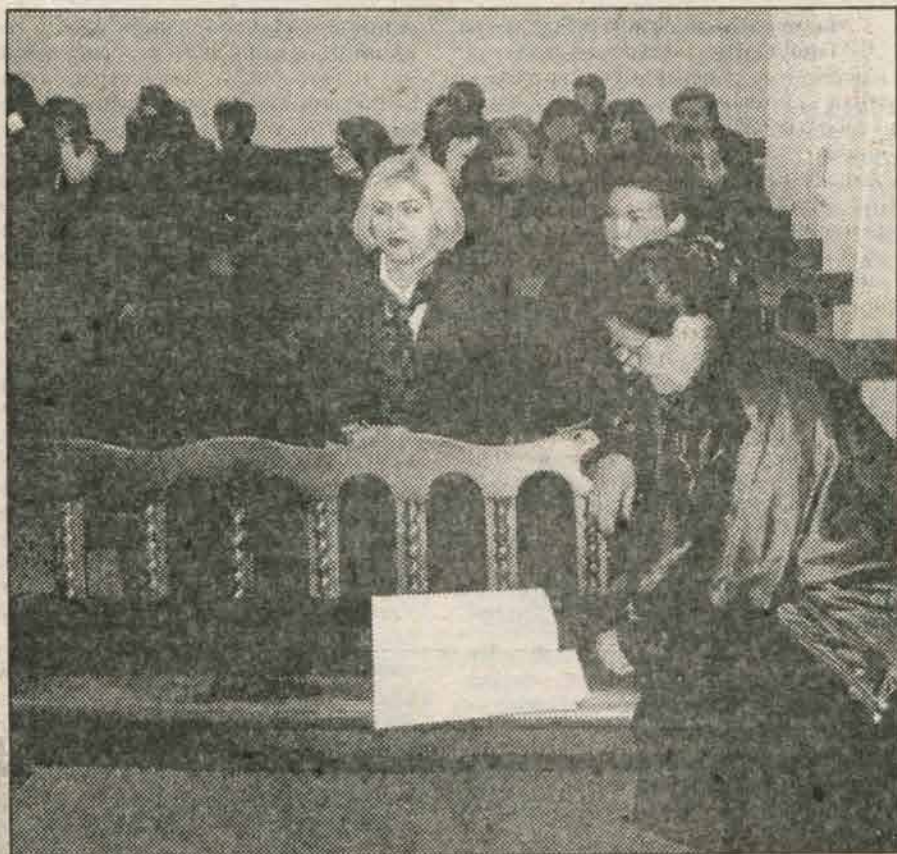
и поновио министар за информисање у Скупштини Србије, Вучић, да у свим случајевима неће бити ограничавања преношена изјава.

Јесте ли тако рекли, Манојло?

Манојло Вукотић: Ја бих вас молио да цитирамо реченицу господина Шешеља - морали би новинари сами да проценују шта може да се објави, а шта не може. Део реченице о психијатријским клиникама овог пута ћу изоставити.

Миомир Жунић (диктира): Два дана каније, министар за информације, Вучић, је рекао да ће новинари смети да верно преносе информације са конференција, скупова и других јавних места и да новим законом није забрањено критиковати Владу.

Ви сте дали одбрану, да чујемо сада представника подносиоца захтева. Изволите.

Детаљ са суђења: адвокат Љиљана Лабан у првом реду

Љиљана Лабан: Овде је у питању замена теза. Управо члан 69. Закона о информисању каже - проток мисли и ставова. Овде нису изнете мисли и ставови, то су чињенице које у време објављивања нису биле проверене. Из овог текста, који се цитира, није битно да ли се чини или не чини неки вид прекршаја, већ произлази, децидно, подаци су дати. Према томе, није то ствар мисли.

Друго, позив за госпоњу Раду Трајковић, која је у то време била министар за бригу о породици, такође је питање. Не може бити саслушана као сведок, јер она има забрану да сведочи, јер би то било одавање службене и државне тајне. Према томе, веома је лепа конструкција одбране, али оно што стоји је изношење непроверених података. Али, баш зато што је оваква изјава дао судија, новинар је морао да провери истинитост. Без обзира што се смеју, сада ћу објаснити зашто. Личност судије је таква, колега зна, да судија не даје никакве изјаве, осим о предмету који ради. Према томе, то што је дао судија, не као судија, него као личност, може да буде нешто индикативно, а они су то морали да провере. Према томе, овде једино може да се пени да ли је тачност навода, да ли је ствар лична, јер нигде није дат доказ. Нигде у разговору, господина кога помињу, не помињу као сведока. Да је била провера од стране "Гласа јавности", то би се видело. Како су они закључили да је то што је изнето истина? Независно од свега овога о чему причамо, не мора да уђе у записник, постоји елемент увреде, чак и онда ако се јавно кажу тачни подаци. Питање у-

реде и тако даље, мој колега зна, јер је професионалац - ако је неко био на издржавању казне, а ми јавно кажемо да је био на издржавању казне, има елементарна увреде. Према томе, питање је шта је овде став. Наш став је следећи - да ми прихватимо мишљење, али има елементарна увреде.

Миомир Жунић: Према Закону о прекршају у самом поступку доказа.

Љиљана Лабан: Јесте, с обзиром да је ово јасно, али се противим извођењу доказа, због ових разлога. Сматрам да госпоња Рада Трајковић не може да сведочи.

Миомир Жунић (диктира): Пуномоћник подносиоца захтева изјављује да у конкретном случају, у тексту изнете констатације, став и мишљење Радомира Вујачића јесу директни напад на Војислава Шешеља.

Како сте рекли?

Љиљана Лабан: Да није истинита информација, ничим није доказана. Знате како се доказује, ничим није доказана. А то што је неко био министар, па прича, не мора да буде веродостојно, посебно што је судија дао изјаву.

Миомир Жунић (обраћа се одбрани): Имате ли писаних доказа?

Манојло Вукотић: Не, само изјаву господина Вујачића.

Миомир Жунић: Када сте ви добили позив за суђење?

Манојло Вукотић: Добили смо синоћ касно, у 21 час и 22 минута, не на руке, не на кућу, не за време рада, него када је редакција била затворена, залепљен на редакцијском столу, и тек смо јутрос

могли да читамо и да се припремамо за одбрану.

Миомир Жунић: Да ли ви имате неки предлог, осим саслушања Раде Трајковић, да ли бете моћи да прибавите материјалне доказе?

Александар Петровић: Само да се саслуша Рада Трајковић која би дошла до вечерас до 18 часова.

Миомир Жунић (диктира): Бранилац окривљеног, адвокат Александар Петровић нема шта више да изјави и остаје при предлогу да се саслуша Рада Трајковић која се налази у Приштини, а која би дошла до вечерњих часова, и при предлогу њеног суочавања са подносиоцем захтева, или, евентуално, да је суд саслуша преко подручног судије за прекршаје у Приштини. Других предлога за доказну процедуру поступка нема.

Манојло Вукотић: Морам да кажем да због касног уручења позива нисмо имали времена да сакупимо доказе и сведоке сада за суђење.

Миомир Жунић (диктира): Бранилац окривљених предлаже да се усмени претрес настави у 18 часова, јер сматра да би до тог времена могао да обезбеди сведока Раду Трајковић, коју би суд саслушао с обзиром на околност да је у својству члана Владе Републике Србије упозорила господина Шешеља на постојање контаката између неких чланова радикалне странке и неких чланова ОВК.

Након предлога за допуна доказног поступка од стране браниоца Александра Петровића за наставак претреса у 18 часова и саслушање сведока, судија доноси одлуку и одбањује предлог одбране браниоца дневног листа "Глас јавности" и оптужених Манојла Вукотића и Војислава Баховића.

Имате реч одбране.

Манојло Вукотић: У овој истој згради, пре више од 30 година био сам као новинар саслушаван и од тада сам преко 20 пута долазио на ову клупу и свих 20 пута био ослобођен. И данас, после дуго времена, поново сам на суду, у време примене много општијег Закона о информисању него у доба развијеног комунизма и самоуправљања.

Овде су одговорни људи изнели своју идеју, мисао, став. Имам ли ја право као новинар да изнесем став једног судије, једног министра Владе? Питам се шта је нанело тако тежак бол господину Шешељу из овог текста у "Гласу јавности"? Зашто се није увредио због јавних речи Раде Трајковић изговорених на Студију Б и пре ових објављених у "Гласу"? Шта бисмо постали ако бисмо овако цензурирали текстове? Били бисмо не новине, већ билтени, партијски, једноумни. Били бисмо препродави туђих саопштења. Били бисмо послушни чувари мрачних господара. Били бисмо сервис лажних вести политичке олигархије. Били бисмо молери кривних, црних или зелених ограда, иза којих живе прогонитељи истине и правде.

Пре неки дан сам био у дилеми, поштујући овакав закон, да редигујем текст једног Добрице Ћосића, који је рекао да

су Срби крајем овог века изгубили Косово, или изјаву једног Емира Кустурице који је рекао да је Србин, а не муслиман. Да ли могу да ускраћујем право једном репрезентативцу да јавно каже да неће више обући дрес док је одрђени селектор на том положају?

Ако бисмо увели аутоцензуру, онда би то била прва особина нашег понашања, прва црта нашег карактера, прва мора која би разједала наш став и мишљење. Апсурдност тог закона је у томе да ја треба да одговарам за слободну реч сваког министра или судије. Ако бих скупио све што је господин Шешељ до сада изјављивао, то би била једна антологија бљувотина. Закон је донет у веома тешким приликама за Србију, али Србија нема права да у свом сиромаштву поништи своју демократију коју је гајила више од два века. Ја хоћу да поштујем закон, али хоћу и да се супротставим тамо где се нарушава слобода мишљења. Ја јесам био за мењање неких делова Закона, и због тога сам чак био осуђиван од стране својих колега и сарадника као припадник режима и као неко ко сарађује са Српском радикалном странком. Закон о информисању се примењује само 30 дана и показао се у својој недоследности као ванбрачно дете једне труле, наказне власти.

Миомир Жунић: Господине Вукотићу, молим вас да се држите одбране у вези са захтевом.

Манојло Вукотић: Само још да кажем ово. Према тачки 6. овог закона сви новинари и све новине су равноправне. Ипак, ми смо скрајнути са извора информација. Тако, на пример, писмо позивани на догађања која су била актуелна на Чукарничкој палатини, или при изградњи рафинерије нафте у којој је учествовала Привредна комора, док су сви остали били позивани.

Миомир Жунић: Молим вас, господине Вукотићу, нећемо сада о Привредној комори. Ви сте направили леп увод, али покушајте да се држите теме. Да ли ви знате да су захтеви за покретање поступака против "Глас јавности" одбачени у другим предметима?

Манојло Вукотић: Ја само желим да упозорим на штете које проистичу из овог закона.

Миомир Жунић: Морате се држати суштине прекршаја, а суштина прекршаја је, у овом конкретном случају, преношење неистините информације.

Манојло Вукотић: Али ми не можемо то да утврдимо. Ако бисмо покушали да питамо и другу страну, господина Шешеља не можемо наћи можда данима, а и ако га нађемо, то може бити или сувише касно, или он може да не одговори, онда нема вести, нема новина.

Миомир Жунић: Имате ли некакав писани траг, докуменат којим ћете доказати истинитост ових информација?

Манојло Вукотић: Рада Трајковић поседује докуменат којим ће бранити

речи свога брата, као сведок у циљу доказивања истинитости тих информација.

За пола сата или сат ми ћемо добити и од Вујачића из Ниша факсом изјаву, ево, до 13 часова.

Љиљана Лабан: Молим вас, судија, могу ли ја нешто да кажем?

Миомир Жунић: Изволите.

Љиљана Лабан: Колико ја схватам, они немају материјалних доказа. Зна шта су материјални докази. Противници се извођењу доказа јер је већ одбио предлог за саслушање сведока, једини ако има конкретан материјални доказ из ову изјаву.

Манојло Вукотић: Молим вас, допуните изјаву, да је госпођа Рада Трајковић разговарајући јутрос са редакцијом поврдила да за све оно што је рекла, да из оно што је њен брат рекао има документацију и да то може пред судом да покаже и да посведочи.

Миомир Жунић: У додатној реченици Манојло Вукотић изјављује да, поменувши Закон о јавном информисању, у случају да не преноси речи, у конкретном случају Радомира Вујачића, судија је, кад је реч о личности које су изговориле јавну реч, представља основне аутоцензуру свих одговорних лица, главних и одговорних уредника, и сумрачно новинарства, и у том случају свако би могао да се нађе погођеним неком констатацијом или било којом изговореном речју. Поменути закон, кога би он хтео да се придржава, јер је упознат са законом, сматра да не ограничава слободу речи и да не зна које речи из текста Радомира Вујачића погађају подносиоци захтева Војислава Шешеља, јер до сада је исти изговорио много тежих речи и то као потпредседник Владе и члан партије на власти, да сматра да је та изјава Раде Трајковић на Студију Б од претходног дана, од изласка листа много тежа и да нико није реаговао на те речи, а исто се ради о објављивању у неком јавном гласилу, а да је сада "Глас јавности" окривљен за преношење неистините информације.

На крају, како је судија одбио предлог у доказном поступку за саслушање сведока Раде Трајковић и евентуално суочење са Војиславом Шешељем и изјављује да је Рада Трајковић изјавила да поседује документе којима ће бранити речи свог брата у својству сведока, а све у циљу доказивања истинитости навода Радомира Вујачића.

Манојло Вукотић изјављује да је управо од својих сарадника сазнао да ће до 1 сат да предочи суду факс изјаве Радомира Вујачића, а то ће бити један од доказа за истинитост његових речи.

Љиљана Лабан: Могу ли ја да кажем своју реч?

Миомир Жунић: Изволите.

Љиљана Лабан: Ја се противим томе управо јер је то изјава. Овде треба материјални доказ. Да ли ће он да прихвати да да материјални доказ, то је битно. Али овде је већ одбијен предлог. Он може да каже, нема шта, то су ноторне чињенице, без обзира ко то рекао. Да

Ни по бабу ни по стричевима: судија Миомир Жунић

se na osnovu navedenog propisa

КАЖНЈАВАЈУ

1. Okr. pravno lice NIP "GLAS" kao osnivač i izdavač dnevnog lista "Glas javnosti", NOVČANOM KAZNOM U IZNOSU OD 220.000,00.- (dvestadvadesethiljadadinara),

2. Okr. MANOJLO VUKOTIĆ iz Beograda, kao glavni i odgovorni urednik lista "Glas javnosti", NOVČANOM KAZNOM U IZNOSU OD 100.000,00 (stohiljadadinara)

3. Okr. VOJISLAV BAČOVIĆ, kao direktor NIP "Glas" iz Beograda, NOVČANOM KAZNOM U IZNOSU OD 60.000,00.- (šezdesethiljadadinara).

Okrivljeni su dužni da izrečene novčane kazne plate u roku od 24 časa, shodno čl.73. Zakona o javnom informisanju Republike Srbije, a pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Okrivljeni se obavezuju da plate troškove prekršajnog postupka u paušalnom iznosu od po 200,00.- (dvestotinedinara), svaki okrivljeni, u roku od 15 dana po pravosnažnosti rešenja, u protivnom isti će biti naplaćeni prinudnim putem.

Факсимил пресуде

ли постоји неки материјални доказ, чланство, решимо, Војислава Шешеља у ОВК, неке легитимације, неки материјални доказ. Према томе, то што Вучић...

Александар Петровић: Не слажем се, госпођо...

Љиљана Лабан: Ви немате право. Молим вас, само један детаљ. Ако се нешто објављује, онда одговорни уредник, или директор листа пита - одакле ти је познато, он каже - чуо сам, онда се не објављује. Мене интересује да ли сте ви тражили неке материјалне доказе за то што је он изјавио.

Манојло Вукотић: Ми говоримо да ће он дати изјаву, а суд је ту да цени.

Љиљана Лабан: Ви сте рекли изјава, то није материјални доказ. Знате шта је материјални доказ? Писмено, један је материјални доказ, господине Вукотићу, нема ту шта - суд ће да цени.

Миомир Жунић: Подносилац захтева изјављује да се противи прихватању доказа јер је већ претходно одбијен предлог за саслушање сведока. Једино предлаже да се претрес настави уколико постоје материјални докази.

Хоћемо ли да завршимо претрес, да вам дам рок од једног сата да мени донесете тај доказ? Мислим да нема потребе поново да се окупљамо. Нећемо посебно расправљати.

Александар Петровић: Закон санкционише објављивање неистините информације. Информација у конкретном случају не представља садржај речи саговорника новинара, него сама изјава Вучића. Значи, она је пренета исти-

нито, а Закон нигде није рекао да уредник и сва одговорна лица одговарају за апсолутну тачност или нетачност оног наведеног у тексту. На пример, кад бисмо имали шта је ко рекао на овом суђењу, он, новинар, би дошао у исту ситуацију. Значи, ако информација коју овде објављујемо је потпуно истинита, одавде...

Миомир Жунић: Знате ли, колега, да се у прекршајима из нехата и нехат кажњава?

Александар Петровић: Али новинар је ове речи крајње верно пренео, без икаквих коментара.

Миомир Жунић (диктира): Окривљени изјављује да нема прекршаја у поменутом случају, јер је информација потпуно верно пренета, што значи без коментара, и да окривљени не могу одговорати за апсолутну одговорност, тачност или нетачност чињеница у изјавама трећих лица.

Александар Петровић: И у том смислу предлажем да нема прекршајне одговорности, а у случају да суд утврди да се шири прекршај ставља на терет, да има у виду степен виности, чињеницу да до сада нису кажњавани и да нико није имао намеру да увреди углед личности Војислава Шешеља.

Миомир Жунић (диктира): Да се обустави прекршајни поступак против правног лица и оба окривљена, а у случају да судија и нађе да има одговорности, приликом одлучивања моли да има у виду облик виности, јер је на данашњем рочишту утврђено да није било намере изношења неистинитих ин-

формација, а посебно да има у виду вину примана окривљених и материјално стање правног лица. Других предлога за допуну доказног поступка нема.

Судија доноси одлуку и обавезује браниоца окривљеног, адвоката Александра Петровића, да до 14 часова, 21.11.1998. године, у просторијама градских судија за прекршаје, соба 301, донесе све материјалне доказе које прикупи до тог времена.

Колегинице Лабан, имате ли ви нешто да изјавите?

Љиљана Лабан: Остајем у свему код захтева, других предлога немам.

Миомир Жунић (диктира): Подносилац захтева изјављује да у свему остаје код стартих предлога за изношење доказа, односно, остаје у свему код захтева за покретање прекршајног поступка.

Реците, колегинице.

Љиљана Лабан: Видим да овде провела да је независно новинарство на удару, искусни новинари знају да одговарају по принципима објективне одговорности, све новине, а не поједине. У конкретном случају, каже колега да предлаже блажу казну. Ја остављам суду на оцену, верујући суду. Према томе, нећу тражити неку јачу казну. Остављам суду на оцену.

Миомир Жунић (диктира): Подносилац оставља суду на оцену оцену доказа и одмеравање казне, а истиче посебно материјалне доказе који би се прикупили до 14 часова.

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА НА ПОТЕЗУ
ДЕФИНИТИВНО СТАВЉЕНА ТАЧКА НА "СЛУЧАЈ ТРАЈКОВИЋА"СМЕЊЕНА МИНИСТАРКА ЗА
БРИГУ О СВОЈОЈ ПОРОДИЦИ

Српска радикална странка ће и даље наставити да се енергично супротставља свим својим члановима који на било који начин покушају да злоупотребе положај на који су дошли захваљујући странци, и у томе мора остати до краја доследна, без обзира о коме се ради

Смена Раде Трајковић с места републичког министра резултирала је њеним искључењем из Српске радикалне странке, јер није умела да се заустави онда када то бар елементарно достојанство једне јавне личности налаже.

Већ је свима позната прича која је израсла у аферу, случај. Рада Трајковић, министар за бригу о породици у Влади народног јединства покушала је да обезбеди свом брату, Радомиру Вујаичићу, именовање са места председника Општинског суда у Нишу на место судије Окружног суда у истом граду. После упорних покушаја, не само да није обезбедила свом брату жељено место, већ је смењена са места министра у Влади Србије.

Сада, после свега, јасно је да је са губитком свог положаја изгубила и самоконтролу, што се догађа онда када се у политичкој функцији види само право на привилегије, односно право на њихову злоупотребу. Исте вечери, после наступа њеног супруга Веселина Трајковића на седници Народне скупштине у њену одбрану, Рада Трајковић је већ стигла да у получасовном телефонском разговору са Студиом Б просле у стар гомилу гадости на рачун странке у којој је била од оснивања, на рачун председника српских радикала и својих страначких колега. И ту није крај.

Скоро месец дана је Рада Трајковић подгривала ову причу својим гостовањима, пре свега на "телевизији Вука Драшковића", као и по унутрашњости Србије, непрестано долажући нове детаље. Наравно, "независни" медији, као што су "Глас јавности", "Дневни телеграф", "Данас" у пуној мери су показали своју зависност од непроверених трачева учествовањем у конструкцијама о масовним испуцањима српских радикала са Косова и Метохије из странке, наводно у знак подршке и потврде Трајковићима.

Можда све ово и не би заслуживало оvolико пажње и простора ни у "Великој Србији", с обзиром да је реч о ставичном моралном паду двоје људи наочиглед јавности. Трајковићи су много више рекли о себи него о онима о којима су говорили. И при свему томе потпуно су изгубили из вида управу "народ на Косову", термин који су најчешће користили у својим оптужбама. Очигледно је да је то за њих био само погодан термин. Нису у том изразу видели људе који се у својој земљи боре за голи живот против туђих терориста које помаже богатија половина света, нису видели људе којима су вера и слога најчешће једино оружје. Највише због тих људи "Велика Србија" објављује истину о протеклим догађајима.

Српска радикална странка је дефинитивно ставила тачку на "случај" Трајковића, на седници Централне штабине

ске управе, одржане 26. новембра у Београду. Била је то прва тачка дневног реда. За искључење Раде Трајковић из странке гласали су сви присутни чланови.

Осим ове тачке, на дневном реду је био и избор савезног посланика Српске радикалне странке са изборне листе Приштина. Једногласно је изабран Миодраг Вујовић.

На крају је, у оквиру треће тачке дневног реда одређена чланарина за 1999. годину у износу од 10 динара годишње.

Весна Арсић

"НЕ ПЉУЈ У БУНАР
ИЗ КОГА СИ ПИО"

Ово је народна изрека чије значење је сасвим јасно, а примењива је у свим људским ситуацијама у којима је на провери лични морал. Повод да се сетимо ових народних речи био је начин на који је у јавности бивши министар за бригу о породици коментарисала свој силазак са власти. Детали њеног смењивања су познати и нису вредни коментара, осим напомене да је покушала да приватизује једну јавну и одговорну функцију. Она је, међутим, за тај чин оптужила никог другог него ону странку и ону личност чијом је вољом и дошла на положај на коме се нашла.

Свако у политици може да се нађе у таквој ситуацији у каквој се нашла бивша министарка. Постоје два начина да се напусти функција – достојанствено и са људским поздравом, и недостојанствено, са клеветатама и ружним речима на дојучерашње пријатеље. Овај други пут је изабрала др Рада Трајковић. Она је неколико гадости рекла за познату београдску антиде-

мократску ТВ станицу која дезинформише јавност о Српској радикалној странци, а да притом речи Војислава Шешеља нису емитоване. За "Блиц" и "Глас" је казала да брине за будућност земље док је на власти др Војислав Шешељ и да Српска радикална странка шурује са терористичким непријатељима ове земље. И уз све то изјављује: "Мени је савест чиста". Дакле, све јој је било потаман у странци, а када је смењена са функције не бира речи да наружи ону странку којој је припала и без које не би била у политици.

Случај бивше министарке може се објаснити тренутном провалом мржње на странку због чињенице да није могла да оствари породичне привилегије или интересе. Њој су породичне промоције биле важније од државних интереса. Таквом заменом циљева показала је да је била недостојна функције коју је вршила.

Др Зоран Аврамовић

СТЕНОГРАМСКЕ БЕЛЕШКЕ СА СЕДНИЦЕ ЦЕНТРАЛНЕ ОТАЏБИНСКЕ УПРАВЕ
ОДРЖАНЕ 26. НОВЕМБРА 1998. ГОДИНЕ У БЕОГРАДУ

ЈЕДНОГЛАСНА ОДЛУКА СРПСКИХ РАДИКАЛА

Српски радикали из Косовског округа на седници демантовали гласине о иступањима из странке. За савезног посланика са приштинске изборне листе једногласно изабран Миодраг Вујовић. Чланарина за 1999. годину повећана са пет на десет динара годишње

Др Шешељ: Отварај састајак Централне отаџбинске управе Српске радикалне странке и предлажем следећи дневни ред:

1. Предлог за искључење Раде Трајковић из Српске радикалне странке.

2. Предлог за избор новог савезног посланика са изборне листе Српске радикалне странке у изборној јединици Приштина.

3. Одређивање износа чланарине Српске радикалне странке за 1999. годину.

Има ли предлога за измене и допуне дневног реда? Нема. Има ли примедби? Нема. Да ли се прихвата дневни ред? Прихвата се.

Пре преласка на прву тачку дневног реда обавештавам вас, који нисте били присутни, да је на дан заседања Народне скупштине одржана хитна седница Централне отаџбинске управе. Прво смо одлучили да то буде Председнички колегијум, а онда и седница Централне отаџбинске управе, на којој је било више од половине чланова Централне отаџбинске управе и донесена је одлука да се Веселин Трајковић искључи из Српске радикалне странке. То је било непосредно по његовом наступу на Народној скупштини, а седница Централне отаџбинске управе је одржана у скупштинској згради. Присуствовали су сви републички посланици-чланови Централне отаџбинске управе, министри, такође чланови Централне отаџбинске управе тако да смо имали кворум.

Да ли има примедби на ову информацију? Нема. Дакле, нико не оспорава то. То је била хитна седница. Некада има прилика, повода, потреба и неопходности да се држе такве хитне седнице. То је била једна од таквих хитних седница.

Прелазимо на прву тачку дневног реда. Рада Трајковић је позвана на ову седницу Централне отаџбинске управе. По нашем статусу, савезног посланика из странке може искључити само Централна отаџбинска управа. Уместо да дође на седницу, Рада Трајковић је упутила писмо Централној отаџбинској управи следеће садржине:

"Готово за мање од 20 сати добила сам три позива на три различите адресе од господина Шешеља да присуствујем Централној отаџбинској управи. (Значи, трудили смо се да позив дође по сваку цену до Раде Трајковић). С обзиром да

ми је господин Шешељ у свом кабинету, на последњем нашем разговору обећао да ће обезбедити једногласне одлуке о мом статусу, сматрам беспредметним и мој долазак на његову фешпу. (Ово је тачно да сам јој гарантовао да ћу постићи већину на Централној отаџбинској управи. То је моја процена у коју улажем и своју функцију). Прихватам његов и ваш позив само под окриљем наше светосавске цркве, (ово говори да она више није нормална, да је полудела потпуно) где смо положили заклетву које се ја придржавам. Мислим на изјаве које су истините и у интересу мог српског народа. А за њега се то не може рећи. Остали сведоци из Српске радикалне странке које сам помињала нека се одреде. Желим вам успешну већ завршену Централну отаџбинску управу".

Оно што је Рада Трајковић изјављивала у јавности, то вам је већином поз-

нато. Ту постоји писмо и Веселина Трајковића, оно је нешто опширније, али пошто Веселин Трајковић није члан Српске радикалне странке нема потребе његово писмо да се чита, мада је на писмо ударио и страначки печат, што значи да га није вратио, па би овде требало да чујемо како је дошло до тога да он присуствује седници Окружног одбора Српске радикалне странке у Приштини, иако сте знали да је био искључен.

Отварај расправу. Хајдемо прво за Раду Трајковић, па ћемо онда додатно и ово питање. Ово прво можемо и по другој тачки дневног реда, свакако треба да одлучимо и ко ће бити нови посланик, ако се по првој тачки донесе одлука о искључењу Раде Трајковић. Ко се први јавља за реч?

ВЛАСТ ЈЕ ВЕЛИКО ИСКУШЕЊЕ

Мирослав Васиљевић: Даме и господо, чланови Централне отаџбинске управе, Српска радикална странка се одувек залагала за то да, када освојимо власт, будемо битно другачији као странка у односу на све друге странке и вршиоце власти на овим просторима. А то значи да вршење власти искористимо као прилику за остваривање свог политичког програма, да вршење власти искористимо пре свега као могућност да се докажемо као врсни политичари, да се покажемо као врсни патриоти и припадници српског народа и да за свој народ и своју државу уложимо себе и да у тој борби покушамо да остваримо највише што можемо, односно, оно што од нас очекују бирачи који за нас гласају.

Власт је велико искушење. То је прилика и да се уради нешто добро, али исто прилика, односно, има пуно околности где се та власт може злоупотребити, где они који нису у стању да обуздају своје апетите могу да поклекну, да једноставно, оно што су обећали грађанима, оно што су обећали бирачима,

ону обавезу коју су прихватили као чланови странке не испуне и да положај злоупотребе. Свима је јасно да се то управо десило са Радом Трајковић, да је положај у Влади покушала да искористи да би прибавила материјалну или неку другу врсту користи, да је сад не квалификујемо, али у сваком случају мимо одлука странке, мимо наших принципа, мимо нашег политичког програма. Сви знате да је покушала да свог брата, иако није члан Српске радикалне странке, иако је већ био уплетен у разне малверзанције које је вршио као судија, покушала да прогута на вишу функцију у правосудју, да, када није успела да добије подршку Српске радикалне странке за тако нешто, да је покушала то да уради код других странака и да, једноставно, у томе није могла да успе. Ја сам био присеутан када је она све то признала и када ништа није помињала од свега овога што је касније изјављивала на овим медијима који само гледају и вребају прилику да, уколико могу, нешто нашkode Српској радикалној странци.

Власт морамо да искористимо као прилику за остваривање свог политичког програма

ЗАПОШЉАВАЊЕ БЕЗ ПРОТЕКЦИЈЕ

Не смемо да се понашамо као они које смо годинама критиковали

Драгољуб Стаменковић: Ово ћу вам рећи као председник Округног одбора Српске радикалне странке Нишавског округа и као члан Општинског одбора Српске радикалне странке у Нишу. Од-

Мислим да у целом овом случају нема апсолутно ништа спорно и да наша одлука и треба да буде једногласна, не због тога што је др Војислав Шешељ обећао, него због тога што ми сви то заиста и мислимо ако смо у овој странци, ако смо прихватили свој програм, и због тога што ми немамо намеру да се понашамо тако како се понашала Рада Трајковић. И ја сам сигуран да ће Српска радикална странка и даље наставити да се доследно односи према свим својим члановима који на било који начин покушају да злоупотребе положај на који су дошли захваљујући странци, захваљујући гласачима Српске радикалне странке и да у свему томе морамо остати до краја доследни, без обзира о коме се ради.

мах након овога, на редовним седницама Општинског и Округног одбора, апсолутно је подржан став Централне отаџбинске управе за искључење др Веселина Трајковића из Српске радикалне странке и мислим, да до тога није дошло, да би странци била нанета огромна штета. Замислите шта би се десило да сутрадан по освајању локалне власти сваки наш председник општине, сваки наш председник извршног одбора почне са запошљавањем своје фамилије, жене, свастика, браће и тако даље. Ово не узимам као свој велики успех, али ћу вам рећи и то - да су два моја веома блиска рођака конкурисала за места окружних тужилаца, председника Привредног суда, и да ми на памет није пало да било шта учиним. Нису чланови странке, нису прошли кроз Округни и Општински одбор, нису прошли кроз Извршни одбор. Мислим да морамо заиста да водимо рачуна о томе да се не бисмо понашали као они које смо критиковали седам или осам година.

МОРАМО ЧУВАТИ ОБРАЗ

Драган Димић: Ово није први пут да се дешава да одређене наше чланове, који су били од првих дана са нама, искључујемо из странке. Све време размишљао и држим у подвести, када смо постали посланици, да је председник странке рекао да морамо чувати образ странке, како у министарствима, тако и посланици, и у Скупштини и у срединама у којима се налазимо. У том смислу желим да кажем да је гро нас у било којој другој политичкој странци, сматрам да нас овде присутних сигурно не би било десет народних посланика. Значи, Српска радикална странка нам је омогућила да у Скупштини имамо 82 посла-

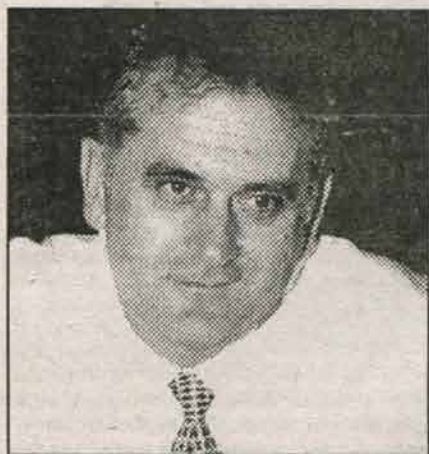

Драган Димић: да смо ово заташкали, нанели би штету странци

ника и мислим да би далеко већу штету нанело странци да је све ово што се дешавало са Радом Трајковић било заташкано и да је тај њен брат добио проходност да буде председник Округног суда. Јер једно смо говорили, а друго би се десило. И она је највероватније и покушала, преко неког од својих већ давно заборављених чланова, да направи пометњу преко својих активиста у неким општинским одборима, али ја, колико знам, у Срему и на општинским одборима Рада Трајковић уопште није била предмет разговора, нити је то чланове интересовало. Сматрамо да је руководство странке које је одлучивало о томе сигурно направило најпаметније решење што се то тако завршило, а завршило се ипак неславно, јер је супруг Раде Трајковић био дугогодишњи члан и било је мучно и срамно, после толико година које је провео са нама, што је све оно рекао. И сматрам да ће овакав став нашег руководства апсолутно добити, не само оно што ми можемо да кажемо, натполовичну већину. Ја мислим да ће се сви чланови Централне отаџбинске управе једногласно изјаснити о томе и да сви ми мислимо да је то потпуно исправно.

РАДА САДА ГОВОРИ О СЕБИ

Ако је Шешел диктатор, како су Рада и њен муж могли то годинама да трпе

Томислав Николић: Рада Трајковић смо послали неколико позива зато што њена адреса у новом стану још није била позната Секретаријату странке. Рада Трајковић је, уз сагласност Војислава Шешела, добила моје одобрење да понедељком и уторком уопште не долази у Београд, него да у Приштини обавља послове на клиници, које није хтела да запостави. Њен супруг је постао декан Медицинског факултета, за сина је тражила да буде асистент на Медицинском факултету. Њена кћерка је радила на америчком радију у Приштини до пре месец и по дана. Ви знате да смо са њеним братом и пре неколико година имали спорова зато што је тада и постао председник Општинског суда у Нишу. Пре тога је имао неку кривичну пријаву у Приштини због које је и отишао у Ниш. Рада Трајковић је изјавила да она мора да помогне брату зато што је министар за породицу. Наравно, нисмо је поставили за министра за њену породицу,

него за све породице у Србији. Ту нема више шта да се прича.

Странка је живи организам, мења се састав странке. Кад бисмо се пребројали колико нас је почело 1991. године, много је више оних који су после тога дошли, и то је квалитет странке. Људи могу да замере странци, да оду из странке, може странка да им нешто замери па да оду из странке, али, човек се тек онда покаже. Или остане човек па у себи носи све оно што је носио и свих тих година пре тога, или буде нечовек, неморалан, као Рада Трајковић и њен супруг, па износи јавно све оно што у ствари њега оптужује.

Ако је ова странка издајничка, Рада Трајковић то није сазнала оног дана када смо одбили да њен брат буде судија Окружног суда у Нишу. Ако за то има доказе, шта је тражила са нама? Ако је Војислав Шешел диктатор, како је то могла Рада Трајковић, како је то могао њен супруг да трпи седам година, да се у њему ништа не побуни против тога, него баш у једном часу сети се да је он седам година диктатор и да то његова породица не може да трпи. Шта знам, свако може да дође у сукоб са ставовима које странка заступа, са понашањем појединих људи у странци. Некоме од вас, или мени, или било коме, то исто може да се деси, али тада свако показује у ствари какав је човек и колико му је странка била у срцу, а колико је имао неке друге разлоге да у странци борави.

Рада Трајковић заказује телевизијске емисије на локалним телевизијама широм Србије, њена касета са Студија Б, коју, да сам ја на њеном месту не бих ни где више приказао, врти се на локалним телевизијама, она прозива и појединце из Српске радикалне странке.

Ја данас не бих ни говорио, него је изјавила негде да сам добар човек, па

да не мислите случајно да сам ја добар само по њеним критеријумима. Ја сам за неке њене проблеме знао, саветовао сам је, покушавао да спречим да греша обављајући свој министарски посао, за неке проблеме нисам ни знао, нешто нисам ни могао да јој помогнем, нешто је крила, нешто је радила на своју руку. Хвали се да је подигла неколико обданишта. Испада да у овој влади Србије сваки министар може да ради шта хоће. Ја вам тврдим да то није тачно. Ако су обданишта подигнута, подиже их Влада Републике Србије. Дечки долази касне, откако смо ми ушли у Владу, још три додатна месеца. Могла је томе да посвети пуну пажњу, могла је сваки дан да долази код нас да покушамо да ишчупамо средства да бар тај заостатак смањимо. Ја обећавам да ћемо до краја године бар још два, три пута извршити исплату дечких додатака. Да је на томе инсистирала, много би боље било, него на томе што је организовала неке семинаре, штампала неке књиге, али то је већ проблем наш. Ми смо имали с њом и раније проблеме, ја нећу да вам их износим. Нису били тако велики да Рада Трајковић дође под удар Српске радикалне странке. И то је све што сам ја мислио данас да кажем о Ради Трајковић. Рада Трајковић сад говори о себи, не говори више о нама, а ми ћемо да наставимо и даље. Један министар мање или више, то није никаква трагедија, ко зна без колико министара ћемо остати у најскорије време, можда се деси да мењамо људе.

Сачували смо место, али један је човек мање или више. Ми ћемо сигурно мењати све нас, нико није непроменљив, то је, ваљда, основна ствар. Ја мислим да ми, наравно, водео бих да сви дискутују, али мислим да је ту све јасно и да је све речено. Ово ће нам се дешавати и убудуће. Мислим да у јавности не би требало уопште да реагујете на то, то је прошло, закопано. Ако неко буде реаговао, реаговаће још неко из нашег руководства, а ви спроводите само даље нашу политику.

ПРЕКО ОВОГА НЕ МОЖЕ ДА СЕ ПРЕЂЕ

Александар Вучић: Даме и госполо, све док се није догодило ово са Радом Трајковић, она је заступала исте политичке ставове као и сви остали чланови Централне отаџбинске управе Српске радикалне странке. Ни у чему се од нас није разликовала, осим понекад неком радикалнијом изјавом, а све оно што је рекла и после смене са министарског места и свега што се догађало у Народној скупштини Републике Србије на најбољи начин говори да јој ту није било ни место. Нажалост, својим понашањем, оним што је изговорила, оним што је изговорио њен супруг, демантовали су наше жеље и намере да имамо бар коректан однос према онима који,

због грешака које направе, морају да напусте министарске функције. Мене је посебно запрепастило то што све ове године јавно нисмо чули те примедбе о којима је Рада Трајковић сада нагло прогледала и јавно говорила, пре свега о диктатури, тоталитаризму и аутократији унутар странке, о неким појединачним случајевима и примерима наводног неслагања, што са председником странке, што са осталим члановима странке, неслагања и са радом унутар Владе Републике Србије, пре свега са доношењем законских аката на предлог Владе Републике Србије. Она је гласала за те законске пројекте, а сада каже да су блесави, људи, или не знам ни ја

већ који израз је употребљавала. У сваком случају, чини ми се да је на довољно неморалан начин показала како се раније бавила и како нико не би требало да се бави политиком у будуће време.

Није то никаква посебна хајка, више је она, као што би то неки желели да представе, она је водила хајку уз помоћ неких других наших политичких противника, води је и даље, мисли да ће тиме постићи некакав значајнији резултат, или да може да постигне некакав успех. Не мислим да је било ко толико значајан, и да то исто може да се догоди и мени и било коме другом, али ово је толико довољан разлог, не за искључење, него просто и за наш морални презир према некоме ко је, жаргонски ћу се изразити, пљунуо по свима нама са којима је радио, са којима је сарађивао, са којима је делио хлеб у претходних пет, шест и више година, и мислим да је то нешто што, не само, дакле, из страначких разлога, већ просто из људе-

Ради ни поступци су довољан разлог не само за искључење, него и за наш презир ких, моралних разлога, не можемо да истрпимо.

У крајњој линији на нама остаје то што смо морално чисто поступили око случаја везаног за њеног брата, покушаја постављана на више места, мимо странке, мимо страначких органа. Па чак ни то није било довољно упозоре-

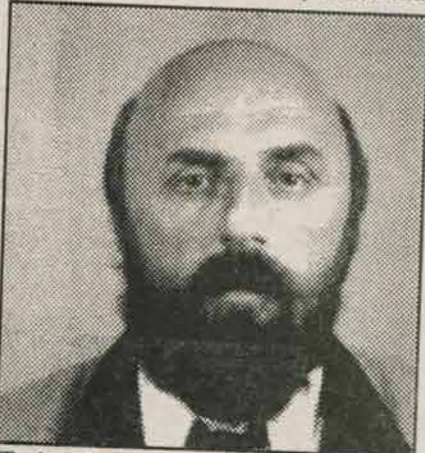
ње, па чак ни молба, а касније и жеља да се са тим прекине тиме што ће се сменити са министарског места, да остане то у Српској радикалној странци, већ је дрвљем и камењем кренула против странке, против онога што је она представљала. Мислим да не треба некаква посебна и додатна објашњења ту давати. А недавно сам сазнао чак и да је на овом контакт радију који је савезно министарство за телекомуникације забранило доле у Приштини, да је тамо, као што је рекао Томислав Николић, и њена кћерка радила. Ви знате какав је то радио, то је амерички радио који је требало да даје програм и на српском и на албанском, подржавајући Хиллов план и програм и тако даље. То, наравно, није могло да прође без њеног знања, чудно је да такву информацију никада нисмо добили. У сваком случају, ево, ја вас позивам да се определите, наравно, према својој савести, али мислим да преко овога нико у Српској радикалној странци не може да пређе.

Др Шешељ: Предлажем да сада чујемо наше страначке активисте из Косовског округа, да видимо шта они мисле.

Ти знаш је ли заседала Централна отаџбинска управа, ја сам на тој Централној отаџбинској управи био, заседао је и ти си добио искључење. Он каже да није то тачно. У међувремену Вујковић је тражио у конференцији за штампу да види оно што је изјавио да је искључен из странке. Каже - знаш како, ја сам легални председник Округног одбора Српске радикалне странке за Косовски округ и ја ћу да председавам седницом. Рекао сам му - ти да председаваш седницом нећеш. У међувремену су стигли новинари, напунило се доле у ходнику, хоће да уђу унутра. Кажем - шта ћете унутра? Изађите напоље. Сада, шта се даље дешава. Ја не дам да он прича и захтевам од њега - Веселине, с обзиром да си искључен из странке, ти ниси више члан ни Српске радикалне странке, немаш право да присуствујеш. Каже - не, не, убеђује се он, диже секретарицу, седе он као неки тотор. И онда Веселин Трајковић хоће нешто да изнесе у пар реченица, пошто је гужва у ходнику, да не би дошло до неких експеса. Пустили смо га, у пар реченица, али није то било пар реченица, него је то било излагање мало подуже. Кад је он почео да блати, да измишља како је Војислав Шешељ обећао Шиптарима трећу републику, како ће да прода Косово, како ради ово, како ради оно, ја му кажем да прекине. Он је причао једно време, а онда је видео да нема више шта да прича. Ја сам толико рекао и чули сте. Сад је он чекао неку подршку. Никакву подршку у међувремену он није добио ни од једног председника Општинског одбора или члана Округног одбора. Ни од једног није добио подршку. У међувремену, Аксић, чију мајку је Веселин Трајковић запослио на Интерној клиници, и сада му је запретио, уколико не иступи из Српске радикалне странке, вероватно ће мајку да му истера с посла. И он је поднео усмену оставку, то је нама пренео на Округном одбору Вулић. Иначе, од оних девет председника општинских одбора и чланова окружних одбора за Косовски округ, ниједан није поднео оставку. Ја сам данас донео изјаву из Глоговаца, председника Општинског одбора Глоговац, који изјављује да није могао тог дана да присуствује седници, да га је стидило да присуствује седници, али да он није ушао у Српску радикалну странку Веселина Трајковића и Раде Трајковић, него као четник, у Српску радикалну странку коју води др Војислав Шешељ. И он је ту изјаву послао, ја сам је донео овде у странку. После једно 20 до 25 минута, не могу тачно да погодим, Веселин је већ устао да пође, ми смо наставили седницу Округног одбора, завршили смо оно што смо имали по дневном реду и тако се завршила седница Округног одбора, никако онако како је пренео Веселин Трајковић у "Гласу јавности" и даље.

НЕУСПЕО ПОКУШАЈ ПУЧА

Драган Миловановић: Господине председниче, господо чланови Централне отаџбинске управе, о случају Раде Трајковић и Веселина Трајковића нема шта да се каже, казали су они све. Оно што је Српска радикална странка урадила за породицу Трајковић, то нико од нас у Централној отаџбинској управи није добио. Ако се сете само своје заклетве у цркви Александра Невског, онда, изгледа да је стигла божја правда. Мени их уопште није жао. Био сам близак са њима, али нисам веровао колико они могу да буду груби и некоректни. Ја ћу сада да пренесем, да се не бих после јављао, пошто сам од председника Извршног одбора Драгана Толоровића добио овлашћење да водим седницу Округног одбора, до избора новог председника

Трајковићи су погазили заклетву дату у цркви Св. Александра Невског

Округног одбора. Тог дана, нормално, читао сам изјаву друга Веселина Трајковића у "Гласу" и зачудио сам се.

Како може човек оних година с нама да дели добро и зло, када се с нама дружи, и да измишља приче, то је срамота. Пошто не можемо да стигнемо благовремено да одржимо седницу петком, донели смо одлуку да је одржавамо суботом у 1 час, јер знате каква је ситуација сада на Косову, због безбедносне ситуације. Ми смо тога дана, тачно у 13 часова, одмах кренули да радимо по утврђеном дневном реду, оно што је било на Извршном одбору - организационо питање и разно. Ја сам предложио, пошто су чланови Округног одбора тражили одмах да чују извештај шта је то било са Радом Трајковић, чују ово, чују оно, ја сам рекао - немам о томе шта да вам причам, изволите, прочитајте конференцију за штампу, то је истина и друге истине нема. И онда је секретарица почела да чита конференцију за штампу.

У међувремену, после једно 20 минута улази Веселин Трајковић, носи записник - добар дан, браћо, добар дан, дошао сам да председавам седницом Округног одбора. Ја сам питао - ко да председава? Каже - ја. Ти да председаваш нећеш, нити можеш, ти си искључен из Српске радикалне странке. Каже - не, ја нисам искључен из Српске радикалне странке јер није заседала Централна отаџбинска управа, а др Војислав Шешељ је прекршио статут.

БРУКА И СРАМОТА ТРАЈКОВИЋА

Миодраг Вујовић: Поштована госпо-до, слажем се са изјавом коју је дао Драган Миловановић по том питању. Значи, 21. новембра смо одржали тај Окружни одбор, почео је одбор, Драган је почео да председава и рекао је да је господин Драган Тодоровић рекао да он води састанак и никаквих проблема није било. У међувремену, то је Драган Миловановић прескочио, јавио се Веселин Трајковић телефоном и тражио да дође, а Драган му је рекао - таман фино, дођи, и донеси печат да предаш. Када је он дошао, ја сам предложио да се води састанак, нека каже Трајковић шта има, иако смо прочитали информацију коју је дао Шешел за штампу и видели смо да је он искључен. Хтели смо да чујемо и њега и да га одстранимо, да би наставили даље да радимо. Међутим, то је тако и било, он је причао о свом раду за ових седам година које је радио и причао је то што смо ми сви знали. Онда је почео да напада како се раде неке друге ствари, о чему не желим да говорим, и онда је напустио састанак. У међувремену су новинари долазили, и ми смо сви реаговали на то да новинари не могу да присуствују. После тога ми смо нор-

Сви из Окружног одбора стиде се изјаве Веселина Трајковића коју је дао "Гласу јавности"

мално завршили састанак, а Веселин Трајковић је после тога давао неку изјаву од које се ми сви стидимо из Окружног одбора. То је оно што је дао "Гласу", то је срамота за све, стидимо се због тога и нисмо могли да верујемо, иако је искључен из странке, да такве бљувотине може да изнесе против своје странке у којој је до јуче фактички био.

ОДБОР РАДИ ПУНОМ ПАРОМ

Драгиша Костић: Поштовани председниче, уважена браћо и сестре. Припала ми је част да говорим у име Општинског одбора Обилић, и у своје име. Ја сам Костић Драгиша, председник Српске радикалне странке Општинског одбора Обилић за Косовски округ. Одмах ћу овде да демантујем, као што сам демантовао на претходном општинском састанку, и на окружном састанку који смо држали претходних дана, да демантујем писања разних новина, попут листа "Глас", "Дневни телеграф", "Данас", и у других листова где је објављено о мојој оставци на место председника Општинског одбора Обилић.

Општински одбор Обилић ради пуном паром, као и увек, и нико из Општинског одбора Обилић није поднео оставку, нити на то помишља, него се масовно примају нови чланови, тако да је од 1. маја па до данашњег дана учлањено 103 нова члана. Листови "Велика Србија", "Земунске новине" се редовно деле по свим месним одборима, тако да месечно поделимо по 300 примерака, што "Велике Србије", што "Земунских новина". Радимо под врло неповољним условима, немамо још увек просторију, састанке одржавамо по приватним кућама, али смо сложни и јединствени до

коначне победе. Такође, врло смо задовољни радом нашег координатора за Обилић, посланика Драгана Миловановића, који се на сваки наш позив одазвао. Присуствовао је нашим састанцима и сам се уверио како ради Општински одбор Српске радикалне странке Обилић.

О политичко-безбедносној ситуацији могли би да причамо данима. Знамо да је ситуација на Косову и Метохији врло сложена, а многима и нејасна. Зато само слогом и радом можемо сачувати Српску радикалну странку, Косово и Метохију и Србију.

На крају бих поручио у моје име, и у име Општинског одбора Обилић, господину председнику Српске радикалне странке др Војиславу Шешелу да смо били уз вас, да остајемо са вама и са вама смо у свим предстојећим догађајима који ће неминуовно доћи. Радикали и већински српски народ на Косову и Метохији верује Богу, вама господине председниче и Српској радикалној странци, јер наш народ нема ни паметнијег ни храбријег вође од вас.

Др Шешел: Е, претера га. Био је један храбрији, али је погинуо. Хајде, Зоране.

СТИЖУ НОВИ ЧЛАНОВИ

Зоран Апанин: Даме и господо, ја сам потпредседник Градског одбора Српске радикалне странке Приштина. У три реченице сам само хтео, да не елаборирам много. Мени је Саша Аксић, председник Општинског одбора усмено поднео оставку и рекао - ја морам, из пријатељских разлога са Радом и Веселином Трајковићем, запослио ми оца и брата. Да вам кажем, није ни штета, он није ни радио у том одбору ништа, нескромно ће бити да кажем да сам ја водио тај одбор. Сва саопштења што су излазила за јавност, то сам ја писао лично, кадровску листу - 46 учлањених за месец дана високообразованог кадра, то је моје дело. Извините, мало сам нескроман. Одбор ради нормално, нико оставку није дао, данас смо донели још 15 приступница. Хвала, немам више ништа.

НЕЗРЕЛЕ ОСОБЕ

Јоргованка Табаковић: Ја сам чекала мало дуже да ствари испливају на површину, десило се. Можда су неки изненађени. Ја и 90% чланова Окружног одбора који данас седе овде нисмо нимало изненађени. Странка и човек, то је за мене узајамно давање, као и сваки однос. Сви ми дајемо странци лични печат тиме колико смо вредни, способни, колико знамо и колико желимо да учимо.

Др Шешел: Ко коме више даје?

Јоргованка Табаковић: Странка нама даје такође много, многи од нас су свој идентитет градили заједно са странком и много добили од странке. Многи од нас би остали можда способни и вредни, али никада за њих нико не би чуо, нити би могли да искажу све оно што имају. У том односу међусобног давања и добијања, господо Трајковићи су добили много, странци су такође одузели много и пре самог немалог чина који се десио. До тренутка када им се, у том добијању од странке, што моћи, што власти, врло вешто злоупотребаљаних на терену, први пут поставила степеница да не могу даље, одједном не ваља ни страначки програм, не ваља ни лидер, не ваљају ни колеге, ни колегинице. О томе нећу да говорим. Можда је био ред да се неко од оних глава породиче, или мушкараца по нашем традиционалном српском схватању, овде појави

Радино "мој народ" из њеног саопштења је најтежа могућа увреда за тај народ

и каже макар једну реч разумевања за оне који су данас предмет врло ружних прича наших дојучерашњих чланова. Међутим, ја хоћу да кажем нешто онима који су доскора били предмет, без устручавања ћу употребити термин, лобирања та два наша бивша члана странке, да кажем да треба да отворе очи и да виде да се лични пад, морални и људски, у тренутку кад се прва следећа играчка није добила, покушава да претвори у сопствени успех, и то на начин да се стремљење ка материјалном, без икаквог ограничења претвара у заштитнички однос српском народу на Ко-

сову и Метохији. То је једноставно недопустиво. "Мој народ" је, из овог саопштења које сте чули, најтежа могућа клевета за тај народ. Госпођа Трајковић, која је од странке добила право да остаје два дана дуже, користећи то као рад на специјалним задацима, је то врло вешто злоупотребила и једног дана показала своју праву природу, а данас шири касету са Студија Б, са одређењем да је она из странке изашла да сачува свој народ.

Ја не говорим ово због вас, говорим због оних који могу да наседну том трику. Мислим да се врло вешто злоупотребила један тежак политички тренутак на Косову и Метохији, када се у општој конфузији, шта ће се десити, шта ће се мењати у том односу на самом Косову, у односу компромисног решавања ситуације доле, покушава да каже да они који остају у Српској радикалној странци у ствари седе на одређеним положајима и да издају свој народ. Сви ви једноставно знате, ако не знате онда вам место није овде, да се не ради ни о каквом сукобу са странком. Ради се о недовољно зрелим особама које су, први пут кад им нешто није дато, једноставно показале свој морални ниво. Мени је мало жао што смо из истог града, међутим, ја не ликујем данас, али сматрам да је моје стрпљење награђено и једноставно нисам изненађена.

Јковић, ту је био Здравко Бабић, Миодраг Вујовић и Кукурекковић, како се он зове, Рагомир Кукурекковић. Он није овде? Ми смо се мало консултовали на прошлој седници Централне отаџбинске управе и са посланичком групом, па после тога унутар председничког колегијума, сматрамо да би требало да предложимо Централној отаџбинској управи да Миодраг Вујовић буде нови савезни посланик. Шта ви мислите о томе?

Отварам расправу. Да ли се неко јавља за реч? Да ли ви из косовских одбора имате неку примедбу? Ово је предлог председничког колегијума, а свако може да изнесе своје мишљење.

Али сад још једну ствар треба да имате у виду. Ја сам био пријатељ и са Радом Трајковићем и са Веселином Трајковићем, све до тог дана. Они се нису ни усудили да од мене траже да Радин брат постане судија Округног суда, него су ишли преко Драгана Тодоровића, преко Јојића, шта ја знам како су још ишли. А онда су кренули и преко личности које нису у нашој странци. Кад сам сазнао, ја сам пресекао одмах све. Они би успели, да ја нисам сазнао, ипак. Мало је фалило да уопште не сазнам. И због тога је сва енергија уперена на Мају, јер ми је Маја то рекла.

Стављам на гласање предлог да Миодраг Вујовић буде нови савезни посланик са листе Српске радикалне странке. Ко је за? Има ли неко против? Једногласно.

Завршили смо и другу тачку дневног реда. На следећој седници Савезне скупштине, мислим да је 3. децембра, прво ће се одузети мандат Ради Трајковић, констатоваће се да више није члан странке, па да ли ћемо успети за ту седницу, или за следећу, да припремимо верификацију новог мандата, то ћемо видети, али, у сваком случају, Миловановићу доћи на седницу.

Прелазимо на трећу тачку дневног реда. Ми смо мислили то за ову редовну седницу, али редовну седницу још не сазивамо, јер чекамо да се формира власт у Републици Српској, па да онда имамо комплетан извештај из Републике Српске, и са избора, и са ових последњих изборних активности. Мислили смо та седница да буде 28. новембра, па смо зато одложили можда за следећу недељу, а можда и касније, видећемо како ће се ствари развијати. А да не би каснила ова одлука о висини чланарине за следећу годину, да је донесемо данас. Председнички колегијум предлаже да висина чланарине за следећу годину буде 10 динара. За годину дана 10 динара. Кад смо први пут увели чланарину, то је било 1994, била је динар годишње, 1995. је већ била 5 динара, је ли тако, или је остала иста. Била је 1994. и 1995. динар, 1996, 1997. и 1998. је била 5 динара за годину дана. Значи, од 1. јануара да буде 10 динара за годину дана, с тим што ће се сад чланарина плаћати и за Црну Гору и за Републику Српску.

СА ЊИМА СМО ЗАВРШИЛИ

Звонко Михајловић: Ја сам Звонко Михајловић из Штрпца, иначе председник Општинског одбора Српске радикалне странке у Качанику. Хтео сам само да демантујем вести које су пласиране у јавности да сам поднео оставку. Није тачно да сам поднео оставку и немам намеру.

Мирослав Драмлић: Ја се јављам за реч и морам да кажем нешто.

Ова седница је текла у контра правцу. Ми смо са Радом Трајковићем и са Веселином Трајковићем завршили посао. Молим вас, господе.

Др Шешељ: Није било гласања.

Мирослав Драмлић: Молим вас, ми смо са њима завршили кад су почели да нас бламирају. И нећемо даље да причамо о њима.

Др Шешељ: Добро, можемо да пређемо на изјашњавање.

Ко је за то да се Рада Трајковић искључи из Српске радикалне странке, нека дигне руку, само чланови Централне отаџбинске управе. Шездесет девет за. Ко је против? Нико. Констатујем да је Рада Трајковић једногласно искључена из Српске радикалне странке. Нисмо позвали само неколико чланова Централне отаџбинске управе из Републике Српске, пошто планирамо једну редов-

Мирослав Драмлић: избламирали су нас и о њима нећемо даље да причамо

вну седницу у најскорије време, где ћемо расправљати о основним политичким питањима, а ова седница нам је некако искресла као изненадно потребна, па зато данас није у пуном саставу. Али, од 94 члана, 69 је ту.

Прелазимо на другу тачку дневног реда. У припреми ове седнице ми смо размотрили кандидатску листу из приштинске изборне јединице на којој су била четири кандидата. Поред Раде Тра-

РАЈКО ЂУРЂЕВИЋ ИСКЉУЧЕН ИЗ СТРАНКЕ

Због изјаве дате Студију Б, у којој одриче ауторство текста, објављеног у 610-ом броју "Велике Србије", градски одборник и републички посланик Српске радикалне странке кажњен најстрожом мером

У недељу, 7. фебруара 1999. године, одржана је ванредна седница Градског одбора Српске радикалне странке са једном једином тачком дневног реда - дисциплинска одговорност Радомира Ђурђевића, због изјаве дате телевизији "Студио Б". Дугогодишњи сарадник и члан редакције овога листа, одрекао се ауторства текста потписаног његовим именом у специјалном издању "Велике Србије" број 610, и то тако што је, пре покушаја да настали неспоразум разреши у оквиру странке, дао изјаву да спорни текст, "Све што сте хтели да знате јесте...", "није ни написао, ни потписао" пред камерама телевизије "Студио Б". Овај тежки страначки преступ, касније је, у отвореном сучељавању, послужило као по-

вод за "откривање карата". Разговарало се пријатељски, на видело су изнети сви познати и непознати "греси" Рајка Ђурђевића, који су га оптуживали за претерану болеливост према Српском покрету обнове. Епилог: за предлог да се Рајко Ђурђевић искључи из Српске радикалне странке изјаснило се 29 присутних чланова Градског одбора, а један је био против, док је закључак да се од Рајка Ђурђевића затражи да поднесе оставку на функцију градског одборника прошао једногласно. Резултате гласања својих колега Рајко Ђурђевић није сачекао. Међутим, шта је све изречено 7. фебруара, види се из стенографских белешака са ове ванредне седнице.

Стево Драгишић: Даме и господо, отваравам седницу Градског одбора са једном тачком дневног реда:

1) Дисциплинска одговорност Радомира Ђурђевића, због изјаве дате Телевизији Студио Б.

Да ли се усваја овакав дневни ред? Ко је "за"? Има ли неко "против"? Констатујем да је дневни ред усвојен једногласно.

У складу са чланом 210. и 208. Статута Српске радикалне странке, као председник органа који је надлежан за покретање дисциплинског поступка, заказао сам ову седницу Градског одбора са предлогом да се поведе дисциплински поступак против Рајка Ђурђевића због изјаве која је дата Телевизији Студио Б. Они који су јуче имали прилике да гледају вести Телевизије Студио Б могли су да чују да је Рајко Ђурђевић дао веома кратку изјаву којом је оповргао да је он написао текст који је објављен у специјалном издању "Велике Србије", а ради се о тексту који критикује Српски покрет обнове, Вука Драшковића и који, на неки начин, разоткрива криминалне афере Српског покрета обнове.

Рајко Ђурђевић је пре неколико дана, можда десет или више дана, написао један текст о тој тематици. Кренуло је са тролејбусима. Тај текст је мени дао, ја сам га прочитао и уследио је наставак тог текста. По мојим сазнањима, тај текст је довршен и објављен у "Великој Србији". Рајко Ђурђевић је тражио да се тај текст не потпише, да

се објави непотписан или да га потпише редакција. То што је текст објављен и потписан његовим именом, одмах је изазвало негативну реакцију код неких представника Српског покрета обнове. Било је и физичких напада на Рајка Ђурђевића, да би се, после неколико дана, Рајко Ђурђевић сетио да тај текст није написао, није потписао и ту изјаву дао Телевизији Студио Б.

Ако би то све и било тачно, онда је Рајко Ђурђевић жртва нечије завере, а ако се завера кује против неког истакнутог члана Српске радикалне странке, онда би био ред да тај проблем покуша да реши, пре свега, са надлежним органима у странци, да поразговара са својим првим претпостављеним у странци, са својим председником, па ако не буде задовољан да иде на више инстанце, и да на тај начин покуша да разреши спор. Ипак, Рајко Ђурђевић се одмах обратио Телевизији Студио Б и на тај начин починио велики дисциплински преступ, нанео штету Српској радикалној странци и, по мом мишљењу, заслужује санкцију искључења из Српске радикалне странке.

Има реч Рајко Ђурђевић.

Рајко Ђурђевић: После заседања Скупштине Србије председник странке ми је честитао за добар текст. Имао сам новину испод руке, али нисам прочитао текст и мислио сам да се та похвала односи на два друга текста која сам у нормалном рутинском раду дао редакцији "Велике Србије". Кад сам

дошао кући чекало ме је већ једно десет судских претњи да ћу бити судски гоњен и ја сам тек онда узео да прочитам тај текст. Непријатности су се рађале, а ја сам тек сутра кренуо у странку. Истина је да сам био физички нападнут од Чотрића, без иједне једине речи. Мислим да је то било врло грубо, врло арогантно и било је много све-дока.

Изјаву сам дао у случајном сусрету испред Скупштине Србије, јер сам кренуо на благајну да направим неки обрачун. Интегрални део изјаве гласи овако: Можда бих ја тај текст написао боље, можда још горе. Понудио сам два друга текста, али овај текст нисам написао и нисам потписао. Двадесет година сам новинар, секли су ми текстове, бацали у кошеве, али никада ми нико није потписао ни једну једину реченицу. Мислио сам, једноставно, да је у тој новој техници забуна и да је моје име, унето испод једног текста, отишло испод другог текста. Непријатности су се ређале. Питао сам главног уредника. Он је рекао да не зна и да питам човека који ради на компјутеру. На томе се све и завршило. Изјаву сам дао пре-кјуче, то је истина, и ја тај текст нисам написао.

Као дисциплинован члан Српске радикалне странке спреман сам да прихватим сваку одлуку Српске радикалне странке и као човек који настоји да задржи лични интегритет, не знам чему све ово и чему оволика процедура. Све ово је могло да се заврши у две

речи, уколико је странка незадовољна тиме што сам ја демантовао. Ја вам кажем, никада и никога из ове странке нећу ни напасти ни окаљати, и то ме страшно нервира, мислим да тиме губи читава политичка сцена и једном треба да покажемо да смо људи. Двоструко сам и вишеструко погођен свим тим што се догодило. Претпоставимо да је случајно дошло до замене имена, ја бих то уважао, али то се да исправити у следећем броју.

Појмимо од друге претпоставке да је неко намерно то урадио. Зашто би то чинио, то ми је такође непознато, а посебна непријатност у том тексту, највећа непријатност, је та што пише о мом рођаку, о мом побратиму Ђорђу Илићу, кога познајем као часног човека и са којим сам одржао више од селамдесет трибина патриотске оријентације у иностранству и кога сам својевремено довео да буде и донатор Српске радикалне странке. Он лежи код куће оперисан, позвао ме и рекао ми - побратиме, хвала ти што си написао да сам допов. Ја сам се заиста запрепастио.

Дешавају се и друге чудне ствари, можда је то лични проблем и не треба да га износим. Не само да је дошло до једног заиста грубог физичког напада Чотрића, него, ја вам дајем реч, до јутрос, док нисам пошао од куће, дакле, током целе ноћи, имао сам телефонске позиве, малтретирања и претње. Свему томе сам изложен, по мом осећању, апсолутно невин.

Захвалан сам Српској радикалној странци, био сам у њеном врху, упоз-

нао многе дивне људе и трудио се да одговорим страначким пословима и задацима. Ма каква била одлука Српске радикалне странке ја ћу је прихватити мирно, достојанствено и са пуном одговорношћу, поготову што ме за сам врх странке и њеног председника, др Војислава Шешеља, вежу најлепше могуће успомене на важном послу, народном. Хвала.

Сувише болећив према Српском покрету обнове

Стево Драгишић: Реч има председник др Војислав Шешељ.

Др Војислав Шешељ: Ја имам неколико питања за Рајка Ђурђевића. Рајко, да ли је истина да те већ неколико месеци критикујем, на разним састанцима посланичке групе и одборничке групе Српске радикалне странке, да си сувише болећив према Српском покрету обнове и Вуку Драшковићу, према градској власти Београда, да избегаваш конфронтације са њима и да непрекидно проводиш доста времена у њиховим просторијама. Је ли то истина?

Рајко Ђурђевић: Могу да одговорим?

Др Војислав Шешељ: Можеш.

Рајко Ђурђевић: Тачно је да стоје те замерке, тачно је и то да сам ја својим дугим јавним политичким деловањем по свом патриотском и националном опредељењу и душом, а у чланство сам добровољно дошао, припадао Српској радикалној странци. Разлика је твоје критике у стилу. Ја сам мислио, и убе-

ђен сам и данас, да у мојим годинама не личи да било кога нападам једним недолучним језиком, да ја то морам да урадим на један интелектуалан и конструктиван начин, анализирајући програм, а не лично.

Др Војислав Шешељ: Јеси ли ми некада одговорио на тај начин као што ми сала одговараш?

Рајко Ђурђевић: Извињавам се, само да завршим. Новинари, а и колеге одборници који прате мој рад као одборника у Градској скупштини, знају да сам имао и жестоких наступа и жестоких напада и да сам често најоштријим речима нападао одлуке те владе. Мој став је и поменути текст о тролејбусима, ту дилеме нема. Ја ћу, једноставно, оно за шта имам аргументе, то и да урадим. Нећу да се служим ни полуистинама ни оним што нисам до краја могао да испитам да бих некога одговорно напао. Можда је то резултат тога што сам се дуго бавио новинарством, па знам да пред чињеницама и богови ћуте.

Мене вежу далеке и дивне успомене, то зна и Воја, са Вуком Драшковићем, из доба кад смо се сви заједно борили против непријатеља, и ја сам човек који никада не би напао неког на приватној основи, а да износим нека сећања из тог доба било би и ружно и депласирано и верујем да ни они тако не би урадили.

Нисам тако одговорио теби. Рекао сам - добро, ако сам млак у тим напади-ма, бићу жешћи, а за текстове које ми дајете да пишем о Вуку Драшковићу,

Ваљредна седница Градског одбора Српске радикалне странке: Рајко Ђурђевић се огрешио о страначку дисциплину и нанео странци значајну политичку штету

потребан је рад целе једне новинарске екипе. Потребно је милион информација.

Др Војислав Шешељ: Јеси ли ти пристао да радиш у тој екипи?

Рајко Ђурђевић: Ја сам пристао да радим у тој екипи. Нажалост, или на срећу, због других послова и других радњи, та екипа никада није прорадила или никада ме нико није позвао и рекао - е, сада, ево, ми те укључујемо. Ја сам увек био спреман да се олазовем редакцији. Постоји чињеница, то зна и главни уредник, заиста сам га питао како је дошло до те замене потписа или до било чега. Углавном истина је једна, па по мом дубоком суду, изложен сам великим притисцима, великим претњама, малтретирањима, то се пренело и на породични план, ни крив ни дужан.

Др Војислав Шешељ: Рајко, а то што ти одбијаш да пишеш или да говориш недолучним речником, значи ли то да ми остали из руководства Српске радикалне странке, посланици и одборници говоримо недолучним речником?

Рајко Ђурђевић: Не, нисам то мислио, то не значи то. Него, под недолучним речником сматрам да ако неко напада некога, поготову великим оптужбама за данашње време, да би то са моје стране било недолучно да ја нападам некога за нешто шта немам потпуне, јасне аргументе. Због моје професије, ја сам често склон да се прецизно изражавам. Ако некога назovem једним именом, значи да ја имам покриће за то. Ето, само је у томе ствар.

Сви моји говори и наступи у градској скупштини забележени су на тим тракама. Нападао сам одлуке градске владе и данас мислим о многим тим одлукама све најгоре. Долазило је и до обарања. Одборничка група Српске радикалне странке у градској скупштини била је врло конструктивна, ми смо се трудили да будемо врло конструктивни, никад нисам имао било какав другачији наступ, сем овог.

Морам још и ово да кажем. Ја знам шта је страначки живот. Никада нисам припадао ниједној политичкој странци у свом животу, сем Српској радикалној странци у коју сам дошао отворена срца, пуним плућима и тако даље. На стојао сам толико дисциплиновано да се понашам, да сам, кад ме је позвала госпођица Дурковић да говорим о својој књизи и књижевној награди, не слажући се тада са програмском политиком Студија Б, и знајући преваходно став своје странке, одбио чак и тај професионални наступ.

Уколико је странка оценила, и врх странке, а није лако водити једну странку, да ме казне, ја ћу то прихватити, а казниће ме, ја ћу то прихватити толико достојанствено да ћете се и ви изненадити.

Др Војислав Шешељ: Рајко, јесам ли ти ја лично наложио да направиш један свеобухватан политички текст о начину функционисања градске скупштине Београда и криминалним радњама Српског покрета обнове?

Рајко Ђурђевић: Јесте.

Др Војислав Шешељ: Лично.

Рајко Ђурђевић: Јесте.

Др Војислав Шешељ: Јеси ли прихватио да радиш тај текст?

Рајко Ђурђевић: Јесам.

Др Војислав Шешељ: Јеси ли урадио тај текст?

Рајко Ђурђевић: Не, сем текста који је поменуо господин Драгишић, који се односи на ту страшну аферу, која мора сваког заиста да забрине, о тролејбусима. У другим пословима нисам учествовао, када си ме питао зашто то не радим, ја сам ти рекао да је то ствар коју треба да ради десет новинара да покрије све те документе. У томе је била ствар.

Др Војислав Шешељ: Рајко, формирана је екипа, не баш од десет новинара, него од неколико новинара, и она је урадила овај текст, овај твој новинар је могао да падне с неба, је ли тако. Значи, он је рађен. Међу овим текстовима који су објављени, постоји и текст са твојим потписом.

Рајко Ђурђевић: Ја о томе...

Др Војислав Шешељ: Е, овако, сада да идемо прецизно, неке ствари да прецизирамо. Кад си предао текст, у којој си га форми предао?

Рајко Ђурђевић: У форми куцаној на компјутеру.

Др Војислав Шешељ: Јеси ли га ти куцао?

Рајко Ђурђевић: Не. Ја сам диктирао, куцала је новинарка Весна Арсић.

Др Војислав Шешељ: Весна Арсић је куцала у редакцији, а ти си јој диктирао директно у компјутер.

Рајко Ђурђевић: Јесте.

Др Војислав Шешељ: Значи, нема твог текста с твојим потписом, него што си јој рекао она је укуцала, је ли тако?

Рајко Ђурђевић: Јесте.

Др Војислав Шешељ: Рајко, ти си, у четвртак, када је заседала Скупштина, добио, кад и остали наши посланици, негде у паузи, овај број новина, је ли тако?

Рајко Ђурђевић: Не.

Др Војислав Шешељ: Пред крај Скупштине?

Рајко Ђурђевић: Не, добио сам после Скупштине, када сам изашао да узем капут.

Др Војислав Шешељ: Добио си тај број новина. Јеси ли видео свој текст у том броју? Изашао си напоље из Скупштине, је ли тако? Написао си на мене тада. Ја сам ти честитао на тексту, је ли тако било?

Рајко Ђурђевић: Да.

Др Војислав Шешељ: Рајко, малопре кажеш да ти ниси написао текст о градској скупштини Београда и криминалу Српског покрета обнове, али си примио моје честитке на један одушевљен начин, је ли тако?

Рајко Ђурђевић: Ја сам малопре рекао да мени прија свака честитка, па и та. Али сам мислио...

Др Војислав Шешељ: Али сам те лепо похвалио Рајко. Био сам у сумњи да шурујеш са Српским покретом обнове,

сад си се на овај начин искупио, по влачим све своје критике, јесам ли све тако рекао?

Рајко Ђурђевић: Јесте.

Др Војислав Шешељ: У једном одушевљеном тону.

Рајко Ђурђевић: Јесте.

Др Војислав Шешељ: Јеси ли ти одратио одушевљеним тоном?

Рајко Ђурђевић: Јесам.

Др Војислав Шешељ: Јеси. Значи, било је оно што би се рекло братски.

Рајко Ђурђевић: Да, братски.

Др Војислав Шешељ: Е, онда си те новине однео кући, је ли тако?

Рајко Ђурђевић: Јесам.

Др Војислав Шешељ: И прочитао их?

Рајко Ђурђевић: Прочитао сам их.

Др Војислав Шешељ: И сутрадан си дошао на Славију да делиш те новине са осталим активистима странке, посланицима и министрима, је ли то истина?

Рајко Ђурђевић: Јесте.

Др Војислав Шешељ: Значи, после прочитаног текста дошао си да делиш те новине на Славију, је ли то истина?

Рајко Ђурђевић: Да.

Др Војислав Шешељ: Колико си сати делио новине?

Рајко Ђурђевић: Не знам тачно.

Др Војислав Шешељ: Добро, али делио си док нисте све поделили, је ли тако?

Рајко Ђурђевић: Јесте.

Др Војислав Шешељ: Јесмо ли у суботу разговарали о томе? Јесам ли те ја питао, јесмо ли се јуче чули телефоном?

Рајко Ђурђевић: Не.

Др Војислав Шешељ: Јуче, јуче је субота била Рајко. То је било негде око три, четири сата по подне, је ли тако?

Рајко Ђурђевић: Кад се завршила трибина.

Др Војислав Шешељ: Јесам ли те питао, Рајко, како грађани реагују на ове новине?

Рајко Ђурђевић: Да.

Др Војислав Шешељ: Јесам ли те питао? Шта си ми ти одговорио?

Рајко Ђурђевић: Рекао сам да пет одсто, по постојтоку сам одговорио, пет одсто људи са индигнацијом одбија новине које су правили радикали, то је мој утисак био. Да 30 одсто прилази, можда и више, тражи радикалске новине, а остали примају нормално. Јесам ли тако одговорио?

Др Војислав Шешељ: Да, тако си рекао. Е, то су те новине које си ти делио на Славију, је ли тако? Ко је још с тобом био из странке?

Рајко Ђурђевић: Колега Славко Нешковић.

Др Војислав Шешељ: Из Обреновца?

Рајко Ђурђевић: Да, била су још двојица...

Др Војислав Шешељ: Који су вам помагали, је ли тако? А колико је група делила новине тог дана у Београду, знаш ли ти?

Рајко Ђурђевић: Не знам тачно.

Др Војислав Шешељ: А знаш да је било договорено да деле посланици, републички, савезни, страначки функционери, да и они учествују у подели

новина, је ли тако? Да се мени лично покаже како деле страначке новине, је ли тако?

Рајко Ђурђевић: Тако је.

Др Војислав Шешељ: И ти си делио без икакве примедбе?

Рајко Ђурђевић: Без икакве примедбе.

Др Војислав Шешељ: Ником живом у страници ниси изнео примедбу на објављивање текста с твојим потписом?

Рајко Ђурђевић: Јесам.

Др Војислав Шешељ: Ко ме?

Рајко Ђурђевић: Како сам дошао овде причао сам, била је ...

Др Војислав Шешељ: Ко ме?

Рајко Ђурђевић: Само ако могу редом да идем.

Др Војислав Шешељ: Може, може. Ја желим само да се утврде постепено чињенице, ништа више.

Рајко Ђурђевић: Ја заиста нисам про-

Рајко Ђурђевић: Морам да погледам. Јесте, тај текст вам стоји, можете да га објавите кад год хоћете.

Др Војислав Шешељ: Је ли био криминал око тролејбуса у градској скупштини био?

Рајко Ђурђевић: Јесте, тежак криминал.

Др Војислав Шешељ: Тежак криминал, добро.

Рајко Ђурђевић: Тежак облик криминала.

Др Војислав Шешељ: Добро.

Рајко Ђурђевић: Ко је тај текст потписао, ко га је потписао, да је мој рођени брат, он би био заиста...

Др Војислав Шешељ: Добро, Рајко, хајде да се ми разумемо око неких ствари, да идемо само овако да прецизирамо нешто.

Рајко Ђурђевић: Ако могу, дозволи још нешто...

Рајко Ђурђевић: Не знам како и не знам у којој мери.

Др Војислав Шешељ: А знаш да је био?

Рајко Ђурђевић: Знам да је он заједно са неком компанијом имао једну од понуда. Знам да ми је рекао да је управо њега одбила градска влада и да је, то ми је рекао јуче у телефонском разговору, понудио да то објавим. Ја сам дао телефон Ђорђа Илића господину Драгишићу, да то потврди, да је управо ситуација обрнута, а не онаква како сам ја, наводно, написао о њему. А ја тај ни предуговор, ни уговор нисам проучио, јер то ме заиста не интересује.

Др Војислав Шешељ: Рајко, хајде илдемо даље. Јеси ли ти долазио код мене да ми пренесеш поруку Ђорђа Илића да жели да се са мном састане како би ми разјаснио све око "САУР Internacionala", након што су "Земунске новине" објавиле велики чланак откривајући ту аферу?

Рајко Ђурђевић: Тако је.

Др Војислав Шешељ: Рекао сам да то није тачно да он жели да ми објасни, је ли тако било? Јесам ли ја то одбио тада, са индигнацијом, што би ти рекао? Добро. Јуче, кад смо нас двојица разговарали телефоном, јесам ли ти опет рекао да ти је текст одличан?

Рајко Ђурђевић: Не могу да се сетим.

Др Војислав Шешељ: Не можеш да се сетиш?

Рајко Ђурђевић: Али верујем, ако ти кажеш.

Др Војислав Шешељ: А јеси ли ми се жалио да само имаш проблем са Ђорђем Илићем?

Рајко Ђурђевић: Да имам, то сам и данас рекао, да имам највећи проблем са Ђорђем Илићем.

Др Војислав Шешељ: Не, не, молим те, Рајко. Да једино имаш с њим проблем, да те то сад погађа?

Рајко Ђурђевић: Страшно ме је то погодило.

Др Војислав Шешељ: Само си ми то рекао. Е, добро.

Рајко Ђурђевић: Могу сад да одговорим на све оно што си ме питао?

Др Војислав Шешељ: Може, може. Па ћу ја онда да завршим своје.

Рајко Ђурђевић: Ја стварно нисам знао, нисам прочитао из два разлога тај текст, није било времена, а други разлог је, ја волим на брзину да читам, поготову кад ми је новина при руци, а тог дана нисам чак понео ни наочаре. Стигао сам кући и тамо ме је заиста чекао страшан пакао од претњи. Поготову ме је погодило то кад ме је позвао Ђорђе Илић, човек лежи код куће оперисан и каже да сам га прогласио за допова и да он обара српску власт. Било је заиста непријатно.

Кад сам позван овде, што је редовни посао и сматра се делом контакта са јавношћу и са народом, да посланици деле штампу, мислио сам да ће ситуација врло лако и врло једноставно да се разјасни око тог потписа. Пришао сам главном уреднику и питао како је дошло до тога да испадне да сам ја потписао овај текст. Каже - не знам, питај Пакија,

"Доследност" аутора: Ђурђевић је примио честитке од председника др Шешеља за текст којег се неколико сати касније одрекао

читао текст из два разлога - није било времена...

Др Војислав Шешељ: Чекај, јеси ли га прочитао кад си дошао кући? Прочитао си га пре него што си учествовао у подели новина.

Рајко Ђурђевић: Да. Идемо редом.

Др Војислав Шешељ: Добро.

Рајко Ђурђевић: Ја заиста нисам прочитао текст у Скупштини Србије и мислио сам да се твоја похвала односи на два друга текста.

Др Војислав Шешељ: Која?

Рајко Ђурђевић: Један о тролејбусима који сам написао и предао, и ту у редакцији сам га диктирао.

Др Војислав Шешељ: Је ли објављен и тај текст?

Рајко Ђурђевић: Није, ја мислим да није.

Др Војислав Шешељ: Има један текст без потписа у овом делу о тролејбусима. Је ли то твој текст?

Др Војислав Шешељ: Имаћеш ти, Рајко, још бескрајно времена и сви ћемо имати стрпљења. Ја тебе сматрам дуггодишњим пријатељем, још из времена кад није било ових странака, ми се одлично познајемо, ми смо се дружили и у много тежим историјским ситуацијама и не може се овде ниједна одлука донети, а да ти немаш прилику да кажеш све што мислиш. И сви остали који су овде присутни, поготову тај тим. Рајко, ово је овде битно да прецизирамо - значи, око тролејбуса је био криминал.

Рајко Ђурђевић: Апсолутно.

Др Војислав Шешељ: Да ли је био криминал око предуговора са "САУР Internacionalom" око водовода?

Рајко Ђурђевић: Не знам, то нисам проучио.

Др Војислав Шешељ: Ниси проучио. А је ли тај Илић из Швајцарске, тај Ђорђе Илић, био умешан око договора са "САУР Internacionalom"?

он ради на компјутеру. То је био цео разговор. И теби сам рекао...

Др Војислав Шешељ: Мени си рекао...

Рајко Ђурђевић: Са тобом сам се чуо телефоном јуче, узгредно, када си разговарао са Драгишићем, па ми је долао мобилни телефон да се чујемо у три речице.

Др Војислав Шешељ: Дуже смо ми разговарали, Рајко. У општини је то било. И то више минута.

Рајко Ђурђевић: Јесмо, али о другим стварима. Говорили смо о трибини, говорили смо...

Др Војислав Шешељ: Јеси ли ми иједном у том разговору рекао да текст није твој?

Рајко Ђурђевић: Не, јер то није...

Др Војислав Шешељ: Значи, разговарали смо о тексту, озбиљно смо разговарали, а ниједном речју ми ниси рекао да текст није твој.

Рајко Ђурђевић: Нисмо разговарали опширно о тексту, разговарали смо опширно о свему.

Др Војислав Шешељ: О последицама текста смо разговарали.

Рајко Ђурђевић: И о другим стварима.

Др Војислав Шешељ: У Скупштини града разговарали смо о Чотрићу, је ли истина?

Рајко Ђурђевић: Јесте.

Др Војислав Шешељ: Причао си ми да те Чотрић ударио, је ли тако? Одмах сам рекао да ћу се ја с њим обрачунати што те је напао, а ти си одговорио да ћеш ти све с њим да рашчистиш, видеће он ко си ти, је ли тако? Је ли све тако било?

Рајко Ђурђевић: Апсолутно тако.

Др Војислав Шешељ: Онда, значи, ништа не измишљам. И ниједног тренутка досад ти мени ниси рекао, иако смо имали два сусрета, један овако непосредан и телефоном, да ти ниси аутор текста.

Рајко Ђурђевић: У том непосредном сусрету нисам знао да текст постоји. Али у телефонском разговору...

Др Војислав Шешељ: Рајко, онда си отишао кући, прочитао си текст, па си дошао сутрадан у 10 сати у Градски одбор, је ли тако, кад су направљене екипе за поделу новина и ишао си да делиш новине у којима је текст потписан твојим именом. Ти си га прочитао код куће, а данас тврдиш да није твој.

Рајко Ђурђевић: По мом схватању, дељење новина је један посао, а забуна око замене имена, јер нећу другачије да је зовем, је други посао. То значи да ја нећу један посао....

Др Војислав Шешељ: Ником од страначких функционера, ни председнику Градског одбора, ни мени, ни Томиславу Николићу, ни Александру Вучићу, ни Драгану Тодоровићу, ниси оспоравао ауторство текста.

Рајко Ђурђевић: Ево, да одговорим. Ја сам јуче после трибине замолио господина Драгишића, јер си ме ти увек и упућивао на њега...

Др Војислав Шешељ: Он је твој непосредни руководиоца.

Рајко Ђурђевић: Тако је. Замолио сам га за један разговор. Тад си и ти назвао телефоном. И у току разговора он се исто силно изненадио, објаснио сам му

да ја нисам потписник тог текста, да имам страшних непријатности и лепо ми поновио све ово што сада говорим. Сматрао сам да је то сасвим довољно, а уколико је потребно, ево сала...

Др Војислав Шешељ: Идемо даље, Рајко. Јеси јуче наступио на тој трибини, је ли тако?

Рајко Ђурђевић: Јесам.

Др Војислав Шешељ: Као страначки функционер.

Рајко Ђурђевић: Наступ је био случајан.

Др Војислав Шешељ: Како случајан? Јеси ли задужен да наступиш?

Рајко Ђурђевић: Не.

Др Војислав Шешељ: Него?

Рајко Ђурђевић: Ја нисам био предвиђен као говорник, био сам заиста више него депримиран свим тим што се десило, и дошао сам на трибину ...

Др Војислав Шешељ: Ја чујем, Рајко, да си јуче изузетно добро говорио. И да су то сви запазили. Да је Рајко јуче баш лепо говорио. Раније смо те често критиковали због твојих наступа и због оног скупштинског који ти још нисам заборавио?

Рајко Ђурђевић: Који? А, да.

Др Војислав Шешељ: Један је био само у овом мандату, колико ја знам.

Рајко Ђурђевић: Два.

Др Војислав Шешељ: Ја сам један запамтио. Па сам те критиковао због наступа на градској скупштини Београда, а јуче сам те у том телефонском разговору похвалио јер сам добио извештај да је Рајко говорио бриљантно, је ли тако било? Ја се увек распитам после

На две столице: и ауто и дил Рајко Ђурђевића увек су били паркирани испред Градске скупштине (упоришта СПО-а)

трибине, увек добијем извештај шта је било, како је ко говорио, тебе сам похвалио.

Рајко Ђурђевић: Ја сам дошао горе...

Др Војислав Шешељ: Само још два детаља да разјаснимо.

Рајко Ђурђевић: Ево, могу ли да кажем још ово?

Др Војислав Шешељ: Можеш.

Рајко Ђурђевић: Кад су ми рекли да треба да говорим, ја сам рекао да заиста нисам спреман, не осећам се добро. Али сам помислио...

Др Војислав Шешељ: Ти си дошао не знајући да треба да говориш, је ли тако?

Рајко Ђурђевић: Да.

Др Војислав Шешељ: Па су ти тамо рекли. Је ли био Рајко планиран раније? Неко није дошао ко је био планиран. И онда сте ви рекли Рајку да он говори, је ли тако? И Рајко није одбио?

Стево Драгишић: Он се мало овако пенкао, па је прихватио.

Рајко Ђурђевић: Па није баш прави израз, али право да вам кажем, ево овако стоји ствар. Сматрам да данас човек нема право ни на какву сујету, ни на шта што није предвиђено, него упада као резервни играч у овим годинама, али данас је ситуација на Косову таква да нико нема право ни на то, ето, такво пенкање, ни на било шта, па сам зато прихватио и говорио.

Револт пред камером, уместо у странци

Др Војислав Шешељ: Само још два детаља да разјаснимо. Кад си диктирао свој текст, то је трајало сатима тамо у редакцији, је ли тако?

Рајко Ђурђевић: Не, није сатима, сат и нешто.

Др Војислав Шешељ: Дуго је трајало, Рајко. Јесам ли те ја тамо затекао како диктираш, кад сам долазио једном у редакцију?

Рајко Ђурђевић: Јеси.

Др Војислав Шешељ: Јеси ли ти рекао жени која је те укуцавала у компјутер или техничком уреднику да се твоје име не потписује?

Рајко Ђурђевић: Не. Заиста се не сећам.

Др Војислав Шешељ: Ниси рекао. Није битно.

Рајко Ђурђевић: Има један, извињавам се, морам ово да кажем.

Др Војислав Шешељ: Рајко, твоје не је колико њихово да, тамо где су неслагасне изјаве не узимамо здраво за готово. Да утврдио само неспорне чињенице. То што једни кажу овако, други онако, није битно.

Рајко Ђурђевић: Да, али је нужно прецизно разјаснити. За текст који сам редиговао као уредник, сматрајући да ипак он припада другом аутору, да ја нисам жељан никакве славе, ја сам рекао - молим вас, ипак потпишите колегиницу, ја сам само редиговао.

Др Војислав Шешељ: Редиговао. Молим те, Рајко, само још једно питање да

ти поставим. Значи, један си написао, други си редиговао. Имам још само једно питање. Ти си, Рајко, знао, за одлуку Извршног одбора Српске радикалне странке да ниједан наш активиста, ниједан наш функционер и ниједан наш члан не даје никакве изјаве за Студио Б, нема никакве контакте са Студиом Б, нити гостује у њиховом програму и тако даље. Апсолутно, ништа немамо са Студиом Б. Знао си за то, Рајко. Јеси ли знао?

Рајко Ђурђевић: Знао сам за ту одлуку, напоменуо сам да сам се тога држао...

Др Војислав Шешељ: Али ипак си је јуче прекршио.

Рајко Ђурђевић: Напоменуо сам да сам се тога држао чак кад су биле у питању ствари које су моја професија, ти то знаш. Чак и тала сам одбио, иако ми је тада заиста био потребан један јавни наступ, али јуче сам то прекршио, прекјуче.

Др Војислав Шешељ: И дао си изјаву за Студио Б?

Рајко Ђурђевић: Дао сам изјаву за Студио Б, не могу да је порекнем. Био сам револтиран, био сам врло депримиран.

Др Војислав Шешељ: А што ниси тај револт мени изразио? Што се мени ниси пожалио да је неко био некоректан према теби у странци? У та два контакта, Рајко? Ти знаш колико сам ја тврди, ти знаш да ја одмах интервенишем, ти знаш да ја одмах реагујем, да одмах читам лекцију, је ли тако?

Рајко Ђурђевић: Нико није био некоректан према мени тако да немам на кога да се пожалим. Заиста немам на кога.

Др Војислав Шешељ: Али ово ми је сад чудно, знаш Рајко, ако ти сад тврдиш да текст није твој, да си један текст сам написао, да си други само редиговао, и да толико дана прође, да уопште у странци не реагујеш, а идеш на Студио Б и дајеш изјаву.

Рајко Ђурђевић: Не.

Др Војислав Шешељ: Прво, како то благајна ради суботом у Скупштини, Рајко? Јуче је субота била. Благајна у Републичкој скупштини не ради, а ти си ишао на благајну.

Рајко Ђурђевић: Не, Војо, побркао сам, није то било јуче него прекјуче.

Др Војислав Шешељ: Јуче је, Рајко било, јуче си дао изјаву.

Рајко Ђурђевић: Прекјуче сам дао изјаву, јуче је смитована.

Др Војислав Шешељ: Прво, ниси прекјуче могао дати ту изјаву, јер је изјава дата по дану, а већ је падао мрак када смо ми излазили из Републичке скупштине.

Рајко Ђурђевић: Није тада, то је био четвртак, у петак је изјава дата.

Др Војислав Шешељ: У петак си делио новине, Рајко, и напао те Чотрић.

Рајко Ђурђевић: Кад сам пошао да делим новине, свратио сам управо на благајну, то и причам, не знам да ли си ме пажљиво слушао.

Др Војислав Шешељ: Значи, дао си изјаву Студију Б да текст није твој и онда идеш да делиш те новине?

Рајко Ђурђевић: Да.

Др Војислав Шешељ: То мени никако не улази у главу.

Рајко Ђурђевић: Ето, по мом схватању, деоба је једна ствар, а ствар око потписа разјасниће се, брате, то није ништа. Ја сам, пошто сам дуго био у новинама и знам како се то ради, ако дође до неке техничке грешке, то се у следећем броју лепо каже, извињавамо се, техничка грешка је у питању, и то није...

Др Војислав Шешељ: Ја сам завршио своје, ја сам сва питања која сам имао Рајку Ђурђевићу поставио. Само бих изразио своје мишљење кратко. Мислим да данас треба да се донесе једна тешка одлука. Рајко Ђурђевић се огрешио о страначку дисциплину, о морал члана Српске радикалне странке, својој странци је нанео значајну политичку штету. Учествовао је у спремању овога броја, члан је редакције "Велике Србије", сам је рекао да је један текст сам написао а други само редиговао, а на крају дао изјаву Студију Б како текст који носи његов потпис није његов. Тиме је двоструко прекршио страначку дисциплину. Не може се у нечему учествовати.

Чак и да је то истина, да текст ниси писао, него да си га само редиговао, опет је то нешто недозвољиво да се оглађујеш од тог текста, кад демантујеш свој потпис и тако даље.

Друго, да је чак неко теби подметнуо туђи текст намерно, требало је прво у својој странци да реагујеш на то, да се то истражи, да се испита одговорност. Наша странка чврсто држи до унутрашње дисциплине, и често су људи казну добијали за много блажу ствар од ове за коју ти сад тврдиш да је можда урађена. Ово је крајње неверљиво, да примаш честитања за текст, и после, кад си текст прочитао, кад сам ти ја јуче у свом дужем телефонском разговору изразио своје најбоље мишљење о том тексту, чак сам ти рекао - шта се секираш за Ђорђа Илића, и он је једна лопуза, је ли тако отприлике, тим речима ти све негираш.

Рајко Ђурђевић: Ниси рекао да је лопуза тал.

Др Војислав Шешељ: Криминалац, тако нешто слично, није битно.

Рајко Ђурђевић: Не, рекао си - јебеш Ђорђа Илића.

Др Војислав Шешељ: Јесам ли тако рекао? Па можда сам и тако рекао, али ја пред дамама не користим такав речник.

Рајко Ђурђевић: Па изазвао си ме.

Др Војислав Шешељ: Добро, Рајко. Значи, ту смо, што се мене тиче, утврдили све чињенице. Шта се то десило после, то је сад сасвим ирелевантно у свему овоме. Ја мислим да је одлука о искључењу из Српске радикалне странке на месту, у складу са Статутом, мислим да таква одлука треба да се донесе, и, пре свега, ако се донесе, и закључак да Рајко Ђурђевић сам треба да

поднесе оставку на функцију градског одборника Београда.

Стево Драгишић: Даље има реч Александар Вучић.

Александар Вучић: Ја сам разговарао са Војиславом Шешељем у петак. Нормално, чујемо се више пута дневно, разговарали смо, и он ми је забринуто, прилично забринуто рекао како су, ето, нападали Рајка Ђурђевића испред Градске скупштине и да је физички нападнут. Ја сам се изненадио, искрено да вам кажем, нисам могао одмах да поверујем у то, него сам почео да испитујем председника. Објаснио ми је шта се догодило, што је он ваљда сазнао од Рајка Ђурђевића, или некога коме је Рајко Ђурђевић то већ испричао, ја у то нисам улазио. Онда сам разговарао и са Чотрићем желећи да му кажем да му се то више никада не понови. Толико око претњи и око оних који су покушали да заштите Рајка Ђурђевића од људи из Српског покрета обнове који су, да нико живи у то није могао да поверује, покушали физички да се обрачунају и чак насрнули на Рајка Ђурђевића. Али, знајући колике су кукавице ти из Српског покрета обнове, какви су плашљиви, а знам да могу и смеју да насрну само на физички слабије од себе, пошто интелектуално не могу ни са ким да се мере. Рекао сам Чотрићу да те претње више не понавља, да му се то више не дешава, а он ми је одговорио да је њему пао мрак на очи због тога што је Рајко Ђурђевић сваки дан долазио у градску скупштину, сваки дан долазио у СПО да говори о...

Др Војислав Шешељ: Немојте сада, ти кажи своје, па ће Рајко своје.

Одступница због "услуга"

Александар Вучић: Не, Рајко зна, пошто смо се ми можда најчешће чули од свих, ја му говорим оно што је мени Чотрић рекао. А ја ту не лажем ни једну једину реч. И ти то добро знаш. Чотрић је рекао да долази тамо да нас благи, говори о нама све најгоре, како је он њихов монархиста, СПО-ов, а не радикал, како је добио од њих стан, и да су оци због тога били љути, и рекао је да неће више да га види у Градској скупштини.

То је оно што је мени Чотрић рекао. Одговорио сам му да ме не интересује, али да претње не понови никада. Тиме је странка хтела да заштити Рајка Ђурђевића.

Само сам хтео да кажем, везано за те претње и заштиту, да је и сам Шешељ интервенисао и рекао - тај човек мора да буде заштићен и он је то сам предузео.

Рајко Ђурђевић: Хвала на заштити, ако могу сад да одговорим.

Александар Вучић: Па није то нека заштита, али је то оно што ми можемо да урадимо.

Рајко Ђурђевић: Очигледно је, сад ћу остати сам са тим претњама, а рекао сам да су ми ноћас и јутрос, док нисам пошао од куће, претили. О понашању

Чотрића, за то није сад место, ја ћу говорити у Градској скупштини, ако добијем прилику. Он је био један политички комесар, један од оних који би, да има власт, пуцао у главу. А до пре месец дана му је Закон о информисању био превише ригидан, сад му није довољан, сад би он да Закон о информисању узме у своје руке и пуца неком у главу. То је очигледно.

Ја сам члан Одбора за културу градоке скупштине. Госпођа Љиљана Благојевић је глумица која је играла у мојој представи "Косовска хроника", добри смо пријатељи од давнина, био сам врло активан у том одбору за културу, поготову што се он заиста односио на културна питања Београда. У том смислу сам се одазивао само на позив за седнице, то ми је посао и то ми је дужност одборника. Са Чотрићем никада нисам укрестио ни једну једину реченицу, сем кад ми је једном донео и театрално понудио на поклон књижицу афоризама.

Он је сам по себи афоризам и као да је узет из кабинета оног времена, али о томе сад није прилика и о томе нећу да говорим, а мислим да ће бити још прилика, јер ја нисам физички слабији од њега, он је то искористио мучки, без икаквог упозорења, без иједне једине речи, а онда звао обезбеђење ове општине. Ја сам рекао и председнику јуче, кад ми је заиста великодушно понудио помоћ, да морам да му вратим, јер нећу моћи да се погледам у огледало ни да се обријем.

Због присутних новинара појаснио бих да углед овог града, политичку сцену углед једне такве институције као што је Скупштина, срзавају људи као што је Чотрић. После 20 година преданог рада, доживео сам да ме неки испљувци, да ме неки мали нови политички, титонистички комесари физички нападају у мом граду где сам радио колико сам могао. То је одговор, не Чотрићу, он не заслужује то, то је одговор мом пријатељу Вучићу и страначком колеги. Хвала вам на условима да кажем ово.

Стево Драгишић: Момир Марковић.
Момир Марковић: Господина Рајка Ђурђевића сам упознао по писању много пре него што сам га лично срео. Прво преко свих наслова у "Великој сеоби Срба" где је описао страдања у Баралану, онда преко "Косовске хронике", преко "Дуге" и тако даље. Одушевљено сам се када сам лично упознао човека који је такве представе написао. Према томе, против Рајка Ђурђевића лично стварно ништа немам.

Две ствари које ми сметају, једна мало дуже, а једна од јутрос, кад сам се сазнао. Кад год смо одлазили на Градску скупштину увек бисмо се припремали да се не бисмо понављали у дискусијама. Рајко Ђурђевић је избегавао да учествује кад се расправљало о криминалу у градској власти, одлучивао се за бенигне теме и онда лепим речником, добар је говорник, то испричао.

Међутим, постало је симптоматично да увек кад су теме жестоке, кад нападају криминал у Београду, Рајко је покушавао да их избегне. За последњу седницу Градске скупштине, Рајко Ђурђевић је добио тему управо о тролејбусима о којима сада причате. Није се јавио кад је та тачка била на дневном реду. Не знам да ли су узрок тролејбуси, Рајко, или је нешто друго везано за криминал, али се ниси јавио до краја седнице. Јавио си се тек кад је почела расправа око Биљане Кајаганић.

И друго, везано за овај чланак. Апсолутно ценим и поздрављам његово новинарско перо, али, као човек који је био члан Удружења новинара, као човек који је мало одшкринуо врата професије која се зове новинарство, мени је сасвим свеједно да ли сам чланак писао графитном оловком или га диктирао дактилографу, или у компјутер, ако сам ја то рекао, онда је тај текст мој. Колико сам схватио, Рајко је овај текст диктирао у компјутер. Нормално је да је тај текст његов и мислим да ту нема дилеме. И на крају, тешка срца, с обзиром да много волим Рајка Ђурђевића, са собом сам рашчистио и ја ћу гласати за одлуку Градског одбора за искључење Рајка Ђурђевића.

Рајко Ђурђевић: Само мала исправка.
Стево Драгишић: Ја бих те замолио да...

Рајко Ђурђевић: Нећу, само мала исправка.

Стево Драгишић: Ја бих те замолио да пустиш да говорим, па ћеш на крају да...

Др Војислав Шешељ: Пусти их да говоре, па ти на крају имаш неограничено. Направи белешке ако треба.

Рајко Ђурђевић: Добро, не треба.
Др Војислав Шешељ: Ја сам хтео дијалог, непосредан, око чињеница, али теби је најбоље да направиш белешке, кад сви заврше ти ћеш добити реч и не може нико после тебе да говори. Значи, твоја да буде последња, Рајко.

Рајко Ђурђевић: Не, не, не треба ми толика част.
Милисав Миличковић: У петак смо делили специјално издање "Велике Србије" и тада сам заиста био одушевљен оним текстом који је написао Рајко Ђурђевић. То је хронологија криминалних радњи породичног пара Драшковић.

Јуче је била трибина у Раковници и кад сам видео Рајка, замолио сам га да, након онаквог текста, говори на тој трибини. И он је говорио. Одлично је говорио. И ја сам заиста изненађен да човек који је написао тако добар текст, сад каже да то није написао. Па то је цинично.

Страх који помиње је неразумљив. Никада нико у странци није био заштићен онолико колико обични чланови и функционери странке. Ако је ко требало да иде у затвор, ишао је прво председник. Ако је ко имао заштиту, онда ју је имао од председника, и због тога никад није било проблема. Стога не разумем овај страх и претње.

Када смо тражили Рајка Ђурђевића због председника Општинског одбора Грошка, једино смо га могли наћи у Градској скупштини. И ауто и цип Рајка Ђурђевића увек су били паркирани испред Градске скупштине. И секретарица Драгана Човића са одушевљењем прича - па он је увек код нас.

И Бранкицу смо увек упућивали да тражи Рајка Ђурђевића у Градској скупштини, код секретарице Драгана Човића. Да ли је то због активности његовог одбора за културу, или због стана у Буре Ђаковића, ја у то нећу да улазим, али је чињеница да Рајко Ђурђевић није рашчистио неке ствари. Ми смо демократска странка, али кад неке ствари донесемо, морају да поштују и високи функционери странке, и градски одборници и посланици Народне скупштине Републике Србије. То је Рајко знао, као што је и признао, када је дао онакву изјаву Студију Б. Ја немам других речи осим да ово мора да се санкционише, да мора најтежа мера да се донесе. Како члан 210. дефинише, мислим да треба одлучити о његовој одговорности и мера мора да буде оштра.

Стево Драгишић: Томислав Николић.

Борба за "заблуделог сина"

Томислав Николић: Ја већ дуго времена посматрам како Рајко Ђурђевић долази у сукоб са неким принципима странке. И сведок сам да председник странке упорно инсистира на томе да Рајко подвелене постулате Српске ра-

дикалне странке прихвати и да то не иде лако.

Најпре о томе шта је морал и како изгледа један морални лик члана странке. Ево ја сам девет година у политици у овој нашој странци и потпуно ми је јасно да сам неке своје приватне везе, нека своја познанства, нека своја стара пријатељства погубио зато што се и тај друг и ја бавимо политиком и да смо један другогме супротстављени. Ми смо од оснивања странке, до марта прошле године, имали два поличка супарника - СПО и СПС, а сада само СПО. Нема старих љубави, нема старих веза. Не може нико да ми каже да је морално да остаје са Вуком Драшковићем пријатељ зато што су се познавали некада. Не може, Рајко, то је највећи непријатељ Српске радикалне странке. И сваког њеног појединачног члана.

Др Војислав Шешељ: И српског народа.

Томислав Николић: Мислим да као члан странке то треба да схватиш. Ја грађанима то објашњавам на други начин, члановима странке објашњавам веома јасно и веома грубо. Разумем да треба, и никада нисам одбио да се поздравим на улици ни са једним њиховим послаником, одборником, у скупштинским ходницима, или у сали и то је све. То је ствар васпитања. Изван тога никаквих контаката нема. Имао сам веома великих пријатеља, с којима немам више никаквих веза. Не могу да кажем, да признам, да си сад ти моралнији човек од мене, зато што желиш да задржиш своје везе са људима

који су у СПО-у, а ја не желим да задржим везе са својим бившим пријатељима, са политичарима из Српског покрета обнове. То је основна ствар.

И друга ствар, како не схваташ, ти задржаваш везе са њима до краја, а они теби само због једног чланка прете. Очигледно је да те људе ниси добро проценио. Поред свега што се десило између нас и СПО-а ти и даље хоћеш да будеш пријатељ, зато што те везују успомене, а после твог једног чланка ти добијаш на стотине претећих позива и већ су физички насрнули на тебе. Е, то је оно што недостаје у целој твојој причи. Не могу да те схватим да чим си прочитао чланак ниси звао Војислава Шешеља да кажем - шта је, бре, ово Војо, објављено је нешто што ја нисам потписао.

Не могу да схватим да делиш нешто што ниси потписао. Ево, сад те поставе да говориш на трибини. Не могу да схватим да дајеш изјаву Студију Б, то ми никако не иде у главу. Ја знам све твоје дилеме које си потиснуо у страну кад си ушао у странку. Ја те због тога исто тако ценим, као што те Мома Марковић цени. Ја знам да си ти тотални монархиста. Али си ушао у странку која се бори за републику и потиснуо то у себи. Поштен образ странке, то је нешто што мора да се воли и цени. И такву изјаву Студију Б дајеш у ово време кад тај Студио Б има само једног супарника - Српску радикалну странку.

Видео си и сам како су ту изјаву пустили, како су је исекли, оставили су само једну реченицу. Таквим си људи-

"Читалачки час" у Народној скупштини: министар саобраћаја и веза, Драган Тодоровић, чита "Велику Србију" прозваним функционерима Српског покрета обнове

ма дао изјаву, и ја уопште нећу бити у дилеми кад се буде гласало.

Стево Драгишић: Ко се још јавља за реч? Гордана Пауновић.

Гордана Пауновић: Ја Српску радикалну странку сматрам својом великом породицом, а мислим да и остали чланови ове странке треба да осећају исто. Сви знамо које су обавезе породице, али исто тако знамо и које су одговорности појединих чланова породице. Ја о раду Рајка Ђурђевића у Градској скупштини не могу да говорим, али могу да говорим са људског становишта и да размишљам који су то његови мотиви да да овакву изјаву једном нашем противнику, односно Телевизији Студија Б.

Мислим да је јако ружно све од почетка. На крају нисам ни чула одговор на питање председника странке Рајку Ђурђевићу зашто се није први пут обратио Драгишићу или др Војиславу Шешељу, него је дао образложење да је после тога био депримиран. Мислим да, ако постоји неки проблем, треба прво да се реши у странци, а не да се после тога шири по Београду. Мислим да је Рајко Ђурђевић крајње неморално, несавесно и неодговорно дао изјаву, и као неко ко је у странци при врху, па због тога сматрам да је његова одговорност велика и да због тога треба да буде искључен из странке.

Неопростива изјава Студију Б

Драган Тодоровић: Тешко је кад после одређених година и веровања да некога познајеш, дођеш у ситуацију да откријаш нешто у шта не можеш да поверујеш, чак и када ти се указује на то. Већ дуже време председник странке ми указује на проблем Рајка Ђурђевића и на неадекватне наступе у градском парламенту. И то на такав начин који није својствен радикалима.

Рајко каже - ја без аргумената и без доказа никада као новинар нисам напао никога. Рајко, откако постоји Српска радикална странка, нико из Српске радикалне странке без аргумената и доказа није никога напао. Ни од тебе ни од било ког другог члана никада се није тражило да уради било шта у шта апсолутно није сигуран и иза тога не стоји као човек. И од тебе, Рајко, као и од свих других тражило се само то - да будеш члан Српске радикалне странке, а да као новинар, на најбољи могући начин све оно што имаш кажеш управо тамо где треба да се каже, а то је у парламенту.

Због времена које смо провели заједно, ја сам избегавао да то прихватам на такав начин, верујући да је Рајко специфичан човек, да то доживљава на другачији начин, и да је једино то разлог, а не неки други. Рајко, први пут смо имали озбиљнији разговор онда, када си ме практично обмануо. Онда када сам тражио од тебе, када си кренуо у Градску скупштину, да те доловем из Градске скупштине раскриваши по питању око афере тролџбуса. И жестоко смо се дохватили у канцеларији, у том моменту је ушао и председник странке, поче-

ли смо да разговарамо о истој теми, скоро да си заплакао, Рајко. Председник је изашао, а ти си обећао да ћеш да их растуриш, да нико никада неће написати нешто слично као ти. Тада смо расправили и о доказима и о свим аргументима. Рекао си ми да до тада ниси имао доказе, али да их сада имаш и тврдио си да ћу имати прилике да се уверим шта је прави чланак, односно, шта ћеш ти све објавити о Српском покрету обнове.

Мени, Рајко, сада једно није јасно. Прихватио си да урадиш нешто мирне савести, односно чисте савести на основу свих оних података са којима располаже Српска радикална странка. Једно одређено време прихватио си то као своје, а после, са свим овим причама, не знам да ли је то страх, не знам који је то разлог, чак и да јесте сад је небитно, зашто у једном моменту нешто прихватиш, а после тога то исто одбацујеш. И све бих ти опростио. Само не могу једну ствар да ти опростим - то што си отишао на Студио Б, за који си ми ти лично тврдио да је највећа могућа гебелсовска организација, ако могу тачно да преведем, односно да се сетим твојих речи, отишао си у гебелсовску организацију, да ону изјаву коју си дао, а они су објавили оно што су они хтели. Рајко, теби се то не може опростити. Хтео ти или не, заслужио си најоштрију казну, да будеш искључен из Српске радикалне странке.

Александар Ђурђевић: Некоректно је и неморално ово што се десило са Рајком Ђурђевићем, да Градска скупштина већ годину и по дана ради ово што ради у Београду. И сама чињеница да смо за сваку седницу Градске скупштине имали врло јасан договор како ћемо да наступимо, довољно говори. Никада се није десило, и оно што сам приметио у наступима Рајка Ђурђевића да је поступио по нашем договору и напао Српски покрет обнове за све ове малверзиције градске владе и градских челника у Београду.

У четвртак, на заседању Скупштине Србије, у паузи, ту су били господин Драган Тодоровић, Александар Чотрић и Александар Милутиновић, који су чланови Градске владе, показали су ми овај "специјални", издање "Велике Србије". Чотрић је рекао да је управо Рајко Ђурђевић, када год је свраћао код њих, увек лоше говорио о Српској радикалној странци и председнику Српске радикалне странке. Били су веома бесни у разговору и тако даље. Посланици Српске радикалне странке су у петак делили специјално издање "Велике Србије" на одређеним пунктовима. Са нама је био и Рајко Ђурђевић, то је било негде око 12 сати, значи подне, делили смо до четири, пет по подне. У суботу, значи јуче, учествовао је на трибини Српске радикалне странке у Раковици, да би синоћ на Студију Б видели да је демантовао да је он написао текст тог истог издања "Велике Србије".

Мислим да су такве некоректне изјаве и понашање према нама, који смо са њим сарађивали у Градској скупштини, заслужили најоштрију осуду и мислим да је оно што би практично требало да се уради, и решење за овакве поступке, јер је очигледно да Рајко Ђу-

рђевић жели да сарађује са Српским покретом обнове, а да остане у Српској радикалној странци. То не може и то је крајње некоректно и неморално. Значи, оно једино што може да се уради то је да га радикали искључе из своје странке.

Славко Нешиковић: Говорићу само онолико колико ће ми глас издржати. Ти знаш да си ти увек био ту, и да сам ја увек био ту да решимо оно што мене боли и оно што тебе боли. А онда си ме синоћ, око 10 сати, ударио толико јако колико тебе Александар Чотрић не може. То, Рајко, не могу да ти опростим.

Огњен Михајловић: Не долази у обзир обратити се Студију Б. И још нешто - дистанцирајући се од "Велике Србије" дистанцираш се и од својих колега са којима си донедавно радио. Не знам, једноставно, није у реду. Гласаћу за твоје искључење и мислим да је то потпуно нормално. Толико.

Марина Рагуш: Ја сам спремна да се ухватим са једном једностраном тематиком, у ствари, да се скрене пажња на све оно што је Српски покрет обнове на градском нивоу радио. У разговорима са председником Српске радикалне странке и председником Градског одбора, напомена је била целом тиму који је учествовао у овом специјалном издању, да ниједан текст, ниједна афера не може да се објави уколико немамо релевантне доказе за то. Самим прегледом овог специјалног издања видећете да је ту и прес-клипинг и документација до које смо дошли.

Од почетка сам знала да је Рајко Ђурђевић у тиму који припрема ово велико специјално издање "Велике Србије".

Али се тај Рајко Ђурђевић мени једном није обратио, мене је само чекао његов готов, изредигован текст по повратку из Белорусије, док сам била у пратњи председника странке, госпођина Војислава Шешеља. Рајко Ђурђевић ниједном приликом после тога није дошао да ме пита или било шта да каже на тему његовог текста који је овде створен. И мене је заиста то зачуло, с обзиром да је Рајко Ђурђевић наш колега. Мислим, једноставно, да је желео да баца кривицу на редакцију "Велике Србије" и да није нашао за сходно да пита особу која се налази у импресу и која је приредила ово издање шта се заправо десило са тим текстом. Тај текст је тек после изредигован са потписом Рајка Ђурђевића.

Ми смо се јуче видели, господине Ђурђевићу, после трибине. Ми смо осрму причали, а ви мене опет ни једном приликом нисте питали - Марина, какви су то проблеми били са текстом, Марина, ја нисам написао текст, ко је мене потписао.

Заиста ме изненадило, поготову што сте дали изјаву кући о којој би ја овде на првом месту имала пуно тога да кажем, али нећу да замарам овај скуп, с обзиром да претпостављам да сви знате шта значи Студио Б, а била сам новинар Студија Б. И ја знам шта значи уређивачка политика Студија Б и више пута сам је на својој кожи осетила. Ја нисам као новинар информативне редакције мог-

ла да пустим ниједан извештај, ниједан чланак који није прошао три цензора.

То у "Великој Србији" није случај. Једино на чему се инсистира и што је мени веома драго јесте да сваки текст мора бити поткрепљен доказима. И ти докази постоје. Сваки интервју је сниман на касети, документација, званични документи, кривичне пријаве, све је ушло у ово издање "Велике Србије". Јако ме изненадило, Рајко, с обзиром да ја вас као новинара ипак ценим, што сте поверовали Студију Б и дали изјаву таквој једној кући која је девалвирала новинарску професију.

Ја сам на седницама са руководством и уређивачким колегијумом Студија Б, то је срамота за ово поднебље, лобирала по леђима сваки пут када сам устала у одбрану професије. А тако су девалвирали моју диплому и моју новинарски занат, само што ме на крају нису ставили да кувам кафу. То је та кућа која се бори за објективност и која стално

није како треба, требало је раније да прекинемо неке ствари. Ја први пут чујем, и од господина Миличковића, да он зна за неки стан у Ђуре Ђаковића. Господине Миличковићу, требало је када сте сазнали да покренете питање неких ствари које не би требало да се догађају, ако је то истина.

И подсећам господина Тодоровића на онај део његове дискусије, да се он повлађао са Рајком, а он после даје изјаву на Студију Б. Подсећам на оно време када су управо социјалисти украли победу нашем председнику на председничким изборима, да је било забрањено називати уопште Милутиновића председником, а камоли господином. Драган сад даје изјаву на РТС-у да је Милутиновић господин и наш председник. То је и тада био статутарни прекршај, па се није тако реаговало. То је у оквиру тога.

Мој закључак је да је прекршај заиста учинио Рајко, али и замера свима нама на неадекватном реаговању, јер

ма, пре формирања коалиције, сад имамо сасвим други. Наравно, све је то у политици нормално и разумљиво. Али унутар странке мора ствар да се истера на чистину. Ја сам сто пута рекао Рајку на седницама Општинског одбора - Рајко, шта ћеш стално у Градској скупштини, шта снимаш, али ја не знам лично, иако сам чуо за стан. Али му никад стан нисам споменуо, јер нисам имао доказа. Ипак су они у Градској скупштини причали, Чотрић је рекао Вучићу, да су за Рајкову ванбрачну жену дали стан. Чак су Вучићу рекли да има троје деце. Није битно да ли је Рајко у питању, али да видимо одакле је Градска скупштина доделила тај стан.

Драгомир Павловић: Имате право на пет станова, ја сам лепо рекао.

Срђан Коларић: Било ми је криво што нисам био поред њега, да се са тим хошпаћлером ја разрачунам, јер, сметрам да је Рајко физички слабији од њега. Са тим људима смо и раније имали различитих сукоба. Међутим, две ствари замера Рајку Ђурђевићу. Као прва ствар, информација да је стално у Градској скупштини. Ја сам пре четири године био шеф одборничке групе и знао сам за шта су све ти људи способни, људи који желе на сваки начин да науде српским радикалима и да се што мање треба са њима дружити.

Драгољуб Миличковић: Раговао сам са колегом добровољцем, знам га другачијег, али у последњих година дана сумњам у њега. Није био довољно активан, увек је нешто избегавао. Како је од часног Рајка постао лош члан?

Драгољуб Симоновић: Ја сам из Гроцке и имам доста примедби на рад Општинског одбора Гроцка. Рајко је практично деструктивним понашањем гушио тај општински одбор. Тражио сам сарадњу и чињенице то показују. Можда ја и немам пуно право да критикујем Рајка Ђурђевића.

Рајко Ђурђевић: Извињавам се за све своје мане. Жао ми је. Такве ствари смо Воја и ја увек могли да решимо. Запањен сам данас.

Хвала на поверењу и дозволите ми да сада одем. Ето, сада знам. Такве одлуке се увек знају.

Имам и даље пуно поверења у Српску радикалну странку и из ње излазим поносно. Желим вам пуно успеха у даљем раду.

Стево Драгишић: Предлажем да гласамо о предлогу за искључење Рајка Ђурђевића из Српске радикалне странке.

За искључење је гласало 29, а против један.

Закључујем да је Градски одбор донео одлуку о искључењу Рајка Ђурђевића из Српске радикалне странке.

Гласање о предлогу закључка да се од Рајка Ђурђевића захтева да поднесе оставку на функцију у Градском одбору. Одлука о овом предлогу је донета једногласно.

Овим је седница Градског одбора завршена.

Ванредни број "Велике Србије" о криминалу градске власти изазвао је велико интересовање оштећених грађана Београда

прича о том закону о информисању.

Ја више не бих замарала присутне зато што мислим да сви, поготово колеге новинари, знају шта значи Студио Б. Многи су побегли у БК телевизију у Радио телевизију Србије, а неки су побегли из земље због Драгана Којачиновића и којекаких великих новинарских имена. Уосталом, не бих више о томе. Хвала.

Стево Драгишић: Ко се још јавља за реч? Драгомир Павловић.

Драгомир Павловић: Ова изјава дата на Студију Б евидентан је статутарни прекршај. Али ја питам остале, па и неке претходне дискутанте који су расправљали о свему овоме - ако смо раније знали да се нешто догађа, то се односи на вас господине Марковићу, па и на мене као и градске одборнике, и ако смо имали индисије да се нешто догађа и да

је требало раније то пресећи. Хвала.

Драгољуб Миличковић: Само једно питање Павловићу. Павловићу, јеси ли ти био присутан у више наврата кад сам Рајку давао стриктна задужења и баш му указивао на то седење на две столице и инсистирао овде да се коначно изјасни?

Драгомир Павловић: Јесам.

Није издржао пробу

Драгољуб Миличковић: Јеси ли био на том састанку? Значи, ту нема лажи. Значи, проблем Рајка Ђурђевића је био присутан, с тим што смо га овога пута једноставно ставили на пробу, да се дефинитивно изјасни. Рајко хоће да положе испит на проби, али да се не потпише. Па на шта то личи онда? Јесте, имали смо један однос са социјалисти-

СКРОМНО И СВЕЧАНО ОБЕЛЕЖЕН ПРАЗНИК ХРИСТОВОГ РОЂЕЊА

НИСУ ЗАБОРАВЉЕНИ

Српска радикална странка и ове године на Бадњи дан даривала децу палих добровољаца у последњем отаџбинском рату
Поклони и за Васкрс и пред полазак у школу

Српска радикална странка ни ове године, на највећи хришћански празник Божић, није заборавила најмлађе, децу чији су очеви као добровољци погинули у последњем отаџбинском рату. Пракса бриге о малишанима који су остали без заштите једног родитеља, негована од 1992. године, на овај начин је само продужена као завет српских радикала својим саборцима, палим на српским страстиштима. Најмлађи нису заборављени у свим оним приликама у којима по традицији родитељска брига најпре долази до изражаја, а када изостане, у душама најневинијих оставља непролазне ожигљке. Да српски радикали не заборављају своје пале ратне другове и њихове потомке, трудећи се да им детињство буде безбрижније и лепше, сведоче и божићни и васкршњи празници, као и почетак школске године, који се обележавају пригодним дружењем и даровима.

Незаборавни Бадњи дан

У просторијама Општинског одбора Српске радикалне странке Стари Град на Бадњи дан, 6. јануара 1999. године, подељени су божићни пакетићи свој деци палих добровољаца под часним

барјаком српских радикала, са територије Београда. Пакетиће је малишанима уручио Зоран Дражиловић, савезни посланик и четнички војвода. Присуствовали су и бивши посланик и велики пријатељ деце, Душан Николић, председник Општинског одбора Стари Град, Гордана Витомиров, а испред Српске православне цркве протојереј Саборне цркве у Београду, Чедомир Вучковић, који је деци на занимљив начин испричао библијску причу о рођењу Исуса Христа.

Домаћини су се постарали да учине свечанији амбијент сале у којој су дочекани малишани. Балњак, слама, окићени зидови и традиционално послужење за најмлађе је био прави погодак. Брзо су се опустили и предали игри и дружењу. У такозваном протоколарном делу, јер код деце правила пише чисто срце, присутнима се обратила шестогодишња Јована Милијашевић римама божићних песама. Велика породица на окупу била је под утиском, а старији ганути атмосфером у којој су се њихова дечица надметала да покажу шта знају и умеју.

Божић, Божић бата,
носи сува злата
од врата до врата.
На чија ће врата
дат благослов, злата?
На наша ће врата
посут шаку злата.

Крај Јованиног наступа с одушевљењем су поздравили њени другари и домаћини.

Пријатељи до гроба

Сваке године понеко дете напусти свет детињства и закорачи међу одрасле. Ови малишани, које је живот жигосао ратном раном, као да пре осталих одрасту и крену у свакодневне битке. Саборци и пријатељи њихових очева су ту у свакој прилици у којој је потребна помоћ, као што су бдели и над њиховим одрастањем.

Ове године "списак" малишана којима следује божићни поклон свео се на деветнаесторо. Најмлађи међу њима, петогодишњи Александар Бабић, родио се после погибије свога оца. Није заборављен. Има ли боље утехе у ова тешка времена?

Зоран Дражиловић

Традиционална прослава Бадњег дана за децу палих бораца

СПОМЕНИК ВЕЛИКОМ СРПСКОМ ПОЛИТИЧАРУ НИКОЛИ ПАШИЋУ

ЗНАО ЈЕ БАЈА ШТА РАДИ

"Пашић иде у ред наших највећих народних величина. Он је био борац за народне слободе и народна права. Он је био борац за социјалну правду малих и сиромашних. Оснивач једне велике и заслужне народне странке, која је обезбедила себи завидно место у нашој политичкој историји, он је био и остао наш учитељ..."

Др Милан Стојадиновић

Крајем ове године, 19. децембра, на дан рођења оснивача и вође Радикалне странке, Николе Пашића (1845-1926), најистакнутијег српског државника и политичара, под чијим су председништвом вођена оба балканска и Први светски рат, на београдском тргу који носи његово име, свечано откривен његов споменик, рад вајара Зорана Ивановића.

На тај грандиозни споменик Николи Пашићу чекало се пуних седамдесет и две године од његове смрти, када је у општој народној жалости за човеком који је владао пола века на српској политичкој сцени, донета прва одлука да му се на Новом гробљу подигне капела, а у престоници – споменик. Та споменик-обележја у славу најчувенијег српског политичара с краја прошлог и почетак овог века, обећана су не само у име странке коју је успешно водио, него и зато што је Пашић у два мандата (1889-91) и (1896-97) као председник београдске општине, тим пре што је по струци био грађевински инжењер, много учинио за њену обнову.

Значајан председник београдске општине

Представљајући ранију документацију везану за Пашићеву личност, сазнајемо да је поводом десетогодишњице од његове смрти, 9. децембра 1936. године, одржана свечана седница Општинског већа у Београду, на којој је тадашњи председник Влада Илић, посебно истакао заслуге ранијег градоначелника: "Створивши прву општинску самоуправу Пашић се трудио свим силама да је, као председник општине, искористи у конструктивне сврхе, посвећујући се решавању комуналних проблема Београда, уз сарадњу неколико одборника и стручњака, од којих треба нарочито поменути др Лазу Пачуа, др Марка Лека и господина Косту Главинића". Указујући да је Пашић српску престоницу затекао без водовода, осветљења, канализације, а да не говоримо

Никола Пашић (1845-1926)
цео живот служио је националној идеји и отаџбини

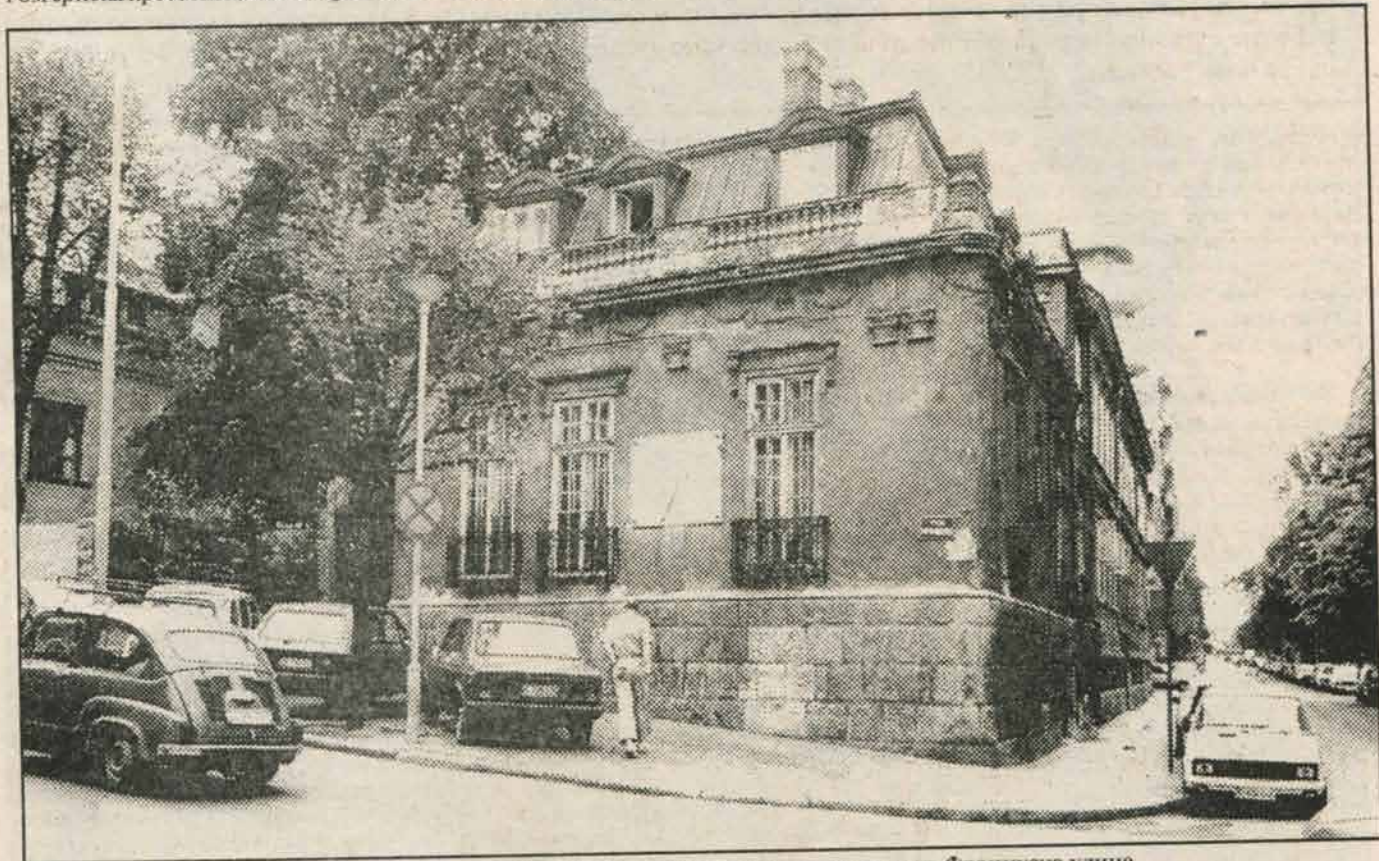
"о другим урбанистичким, естетским и културним захтевима једног модерног града", Илић истиче да је тадашњи градоначелник-инжењер своје стручно образовање стечено на студијама у Цириху, ставио у службу београдске општине, и успео својим прегалаштвом да је препороди: донео је грађевински закон, основао комисију за попис и назив градских улица, израдио пројекат водовода, решио питање електричног осветљења, водио бригу о здравој храни путем санитарних инспекција, подигао купатило на Сави, уредио запуштени Калемегдан, изградио школске и остале просветне зграде. Другим речима, Пашићевом заслугом српска престоница почела је све ви-

Радикалној странци, као и осталим, био је онемогућен рад.

Преко пола века Пашић је у нашој историографији био означен као великосрпски хегемониста, творца централистичке политике у "интересу српске буржоазије", па му је чак у негативни конто приписивано да је "врло активно радио на угушивању народноослободилачког и радничког покрета у земљи". Ово није шала, погледајте "Малу енциклопедију Просвете", II том, страна 270 из 1969. године. Додуше, у истој Енциклопедији, писаној по налогу комунистичке елите, тачно пише да је Пашић био "одани присталица царске Русије и противник СССР". Тек у новије време појавиле су се објективније књиге

али је са њим имао много неприлика, тако да није зачурила вест да је Раде, којем је национализована сва имовина, одлучио да уновчи оригинал очеве, односно Мештровићеве бисте. Тако је бар писала ондашња "Политика". Међутим, неки су тврдили да је Пашићева оригинална биста завршила у Италији, а други да се налази у депоу београдског Народног музеја. Чињеница је да оригинала нема на Пашићевом гробу, који је замењен изливеним дупликатом у бронзи.

Овде можемо додати истиниту анегдоту да је славни француски вајар Роден изразио жељу да изваја попрсје славног српског државника Пашића, који за ово није имао ни довољно вре-

Кућа Николе Пашића са спомен плочом на главном зиду из Француске улице

ше да личи на европске вароши, па је и то потврда више да је он одавно заслужио у њој споменик.

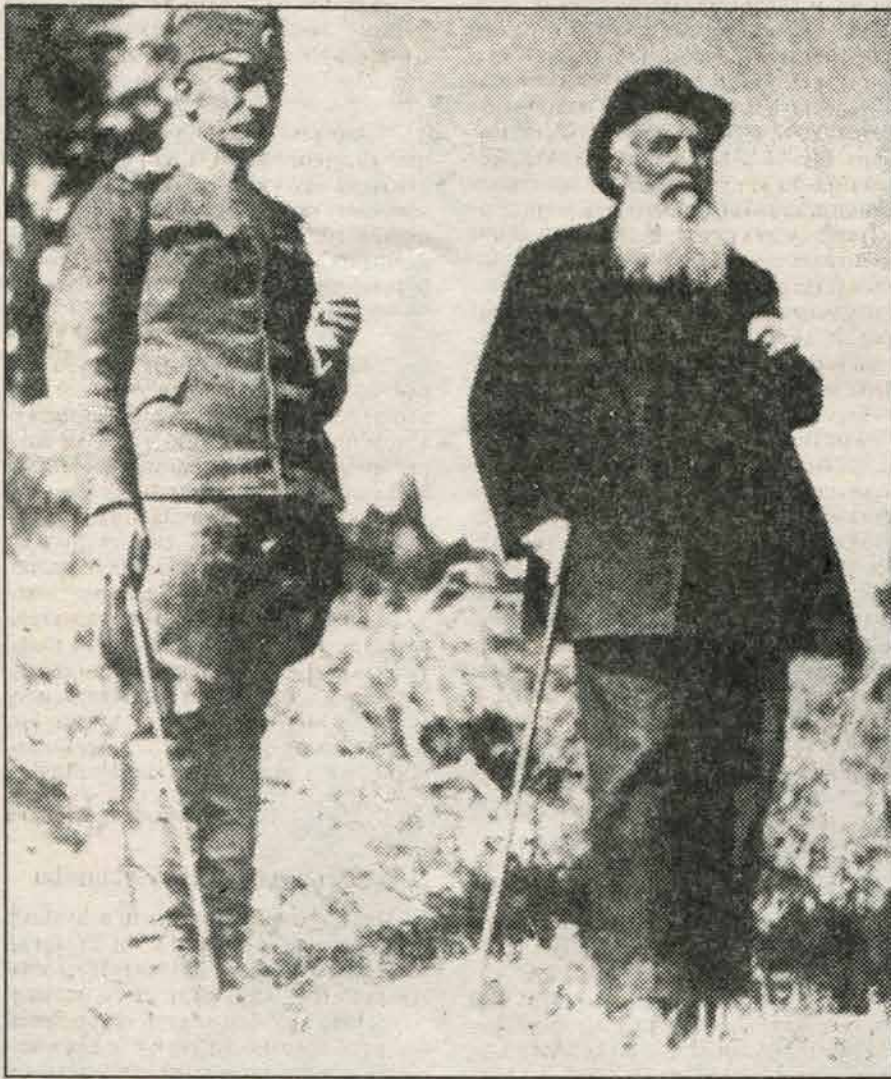
Уместо раније обечаног споменика од стране ондашњег председника владе, др Милана Стојадиновића, који је био најмлађи министар у Пашићевом влади и сматран за његовог наследника, али је брзо дошло до његовог изгнанства, радикали су, 1936. године, на кући свог вође открили спомен-плочу. Све даље идеје на скупљању прилога за Пашићев монументални споменик прекинуло је избијање Другог светског рата. После његовог завршетка, целокупно дело Николе Пашића било је изложено оштрој критици нове власти, па му је била одузета и улица у центру Београда која је добила име комедиографа Нушића. У периоду једноумља, и

посвећене животу и делу Николе Пашића које га приказују с врлинама и манама у много реалнијем светлу но у време тоталитарног режима.

Београдска спомен-обележја у част Николе Пашића

Прво спомен-обележје Пашићу била је карактеристична биста, постављена на његовој гробници, са уочљивим високим челом и дугом белом брадом, коју је вајар Иван Мештровић исцртао у мермеру. Та биста стајала је на постаменту све до доласка нове власти, а онда је једног дана изненада нестала. Штампана је писала о томе, осуђујући Пашићевог сина Раломира, који је био познат по многим аферама. Додуше, Пашић је увек истицао да му је на првом месту била Србија, а потом његов син,

мени, ни стрпљена. Ипак, када се одазвао позиву да посети Родена, он је брзо израдио његово попрсје од мешане глине, а на комплименте државникове супруге, по писању француске штампе, велики светски вајар је узвратио речима: "Видите, мени испадне за руком да извајам лик каквог заслужног човека и онда кажу да сам некакав велики мајстор и уметник... Ја то, најзад, могу и да прихватим. Али, молим вас да ми допустите да и господина Пашића смем сматрати за великог скулптора, јер он је успео да својим духом изгради, оформи једну читаву епоху у свом народу, да изгради дух српског народа и спреми га за велике догађаје. Мене можда сматрају за великог скулптора масе, али ја господина Пашића сматрам за исто толико великога. И још већег скулптора духа и душе српског народа и,

Људи који су обележили доба у коме су живели и радили: војвода Живојин Мишић и Никола Пашић

према томе, таквом човеку припада првенство и заслуга”.

Друго спомен-обележје свакако је кућа Николе Пашића у Француској улици број 19, која је у неколико наврата била обнављана, а да, нажалост, до ових дана није претворена у значајан музеј великог државника и његове најпопуларније странке у српском народу, чији је вођ био пуних 45 година. Ту лепу кућу, саграђену 1872. године, од лорџолских трговаца Панга, на јавној лиценцији у пролеће 1893. године, за 16.142 динара купио је Никола Пашић у време када је постављен за посланика Краљевине Србије у Санкт Петербургу. Тада се Пашић са породицом уселио у ту лепу зграду на углу ондашње Позоришне, односно Француске и Господар Јевремове улице, у којој је живео до смрти. Пашић је тада био на дужности председника Народне скупштине, јер су радикали на изборима добили огромну већину: од 134 мандата они су имали 126! Међутим, када је исту одговорну дужност Пашић преузео и у новој влади од генерала Саве Грујића, он је није могао обављати јер је већ крајем 1893. отпутовао у Санкт Петербург, у којем, као посланик, борави до 4. априла 1894. године. После остав-

ке, по повратку у земљу, Пашић у време тешке политичке кризе, када је краљ Александар Обреновић осудио ”радикалну владавину”, није учествовао на изборима, препуштајући да се за власт боре либерали и напредњаци. После режираног Иванданског атентата (1899) на краља Милана, радикали су проглашени за главне виновнике, док су њихови прваци, на челу са Пашићем, допели у затвор и били осуђени. Али, захваљујући заузимању царске Русије, вођа радикала је спасао главу и отишао у изгнанство на северни Јадран, одакле се враћа после чувеног Мајског преврата и смакнућа последњих Обреновића, да би наставио своју блиставу политичку каријеру током владавине Карађорђевића.

По описима стручњака Завода за заштиту споменика културе, под чијом се бригом одавно налази знаменита кућа Николе Пашића израђена у ”еклектичком духу”, највеће преправке извршене су током 1921-22. године, када се њен власник налазио на дужности председника владе. По идеји грађевинског инжењера Пашића и пројекту архитекте Маријана М. Вујовића, та приземна кућа са малом баштом добила је садашњи репрезентативан изглед,

одликујући се укусном спољном и унутрашњом декорацијом, као и мансардним решењем кровне конструкције. По опису др Бранка Вујовића на обновљеној кући Николе Пашића ”фасаде су оживљене плитким коринтским пиластерима, фестонима и гриландама смештеним испод кровног венца, атиком са мотивом балустраде”. (”Београд у прошлости и садашњости”, 1994).

По описима савременика, из хола се улазило у Пашићев радни кабинет у коме се налазио велики радни сто, а затим клуб гарнитура и библиотека са великим бројем књига и богатом документацијом, што је све, својевремено, преузео на чување Архив Србије. Ту се, поред Пашићеве преписке, забележава, укључујући и остале архивске грађу, укупно драгоцене фотографије посвећене сусретима са многим политичарима и страним државницима, као и оне везане за породични живот: на њима је српски државник у друштву супруге Ђурђине, сина Рада и кћери Даринке (Даре) и Паве (удате Рачић). Поред радне собе, сачуван је мали и велики салон породице Пашић са стилским намештајем, таписеријама, огледалима и низом украсних сувенира, док су између камина привлачиле пажњу две веће ликовне композиције непознатих класичних мајстора по симболици назване ”Пасторална сцена” и ”Галантна сцена”. Наравно, одласком у емиграцију неких чланова Пашићеве породице, много драгоцених ствари нестало је из ове знамените куће, тако да се државнигови мемоари налазе у поседу његовог унука, адвоката Николе, који живи у Торонту.

По завршеној рестаурацији, Комитет за културу града Београда предложио је да кућа Николе Пашића, враћањем заоставштине из Архива Србије, постане меморијални музеј првака радикалне странке, али се даље од тога није отишло. У ствари, осамдесетих година Пашићева кућа проглашена је за историјски споменик и стављена под заштиту државе, али како су наишле тешке године за Србију, угрожену неправедним санкцијама новог светског поретка, то је одложено за касније време.

У међувремену је дошло до апсурдног померања спомен-плоче, постављене још 1936. године, на главном зиду куће Николе Пашића у Француској улици, са уклесаном радикалском поруком:

”Десетог децембра 1926. године у овом дому умро је Никола Пашић, вођ Народне радикалне странке и велики државник Србије и Југославије. У знак дубоке захвалности, ставља ову плочу Месни одбор Југословенске радикалне заједнице за град Београд, Земун и Панчево”.

После више од пола века ова мермерна плоча, изложена на видном месту у прометној Француској улици, некоме је засметала па су је олатле преселили на друго, споредно крило зграде из Гос-

подар Јевремове улице, поставивши је тачно изнад улаза за послугу, где је некада стајала и таква ознака. Поред пресељене плоче је зазидани прозор, а изнад мањи округли отвор намењен за вентилацију тоалетних просторија, тако да остаје отворено питање да ли је одабрано достојно место за ово споменик-обележје у част Николе Пашића, као и из којих је разлога оно пресељено у побочну улицу? Добро би било да се надлежни заложу за враћање те споменик-плоче на раније место у Француској улици, што најбоље доказује приложена фотографија куће Николе Пашића из ранијег времена.

Треће споменик-обележје је ранији Трг Маркса и Енгелса у центру Београда, који је од 1992. године, на захтев грађана, добио име Трг Николе Пашића, где се на високом постаменту управо поставља његов споменик на радост српских родољуба.

Савременици о личности Николе Пашића

О бурном животу и времену, као и делу, радикалског првака Николе Пашића, почев од непотпуне биографије италијанског дипломате Карла Сфорца (1937), преко критичке студије др Ђорђе Станковића "Никола Пашић и југословенско питање" (1986), занимљиво написане повести "Ни књаз, ни краљ" (1987) Живорада Лазића, све до аналитичне монографије "Никола Пашић" (1997) из пера публицисте Ђорђа Раленковића, уз обиман зборник редакције "Самоуправе" једноставно назван "Никола П. Пашић" (1937) посвећен аутобиографским одломцима, писмима, чла-

нцима и говорима српског државника, као и успоменама двадесетак његових савременика, постоји још низ публикација растурених по листовима и часописима, вредних да буду објављени као сведочанстава у посебној библиотеци. Сва та сећања, почев од хвалоспева па до крајње негативних оцена познатог српског политичара, од непроцењиве су важности и као грађа за историју не само Пашића као личности, него и његовог животног дела оличног у успесима Народне радикалне странке. А за ову прилику, поводом постављања његовог споменика на Тргу Николе Пашића, издвојићемо неколико карактеристичних оцена изречених у разним временским периодима:

"Ја не кажем да је Никола Пашић био већи од народа, али се попео до врхова народа. Он даје пример у сваком погледу правог човека. Он је често пута заповиштао приватне ствари и није био себичан како су му противници пребацивали. Он се сав предао народу за чије се добро кроз цео живот залагао... Он је преживео страдања и понижења, али ипак дочекао тријумф својих идеја. И, што се време буде више потискивало од дана откако он није међу нама, утолико ће његово име расти..."

Владика Николај Велимировић

"У српској историји Пашић је прво водио брбу против краља Милана, па онда против Аустрије. Борбу против Милана почео је он; борба против Аустрије наметнута му је силом догађаја. Иако је то и он сам тек доцније могао уочити, његова борба са Миланом била је само припрема за његову борбу са Аустријом: Милан је представљао у Србији аустријски утицај и докле се он не

би уклонио из Србије, она не би била у стању да се у балканској политици одупре аустријским тежњама".

Слободан Јовановић

"Поводом недавне успомене на нашег великог Пашића, могу вас обавестити да сам увек много поштовао тог ванредно генијалног човека, којег би потомство сматрало за једног од најславнијих дипломата у историји, само да је имао светски делокруг".

Никола Тесла

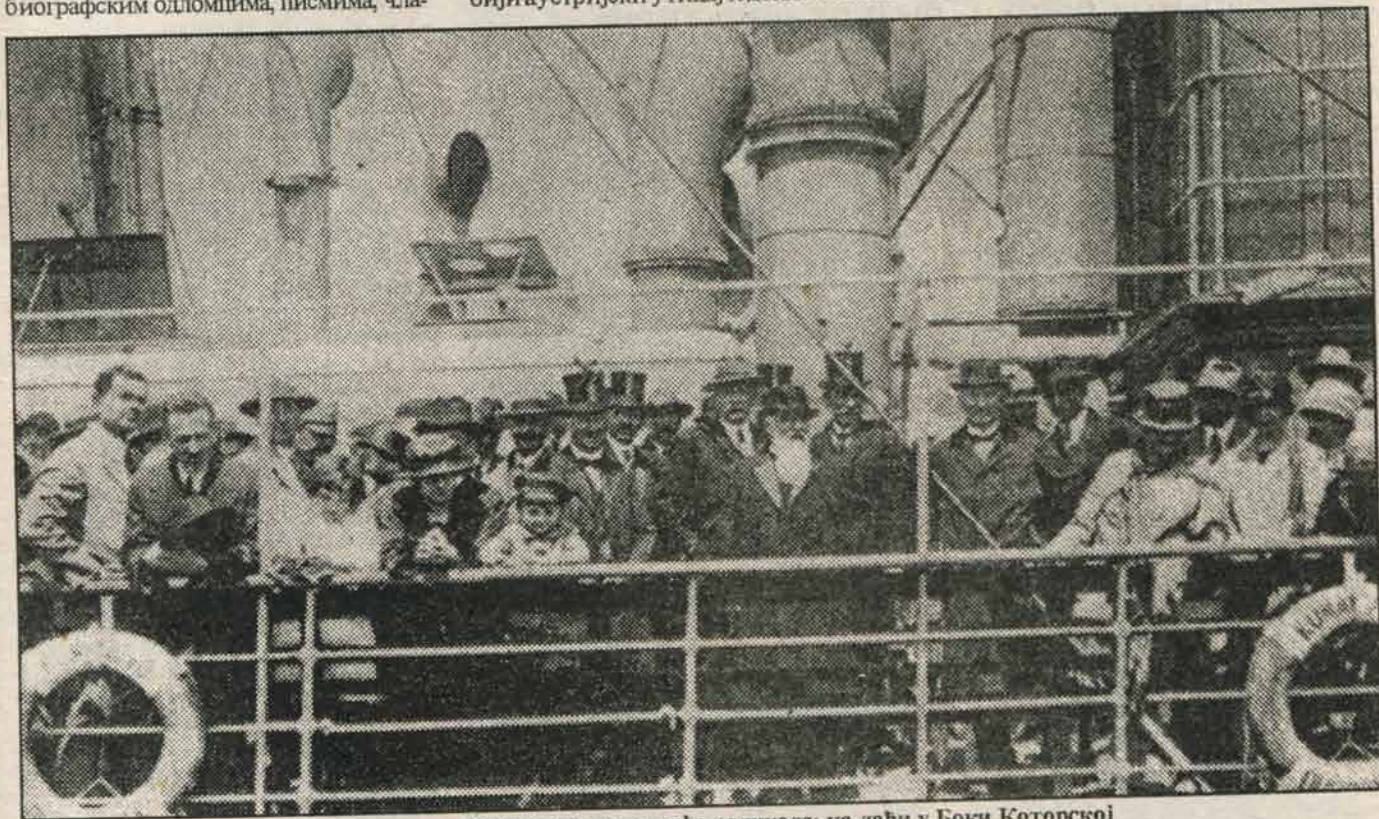
"Пашић је кроз цео живот очувао карактер расног Србина, што је дало правац целоме његовом раду и стварању. У том погледу он је био човек без компромиса и служба националној идеји била му је највећа светиња.

Цео живот Николе Пашића био је у служби Отаџбине. Све до последњег даха, свака мисао његова била је посвећена само добру народа и државе... Никола Пашић спада међу највеће карактере и најизразитије националисте наше историје. Дубока оданост вери и цркви, чврстина и честитост карактера, племенитост и доброта срца и душе – биле су главне силе које су управљале животом и делом Николе Пашића".

Н. св. Патријарх Варнава

Сећања на Николу Пашића

Поред поменутих мисли значајних савременика, о Пашићу би се могла објавити обимна књига посвећена сећањима његових саборала, јер тај политичар је био заиста изузетан човек, државник и политичар. Постоје многе анегдоте и записи о том, у народу омиљеном

Једна од предизборних кампања вође радикала: на лађи у Боки Которској

Стара зграда Народне скупштине која се налазила на месту данашњег биоскопа "Одеон" у Београду

вођи радикалне странке који му је од милоште дао надимак "Баја", а био познат по узречници "Зна Баја шта ради", и често употребљаваној показној заменици "овај". Поводом те честе Пашићеве узречнице постоји анегдота. Кад је председника владе, Пашића, питао Стацислав Винавер зашто стално употребљава узречницу "овај", која је "против духа језика", он му је одговорио: "Можда је, овај, и против духа језика, али је то веома, овај, корисно. Док ја, овај, кажем-овај, ја тачно знам шта не треба да кажем..." Када га је једном приликом посланик Скерлић оштро критиковао што је напустио своје младалачке левичарске идеје, јер је у Цириху био присталица руског анархисте Бакуњина, као и свог пријатеља-социјалисте Светозара Марковића, Пашић му је, без љутње, одговорио: "Видите, млади професоре, ко није левичар у својој младости, он је, овај, без срца. А, овај, ко остане то и до старости, он је, овај, без памети..."

За Народну радикалну странку, коју је Пашић успешно деценијама предводио, својевремено је постојала сентенца: "Др Лаза Пачу су уста, Стојан Протић-перо, а Никола Пашић-мозак Народне радикалне странке". Новинар Предраг Милојевић истиче да се у то време у народу говорило: "Одличан новинар и уредник "Самоуправе", Стојан Протић, био је чувен по говорима, а Пашић по ћутању за радикалну странку". Приликом каснијег сукоба Протић је избачен из радикалне странке због критичких говора и писања, а Пашић је управо опстао и остао на врховном положају због свог - ћутања. Сви новинари, Пашићеви савременици, истичу да никада као вођу радикалне странке нису дизали до звезда због заслуга, али је често био бацан у блато жестоким критикама. Највише му је пребацивано због демагогије, али Пашић је имао дар да са мало речи освоји људе, да преокрене ситуацију у своју корист. О томе најбоље сведочи истинита анегдота:

"Ишао Пашић у агитацију као председник владе, па дошао у Мачву. У јед-

ном либералском селу дочекао га је народ са кантама и клепетушама. Чула се урнебесна вика: "Уа! Доле Пашић"! Међутим, Пашић се није збунио. Сишао је са фијакера и рекао: "Хвала вам, браћо! Ето, баш зато сам се ја, овај, целог века борио да можете ви овако слободно да председника владе грдите, овај, лупате у канте"! Неки се збунише, а неки викнуше: "Живео!"

Тврд орах за представнике "седме силе"

Због своје чудљивости и ћутљивости, Пашић није био само тврд орах за своје политичке противнике, него и представнике "седме силе", који би сатима чекали на његов излазак из зграде Скупштине или Председништва владе ради давања најкраће изјаве, која је најчешће изостајала. Познати новинар "Политике", Предраг Милојевић, изјавио је писцу овог чланка да тежег саговорника од Пашића није имао: "Са Пашићем је могао једино да разговара његов поверљиви човек и лични секретар, др Милан Гавриловић, који је потом био главни политички уредник "Политике", а сећам се да је једном дао интервју и тадашњем директору, Влади Рибникару. Иначе, осталим новинарима, који би га сатима чекали пред вратима Председништва владе, ретко је давао изјаве. На наше уобичајено питање: "Господине председниче, шта има ново?", улазећи у свој аутомобил, Пашић би се кисело осмехнуо, погладио своју дугу браду и лаконски одговорио: "Господе, не знам шта има ново, уосталом, сутра ћете, овај, читати у новинама". Другом приликом, кад је Пашић улазио у зграду Председништва владе, на питање новинара: "Шта има ново?", он је шеретски одговорио: "Господе, не знам, овај, нисам још читао новине..."

Док су остали политичари, почев од Давидовића, преко Радића до Прибићевића, радо примали и разговарали са новинарима, Пашић је то избегавао и

веома ретко давао краће изјаве само на групним састанцима представника штампе.

Колико је Пашић био неверљив према домаћој, али и страниој штампи, најбоље сведочи једна његова намерна дезинформација када је примио француског "краља репортера" Жил Соервена. Иако је Пашић говорио немачки и француски језик, тражио је да Гавриловић буде преводилац. Послужен од Пашићеве супруге Ђурђине кафом и слатком, француски репортер питао је за њено име? А Пашић уместо Ђурђина, рекао му је да се она зове - Јерина. Касније је то објаснио Гавриловићу: "Овај, знаш, ко зна шта ће тај репортер у свом "Матену" да напише, да дода, па ако морамо то да демантујемо, први аргумент за његово неистинито писање имам, а то је да није тачно записао ни име моје супруге..." Ето, докле је ишао опрезни и лукави Пашић, вероватно имајући лоша искуства са штампом, а ту долази до изражаја и она позната сентенца: "Зна Баја шта ради". Срећом да Жил Соервен, који је тада, поред Пашића, интервјуисао и краља Александра Карађорђевића, није писао дезинформације...

Исправка "штампарске грешке"

Колико је Пашић био алергичан на неопрезности политичких коментатора, најбоље показује сведочење покојног писца новинара-документаристе Живка-Жике Јовановића, власника јединственог Музеја новинарства, за који још није нађен одговарајући смештај и поред силних обећања Удружења новинара Србије.

Било је то у време када је генерал Сава Грујић, из Самосталне радикалне странке, 4. априла 1906. године поднео оставку владе због тешкоћа при трговачким преговорима са Аустро-Угарском царвином, а на његово место дошао Никола Пашић за председника. Он је у том Паринском рату наставио мучне преговоре пазећи да не изазове тада моћну Аустро-Угарску царевину, која би се светила још жешћим санкцијама против Краљевине Србије. Међутим, како није долазило до споразума, наљућени Пашић пошаље уреднику "Самоуправе", Браниславу Нушићу, један свој оштар напис који се завршавао реченицом: "... из свега се тога јасно види да је Аустрија стални крволок Србије". Међутим, како је тај лист био владин орган, по наредби из Беча, аустријски посланик одмах је упутио протестну ноту, нарочито у вези са речи "крволок", тражећи објашњење. Забринут Пашић позове уредника Нушића у свој стан, па му рече:

"Овај, они се буне, па морамо назначити да је то била грешка".

"Господине председниче, рече запањени Нушић, каква грешка, када сте то ви лично написали?"

"Па, овај, мора да бидне штампарска грешка", одговори Пашић. "А ти си

довитљив, па пронађи погодно објашњење”.

Целог дана Нушић је мислио како да нађе оправдање, па кад је то успео, "Самоуправа" је изашла са следећом исправком: "У прошлом броју у уволном чланку омакла нам се једна штампарска грешка, која је изменила смисао назначеног. Наиме, последња реченица уместо као што је писао "из свега тога се јасно види да је Аустрија стални крволок Србије", требало би да стоји "из свега тога се јасно види да је Аустрија стални крволок Србије".

После те "штампарске грешке" и њене исправке, лако је било председнику владе да уз један примерак "Самоуправе" увери оне преко Саве да није имао зле намере.

Познавао душу српског народа

Српски народ је показивао неограничено поверење у Пашића, што најбоље доказује његова јединствена оцена тог изузетног политичара, која је гласила: "Зна Баја шта ради"! Да је Пашић одлично познавао душу српског народа, као и његових представника, најбоље сведоче две анегдоте.

Дође Пашићу у посету један пријатељ из народа, а овај га најпре упита: "Па, овај, како су моји земљаци? Какво је расположење у народу?"

"Не ваља, господине Пашићу, народ је много озлојеђен", каже му овај забринутог гласа. "Народ виче на сва уста!"

"Против кога виче?"

"Па, виче против владе, а богме и против вас, председниче"...

"Јел виче", као чудећи пита се Пашић, гладећи своју дугу браду.

"Виче, господине председниче", потврђује човек из народа. "Много виче!"

"Добро је онда", одговори Пашић. "Не ваља, знаш, овај, кад народ шапуће, а кад виче није тако опасно!"

Када су једном приликом политички противници у Народној скупштини замерили Пашићу што се не понаша као енглески председник Гледстон, он је одговорио:

"Какви сте ми ви Енглези, такав сам вам ја Гледстон!"

Није одговарао на увреде и клевете

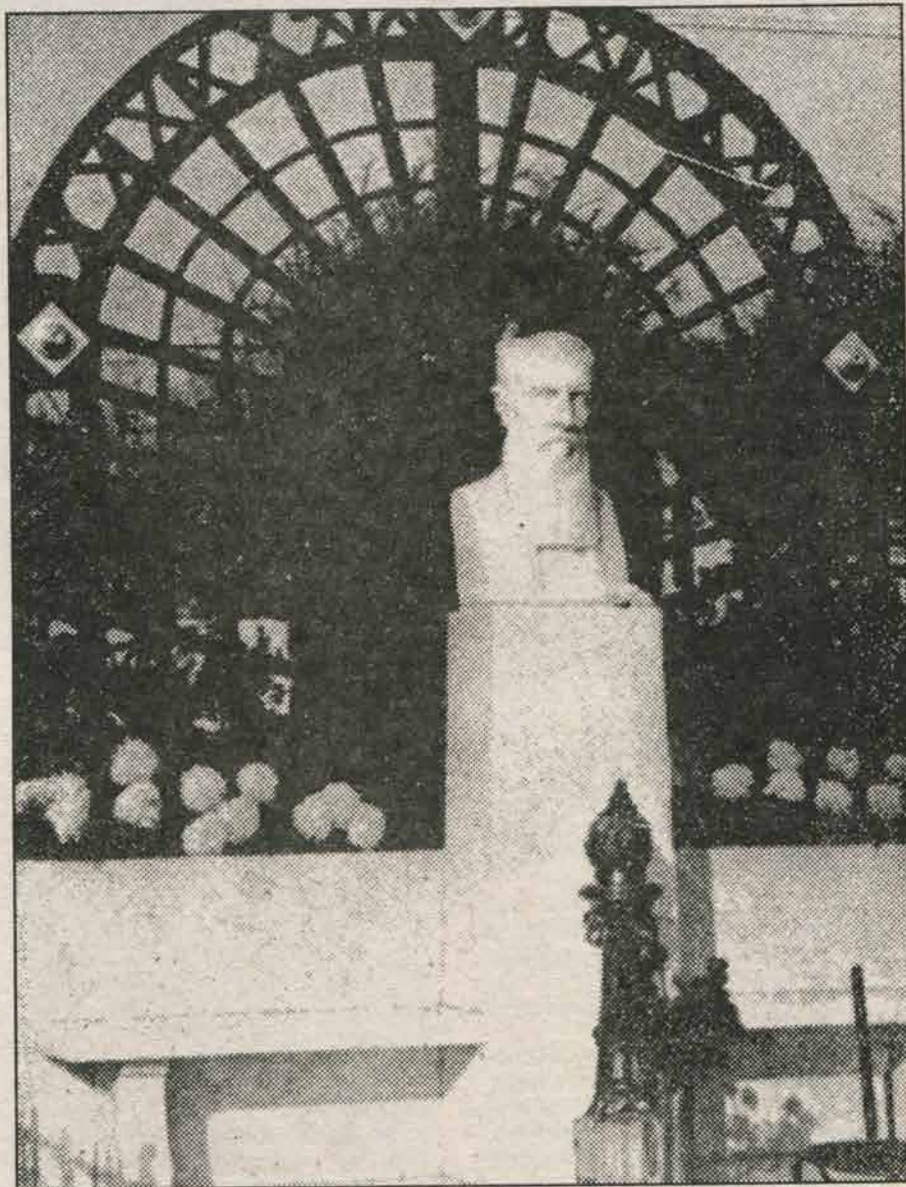
Свагда опрезан, Пашић се чувао политичких провокација и лично није одговарао на многе увреде и клевете које су га пратиле током живота, на шта у свом говору, поводом десетогодишњице смрти великог државника, посебно указује др Милан Стојадиновић: "Политички реализам Николе Пашића изазивао је нападаје и оптужбе његових противника, од којих ни она о његовом тобожњем издајству отаџбине није изостала. Често пута обасут клеветима, које ништа, па ни најсветлије нису штеле, он је стајао прав и чврст као гранит, уверен да ће једнога дана ипак остати чист и светао, далеко иза

свих оних ругоба којима је био каљан. Данас, када је оштрица личних сукоба престала, чак и његови противници, а и историја, дали су му место које му припада – прво међу првима"...

Неколико веома занимљивих анегдота у вези са необичном Пашићевом личношћу својевремено је дисцу овог чланка причао његов саборац и поштовалац, Милорад Павловић, београдски професор, новинар и књижевник, за којег Стојимировић бележи: "Пашић је најповерљивије ствари у вези са Босном радио преко њега! Без њега и његовог мишљења, стипендије и субвенције нису давале. Злато је пролазило кроз Милетове руке, али се није депило за његове прсте, јер је он био некористолубив и поштен, а умео је и да чува тајну (државну) као да је у гробу закопан. Уосталом, он је имао конспираторске везе од Петровграда до Прага и Дубровника, а био је и говорник, чланкописац, жесток епиграматичар на перу, опака језика у нападу и одбрани"... У својој збирци "Анегдоте из живота наших књижевника и уметника", професор Па-

вловић је забележио и у неколико наврата препричавао Домановићев неочекивани сусрет са Пашићем.

"Баш у то време мој пријатељ Ралоје Домановић у својој сатирично-алегоријској причи симболичног наслова "Вођа" извргао је председника Пашића жестокој критици, приказујући га попут слепог човека да води лаковерни српски народ право у амбис", причао је професор Павловић сећајући се тог догађаја. Поводом те оштре сатире, саралници радикалског листа "Самоуправа", а нарочито Стојан Протић, били су веома љути на Домановића, заклинајући се да ће га пребити као мачку, само је Пашић, по обичају, хутао. Међутим, игром случаја, баш тих дана Домановић је приликом изласка из редакције налетео на Пашића. Очекујући најгоре, он устукну назад, али се силно изненади када га Пашић најљубазније поздрављајући му десницу, коју он силно збуњен прихвати али, по сопственом признању, тада му се потпуно "завезао језик" да није био у стању да изустити ниједну реч.

Биста Николе Пашића коју је израдио Иван Мештровић

"Овај, шта радиш, Домановићу", упитао га је благим, очинским гласом Пашић.

"Ето, господине председниче, пишем којешта", одговори с нелагодношћу у гласу сасвим ушептрљан Домановић.

"Е, овај, немој да пишеш којешта", рече Пашић потапшавши га по рамену. "Него, овај, пиши добре ствари, јер ти имаш жестоко перо, тако да од твојих чланака кад их причитају немају миран сан ни министри, а ни сам краљ. Ти си талентовани сатиричар, овај, мени је мило кад читам твоје написе. Зато, овај, немој којешта, него настави да пишеш праве ствари"...

Срдочно се поздравивши са писцем, Пашић га остави. А још исте вечери код "Три шешира" Домановић је својој "уметничкој братији" причао о том неочекиваном сусрету са председником српске владе – јунаку своје сатиричне приче "Вођа", али овог пута говорећи о Пашићу са највећим поштовањем.

Оправка затвора или школа?

Друга анегдота о Пашићу, коју је радио причао професор Павловић, везана је за председникову посету казненом затвору у којем је и он некада издржао девет месеци због увреде нанесене њ.в. краљу Милану Обреновићу, да би на интервенцију Русије био амнестиран и прогнан ван земље. У ствари, за прогонарене радикале у Србији, под краљем Миланом, говорило се: "То је дете из добре куће, деда му је као радикал робијао, а отац му је био у затвору"... Та карактеристика била је најбоља препорука за добијање службе насупрот у односној Краљевини Србији.

Обилазећи у друштву министра просвете и министра финансија, др Лазе Пачу, затворске зграде, Пашић се уверио да су оне биле у веома лошем стању, тако да је и положај затвореника био више него тежак. За све време обиласка затвора, Пашић је само љутито одмахивао главом, а по изласку из зграде рече министру финансија:

"Овај, гледај Лазо да се у нови буџет унесе већа сума за поправку казног завода"!

"Али, господине председниче, зар од затвора нису важније наше школе у којима васпитавамо нашу младост", рече министар просвете, и додале: "Зар су вама важнији они који су се огрешили о закон од наше будућности у вези са нашим школицама"...

"Овај, знаш, ти си још млад", одговори Пашић министру просвете. "Треба, овај, да знаш да је увек преча хаљина од кошуље".

"Како, шта мислите да кажете, господине председниче"?

"Е, овај, кажем ти да си још млад и ниси до сада ни пригвиром у затвор, а ја сам у њему доста месеци провео, а био чак једном и осуђен на смрт", одговори Пашић. "Овај, знаш, дете моје, у школу више не можемо да се вратимо, ал' у апсу, ко зна, може да бидне, па ко

велим, да нас тамо сачекају бољи услови"...

На овај одговор министар просвете није више имао аргумената за одговор, а др Пачу се потрудио, преко буџета, за поправку казног завода.

Штедљивост посланика Пашића

Професор Павловић је у специјалним државним мисијама неколико пута боравио у царској Русији, а 1908. године, поводом Анксије, као члан српске делегације на челу са Пашићем био је у Санкт Петербургу. Из тог периода Павловић је оставио записана сведочанства, али за нас су најинтересантнија његова казивања из 1894. године о мудрој Пашићевом понашању у време када је био српски посланик у Русији.

"Освануо је 22. фебруар 1894. године, наш највећи државни празник – проглас Краљевине Србије", причао је професор Павловић. "Цела земља, сва посланства на страни на најсвечанији начин прослављала су тај дан. У петроградском Казанском сабору, на Невском проспекту, у најпространијој руској цркви држи се свечана Божја служба и благодарење. На окупу су изасланик императорског величанства, министар двора барон Фридрикс, министри и генерали, десетак митрополита и великодостојника, огромна маса најугледнијег света.

Зимње доба. Свет долази у луксузним саоницама и багарима. Гомила народа пред црквом. Полиција одржава ред. Кроз шпалир света пролазе силне униформе.

Пред уласком у храм војни српски изасланик, пуковник Милутин Маринковић, Стеван Хашић и неколико српских официра вишег ранга. Сви нестрпљиво очекују српског посланика Пашића, служба тек што није почела, а њега нема. Нико није тада запазио како се на самом улазу цркве приближавају једне сасвим обичне дрошке – таљиге. А уместо сјајног коња, вуче их нека обична рага. У њима седи представник Краљевине Србије – господин Никола Пашић, отпоздравља на салутирање официра и полицајаца, руку је с појединцима, па ступа у храм. Тамо му је дато почасно место иза царевог изасланика.

После службе и благодарења, сви одлазе на пријем у српско посланство. А Пашић је у истим дрошкама пожурио раније у своје посланство да дочека представнике власти, војске и свештенства. У салонима српског посланства ври од света. Са свима се Пашић поздравља, прима честитке. Код Руса је обичај да на таквим пријемима приређују богате закуске: ту су столови пуни кавијара, пашгета, салата, компота, не може човек све ђаконије да поброји. А наздрављања вогком и шампањцем – безброј...

Наилази момак Станислав са великим послужавником на коме су десетак малешних ракијских чашица, док у средини – бомбоне и ратлук... Девојка слу-

жи кафу, а други момак нуди наше пилгарете. Пашић објашњава неким руским генералима шта се служи:

"Ето, сарбскаја шљивовица, очен' крелкаја... Ето, туренкаја кафа"!

И тако редом, неко се послужи, а по неко одмахне главом. И свечаност прође у најбољем реду. Али, још исте вечери војни изасланик Хашић, са неким нашим вишим официрима, протествовао је код посланика Пашића што је тако скромним послужењем прославио највећи српски државни празник, посебно указујући:

"Па, ви господине посланиче најбоље знате њихове богате закуске и сто чуда што их гостима нуде! А ви им понудисте само по чашицу, ко напретак, шљивовице и ратлук? Па, то је којешта! Шта ће ти руски великодостојници мислити о нама"?

А Пашић спокојног гласа им одговара:

"Господо, овај, да ли је на нашем пријему било све у реду? Да ли је тачно да су се многи распитивали за нашу војску и наоружање, изражавајући пуно симпатија за браћу Србе"?

"Јесте", признаје Хашић, "али требало их је боље угостити. То је велики пропуст што сте учинили"!

"Хе", осмехну се Пашић на примедбу нашег војног изасланика. "Господине мој, шта смо ми, а шта су они? Хеј, немате ви животног искуства као ни дипломатског. Сматрам да би било смешно и непаметно да се ми на пријему правимо велики богаташи кад то стварно нисмо. Знам ја шта треба чинити, јер ти људи нису дошли на пријем да се наједе и напију, него да се виде са нама, да попричају са својом угроженом браћом. И они треба да виде да смо стварно сиромашни, да је Краљевина Србија у тешком положају, да јој је неопходна помоћ царске Русије. Нека виде истину, да немамо, па кад им се обратимо за пушке или муницију, или било шта друго, а они ће се сетити наше шљивовице, и ратлука, наше сиротиње, па ће нам дати јефтине пушке и муницију, као и швиџеле, као и многе друге потребне ствари... Тако је то, моја господо. Сматрам да би било смешно и неукусно да се као они показујемо, дичимо великим богатством које немамо. Велика Русија мора да зна за наше сиромаштво... Тако и Бугари раде и успевају, а неки наши посланици на страни превише троше на репрезентацију, док српски народ то с великом муком плаћа. Овај, ето, тако, скромно и сиротињски, моја господо је најбоље за нашу народну ствар. И тако ће, овај, бити овде док сам на челу српског посланства".

Саслушавши пажљиво Пашићево излагање, војни изасланик и остали виши официри ладоше му за право, тако да је опет било по оном народном – "Зна Баја шта ради"!

Београд треба да се поноси спомеником вође Народне радикалне странке, мудрог државника и политичара – Николе Пашића.

Коста Димитријевић

6. ЈАНУАРА 1999. ГОДИНЕ

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

КОНФЕРЕНЦИЈА ЗА НОВИНАРЕ

Др Војислав Шешељ: Божићне празнике и Нову годину прослављамо у атмосфери сталних опасности и претњи под којима живи наша земља. Те опасности се продубљују, претње се настављају, и ове године ћемо имати великих искушења. Божић је, пре свега, породични празник, а онда празник нације и празник православног дела човечанства. Тај празник је увек, кроз нашу историју, био повод за позивање на слогу и јединство. О божићима су се, кроз нашу историју, доносиле и крупне одлуке и те одлуке сложено спроводиле у живот. И овај Божић је Српској радикалној странци повод да позове цели српски народ, све грађане Србије, Црне Горе, Републике Српске, Савезне Републике Југославије на слогу и јединство, јер ћемо само сложни и јединствени бити у стању да се супротставимо искушењима која нас и даље вребају, да се супротставимо свим српским непријатељима, свим покушајима да нам отму нашу територију, да унаказе Србију.

Кад год је српски народ кроз историју био сложен и јединствен, он је успео да савлада све препреке, све проблеме, и да се супротстави свим непријатељима, ма колико они моћни били. Убеђен да ће и овога пута српски народ својом слагом, својим јединством тријумфовати.

У име Централне отаџбинске управе Српске радикалне странке свим православним Србима и свим православним хришћанима уопште, желим срећне и радосне божићне празнике. Мир божи, Христос се роди.

Изволите, имате ли ви нешто да питате?

Новинар: Имате ли коментар око господина Миљуша?

Др Шешељ: Ја немам никакав коментар око господина Миљуша, али у име Српске радикалне странке могу да саопштим став по питању одлуке председника Републике Српске др Николе Поплашена. Доктор Никола Поплашен је поступио онако какав је и био став Српске радикалне странке, након што је установио да Драган Калинић, као представник Српске демократске странке и коалиције Српске демократске странке и Српске радикалне странке. Није у стању да формира нову владу, није у стању да обезбеди адекватну парламентарну већину, поверио мандат за састав владе представнику коалиције "Слога", члану Главне одборе Додикове странке, Странке независних социјал-демократа. Интересантно је да Брано Миљуш никоме у коалицији "Слога" није био споран као високи функционер Додикове странке, све док није добио мандат за састав владе. А чим је

Политички учинак: у Србији постоји опозиција, али је веома онемоћала

добрио мандат, искључиће га из странке.

Што се тиче српских радикала, ми чекамо да он саопшти програм своје владе, састав кабинета и на основу тога ћемо се одредити да ли ћемо гласати за његову владу или не. Нама је битно да нова влада буде саображена српским националним интересима, да јој главни циљ буде очување Републике Српске, поготову града Брчко, а Српска радикална странка не претендује да и сама учествује у самој влади, нити нам је то нека велика жеља, нити ћемо се упињати из петних жила да тако нешто постигнемо. Спремни смо на сарадњу, али не инсистирамо на директном учешћу у влади. Спремни смо, под одређеним условима, да подржимо ту владу у Народној скупштини, ако она буде формирана саображено српским националним интересима.

Да ли ће Брано Миљуш успети или не, то је сад друго питање, ми ту тешко можемо проценити, изгледа да хоће, да ипак има подршку, али ћемо видети за који дан. Оно што је сада веома важно, то је да је Брано Миљуш отворено проговорио и о Биљани Плавшић и о Милораду Додику многе ствари које смо ми и раније знали, али нам можда нисте довољно веровали. Сад он, као најближи сарадник Милорада Додика, врло компетентно може да каже да је Милорад Додик мафијаш, мафиозо, чак је и Нову годину чекао на Сицилији, како изјављује Миљуш, међу својим мафијашким компанијима.

Оно што смо такође знали, да западне силе држе Биљану Плавшић под

контролом, поводом оптужби за ратне злочине, јер постоје писани документи да је ангажовала неке криминалне банде на етничком чишћењу на подручју Семберије, постоје документи да је захтевала уништавање муслиманских цивила и тако даље. Видели сте да је она и на тајном хашком списку, поводом тога је била и задржана једном приликом на бечком аеродрому. Они су је, дакле, уценили и сад извршава све што западне силе пожеље. Ето, тако они, дакле, од делимично или потпуно компромитованих Срба прво праве крпе ученама, притисцима и претњама, а онда их користе за своје подмукле циљеве. Ако је она на хашком списку, вероватно ће се једног дана и наћи у Хагу, оног тренутка кад својим западним менторима више не буде требала. Јер они се нигде нису званично обавезали да јој никад неће судити. Они само њој говоре - ако не будеш слушала, судићемо ти одмах. А судиће јој свакако онот тренутка кад им више не буде потребна. Такви, компромитовани људи не смеју да се налазе ни на једној значајној политичкој функцији.

Новинар: Имате ли коментар на изјаву Мила Ђукановића немачком часопису "Шпигл" да Слободана Милошевића треба политички изоловати?

Др Шешељ: Мило Ђукановић све очигледније улази у сепаратистичке воде, све отвореније изражава сепаратистичке ставове и све отвореније се приклања западним силама у њиховим антисрпским настојањима. И таква изјава, и такав интервју Мила Ђукановића доказ је за ове наше тврдње. Ми се наламо

да грађани Црне Горе то једноставно неће дозволити. Ви знате, западне силе спремају нове притиске против наше земље, нове претње, нове уцене. Спремају се у Савету безбедности да изгласају резолуцију о забрани путовања свих званичника Југославије у све чланице Уједињених нација, ако се не испоруче ова три официра које тражи Хашки трибунал и тако даље. Ко зна под каквим ћемо се уценама још наћи? Али ми тим уценама морамо одолети, ми морамо издржати ма шта да нам се деси.

Новинар: Имате ли коментар на изјаву немачког министра иностраних послова да у Србији практично не постоји опозиција, јер су изјаве опозиционих лидера исто тако националистичке као и изјаве Слободана Милошевића и да у Србији треба да дође до опште демократизације да би се стање променило?

Др Шешељ: Прво, у Србији постоји опозиција, али је веома онемоћала. Постоји парламентарна опозиција, то је Српски покрет обнове који је све слабији и слабији, јер се веома компромитовао тамо где је држао локалну власт и све више повлачи погрешне потезе. С времена на време они дају јавности исправне ставове поводом Косова и Метохије, то је истина, али по свим другим питањима све су слабији и слабији. И постоји ванпарламентарна опозиција која више једноставно не зна шта ради. Све промашеније ставове пласирају у јавности и све погрешније политич-

ке потезе. Ја сам лично био запрепаћен кад сам видео да Ђинђић прави коалицију са Чанком. Знао сам да је Ђинђић и раније правио неке грешке, али баш није тако страшне, тако кардиналне. Онај ко прави коалицију са Чанком, тај мора да дели и Чанкову политичку судбину.

Што се тиче Немаца и других западњака, за њих је демократија само оно што је њима корисно. За њих би демократски режим у Србији био само онај режим који слепо извршава све њихове налоге, све њихове уцене. Само је то за њих демократија. А онај ко брани свој народ и своју државу, он је противник демократије, он је противник цивилизације, противник човечанства, противник највиших моралних вредности и тако даље, у њиховој суженој, суновраћеној свести.

Новинар: Господин Шаниновић је јуче био у Бечу, а господин Марковић у Атини. Да ли се поводом тих разговора може говорити о некој новој дипломатској иницијативи Београда, а поводом косовских проблема?

Др Шешељ: Ја не знам поводом чега су они били у Бечу и Атини. Апсолутно ми је непознато због чега су били. Могуће је да су ишли из личних, туристичких разлога. Не знам да су званично послани.

Што се тиче Српске радикалне странке, док западне владе, владе Европске уније и неких других европских земаља, не повуку своју срамотну одлуку о за-

брани путовања појединих функционера Српске радикалне странке у те земље, ниједан активиста Српске радикалне странке у те земље неће путовати. Ни министар, ни заменик, ни помоћник, ниједно званично лице унутар Српске радикалне странке. А ми сматрамо да би било паметно да и наши коалициони партнери поступе на такав начин. Ја не знам зашто ти људи путују у Аустрију или у Грчку, ако је генералном секретару њихове партије забрањено да путује, ако генерални секретар њихове партије не може да добије визу. То једноставно не можемо да схватимо. То је ипак нешто понижавајуће.

Новинар: Ругова и Демаћи су били у Тирани и договорили се са председником Владе Албаније да све албанске партије са Косова изађу са једним заједничким предлогом. Кажу да је договор био да је минимум те платформе независно Косово, а максимум велика Албанија. Молим да ми одговорите да ли мислите да треба преговарати са ОВК и да ли у тим преговорима треба да учествују и Срби са Косова?

Др Шешељ: Ја нисам сигуран да сам ваше питање добро разумео. Не видим ту неку разлику између максималног и минималног захтева. Ако је минимални захтев независно Косово, а максимални велика Албанија, која је онда разлика између минималног и максималног захтева?

Друго, што се тиче албанских политичких партија, ми смо спремни да сас-

Скупштина града Београда: СПО се веома компромитовао тамо где је држао локалну власт

лушама и њихову платформу, и њихове предлоге и њихове захтеве. Али да бисмо то учинили, напokon треба да дође до дијалога.

Треће, Српска радикална странка је апсолутно против било каквих преговора са терористичком организацијом која саму себе назива ослободилачком војском Косова.

И четврто, Срби са Косова учествују у свим покушајима дијалога, непрекидно учествују. Све партије које учествују у томе су јаке на Косову и Метохији. Припадници наших партија учествују. Који би други представници Срба са Косова могли да дођу у обзир? Не мислите ваљда један луди владика или неколико политиканата који на изборима ништа нису успели да постигну, чак ниједан одборнички мандат нису освојили, и они да неког представљају.

Новинар: Питање је за министра Вучића. Да ли сте проверили има ли истине у ономе што објављују неки албански медији да би главни штаб ОВК основао неку новинску агенцију и радио станицу и шта ће те ви предузети ако је то истина?

Вучић: На фреквенцијама на којима је наводно албанска штампа објавила да се емитује програм терористичког радија, емитује се српски програм и програми српских радио станица, тако да се то не може чути, посебно не у оним местима која су они поменули да се чује тај терористички радио. А што се тиче те прес-агенције немамо никакве информације, никакав званични допис нисмо добили, пријаву у регистар, дакле, нисмо добили. У то чак чисто сумњам, а ако

то буде било, и уколико се буде кршио Устав и закони ове земље, у складу са Уставом и законима ове земље, министарство, као орган за спровођење уставног надзора, спроводиће мере у складу са тим највишим правилом.

Новинар: Малочас сте рекли луди владика. Претпостављам да сте мислили на владика Артемија. На основу чега мислите да је луд?

Др Шешељ: А како знате да је баш он? Видите да и ви знате да је луд. Па нема ко други, за њега то сви знају, сви овде присутни то знате. Зар се он нормално понаша по вашем мишљењу? Зар је то што он ради посао једног владике? Сваки владика који не ради оно што би као владика морао да ради, и који ради оно што као владика не би смео да ради је ненормалан владика. А између ненормалног владике и лудог владике нема велике разлике, је ли тако? То је само, значи, степен, а за оцењивање тог степена ја додуше баш нисам стручно компетентан. Али злоупотребљава трагедију свог народа за своје политикантске калкулације и у протеклих шест, седам година увек се издајнички држао према српским националним интересима. Увек је био уз све непријатеље српства, а сад је и уз Савез за промене, шта га брига. Овде је, и кад су српске калуђерице називане часним сестрама и кад је српска литија називана процесijом, овде је витлао пред Савезном скупштином на једном антисрпском митингу на коме су говорили многи истакнути непријатељи српског народа попут Гликмана, Левија и сличних. Зар је то нормалан владика? Нажалост, у српској православној цркви постоје и такви људи

и нажалост ја морам да то кажем и уочи овог великог хришћанског празника. Мораће црква темељито и своје редове да прочисти.

Новинар: Питање за господина Вучића. Да ли има неких нових информација о откривању масовних гробница Албанаца, осим онога што су сликали страни верификатори на албанској граници?

Вучић: Ви сте приметили, вероватно, посебно они који прате Интернет, да смо ми већ прекјуче, када је прва таква информација објављена у појединим западним медијима, реаговали, као Министарство за информације Републике Србије, а и Српска радикална странка у својим саопштењима. Такве медијске подвале су већ виђене и ништа ново. Чини ми се да и они који су били доле намештени и позвани да виде оно што не постоји, нису могли то да уоче. Невероватно је да су чак и Ројтерсовој камери забили да се појави, јер се чак и њима понекад, додуше веома ретко, догоди да објаве оно што се заиста збило, па су установили да нема никаквих масовних гробница Албанаца, нити било чега другог. Могу и да бирају верификаторе, али тешко да ће и тако моћи да пронађу нешто истинито из њихових навода, осим што ће можда наћи једног или двојицу који ће им то појединачно потврдити. У сваком случају никаквих масовних гробница Албанаца на том подручју није било нити их има, нити их је било ко пронашао, већ се ради само о још једном у низу медијских трикова и манипулација, пре свега западних медија.

Новинар: Докле се стигло и да ли ће уопште бити пријава против албанских часописа на Косову?

Вучић: Држава ће у складу са Уставом и законом предузети све неопходне мере.

Новинар: Када?

Вучић: Ускоро, и онда када то држава одлучи, а не сваки појединац који мисли да би тај посао могао много боље и успешније да ради него држава и државни органи.

Др Шешељ: Ви знате да је ситуација ту веома деликатна, али да се мора закон спроводити, мора.

Новинар: Да ли сте учествовали у консултацијама око новог савезног закона о политичким организацијама и ако би могли да нам кажете шта тачно тај нацрт садржи?

Др Шешељ: Не, никаквих консултација око тога није било. Раније, пре више од годину дана, Савезна влада је изашла са једним пројектом закона, али је онда тај пројекат повучен јер су парламентарне странке имале негативно мишљење. Шта се планира са новим законом ми не знамо, а никаквих разговора нисмо имали са Савезном владом по том питању.

Новинар: Господине Вучићу, ваш помоћник је најавио одлазак у Приштину. Када ће то бити и шта ћете тамо радити?

Вучић: Врло брзо, а малопре сам рекао шта ће бити један од разлога.

Промотери "демократије" у Ираку: за западне земље демократија је само оно што је њима корисно

14. ЈАНУАРА 1999. ГОДИНЕ

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

КОНФЕРЕНЦИЈА ЗА НОВИНАРЕ

Др Војислав Шешељ: Српска радикална странка непрекидно подржава мирно и демократско разрешавање проблема на Косову и Метохији. Али свако решење мора бити у складу са Уставом и правним системом Србије. Једино у тој варијанти је могуће било какво озбиљно решење. Очигледно је да западне силе покушавају да наметну нешто друго. Западне силе покушавају да отму Косово и Метохију из правног система Србије. Западне силе непрекидно кроз медије пласирају варијанту у којој је реч о двама сукобљеним странама, о двама супротстављеним странама, двама странама у сукобу и тако даље. Не постоје никакве стране у сукобу. Постоји правна држава и постоје одметници и терористи. Тероризам морамо уништити. И терористе никад не можемо признати као страну у спору или страну с којом ћемо водити дијалог. Онај ко је терориста мора да дође под удар закона и мора законску казну да сноси за своје терористичко деловање.

Наравно, ми смо знали да ће већи део ОЕБС-ових посматрача бити послат из сасвим других намера, са сасвим другачијим циљевима од оних значајних, прокламованих. Није нимало случајно, тамо где су амерички верификатори присутни да су тамо најинтензивније терористичке активности. Уосталом, једно од седишта терориста у селу Драгобиљу је управо поред седишта америчке верификаторске мисије. Тероризам на Косову и Метохији је инструментализован од стране западних сила да би се рушила Србија, да би се уништавао српски народ.

Влада Србије као свој основни циљ има одбрану Косова и Метохије као саставног дела Србије. Због тога је ова влада формирана. Влада Србије од тога неће одустати и имаће пуну подршку Српске радикалне странке. Због тога ће сутра у Приштини бити одржана и редовна седница Владе Србије, а три потпредседника, Ратко Марковић, Милован Бојић и ја остајемо три дана дужи

Небојша Човић је познат по многобројним криминалним аферама

Тамо где су присутни амерички верификатори, најинтензивније су активности шиптарских терориста

да обиђемо све делове Косова и Метохије.

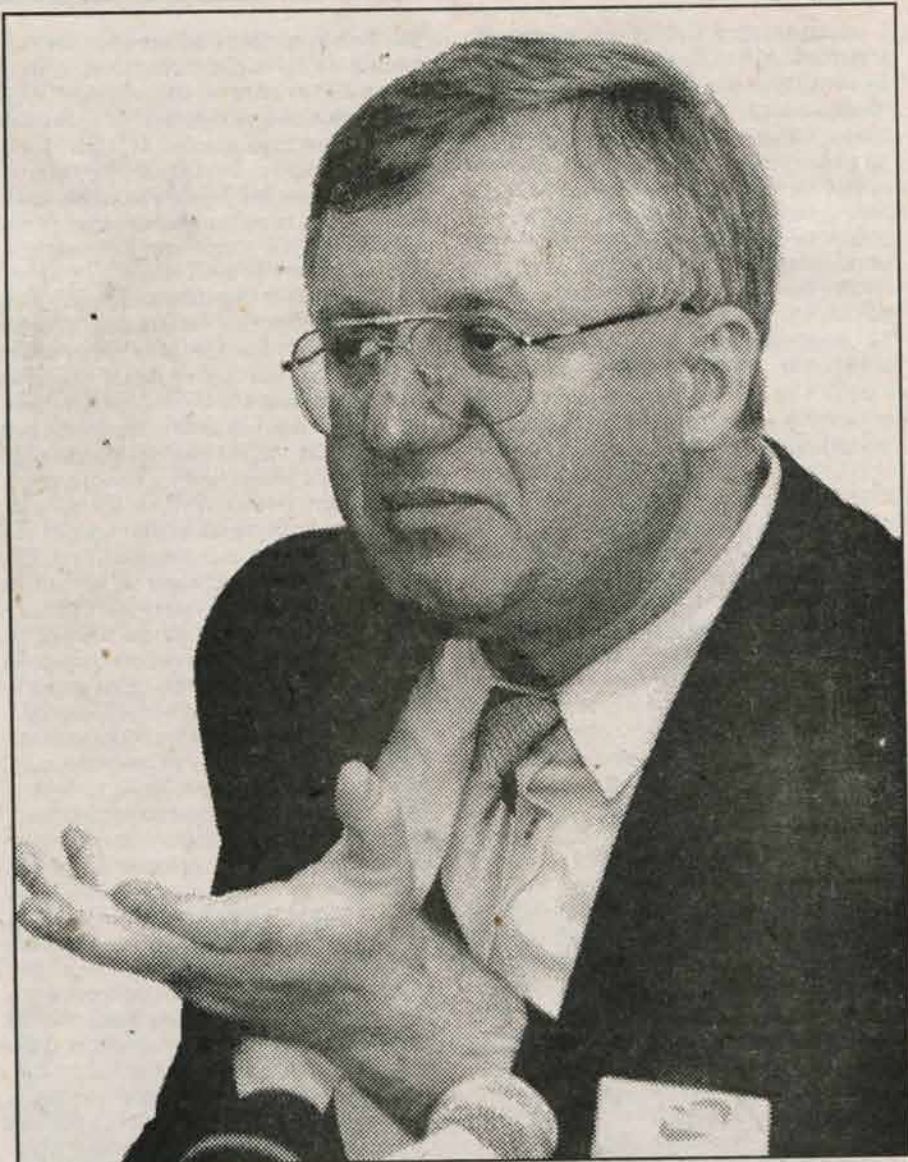
У уторак се настављају активности за продубљивање савеза и сарадње са Савезом Русије и Белорусије. Пошто је Савезна скупштина Савезне Републике Југославије донела одлуку о подношењу захтева да се нашој земљи додели статус сталног посматрача у заједничкој скупштини Савеза, седница заједничке скупштине Савеза је заказана за 21. јануар у Минску. Једна од тачака дневног реда је пријем Савезне Републике Југославије у статусу сталног посматрача. Делегација Савезне скупштине путује у истом саставу у коме је путовала у Москву и Јарослављ прошле године, а ми ћемо уз то имати и званичну парламентарну посету Белорусији. Дакле, крећемо дан раније, враћамо се дан касније да бисмо обавили све потребне билатералне контакте. Очекујемо да ти контакти буду на највишем нивоу.

Српска радикална странка подржава настојања Владе Србије да се сузбију сви облици субверзивног, шпијунског, подривачког деловања усмерени на разбијање уставног поретка, рушење легалне и легитимне власти и уништење Србије као државе. Очигледно је да иза свих тих намера стоји Влада Сједињених Америчких Држава. Када смо пре неколико дана у Влади Србије обелоданили један документ који третира тајно питање финансирања шпијунских организација и асоцијација у нашој земљи, са свих страна обрушила се лавина беса и мржње. Једна ствар је у свему томе интересантна - нико не негира веродостојност садржаја. Негирана иду само у правцу аутентичности документа - да ли је Цијин или неке друге владине агенције, да ли је било могуће раније имати то у виду или не, да ли је било преко Интернета и тако даље. Овај документ до кога смо ми дошли је документ Ције. То што су га још неки користили, шта то у принципу значи? Наравно, овај документ је био предвиђен за коришћење већем кругу институција америчке државе, званичним владиним институцијама, а и неким паравладиним, дакле институцијама које у јавности глуме да су самосталне, независне, а финансирају се из државног буџета. Али суштина је ту битна. И сви амерички званичници признају сада да су прошле године уложили више од 15 милиона долара за рушење власти у Србији.

Кажу - за промоцију демократије. Ко им је ту демократа? Је ли им Вук Обрадовић демократа? Салонски генерал, био шеф кабинета Вељка Каледијевића, једино из читаве његове војничке каријере познат је по томе што је филмског режисера Лазара Стојановића стрпао у затвор на основу лажних оптужби. Ништа се друго не зна из целокупне војничке каријере Вука Обрадовића. Је ли неко од вас нешто друго чуо? Ништа друго. Неспособан као официр, али добар као достављач, као шпијун, као полтрон, као полтрон се и пробијао кроз кабинет Вељка Каледијевића. Он спроводи демократију у Србији.

Је ли демократа Небојша Човић? Сетите се његових криминалних афера.

Сетите се како је тај Небојша Човић отимао Студио Б. Студио Б је био приватна компанија, приватизована. По ком закону, није битно, по закону је неком била, у то време важећем, лошем, али је поступак спроведен. А онда га је он отео и подржавио. Једино је Српска радикална странка енергично била против тога, чак смо и демонстрирали. И сад Небојша Човић, промотер демократије, а ми нисмо демократи. А ми никад нисмо били за подржављење Студија Б, на пример. Познате су афере Небојше Човића, крађа целе фабрике из Белог Манастира, афера са конзервама која је била предмет расправе и у Народној скупштини и тако даље. Сад ће он да спроводи демократију у Србији. Смеће, пре свега из Социјалистичке партије, има нешто смећа и из наше странке, има нешто смећа из ЈУЛ-а, има нешто смећа из других странака, али углавном је то отпад Социјалистичке партије. Сам Небојша Човић, Вук Обрадовић из још ранијег Савеза комуниста, само је по политичкој линији напредовао у војсци, ко други може ту да нешто озбиљно представља. Ко су ту промотери демократије? По чему су познати? Које је уопште сведочанство њихове демократије? Драгослав Аврамовић? Знамо ко му је писао онај програм. У сарту смо били против њега. Заглупљивао је народ. Стручно изведено обарање хиперинфлације, то је тачно, али то у ушбеницима економије стоји како се ради, није ни за кога била тајна. Када се престао штампати новац без покрића инфлација је нестала, тако се свуда у свету ради. Никола Станић је после

Алтернатива власти не могу бити ови издајници, лопови, пробисвети, страни шпијуни

јавно признао да је он писао тај програм, да ни једну једину реченицу у томе није написао Драгослав Аврамовић. Па је онда кренуо, на челу коалиције "Слога" на изборе 1996, па је у најгорем тренутку одустао, уплашио се нечега. Чега се уплашио? Знате ли чега? Од тога што је свестан био да је шчепао државну вилу, да је уложио скоро пола милиона марака у адаптацију те виле, да је под сумњивим околностима откупио, у њој и даље живи, и кад му је речено - ево, сад то излази у јавност, он је брже-боље одустао од свега. Следећи пут, ако запрети нека опасност од њега, али нема каква опасност да запрети, човек је већ у и те како у позним годинама живота, само се каже - а шта си ово урадио, а шта си оно урадио. Све су то компромитовани типови.

Момчило Трајковић, потпредседник Владе Србије 1990. године. Сад он глуми демократу. Да видимо ко је још ту ко може представљати нешто у демократском смислу? Видели смо јутрос једног хошпаглера на Студију Б, извесног Милана Ђурића, који отворено

лаже народ да је прошле јесени струја поскупела 50 одсто. Ви сви знате да то није истина. Требало је да се пређе на зимску тарифу, закон прописује да је зимска тарифа 50 одсто већа у односу на летњу тарифу, Влада Србије је одлучила да се не примени пуна зимска тарифа, него само 25 одсто. А он јутрос каже - 50 одсто. Ето, такви људи, хошпаглери, преваранти, покварењаци најгоре врсте, људи који слажу а да не трепну, они су амерички промотери демократије. Зашто само они? Па зато што ниједан частан и поштен човек не пристаје да буде страни плаћеник. Зато што амерички новац примају само хуље, пробисвет, људи без карактера, без морала. Овде се хвале неке новине како примају новац од Американаца или од других западњака - "Данас", Б 92, "Дневни телеграф" да не говорим, и многи други. И они мисле да је то нешто сасвим чисто - примити новац из иностранства за своју подривачку и подмуклу делатност. Као да је то нешто морално, као да је то нешто нормално.

"Уштедео" хранећи се гирицама: Аврамовић је у државну вилу, које се дочепао, уложио око пола милиона марака и под сумњивим околностима је откупио

А замислите у Америци да се тако нешто деси. Ево Клинтонга гоне, између осталог, и због тога што су му нашли неке нерегуларне прилоге за његову председничку кампању, кад је стигла нека ситна сума новца из иностранства. Па је то проблем, страхан проблем. А овде се сматра успехом кад неко добије за своје новине паре из иностранства, техничку опрему. Ево, за АНЕМ имамо конкретно све доказе колико и кад пара добијају, за многе друге новине. Давањемо повремено информације, конкретне, па да видите како то изгледа. А на страну то што неки затаје колики су износ добили, па својим редакцијама прикажу много мање него што је заиста у питању. Зашто? Зато што лео новца одмах ступају у свој цеп, а онда неку црквицу деле осталима. До обичних новинара готово ништа и не дође, они обично ретко примају плате, примају мале плате и слично.

Откуд богатство једном Којалиновићу? Откуд, хајде, решите ми, откуд богатство једном Којалиновићу? Студио Б увек прима најмање плате, увек му плате највише касне, а он богат човек. Како је то могуће? Па тако што је покраз и паре Студија Б, и паре које дођу из иностранства као помоћ за шпијунску делатност Студија Б. Говорили смо вам раније како то изгледа кад колима енглеске амбасде истовару опрему за Студио Б. Ја сам својевремено и на Савезној скупштини о томе говорио, чак спецификацију те опреме навео, шта је све унесено из кола енглеске амбасде.

На нама је да то жигосемо у јавности, да народ зна с ким има посла. А лично сам убеђен - може народ бити задовољан влашћу или незадовољан. По природи ствари треба увек народ да буде незадовољан влашћу. Нећу ја да хвалим нашу власт. Наша власт је у великим проблемима, друштво је у великим проблемима, некад добро нешто урадило, некад лоше. Заслужујемо свакодневну критику. Али алтернативу не може представљати ови издајници, лопови, пробисвети, страни шпијунци. Алтернатива може, истинска алтернатива може да никне само у онима који су бољи од нас. Онај ко је спреман да се прода за шаку долара сигурно да не може бити бољи и не може бити озбиљна алтернатива.

Изволите, имате ли ви неко питање?

Новинар: Извесно је да ће СПО ући у Савезну владу. Неки људи су предложени за министре, а из нашег излагања су амерички шпијунци. Шта сада?

Др Шешел: Који су људи предложени за министре, а рекли смо да су амерички шпијунци?

Новинар: Којалиновић, за савезног секретара за информације.

Др Шешел: За Којалиновића се зна да је, пре свега, енглески шпијун. Ако га је неко негде предложио, то је било мимо нас. Ми у томе не учествујемо.

Што се тиче Савезне владе, постигнут је начелни договор у мају месецу за све озбиљне парламентарне странке које желе да партиципирају у тој вла-

ди. У међувремену званичних консултација са Булатовићем уопште није било, али су непрекидно трајале међустраничне консултације. И углавном се ишчекивао став режима из Црне Горе, владајуће партије из Црне Горе, ишчекивало се да ли је могуће наћи неки компромис, неко решење да се постигне да влада буде у целини репрезентативна. Пошто је очигледно да то није могуће, у тим страничким консултацијама је сазревало мишљење да онда треба реконструкција да се врши мимо Демократске партије социјалиста. Онај ко неће, без њега се може. У међувремену су се десиле још неке ствари и ми смо саопштили својим коалиционим партнерима у Србији да ни у једној варијанти не пристајемо да уђемо у исту владу у којој ће бити и Српски покрет обнове. И то је наш дефинитиван став. Како су се одвијале ствари на релацији између левичарских партија и Српског покрета обнове, ја лично не знам детаље, могуће је да су постигли споразум, могуће је да ћемо ускоро бити званично обавештени о томе, али то нас не спречава да говоримо истину, чак и ако неки од таквих људи уђу у Савезну владу. Ја сам начуо, као и ви, да се говори о Којалиновићу као о савезном секретару за информисање, али он још није именован. А и кад буде именован ја ћу увек и на сваком месту да говорим да је страни шпијун и да је лопов. Имам доказе за то. Ако буде именован. Али немојте да прејудицирате. Знате, ко је тикве икад садио са Српским покретом обнове, увек су му се о главу разбијале. И влада са Српским покретом обнове биће најсмешнија влада коју је икада Југославија имала. Ако уопште дође до тога. А ви знате да се то код Српског покрета обнове никад не зна. После шест месеци преговарања сви су мислили - ево, све је завршено, па се испоставило да ништа није завршено. Уосталом, онај ко евентуално буде правио владу са Драшковићем, може очекивати да се проведу само као Зоран Ђинђић. Ниједну бољу варијанту не може очекивати.

Новинар: Да се вратимо на овај обелодањени документ Ције. Да ли је тај документ тајни документ, као што сте рекли, предложен комисији Института за мир и да ли је, онда када га је предложио Данијел Сервер 10. децембра, томе присуствовао југословенски амбасадор у Америци?

Др Шешел: Ја не знам да ли је и где присуствовао југословенски амбасадор. Југословенски амбасадор мени не подноси извештаје о свом раду и о својим дневним активностима. Могуће је да је неки од ових детаља негде и саопштен, али оно што сте добили у Влади Србије је званични документ до кога су дошли наши државни органи, као документ америчке обавештајне агенције Ција. Ција је увек креатор, први, почетни креатор таквих замисли, а онда разрада припада другим институцијама. Али документ није у овој форми раније објављен, како сте ви добили. Објављиван је делимично у другим формама поне-

ки његов исказ, понека сума новца и тако даље.

Новинар: Али на страници Интернета је све оно дато до последње реченице.

Др Шешел: Када? Када сте видели то на страници Интернета?

Новинар: Истога дана када сте објавили ви у Влади Србије.

Др Шешел: Када сте видели раније? Ако је то раније било на Интернету, како то да раније нико није то објавио? Ко је објавио? Није нико објавио. Сувише је то озбиљна информација да прође тако незапажено. А то што неко, кад смо ми објавили у Влади, што неко настоји да докаже да је то и раније свима било приступачно, то је већ нешто друго.

Новинар: Ви тврдите да нико то раније није објавио?

Др Шешел: Па ево, где вам је доказ да је раније било објављено? Јесте ли видели раније? Ко је од вас раније то видео на Интернету? Ја нисам.

Новинар: Према тврдњама Данијела Сервера представљено је 10. децембра.

Др Шешел: Ма пустите ви његове тврдње. Може он да тврди и да је Касијус Клеј, може да тврди да је...

Новинар: Као што ви тврдите да је то тајни документ Ције, тако и он тврди.

Др Шешел: То је тајни документ Ције, али поента је у томе да нико не оспорава аутентичност садржаја, оспорава се само форма у којој смо ми то презентовали на конференцији за новинаре у Влади Србије. То је суштина.

Новинар: Ја имам три питања међусобно повезана. Ако је тачно да политичке странке примају помоћ из иностранства, зашто их нисте казнили по важећем Закону о финансирању политичких организација? Друго питање је да ли ће се мењати тај закон и треће питање је како се финансира ваша странка.

Др Шешел: Ја ћу вам обрнутим редоследом одговорити. Српска радикална странка се финансира искључиво чланаринама и добровољним прилозима, односно спонзорствима. Чланарине се код нас плаћају сваке године, за 1999. годину чланарина је 10 динара. Ми имамо око 210 хиљада чланова који плаћају чланарину и добија се потврда за сваку плаћену чланарину. Што се тиче спонзорстава, сва та спонзорства иду преко жиро рачуна, а на основу укупне финансијске активности усвајају се периодични и годишњи завршни рачуни.

Што се тиче других странака, посебно оних странака које се финансирају из иностранства, новац којим се финансирају не иде на њихове жиро рачуне, него иде на руке страничким функционерима. А многи од њих својој странци уопште не пријаве колико су и од кога добили новца. Па можете видети да је супруга председника неке политичке партије обучена богатије него што моја супруга може очекивати за целог свог живота да добије гардеробе и накита у адекватној вредности.

Ви знате на коју функционерску супругу мислите?

Новинар: Не знам.

Др Шешељ: Не знате? Па на супругу евентуалног будућег потпредседника Савезне владе, да вам буде јасно. Је ли вам сад јасно? Можда ни то не знате? Ја сам очекивао овде мало упућеније новинаре у наше акције. Поставља се одмах питање - одакле? Од крађе по Београду и, наравно, из неких спољних извора. И онај идиот, како се зове, Вучићу, онај из Српског покрета обнове?

Вучић: Има их више, не знам на кога мислите.

Др Шешељ: Онај најубедљивији идиот, како се зове?

Вучић: Војислав Михајловић или Иван Ковачевић.

Др Шешељ: Војислав Михајловић? Мени је Иван Ковачевић убедљивији. Видите, имамо неких разлика унутарстраначких. Вучић мисли да је Војислав Михајловић најубедљивији идиот, ја мислим да је Иван Ковачевић.

Он синоћ каже - па познато је од раније да странке примају тај новац из иностранства. И ништа ту чудно није. Њима је то нормално. Они се тиме поносе. Проблем је Драшковићу што у последње време он не прима, али примају ови други. На њега више нико озбиљно не рачуна. Он је то схватио још у време зимских демонстрација, да служи западњацима само као ован којим се пробија капија на градским зидинама, капија се пробије, овну глава пукне, а неко други онда власт преузима. То је он схватио у зимским демонстрацијама. И он би да се врати. Кад год Американци наговесте да су спремни да финансирају делатност, како они кажу, демократске опозиције, он се упиње из петних жила да докаже да је он тауаутентична демократска опозиција, па им просто поручује - помозите мени. А они опет радије подржавају Весну Пешу, која има више гласача у америчком конгресу него у Србији, више воле њу да подрже и да је потпомогну, него директно Драшковића. У време ДЕПОС-а, оног другог ДЕПОС-а, помоћ је ишла преко Весне Пешу. Што би њој Драшковић поклањао два посланичка мандата у републичкој скупштини? Па не очекујете ни од једног страначког лидера да буде Деда Мраз, да његова странка освоји нешто на изборима, па да он сад то дели другим странкама. Ту већ постоји нешто што стоји иза тога.

А што се тиче Закона о финансирању политичких странака, не видим шта би се у том закону могло мењати, можда би се могло поставити питање што надлежни државни органи то ефикасније не контролишу. Ту контрола није, дакле, могућа кроз нормалне папире, јер се кроз папире то не исказује. А кад неко добије девизе на руке, па још добије у иностранству, ви имате податак да су паре дате, чак и податак колико је коме дато, али немате његово признање, и он никада неће да призна да је примио толико пара. А по нашим законима није забрањено уношење девиза

у земљу. Знате, кад неко од наших грађана отпутује негде у иностранство, и врати се с парам, нема ниједног закона који га обавезује да докаже порекло својих пара.

Новинар: Али по закону је кажњиво ако странке не воде књиговодство о парам које приме.

Др Шешељ: Све те странке воде књиговодство, али то књиговодство садржи само елементе унутрашњих прихода. Ниједна од тих странака кроз своје књиге не исказује паре које добије из иностранства. То не можете да утврдите, нема те службе која то може да установи. Не мислите ваљда, кад Ђинђић добије паре из иностранства да одмах те паре однесе у страначку благајну и да се то проведе кроз књиге? И да стави те девизе на страначки девизни рачун. Ваљда не мислите тако? Е, тако вам је и код других странака.

Новинар: По закону је такође кажњиво

и у Србији? Друго питање је како мислите да ће Војска Југославије уживати поверење својих грађана, кад више не може ни осморицу својих војника да ослободи из заробљеништва терориста?

Др Шешељ: Војска Југославије је била спремна да интервенише и да ослободи своје војнике. Али наша држава је у овом случају поступила на исти начин како би поступила и свака друга цивилизована држава у свету. Кад криминалци отму неког грађанина, или групу грађана, без обзира о коме је реч, да ли је реч о цивилима, војницима, полицијцима и тако даље, свака власт покушава да на изврстан начин примора отмицаре, киднапере, криминалце да пусте таоце, да пусте отете. То је настојала и наша држава. Зашто?

Прво, да се избегне ризиковање живота отетих, да се избегне ризиковање живота и безбедности других грађана,

Ко буде правио владу са Драшковићем, може очекивати да се проведе као Зоран Ђинђић

во и кад политичке странке добијају паре од јавних предузећа и од предузећа у којима је држава власник капитала 20 одсто. Да ли мислите да странке левице користе тај новац, а у извесном смислу и ваша странка?

Др Шешељ: Српска радикална странка сигурно не користи тај новац од јавних предузећа. А да ли нека друга странка користи, ја то не знам унапред, али ако неко тврди да користи, треба да поднесе неки доказ. А што се тиче званичног рачуна Српске радикалне странке он је сваке године на регуларан начин усвајан. Ове године ће бити усвојен званични рачун и објавићемо га у "Великој Србији" у целости.

Новинар: Због чега се војска Југославије држала по страни приликом ове отмице осморице војника, значи ни једну једину акцију није извела којом би покушала да их издобије, да ли је можда споразум Холбрук - Милошевић предвидео да она више нема интервенције на

цивила у околини и тако даље. И треће, да се избегне ризиковање опасности по живот криминалаца, и криминалце треба извести на суд, треба их осудити. А ниједна држава не жели да априори ликвидира криминалце, јер криминалци се ликвидирају так онда ако се не могу ухапсити, ако се не могу на други начин привести правди, ако пружају отпор, пуцају и тако даље. Тако је и у нашем случају држава поступила.

И да није јуче дошло до пуштања отетих војника, наша војска би, и наша полиција, реаговале. Али је извесно да би ту било жртва и извесно је да би највишем степеноу опасности сами војници били изложени. Ко од вас може да гарантује да би свих осам спасло главу? Да би уопште један преживео, је ли тако? Због тога је поступљено на овај начин. Али, наша држава никакав уступак није правила терористима, нити ће да прави. Овог пута и терористи могу да

буду задовољни што су извукли живу главу, јер би наша војска онда ударила свом силином, а онда би сигурно међу терористима било много жртава. Наравно, ниједан број жртава међу терористима не може нама надокнадити живот ниједног нашег војника, полицајца или грађанина уопште, цивила, али кад нема другог излаза, дошло би до те интервенције. Све је било спремно за ту интервенцију.

Новинар: Како коментаришете тврдње да недавне учињене и најављене измене и допуне републичког Закона о прекршајима представљају у ствари инструментализацију прекршајне судске и извршне власти од стране режима и значе уједно и појачање репресије?

Др Шешељ: Не може ревизија Закона о прекршајима бити повећање репресије. Прекршаји се разликују од кривичних дела. Прво, по степену друштвене опасности, друго, по висини казни које се изричу и треће по поступку који се води да би се казна изрекла. Пошто је неупоредиво нижи степен друштвене опасности и казне су много блаже. Казне су или новачане или максимално затвор до два месеца, и ту се ништа није повећавало. Кад су повећаване казне, повећане су, пре свега, због инфлације у међувремену, а и негде је требало поштрилити политику кажњавања.

Што се тиче поступка изрицања казни за прекршаје, тај поступак је у свим земљама на свету убрзан и скраћен у односу на кривични поступак. Он се води по основним принципима кривичног поступка, али уз велика, велика скраћења. И код нас је раније било да се за прекршај изриче казна одмах и да се одмах иде на издржавање те казне. Али нико се није бунуо, кад ухапсе проститутку на железничкој станици, казне је на месец дана затвора и одмах воде у Падинску Скелу. А кад се такав прекршилаш појави међу неким новинарима или сличним, онда је то проблем. Па не може, оно што је важило за проститутку мора да важи и за Ђурувију. Нема принципијелне разлике. Чак проститутка обавља поштенији посао него Ђурувија.

Знате, да смо имали неки утицај на власт у то време кад је објавио фотографију на насловној страни оне голе старике са Калемегдана, тад би морао да затвара своју фирму и тад би отишао на робију. То је невероватно што је урадио. Све остало можемо некако да толеришемо, да пређемо преко тога, али то што је урадио с том јадном старицом је било за најоштрију казну. И где би то на Западу неко могао да наставља да штампа новине несметано после објављивања такве фотографије?

Новинар: Имам три питања. Да ли можете да ми кажете зашто је СПО оптужио само вашу странку за обелодањивање овог документа Ције, а не и ваше коалиционе партнере, иако сте сви учествовали у објављивању? Друго је ваш коментар на организацију прославе Нове године на Тргу и то што су поједини организатори и учесници програма

Јасна порука ОЕБС-а :омча која злокобно виси изнад Хилове главе, намењена је Србима

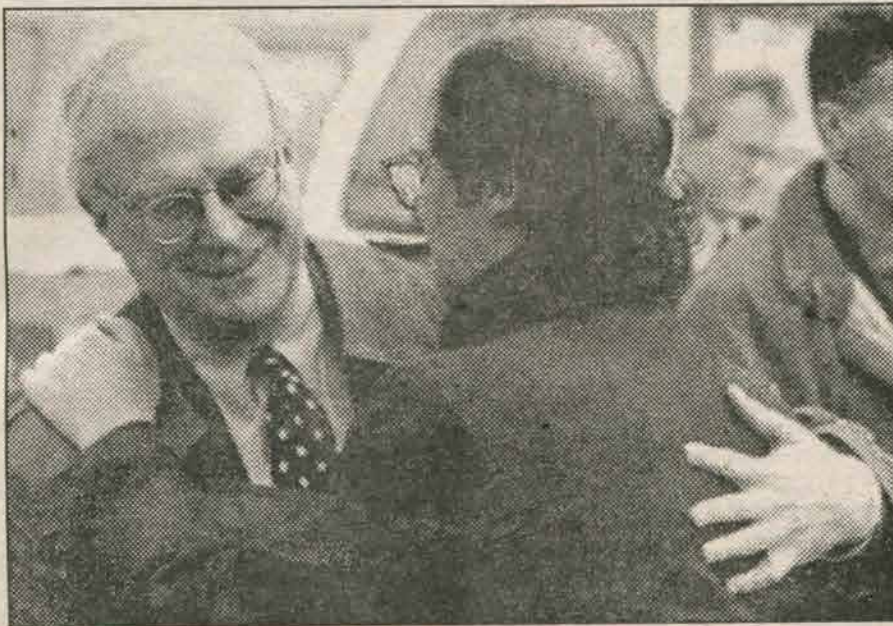
носили бешеве и ознаке "Отпора", и треће је да ли ће и даље бити обезбедено уредно снабдевање тржишта уљем и шећером, пошто у последњих месец дана опет више нема уља и шећера?

Др Шешељ: Ми ћемо да решимо проблем уља и шећера на исти начин на који смо то урадили у септембру месецу. И ове несташнице су вештачке и стварају се из спекулативних разлога. И наше министарство трговине ради пуном паром и убеђен сам у најскорије време да ће се тај проблем разрешити.

Што се тиче понашања Српског покрета обнове, а да ли је оно некад било нормално? Изађу три потпредседника Владе, одрже конференцију за новинаре и они оптуже само једнога. Је ли то вама нешто чудно већ у старту? Која је то моћ једног потпредседника Владе да осталој двојници може да наметне нешто, која је то моћ ако је тај у стању да убеди целу Владу у нешто за шта иначе Влада не би била? Видите да је тим

људима заправо потребан психијатар. Можда кад се отрезни овај Иван Ковачевић.

И треће, нисам баш много гледао тај дочек Нове године, у принципу Српска радикална странка нема ништа против мирног, организованог обележавања свих националних и државних и верских празника. И ми смо некада били организатори дочека Нове године. Драго нам је што је дочек Српске нове године протекао и у Београду и у Подгорици мирно, без инцидента, без проблема. Шта ће ко на себе да облачи то нас у принципу не интересује, али можда је нешто друго интересантно. Видели смо кад су ти младићи изашли са мајицама на којима је био симбол "Отпора". Али у међувремену неки поскидаше те мајице па се голи појавише, је ли тако било Вучићу, ти си гледао? Шта се ту десило у међувремену? Да није Драшковић помислио да му не поремети то планове за улазак у Савезну владу, па

Загрљај са Руговом: не дај Боже да нас Гелбард хвали или подржава

натерао људе по пичи зими и по киши да се скидају голи?

Новинар: Рекли сте да терористима нису учињени никакви уступци при ослобађању осморице војника. Да ли то значи да је ова данашња Ројтерова информација о накнадном ослобађању деветорице терориста који су 14. децембра ухапшени на југословенско-албанској граници неистинита?

Др Шешељ: Све, у принципу, што објављује Ројтер је неистинито, ако је реч о нашој земљи. Што се тиче нашег односа према ухапшеним и судјеним терористима, ми смо у програму за решавање косовско-метохијског проблема истакли да смо спремни за амнестију, за помиловање у свим случајевима где терористи нису вршили конкретна кривична дела. Ако је реч само о кривичном делу припадања криминалној организацији, злочиначкој организацији, како се то по међународном праву формулише, онда је наша власт спремна, у циљу издавања мирног демократског решења да примени благ поступак. Тамо где постоје конкретне оптужбе за конкретна кривична дела, нема ни говора о пуштању, ослобађању, о амнестији, о помиловању. Дакле, ни у једној варијанти држава неће пуштати, ако је неко осуђен за конкретна убиства, за конкретна малтретирања људи, уништавање имовине, мучења, шиканирања и слично.

У случајевима где постоје људи који су учествовали у терористичким формацијама, па су приликом акција наше војске или полиције били хапшени, привођени, затварани, па није установљено да су друга конкретна кривична дела чинили, држава ће увек имати релативно благ третман. Ви се сећате, наша полиција је стотине униформисаних и наоружаних Албанаца после летовишних акција пуштала да иду кућама, након што су предали оружје и након што је свако од њих испитан и утврђено је да им се не могу приписати нека

конкретна кривична дела. А шта сад Ројтер шпекулише знате, води се прави психолошки рат против наше земље. Више пута стране агенције, страни медији, па и неким домаћи медији су објављивали да је већ Косово предато у Дејтону, иако нигде у Дејтонском споразуму није поменуто Косово. Покушавали су да пренесу кроз нашу јавност информацију да је то све већ унапред решено.

Новинар: Како коментаришете самоорганизовање Срба на Косову?

Др Шешељ: Срби су и организовани и самоорганизовани. И не само Срби, него и муслимани, и Роми, и Турци и Горанци, и чак један поприличан број Албанаца који се не слаже са терористима, сепаратистима, који жели да живи мирно у Србији, са осталим националностима које живе на Косову и Метохији. Постоје неки који глуме да су центар организовања, то је тај такозвани Српски покрет отпора и луди владика Артемије. Они су и неки дан имали извесне демонстрације са око триста људи, колико је било? Стотинак људи, ја сам чуо до триста највише. Они не представљају никога и ништа. Американци желе да их искористе, да их вештачки претворе у неког фактора преговарачког процеса, дијалога у Приштини.

Треба и Срби да буду директно заступљени у дијалогу, Срби који живе на Косову и Метохији. Али, који су њихови легитимни представници? Њихови легитимни представници могу бити политичке партије које су извештајем пропенат броја гласова освојиле на изборима и имају представнике у Народној скупштини. То су свега четири политичке партије - Српска радикална странка, Социјалистичка партија, Југословенска левица и Српски покрет обнове. Нико више. Не може Момчило Трајковић, за кога није хтела ни његова породица да гласа, да глуми и да представља Србе са Косова. И готово. А ако људи владика Артемије жели да бу-

де политички лидер, онда треба лепо да формира странку, да се кандидује на изборима, па да се види да ли народ жели тог лидера. И онда је то најчистији начин. Ево, имаћемо ускоро изборе на Косову и Метохији, чим се нека решења изнађу, чим се неки споразум постигне, прва ствар коју ћемо радити су нови избори. Је ли тако? И ето им свима шанса да се на тим изборима докажу.

Новинар: Да ли имате коментар на убиство Гаговића после изјаве Џеја Картера да је он 1992. осуђен за само једно силовање?

Др Шешељ: Гаговића су ликвидирали француски злочинци. Француска има злочиначку улогу на Балкану, као и Америка, као и Енглеска. Французи и Енглези се просто надмећу ко ће више Срба ликвидирати. Њиховим злочиначким активностима ће се једног дана морати да стане у крај. Нећу уопште да улазим у то да ли је Гаговић починио или није починио неко кривично дело. Начин на који је убијен потпуно је неспојив са принципима модерног правног поретка. Петоро деце је ризикувало своје животе у тренутку убиства Гаговића. То говори колики су злочинци Французи.

Новинар: Имате ли коментар на изјаве Мила Ђукановића после сусрета са Гелбардом и на његове коментаре о политичкој ситуацији?

Др Шешељ: Што се тиче Мила Ђукановића, он је већ изгледа кренуо путем без повратка, и не верујем да се тај пут може за њега добро завршити. Можда сте видели како је испамећен био јуче Гелбард у Подгорици, како је сиктао мржњом, бесом, недостојним дипломате једне велике силе. Што се више Гелбард жести, ми смо све убеђенији да смо на исправном путу. Не дај боже да нас Гелбард хвали, не дај боже да нас Гелбард подржава. Нигде на свету никада ниједног часног човека, ниједну часну политичку партију, ниједну озбиљну државу Гелбард није подржавао. Гелбард подржава само издајнике свога народа, стране шпијуне, плаћенике, импровизоване вештачке државе које су и формиране да би преко њих Америка своју вољу спроводила широм глобуса.

Новинар: Како објашњавате то што је ЈУЛ, кршећи Закон о универзитету који у члану 4. не допушта да на универзитетима и факултетима буде дозвољено политичко и страначко организовање и деловање, основало пре извесног времена Комитет универзитетске левице, скраћено КУЛ?

Др Шешељ: Ниједној странци није забрањено да формира своје страначке огранке и по стручном принципу. Дакле, није проблем ако странка има секцију универзитетских наставника, секцију студената, секцију таксиста, секцију молера, фризера и тако даље. Закон забрањује да се страначки састанци држе на Универзитету, да се делује на универзитету. Дакле, не могу се држати страначки састанци, не могу се држати митинзи, страначки зборови, и тако даље. То је политичко деловање на универзитету. Ако нека странка има одре-

ђен број чланова професора универзитета или студената, она може да формира неку унутарстраначку секцију, без обзира како ће је назвати. Проблем настаје само онда ако почне да делује на самом универзитету. Ја не знам да ли имате неки конкретан случај тог деловања, бар га ја нисам запазио, нисам га запамтио.

Новинар: Због чега, по вашем мишљењу, споразум Милошевић - Холбрук у вези са Косовом не само да нигде није у целини објављен, него није ни ратификован, што је по савезном и републичком Уставу било неопходно?

Др Шешељ: Прво, Слободан Милошевић је споразум који је постигао са Холбруком поднео Влади Србије. Он је као председник Савезне Републике Југославије водио разговоре, али на Влади Србије је било да прихвати или не прихвати резултате тих разговора. И тај споразум у правном смислу је нешто значајно тек оног тренутка кад га је прихватила Влада Србије. То није међународни споразум трајног карактера који би подразумевао ратификацију савезне скупштине, да има снагу закона. То је ал хок споразум који се тичао одређених тренутних проблема и ти проблеми се на извесан начин решавају у складу са тим споразумом. Не онако брзо како бисмо ми желели и не на онај начин како је споразум подразумевао, јер Американци непрекидно покушавају додати нова тумачења, убацили ствари којих нема у споразуму. Оно што је усвојила Влада Србије и прихватила Влада Србије, то има обележје званичности, све остало су разне шпекулације. И, наравно, споразум са ОЕБС-ом директно је потписала Савезна влада, тај споразум је објављен, а начелник генералштаба је имао конкретан споразум о спровођењу војног дела. То је све.

Новинар: Да ли ће доћи до промене у спољној политици уколико Српски покрет обнове уђе у Савезну владу и

како ће се ви понашати у том случају?

Др Шешељ: Не верујем да ће доћи до икакве промене и спољне и унутрашње политике и ако Српски покрет обнове уђе у Савезну владу, само што ће у том случају Савезна влада да буде много смешна. Ја не могу схватити озбиљно Савезну владу с Вуком Драшковићем као потпредседником. А што се тиче Српске радикалне странке, ми ћемо бити конструктивна опозиција. Ниједан закон без наших посланика не може да буде усвојен у Већу република, бар како стоји садашњи однос снага. Али ми законе нећемо процењивати на основу уских страначких интереса, него на основу тога да ли су ти закони у складу са интересом државе у целини или не.

Новинар: Када сте говорили о финансирању политичких организација и узимању новца као помоћи из јавних и државних предузећа, да ли ви поседујете такве чврсте доказе који подразумевају такву врсту плаћеничког односа?

Др Шешељ: Добићете на следећој конференцији за новинаре конкретне доказе колико је једна енглеска асоцијација давала неким медијима и неким странкама у нашој земљи. Ево, у фунтама све, али у бројкама. Имамо, дакле, и такве податке. То није никаква тајна. Тај новац је подељен.

Новинар: Да ли су баш они добили тај новац?

Др Шешељ: А ко је други могао да добије? Прво, не дају левичарским странкама, је ли тако? У последње време не дају ни Драшковићу. Које онда другом да дају? Кога још има ту? Једино да дају Жарку Гавриловићу или, како му се зове станка, Српска светосавска, или Савез свих Срба света, или било ко. Дакле, није спорно да су Американци давали паре, није спорно да су давали странкама, зна се тачно колико су давали странкама и зна се тачно којим су стра-

нкама могли дати. Ко је ишао на оне њихове састанке по белом свету? Те у Беч, те у Холандију, где је све то било, у Вашингтону и тако даље. Ваљда дају онима који им одлазе на ноге, а не дају онима с којима су стално у сукобу.

Новинар: Јесу ли то довољно чврсти докази да су то те странке добиле?

Др Шешељ: Па наравно да су добиле и оне то чак и не оспоравају.

Новинар: Како коментаришете тврдње Либералног савеза Црне Горе да и Ђукановићева и Булатовићева партија на сцени воде сукобе којима је суштински циљ хомогенизација њихових бирачких тела?

Др Шешељ: Па ја не верујем да је уопште могуће да је тај сукоб измишљен. Тај сукоб је стваран и врло измишљен. И исход му се унапред не зна.

Новинар: Како коментаришете то што, упркос Уставу Србије, Закону о радним односима и Општем колективном уговору, којима су права синдиката регулисана и изједначена, независни раднички синдикати су, како тврде, у неравноправном и подређеном положају?

Др Шешељ: Нису уопште у подређеном положају. Увек је већински синдикат у одређеном предузећу или у одређеној привредној грани субјект споразумевања с послодавцем или са Владом. Тако стоји у закону, већински синдикат.

Новинар: Да ли ће Влада предузети мере против надлежних државних органа који су допустили финансирање политичких странака из иностранства?

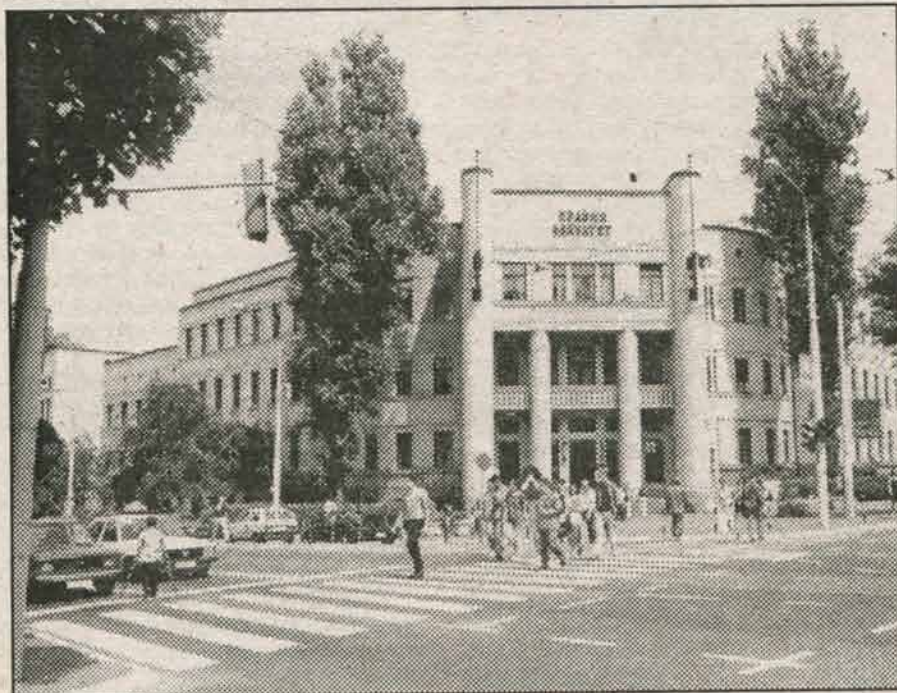
Др Шешељ: Нису државни органи допуштали. Знате, ове оптужбе су, пре свега политичке природе, јер нигде се не могу наћи признаније да је тај и тај добио од тога и тога. Има поудан извор да је добио, овај каже није добио, или може да каже - изгубио сам у трамвају, или успут сам прокоцкао и тако даље. Дакле, овде је примат на политичком проблему, а не на правном. Па ми само имамо репресивне мере против ових да спроводимо. Нама је битно да се поштују домаћи закони, а што се тиче политичких мера, наше је да стране плаћенике јавно жигосемо.

Новинар: Да ли Влада има свиденцију или процену о томе колико се од 13. октобра, када је потписан споразум о Косову, иселило Срба са овог подручја, посебно из његовог северног дела?

Др Шешељ: Ја вам не могу сад напамет рећи за те информације. Известан број становника, Срба општине Подујево напустио је своје куће. Неки су се вратили, али треба да имате у виду да је у Подујево, и пре свега овога, живело свега негде око 1.500 Срба, а има општина око 100 хиљада становника.

Новинар: Имате ли процене за остале делове Косова?

Др Шешељ: Па могао бих да их имам, али не могу сада напамет да прецизирам. Знаш, извесан број људи је склањао своју децу у унутрашњост Србије, неки су одлазили, али то није неки процес који поприма неке алармантне размере и на нама је да убедимо Србе да остану у својим кућама и својим становима и да им гарантујемо безбедност.

Закон забрањује страначко деловање на Универзитету

21. ЈАНУАРА 1999. ГОДИНЕ

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

КОНФЕРЕНЦИЈА ЗА НОВИНАРЕ

Александар Вучић: Вишестраначка парламентарна делегација Скупштине Савезне Републике Југославије, као што знате, налази се у посети Белорусији. Ми очекујемо да ће на данашњој седници Скупштине Савеза Русије и Белорусије Савезна Република Југославија добити статус посматрача, а очекује се управо у овим тренуцима да шеф југословенске делегације и председник Српске радикалне странке, др Војислав Шешељ, узме реч и ми сматрамо да ће то представљати догађај од изузетног, не само спољнополитичког значаја, већ од значаја за будућу унутрашњу безбедност наше земље. Мислимо да тај догађај представља нешто што ће Савезној Републици Југославији обезбедити, у сваком случају, мирнију и сигурнију будућност, јер сваки савез са пријатељима, са онима који су увек желели да нам помогну, а никада да нам помажу својим томама бомбама и ракетама, је добро дошао.

Српска радикална странка указује јавности на све жешће притиске, уцене и ултиматуме од припадника појединих међународних организација, од стране припадника појединих међународних институција, и ми очекујемо да државни органи Републике Србије и Савезне Републике Југославије не подлегну тим притисцима. Ми сматрамо да је срам-

но понашање шефа верификационе мисије Вилијема Вокера на Косову и Метохији који је измислио злочин, који је измислио догађања у селу Рачак на Косову и Метохији, који је за нешто што се није догодило или што је починио неко други, оптужио српске снаге, српске државне органе. Зато сматрамо да Вилијем Вокер треба да оде. Ми мислимо да је та одлука Савезне владе о проглашењу Вилијема Вокера за персону нон грата била исправна.

Такође мислимо да Хашки трибунал нема шта да тражи на Косову и Метохији. То није суд у правом смислу речи, то је суд нечисти, суд уперен против виталних интереса српског народа. Тај суд је своје право лице показао у Републици Српској, свуда тамо где су Срби живели. Ако треба да се суди на такав начин што ће неко злочиначки убијати припаднике српског народа како му падне на памет, или инвалиде пребијати по двадесет, тридесет сати и доказивати да је то право и правда, такав суд нам није потребан. И то представља, такође, најдиректније мешање у унутрашње ствари наше земље, што Република Србија и Савезна Република Југославија не могу да прихвате.

Занимљиво је и интересантно понашање главног тужиоца Хашког трибунала Луиз Арбур, која је желела без

икаких докумената да уђе на територију Савезне Републике Југославије. Занимљиво је јер нико од нас, нико од вас овде присутних не може без визе да уђе на територију њихових земаља. Многи од нас визе не могу да добију, веровали или не, само зато што су у Народној скупштини, са скупштинске говорнице, тамо где не могу по свим позитивно-правним прописима ни кривично да одговарају за оно што ће рећи и што ће учинити, за оно за шта су се залагали, дакле, приликом доношења једног закона, не могу да уђу у њихове земље. И замислите такви хоће да нам кажу да су наши потези недемократски. У најмању руку лицемерно. Чини ми се да на најбољи могући начин оделикава природу једне, слободно бих се изразио, неофашистичке политике коју спроводе Сједињене Америчке Државе, њихови сателити и поданици.

Такве врсте притисака, посебно врсте притисака око Косова и Метохије у којима захтевају повлачење снага безбедности Републике Србије сматрамо апсолутно неприхватљивим. Занимљиво је да нико од припадника верификаторске мисије није желео да јавно осуди злочине албанских терориста, а било их је око 600 откада су они на Косову и Метохији, али зато у сваком тренутку користе прилику да кажу како Срби

Српска радикална странка очекује од државних органа да не подлегну жестоким притисцима и ултиматумима припадника неких међународних организација

морају да смање своје снаге безбедности. Зашто? Да би се повећао тај број терористичких напада на војска; не на 600, него на 1.200. Можда је то једини њихов циљ. Али онда се поставља питање због чега се они налазе на Косову и Метохији и који је њихов посао.

И друго, интересантно је да Вилијем Вокер показује да је човек без имало образа. Знате, да ви дођете у једну земљу у којој треба да обавите посао, у коме ће, пре свега, припадници и грађани те земље бити задовољни послом који треба да обавите и да вас нико у тој земљи не жели на својој територији, као што је очигледно да је једногласна, једнодушна подршка народа и грађана Републике Србије уклањању Вилијема Вокера са територије Савезне Републике Југославије, али то њему и даље не пада на памет, он и даље мисли да треба нешто да чини за наш народ, за наше грађане.

То, чини ми се, не само да о тим међународним организацијама говори довољно, већ много говори и о самом Вилијему Вокеру. Мислим да није тешка реч, није тешка реченица, уколико бих рекао да човек има ђон, а не образ. Ми смо, у сваком случају, уверени да ће државни органи наше земље наставити са жестоком мерама против терориста и да ће се наше снаге безбедности обрачунати са свима који мисле да злочиначким, кукавичким и терористичким акцијама покушају да остваре своје политичке циљеве. Ми захтевамо да те акције буду што општрије и што жешће, баш онако како се у многим од тих земаља које себе називају демократским, обрачунавају са терористима.

Српска радикална странка сматрала је велика грешка направљена због улеска Српског покрета обнове у Владу Савезне Републике Југославије, пре свега зато што се ради о неозбиљним, неодговорним људима, људима који нису патриоте у правом смислу те речи, они су патриоте на задатку, њихов патриотизам има високу цену. Не треба посебно подсећати шта су све чинили у претходном периоду. Уосталом, од дубоких плавих очију Алије Изетбеговића и извињења муслиманима у Сарајеву због наводних српских бомбардовања, до захтева за постављањем шавовнице у Книну, до путева у Америку где ће се захтевати бомбардовање Србије, Београда, рушење режима из иностранства и тако даље, не мисли ваљда неко да је Вук ђуд променио, а не само кожу. У сваком случају, сматрамо да ће се савезни премијер горко покајати због овог потеза. Нико ко је са Српским покретом обнове улазио у било какву сарадњу, било какве коалиције, никада ништа добро није видео. Ако ико може да се сети некога ко може да се похвали добром сарадњом са том политичком странком, било би добро да га каже, али таквих нема.

Оно што нас забрињава није статус Српског покрета обнове, ми знамо да они више немају никакву популарност у народу, нити било какву политич-

ку снагу у народу, али оно што је забрињавајуће јесте да су неки од њих дошли на појединачна значајна места у Савезној влади, и тиме могу да утичу, наравно мањим делом, и на политику коју ће наша савезна држава спроводити. У том смислу указујемо и на чињеницу да свенгуалних попуштања, уколико их буде било, у односу према онима који рачунају да непријатељским актима угрожавају ову земљу, да ће то бити и под утицајем оних који су недавно пуштени у Савезну владу.

Изволите, ако имате неко питање.

Новинар: Вук Драшковић је највише ускоро нови савезни Закон о информисању и његово усаглашавање са републичким. Да ли бисте то прокоментаришали?

Вучић: Ви знате да није Вук Драшковић највише, савезни закон се најављује већ четири или пет година. Чак сам и у интервјуу за ваш лист, још када сам изабран за министра, говорио о томе. Али, Вук Драшковић се, наравно, не разуме у право, ни у државну организацију, управну власт, и то нимало не чуди.

Савезни закон о јавном информисању уопште неће регулисати, и уколико буде усаглашен на нивоу свих странака, а ви знате да се без радикала, рецимо, не може изгласати због Већа република, и уколико буде усаглашен, уопште неће регулисати исту материју коју регулише републички закон о јавном информисању, већ ће се бити неким другим стварима, дакле, страним акредитацијама, условима за издавање тих акредитација и тако даље, дакле, неким општим условима. То би била материја којом би тај савезни закон могао да регулише.

Али, то њега много не секира, знате, пошто не може да каже шта ће се конкретно урадити, онда је важно да каже - ми ћемо донети нешто што ће наводно да буде демократско, али што више говори, мислим да се сам Вук Драшко-

Луиз Арбур: Хашки суд нема шта да тражи на Косову и Метохији

вић све више уплиће у трипе и кучине и да из тога не може да изађе.

Ви се сетите, ево, подсетићу вас, ја нисам случајно рекао да је Вилијем Вокер измислио злочин у селу Рачак, јер није злочин ако ви ликвидирате терористе, ту нема злочина, него је то легитимна и легална акција. А Вук Драшковић је на својој конференцији за новинаре у уторак изјавио да - ма ко да је одговоран за тај злочин, дакле, он не спори да је то био злочин, је ли тако, ма ко да је одговорна за тај злочин, тај ће морати да буде изведен пред лице правде. То показује елементарно Драшковићево незнање, да он не уме да се суочи са политичко-правним последицама својих изјава, али, надамо се да ће га они који су га пустили да уђе у Савезну владу успешно контролисати у следећем периоду, да човек не изговара баш превише глупости у истом тренутку.

Новинар: Како коментаришете то што су уочи Нове године усвојене измене Закона о пензијском, инвалидском и здравственом осигурању, али нису донети пратећи акти, обрасци и упутства, што је довело до блокаде исплате аконтација?

Вучић: Нисам чуо да је нешто довело до блокаде исплате аконтација и мислим да то иде редовно, као што је ишло и до сада. Донети су и пратећи акти, али те акте доноси Влада Републике Србије као орган извршне власти и све је то усаглашено са свим надлежним органима, од Републичке управе прихода до Министарства финансија, који треба да припреме одређене обрасце, па чак и за порезе, тако и за пензије. И то је већ, претпостављам, завршено.

Новинар: Имам два питања. Прво питање је како ће и да ли ће господин Вокер данас напустити Савезну Републику Југославију, пошто му вечерас истиче последњи рок, и друго питање је ваш коментар поводом најаве за покретање поступка од стране Српске православне цркве, а поводом изјава др Војислава Шешеља?

Вучић: Најпре морам да кажем да ја не знам да ли ће бити поштована одлука Савезне владе коју Српска радикална странка подржава, али било би нам чудно да то не буде поштовано, јер би то онда личило на - реци, па поречи. Зашто је онда таква одлука доношена, уколико неће бити спроведена? И ми се залажемо за спровођење те одлуке, то је што се тиче Српске радикалне странке. Али ви знате да ми нисмо у Савезној влади и да о томе не одлучујемо.

Што се тиче нашег другог питања, не постоји никаква најаву, већ постоји једна крајње неозбиљна, рекао бих изузетно погрешна изјава једног црквеног великодостојника. А ја очекујем, имајући у виду чињеницу да су поједини медији, пре свега они који себе називају независним, а ја не волим тако да их зовем, једва дочекали прилику да објаве нападе на др Војислава Шешеља са општењима Рашко-призренске епархије и тако даље, изјавама једног свештеног лица, такође. Па бих ја волео да

на истом том месту, у својим новинама или у својим информативним емисијама објаве наш одговор у коме ћемо покушати да објаснимо шта се то заиста дешава и због чега се то све збива.

Пре свега, занимљиво је да неко уопште покушава да се на такав начин односи према председнику оне политичке странке чији су симпатизери и чланови најбројнији, уколико хоћете и тако да рачунамо, верници Српске православне цркве. Мислим да то елементарном логичком дедукцијом можете закључити. Представници левичарских политичких странака углавном нису верници. Српска радикална странка је највећа политичка странка после левог блока, или ту уз леви блок, а свако од нас верује у Бога. Свако од нас поштује традицију Српске православне цркве, сви ми смо своју децу крстили, сваки од нас слави славу, сваки од нас слави искључиво хришћанске празнике, православне наравно, ми не слаavimo ни 29. новембар, ни 1. мај, нити било које друге празнике.

Занимљиво је одакле онда неке, и замолио бих да се ово на овакав начин пренесе у јавност, па је занимљиво одакле некеме пада на памет да испитује из Српске православне цркве већину верника своје цркве. Па зар они мисле, хоће да кажу и да не мог једногодишњег сина Данила, кога је крстио Војислав Шешељ, да изопште? Хоће ли свакога у овој земљи да изопште само зато што се супротставио једној глупој политикантској изјави или политикантском иступу једног свештеног лица.

Или можда неко жели да нам забрани да говоримо? Жели неко да спроводи оне најгоре комунистичке принципе из претходног периода да нам забрани да кажемо, да нам забрани да мислимо да је погрешан начин вођења политике од стране владике Артемија, да то није његов посао. Његов посао је богослужење, а не вођење политике. Ако то не смемо да кажемо, ако не смете да се супротставите томе, онда, знате, плашим се да постоје неки неодговорни појединци који желе да уведу инквизицију, као што је то чинила католичка црква, па због тога што ћемо другачије мислити, због тога што ћемо другачије желети, неко ће на ломачи да нас спаљује.

Ја мислим да је то изузетно погрешно и молио бих, дакле, још нешто што се тиче неког саопштења у коме су рекли да је др Војислав Шешељ нападао патријарха Павла и тиме машу. Наравно, није проблем што тиме маше Вук Драшковић, јер никада не говори истину, или врло ретко, само нико нема прилику да чује или да присуствује баш тим ретким тренуцима, али, кажу како је Војислав Шешељ нападао његову светост патријарха Павла. Зна ли неко када и где је то Војислав Шешељ учинио? Нико никада. Али је занимљиво да то кажу неки свештеници Рашко-призренске епархије. Али зато ти свештеници никада нису оптужили или рекли, а ја сам донео примерак једне Драшко-

Владика Рашко-призренски Артемије: његов посао је богослужење а не вођење политике

вићеве новине у коме видите снимак патријарха српског господина Павла, то је 30. јануара 1995. године, не тако давно, патријарха српског господина Павла и на насловној страни, у наслову текста у коме се говори и о патријарху Павлу, каже се - неком рат, неком брат, алудирајући на то да су патријарху Павлу, коме су, видите, и бомбе кашике и реденици од митраџеза прикачени на тело, да је њему рат брат, и да он у томе ужива, а чак се овде каже - дече никада доста. Значи да би он био спреман да жртвује и децу. Никада, веровали или не, то је врло изненађујуће и зачуђујуће, сложићете се, уколико желите објективно о томе да разговарате, нико није због тога оптужио Драшковића или неког другог, што је заиста једно страшно скрнављење Српске православне цркве.

И још нешто што је занимљиво у овом саопштењу које бих желео да прокоментаришем. Видите, ти људи треба да се баве богослужењем. Сва деца Српске православне цркве треба да буду једнака. А погледајте шта они кажу за

Војислава Шешеља и реците ми да ли ово има везе са служењем Богу или са политиканством? "Жалосно је и прежалосно да један анационални, и изнад свега недемократски и тоталитарни режим чија је, иначе, марионета, господин Војислав Шешељ". Они тиме безмало оптужују четири милиона људи, четири милиона грађана ове земље који су своје поверење дали политичким странкама које се налазе на челу ове земље. И најдиректније се мешају у унутрашњу политику. А не оно што је њихов посао. И некога називати марионетом? Они су, дакле, политичке судије, они су ти који треба да одређују како неко мора да се понаша? Мислим да су изјаве појединих представника Српске православне цркве заиста биле веома лоше, врло погрешне.

Постоји велики број свештених лица који се нама јавља, могу вам, рецимо, показати и преписку људи из иностранства, православних верника, и то преко Интернета, са људима из манастира Високи Дечани, који су само бладили Шешеља, а стигло им је барем 50 одговора наших људи из иностранства да се више тиме не баве, да више то не раде, јер су наводно говорили да они пробијају медијску блокаду. А пробијање медијске блокаде спроводите на тај начин што блате др Војислава Шешеља, српску власт, српски режим, и њих окривљују за догађаје на Косову и Метохији, а не албанске терористе. То је мој одговор на то.

Новинар: Како коментаришете планирање и стратегију Савеза за промене да ће у априлу и мају ове године у Београду и десетак већих градова Србије доћи до великих демонстрација из економских и политичких разлога, до краја године, до избора на којима ће они победити?

Вучић: Они ће победити на изборима? Ја чак нисам ни видео тако децидне њихове тврдње, али, уколико постоје, те тврдње су, благо говорећи, смешне. Најпре, знате, сигурно је да економско социјална ситуација није добра, нико не може затварати очи и рећи - сви живимо дивно, свима нам је сјајно и нико нема шта против тога да каже. Али је суштина у томе да су они који мисле да треба да мењају власт, да треба да мењају режим, стотинама пута гори од оних који се данас налазе на власти.

То су људи који су показали своје лице, који су показали свој образ, и, као што видите, нико се од нас претерано не узбуђује. Зато што знамо да је њихова политичка снага никаква. Апсолутно су минорни и не знам на којим то изборима, можда негде за кућни савет, има једна зграда на Врачару где би можда добили већину, али и у то сумњам.

Новинар: Републички Закон о информисању јуче се нашао и пред Савезним уставним судом. И на државној телевизији, каже се између осталог, да је више од половине чланова тог закона спорно. Какав исход ви очекујете?

Вучић: Право да вам кажем нисам се претерано озбиљно тиме бавио, али нисам чуо баш то у прилогу државне телевизије. Гледао сам "Дневник", али нисам то баш чуо тако. Можда је то било мало другачије, сложите се? А оспоравале су неке друге политичке или невладине организације, а на суду је да такву одлуку донесе. Они су то упутили на аутентично тумачење Републичкој скупштини, о томе можемо да разговарамо и нема никаквих проблема. Уколико ме ко позове било када да то заступам као правник, мислим да не бих имао великих проблема да то одбравам.

Новинар: Да ли ће улазак Српског покрета обнове у Савезну владу и евентуално преиначење одлуке о Вилијему Вокеру угрозити ваш савез са Социјалистичком партијом Србије, а друго питање би било - шта ако се утврди да међу 40 људи који су убијени у Рачку има ипак цивила, односно старијих људи, жена и деце?

Вучић: Прво ћу вам одговорити на друго питање. Гледао сам све снимке Ројтерса, АП-а, верујем као и ви, и ни на једном од тих снимака нисам видео старце. Најстарији човек је са отприлике 55 или 60 година, колико ја могу да проценим онако споља посматрано, а ви знате да и старији од њих носе пушку и да су наоружани и да делују у оквиру терористичке организације која се бори против легалних и легитимних органа власти државе Србије. И ту злочина, сасвим сам уверен, нема. И није га било.

Што се тиче првог питања, ви постављате питање као да некоме отприлике престаје живот у најмању руку, уколико некада дође до другачијих односа или уколико некада неко треба да иступи из извршне власти и тако даље. Ми, наравно, не мислимо да ће се то догодити, имамо добре и чврсте односе са коалиционим партнерима. Не мислимо да би било шта могло у најскорије време да се промени, али наше је да ми изразимо свој политички став. Ми се залажемо за протеривање Вилијема Вокера и против смо одлагања такве одлуке.

И друго, ми смо јасан политички став изнели и о свим осталим питањима и било би лицемерно да га данас мењамо. Знате, наш народ, грађани ове земље, једва су дочекали да коначно кажемо - доста је било ваших лажи, доста је било више убијање истине, доста је било фалсификата. Тај исти човек је допринео протеривању Срба из Републике Српске Крајине. Нема више ниједног Србина у Републици Српској Крајини. Исти тај Вилијем Вокер. Па зашто грађане Србије не подсетите на то, зашто да то не знају? Тај исти човек је био у стању да у једном моменту измисли тај злочин. И да после тога каже - па да, можда смо мало претерали. Тај исти човек је најаву формирања неког терористичког радија окарактерисао као формирање једне независне радио-станице. О чему онда причамо?

Новинар: Ако сте знали да је Вилијем Вокер такав, зашто га је власт уопште прихватила да дође на то место?

Вучић: Па зато што је постигнут другачији, центлменски споразум, такозвани центлмен дабримент између Милошевића и Холбрука, и очекивала се другачија реакција верификационе мисије. Ми очекујемо, један део њих и данас коректно ради, да ће они схватити шта је њихов посао на Косову и Метохији, а то је, пре свега, да се спречи тероризам, да се спрече злочиначки и кукавички напади на припаднике државних органа, а и на цивиле. Чим то почне да ради, онда ми нећемо имати никаквих примедби на персонал. То се очекивало и од Вилијема Вокера. Али, изгледа да је он под превеликим утицајем

Мадлен Олбрајт и администрације Сједињених Америчких Држава да би могао другачије да се понаша.

Новинар: Како оцењујете припреме наших власти да новим законом федералну полицију овласти искључиво заштитником граница СРЈ, док Црна Гора, као што је већ најавила, неће поштовати нити признавати савезне институције?

Вучић: Извините, где то пише?

Новинар: У неким новинама, забора-вио сам у којим.

Вучић: Колико ја знам, војска штити државне границе, међународно призна-те границе. То је посао Војске Југосла-вије.

Новинар: Имам два питања, за госпо-дина Стеву Драгишића и за господина

НЕ НИКАД ДОСТА

"Масло" Вука Драшковића; монтирана фотографија Његове светости патријарха Павла, објављена 30. јануара 1995. године у "Српској речи"

Вучића. За господина Драгишића питање је како ће се радикали понашати сутра у градској скупштини приликом именовања председника градске владе, а за господина Вучића је - да ли протеривање Вилијема Вокера значи и одлазак верификационе мисије са Косова и Метохије или долазак новог шефа, односно, кога би то радикали волели да виде на његовом месту, а кога не, и да ли би то могао да буде Фелипе Гонзалес?

Вучић: Пошто смо на истој теми, прво ћу ја одговорити. Знате, ми немамо ништа против присуства верификатора на Косову и Метохији, мислимо да је добро да се увере у право стање ствари у јужној српској покрајини, да могу да буду очевици злочиначких напада албанских терориста и сепартиста и било би добро, и њихов је посао да целокупну светску јавност са тим упознају. Као што видите, захваљујући њима, али и појединим страним новинарима, у последње време, посебно у Француској, па и Немачкој, потпуно је другачија слика од оне коју је хтео да представи Вилијем Вокер. Ми нисмо ни у Влади Србије, нити у Српској радикалној странци чланови кадровске комисије Организације за европску безбедност и сарадњу да бисмо размисљали о томе кога ће они да пошаљу и ко би им био бољи. Дакле, таква персонална питања се нама не постављају. За нас је важно како ће они скупштински свој посао обављати. Поштујући управо одредбе споразума Милошевић - Холбрук, али и поштујући Устав ове земље.

Драгишић: Што се тиче овог питања везаног за градску скупштину, одборници Српске радикалне странке, а претпостављам и сви остали одборници, су добили само позив за ту седницу са временом одржавања. Не постоји никакав дневни ред у позиву, не знамо тачно још увек, нисмо обавештени о чему ће се све расправљати на следећој седници. И ми претпостављамо, као и ви, да ће се можда бираги нови председник скупштине, али могу да вам кажем, уколико то буде на дневном реду да ћемо прво видети о коме се ради. У случају да то буде неко из Српског покрета обнове, одборници Српске радикалне странке сигурно неће гласати за. Ми ћемо бити против било каквог кадровског решења које понуди Српски покрет обнове, без обзира о каквом се месту ради у градској скупштини или у градској управи, јер досадашњим функционисањем градске власти у Београду, коју је сачињавао искључиво Српски покрет обнове, ми смо апсолутно незадовољни и имамо велики број примедби и успели смо да докажемо да је Српски покрет обнове направио много криминалних афера. Ми ћемо ускоро изаћи у јавност са свим тим њиховим криминалним аферама, а треба очекивати да о свему томе говоримо и на сутрашњој седници, уколико се буде расправљало о тој теми.

Новинар: Сматрате ли да ће наша земља током ове године успети да регулише своје чланство у Савету Европе и избори услове за пријем и врати се у ОЕ-

БС, где ће важити као неко ко има право да тражи своје место и у Уједињеним нацијама?

Вучић: То зависи, пре свега, од односа и Савета Европе и Организације за европску безбедност и сарадњу према Србији и Савезној Републици Југославији. Није Савезна Република Југославија саму себе искључила из тих међународних организација, већ је то под притиском Сједињених Америчких Држава управо учинила та организација. Никакве услове они нама у том смислу не могу да постављају, пре него што ми постанемо чланови те организације.

Друго, ако ћемо да говоримо о демократији, или о аутократији, ако хоћете, можемо да упоредимо све норме, све међународно-правне стандарде и установићете да су у складу са оним што се назива међународно-јавно право и наш Устав, као легс супериор, и наши закони, а често и на вишем нивоу него што је то случај у тим западним земљама које нас за такве ствари окривљују. Можете ли ми наћи, дакле, може ли ико нормалан да схвати да некога, хајде, ево да кажем крив је Вучић, крив је Драгољуб Јанковић, они су можда учествовали у писању оног закона, па њима забранили то. Али ових дванаест, петнаест људи што су кажњени, ни криви ни дужни, људи изашли за скупштинску говорницу, свидео им се закон и хоће да образложе и да бране тај закон. Са скупштинске говорнице, ви знате, смеју да раде шта хоће, и не смеју због тога да одговарају, зато што их је народ изабрао. Они један обичан добар закон подржали својим дискусијама у републичком парламенту, и за оно што су изговорили са скупштинске говорнице, они су одговорни. И неко им због тога забрањује кретање, које је једно од елементарних људских права и слобода.

Управо сам на одсеку и за постдипломске студије узео Међународно јавно право. То нигде ни у једном уџбенику не пише, ни у једној књизи не пише, нема литературе где ћете то моћи да прочитате. Него је то гола сила, дивљаштво, чисто дивљаштво. Као што видите нико од њих се не труди да то објасни. Чег се плаше? Да ли се плаше да је неко од нас криминалац или терориста, или да је неко од нас нека допужа или нешто слично. Не, они се плаше другачијег мишљења. Неће да дозволе другачије мишљење. Неће да дозволе да неко нешто другачије каже. Па јадни Живота Цветковић крив за Закон информисању, не може да иде у земље Европске уније. Да не угрози човек безбедност земаља Европске уније. Па немојте, молим вас. Мислим да је један право-политички криминал без преседана у историји савремене цивилизације. Право-политички криминал. Има ли икога ко то сме, или ко то може да оповргне? Ко сме уопште да се упусту у расправу да покуша да то оповргне? И ви говорите о некаким условима и о демократији. Па зар о условима и о демократији да нам говоре они

који нам данас прете бомбардовањем? Они нам кажу да се данас залажу за људска права и слободу у нашој земљи, а кажу- поново смо покренули активирајућу наредбу, више није 96 сати, него је 48 сати? То је демократија? То је тај бољи свет о коме ви говорите. Извините, таквом бољем свету нисам баш сигуран ни да желим да припадам.

Новинар: Да ли ће улазак Српског покрета обнове имати неког утицаја на званичне ставове између Подгорице и Београда?

Вучић: Ја то стварно не знам, мала мени то прилично неозбиљно звучи. И наравно, такве све изјаве људи из Српског покрета обнове, али пустите људе да могу да размисљају, да могу да чине оно што су и многи пре њих покушали да чине. У сваком случају добро је да мисле да негде нешто могу да промене, макар то било и сасвим немогуће. Ја наравно, не мислим на оне који искрено мисле да могу да промене, то је једна политичка парола и мислим да ће односи између Београда и Подгорице, све док је режим Мила Ђукановића у Црној Гори, остати овакви какви јесу. Све док не дође до неких конкретних промена у Црној Гори.

Али, наравно, није Вук Драшковић и Српски покрет обнове неко ко баш има много велику моћ, па сад о томе може да одлучује или сада ту нешто може да помогне, знате, то је онако, да би мало утешили оних својих неколико бирача који су остали иза њих, да баш и тих неколико не оде одмах. Мимо оних који су добили привилегије и бенефиције уласком у градску или Савезну владу.

Новинар: Поводом догађаја у Републици Српској, можете ли да прокоментаришете ове најаве владе од стране мандатара и могући опозив председника Републике Српске, као и то може ли се Република Српска такође приближити овом савезу Русије и Белорусије?

Вучић: Више занимљивих питања. Најпре о овоме. Боравио сам недавно у Бања Луци, где сам и говорио о једном просто невероватном потезу Милорада Додика. У политици можете чинити потезе који ће се некада народу допасти, некада неће, који ће бити популарнији и мање популарни. Али, ове глупости изговарати, какве изговара Милорад Додик, такве само понекад изговара још само Вук Драшковић, и тешко да ћете још некога наћи у Србији. Знате, да неко каже да ће он подзаконским актом да руши Устав, ви сте то чули на његовој страначкој конференцији за новинаре, да обавестим оне који са тим нису упознати - један од посланика Милорада Додика је предложио да Влада Републике Српске усвоји акт по коме ће бити могући опозив председника републике. А Устав је тај који одређује место, улогу и положај председника републике. Он мисли, пошто човека право не интересује, кад може Вестендорп да забрани политичку партију, могу и ја да укинем председника, шабе што је народ за њега гласао. Он мисли подзаконским

актом да руши Устав Републике Српске. Криминал прави, чист криминал. Постоји ли нормална човек који то може да разуме и да објасни?

Друго, видећемо, са нестрпљењем очекујемо тај 25-ту седницу Скупштине Републике Српске, пратићемо и вечерас шта ће мандатар Бране Миљуш да изјави у Бијељини о томе. Он каже да има већину, ми не знамо да ли он има већину, видећемо и какав ће концепт изнети и какав ће персонални састав Владе предложити.

Што се тиче вашег последњег питања, овде се ради о међународно-правно признатим субјектима. Дакле, Савезна Република Југославија може да уђе у тај савез, ми бисмо волели да буде придружена и Република Српска, надамо се да ће се ти услови створити, али ви знате да то у овом тренутку не зависи искључиво од нас.

Новинар: Како коментаришете тврдње да пракса да се политичким странкама на телевизији даје онолико простора колико имају одборника или посланика у скупштинама, може да постоји само у време изборне кампање, док у време редовног политичког живота то не треба да важи?

Вучић: Нисам баш разумео ово питање. Али, ако хоћете, колико сам приметио на неким телевизијама, у неким медијима се то прилично коректно поштује, с тим што постоје неки квази медији којима је једини посао и задатак да нападају др Војислава Шешеља и Српску радикалну странку. Ничим другим се не баве. Информисање их много не интересује, осим напада на српске ра-

дикале и Војислава Шешеља. Ту предњаче поједини писани медији. Али, понекад сам изненађен и неким квази-независним електронским медијима, посебно радио станицама од којих бисмо очекивали можда и лошије понашање, а које су ипак ту далеко коректније према Српској радикалној странци, мада не знам на коју сте праксу мислили. Ако мислите на Студио Б, тамо је однос Вука Драшковића и СПО према свима осталима заједно 10 према 1. Ако је то однос у народу, ако је то однос у парламенту, ако је то однос у било којој влади, у било којем државном органу, онда је то једна права, добра и објективна телевизија.

Новинар: Истакли сте да Вилијем Вокер мора да напусти Југославију. Међутим, јуче је најваљено да ће Шеста флота упловити у Јадранско море. Да ли ће то утицати на Савезну владу да промени ту одлуку?

Вучић: Може да промени своју одлуку, али се онда поставља питање зашто је одлука доношена. Можете ли онда ви да ми објасните зашто је одлука оношена? Или неко није чак могао да схвати да ће се то догодити?

И друго, знате, ти притисци ће се наставити. Поставља се питање ког тренутка ми морамо да кажемо, а ми се за то залажемо од раније, када да кажемо - доста? Доста више притисака, доста више упена, доста више ултиматума. Па сваки пут кад им се нешто не свиђа, рећи ће - не допада нам се, ова бандера у центру града, промените је, иначе ћемо вас бомбардовати. Могу да кажу било шта и уколико ми то не учинимо, они ће опет - е, допловиће Шеста

флота, имају горива напретек, не знају шта да раде, па мора да доплови Шеста флота.

Новинар: Мислите да је сада време да се каже доста?

Вучић: Па, ми мислимо да је време да се каже доста. Дакле, ја овде износим страначки став, мислим да вам је то јасно да ја овде говорим као генерални секретар Српске радикалне странке.

Новинар: Како коментаришете то што такозвана ОВК исто оптужује Вокера за пристрасност?

Вучић: Ево, скоро да смо поверовали у то и видите да сте насмејали и све новинаре овде. То је зато што смо се тим триковима већ научили, то смо већ видели. И сваки пут када наши државни органи некога оптуже, или где је сувише очигледна пристрасност појединих међународних чинилаца, појединих међународних фактора, одмах се нађу и представници албанских терориста који ће да кажу - па да, и ми смо против њега. Али, ето, кад мора, нека остане ту. Знате, то су неке ствари које ни у ком случају нико не може објективно да разложи нити могу да се прихвате. Човек који је измислио злочин, човек који је за злочин оптужио ову државу, њене државне органе, и тиме најнепосредније угрозио целокупан народ и све грађане Савезне Републике Југославије, пре свега Републике Србије, шта друго може да очекује? Не мислите ваљда да треба да му се удварамо?

Новинар: Да ли је могуће непосредно проглашење ратног стања и како би се Српска радикална странка понашала у том случају?

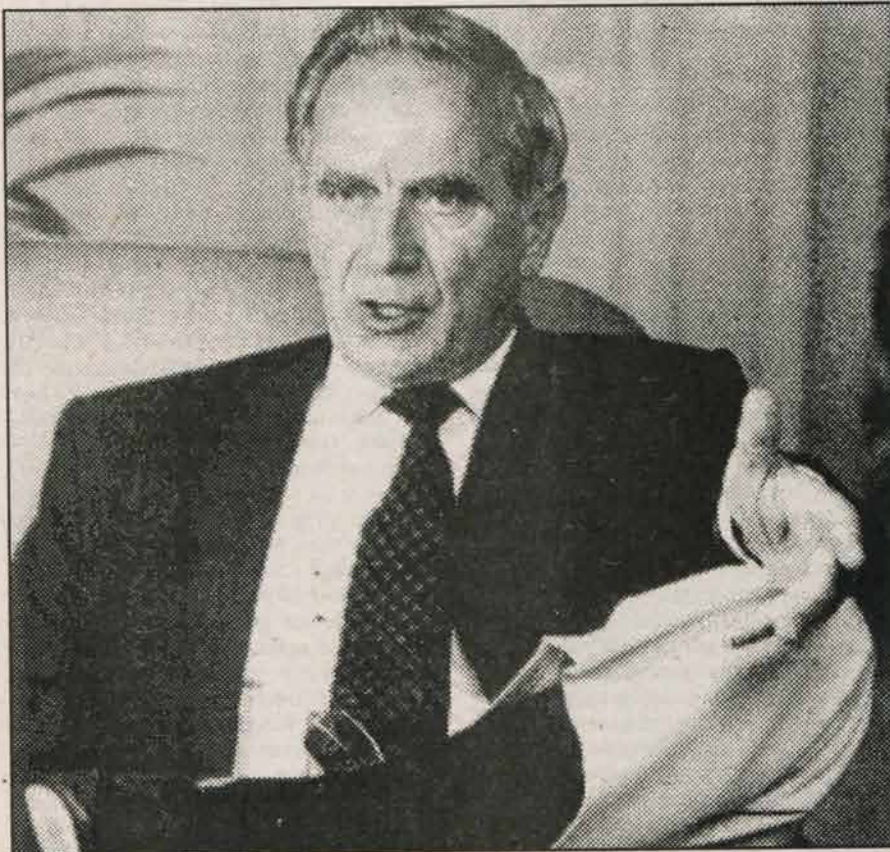
Вучић: Наравно, ви знате да ми мислимо да за ту одлуку за сада нема разлога. Али ако се таква одлука донесе на савезном нивоу, па уколико неко српске радикале позове у одбрану земље, ми ћемо се сви одазвати и сви чланови Српске радикалне странке ставиће се на располагање Војсци Југославије.

Новинар: Да ли можемо очекивати поновно активирање оне уредбе, ако дође до непосредне ратне опасности?

Вучић: Не знам шта можете очекивати, да ли ће се и шта ће се активирати, али ја мислим да у том случају неће бити потребно активирање сличне уредбе. Прво, надам се да неће доћи до таквог случаја, а уколико дође до такве ситуације, ја мислим, и надам се да су грађани који се баве писаном речју, дакле, новинари пре свега, схватили да је интерес опстанка државе и народа најважнији и најпречи. Да се сличне ствари и сличне грешке, какве су биле раније, неће понављати. Просто сам уверен да у одбрани земље сви заједно морамо да учествујемо без разлике. Уколико на то будемо приморани.

Новинар: Како коментаришете веома оштар напад на господина Шешеља и вашу странку у чланку Слободана Вучетића у данашњем броју београдског дневног листа "Блиц"?

Вучић: Ја нисам чуо да то, не знам ко вам је тај. Знам само да је био некад велики комуниста, а не знам сад о чему прича. И не читам глупости.

Промашена инвестиција Америке: Савез за промене, у овом саставу, нема никаквих изгледа да освоји власт

28. ЈАНУАРА 1999. ГОДИНЕ

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

КОНФЕРЕНЦИЈА ЗА НОВИНАРЕ

Др Војислав Шешељ: Пропаала је америчка режија да се на Косову и Метохији инсценира нешто слично ономе што су Американци организовали са својим муслиманским савезницима својевремено на пијаци Маркале у Сарајеву, што је био повод за бомбардовање Републике Српске, или ономе што су организовали у Улици Васе Мискина у Сарајеву, што је био повод за доношење Резолуције Савета безбедности Уједињених нација којом се увеле санкције Савезној Републици Југославији. И ту је западна штампа, после више месеци, раскринкала праву позадину завере, праву позадину злочина у коме су муслимани ликвидирали сопствене цивиле да би се то приказало као дело српске артиљерије.

Овог пута, Американци су, заједно са терористима, покушали да организују нову варијанту пијаци Маркале, тако што су шиптарски терористи на једном месту нагомилила тела погинулих сабораца, терориста, које је ликвидирала наша полиција у борби, тако што су поједине лешеве касалили постхумно, настојећи да све прикажу као последицу мучења и изјављивања наших полицајца над њиховим сународницима. Сви показатељи, на основу стручне аутопсије, на основу проучавања конкретних чињеница, и тела о којима је реч, говоре да су терористи ликвидирали са већег растојања, дакле, ни на телима ни на одећи нема остатака барутних гасова, што би указивало да је ликвидација изведена изблизу. Затим, нема ни једног јединог леша код кога је смрт наступила због употребе хладног оружја, тврдих предмета и тако даље. Сви терористи су погинули од ватреног оружја у непосредној борби са нашим полицијским снагама.

Али, Американци ће у истом правцу наставити даље са разним инсценирањима. Ми то морамо очекивати, морамо на то бити спремни. Без обзира што смо овога пута успели да раскринкамо ту заверу, они настоје да стегну обруч око Савезне Републике Југославије на седници контакт групе која ускоро треба да се одржи, каја је непосредно пред нама. Најављено је да ће учествовати лично Мадлен Олбрајт, да би жестоко притисла своје партнере из других европских земаља, и на друге партнере из контакт групе, а она је и у припреми тог обруча и тих нових притисака успоставила контакте и са неким министрима иностраних послова земаља које су до сада имале много објективнији однос према балканској кризи.

Српска радикална странка позива, пре свега, руску Владу да води рачуна о потезима које ће повлачити на Балкану, јер оно што би било овога пута на

штету српског народа, врло брзо ће се показати да је и на штету руског народа Горко искуство Андреја Козирјева, и сличних политичара, попут Чубајса, Ђемцова и других, показује како не треба водити ни спољну ни унутрашњу политику. По питању Србије, сада се једноставно одлучује да ли ће руска дипломатија задржати кредибилитет или не. По питању судбине српског народа сада се одговара на питање: да ли ће Русија остати велика, значајна и моћна држава или не. Свако попуштање америчким интересима, попуштање пред њиховим празним обећањима о финансијској и економској помоћи значило би заправо један велики крах за ту моћну словенску државу.

Изволите, имате ли ви неко питање?

Новинар: Имам два питања; прво је како коментаришете то што је Брана Миљуш добио тек трећину гласова, а од првог до последњег дана је тврдио да има већину у Скупштини, и друго - како коментаришете Додиков одлазак у Америку на заједничку трибину са Клинтону која ће бити одржана 4. фебруара?

Др Шешељ: Па можда ће се Додик издидовати за неког америчког функционера. Да ли ће он имати заједничку трибину 4. фебруара или не, то нас, српске радикале, уопште не интересује. Сама чињеница да је Додик добар Американцима најбољи је доказ да је лош за нас Србе.

Што се тиче Бране Миљуша, треба њему таква питања да постављате. Српска радикална странка је ту имала принципијелан став и остали смо десетлети том ставу. Ми смо спремни да разговарамо о сваком кадровском решењу за функцију председника Владе Републике Српске, под условом да то није Милорад Додик. А ми нећемо прихватити да нам било ко наметне Милорада Додика. Ако је Додик тако добар Американцима, могу га поставити уместо Мадлен Олбрајт да им буде министар иностраних послова, могу га поставити за команданта војних снага НАТО пакта, могу га поставити за гувернера Арканзаса, могу га поставити за Ал Капонеа, свеједно нам је.

Новинар: Како коментаришете најављену мировну конференцију о Косову и њено одржавање ван територије југословенских граница?

Др Шешељ: Српска радикална странка је апсолутно против било какве такозване мировне конференције и против било каквих преговора по питању судбине Косова и Метохије ван територије наше земље. Једини дијалог може да се води између Владе Републике Србије, уз, наравно, учешће Савезне

и представника албанских политичких партија које делују у нашој земљи.

Новинар: Шта ће бити ако буду претње НАТО-а поводом позивања и одржавања те конференције?

Др Шешељ: Постоји нешто од чега се не може одустати. То је уставни поредак Србије, територијални интегритет земље. И принцип немешања у наше унутрашње послове. И постоје неке претње које ће за нас бити апсолутно неприхватљиве ако буду изречене. Ни по цену бомбардовања ми нећемо дозволити да се Косово и Метохија издвоје из уставног система Србије.

Новинар: А да идете на ту конференцију по целу бомбардовања?

Др Шешељ: Не, на конференцију не може да се иде. Додуше, то је компетенција савезне власти, али Српска радикална странка је апсолутно против учешћа на било каквој међународној конференцији о Косову и Метохији, било какве инстанце која би уместо наше државе одлучивала о судбини Косова и Метохије. А ви знате да је реално, велика моћ у рукама Српске радикалне странке на савезном нивоу, и да било која влада, која би тако нешто прихватила, једноставно истог момента пада. Ниједан закон јој не би могао бити изгласан у Већу република Савезне скупштине. Не долази у обзир да се напољу расправља о судбини Косова и Метохије.

Новинар: Постоје неке шлекулације да господин Милошевић мења преговарачки тим. Да ли постоје нека сукобљивања између Српске радикалне странке и Српског покрета обнове око тога преговарања?

Др Шешељ: Не. Прво, господин Милошевић није ни формирао тај преговарачки тим, него га је формирала Влада Србије. И у преговарачком тиму Владе Србије су представници Владе и један представник Савезне Владе. Од представника Владе су три потпредседника и поједини чланови. Пошто Српски покрет обнове није владајућа партија у Србији, пошто не партиципира у Влади Србије, он нема шта ту да очекује, нити бисмо ми прихватили у том смислу реконструкцију преговарачког тима.

Новинар: Ако вам буде нуђено, као потпредседнику српске Владе, да одете на конференцију, ви ћете то одбити?

Др Шешељ: Нити ће ми то бити нуђено, нити бих то могао да урадим, нити било ко други из Владе, да прихватимо учешће на таквој конференцији.

Новинар: Драшковић је конкретно прогнозирао да ће до марта или бити решено питање Косова дијалогом, или ћемо ући у крвави рат.

Др Шешељ: Ја вас молим да разговарамо о озбиљним стварима. Разговара-

ти о Вуку Драшковићу није озбиљно. Знате, Вук Драшковић се поставља као јуродиви из романа Достојевског. Он прогнозира сад у марту. Кад бисте га питали зашто није рекао у фебруару или априлу, он не би знао да вам одговори на то питање. А ми немамо времена да све глупости Вука Драшковића коментаришемо на нашим конференцијама за новинаре. Он је за нас једна неозбиљна личност, никакву пажњу не придајемо његовим изјавама, а с његовом странком не желимо да имамо било какву званичну комуникацију.

Новинар: Нема никакве везе што је то рекао Вук Драшковић, молим вас, него да ли ви мислите да тај дијалог може у скорије време да се оствари?

Др Шешел: Ми желимо да тај дијалог почне одмах и ми смо спремни за тај дијалог. Када ће он почети, зависи искључиво од албанских политичких партија и њихових представника.

Новинар: Да ли ћете прихватити дијалог ако у албанском преговарачком тиму буду и представници такозване ОВК?

Др Шешел: Ми нећемо да преговарамо са представницима терористичке организације. Ми разговарамо само са представницима албанских политичких партија. И наравно, са политичким представницима других националних заједница које живе на Косову и Метохији. Са терористима не може бити дијалога.

Новинар: Ако буде њихов политички представник, господин Демаћи?

Др Шешел: Прво, он може да учествује као представник своје политичке партије. Једино на тај начин он може

да учествује у дијалогу. А успут, он може да тврди и да је политички представник људождера са Нове Гвинеје који су својевремено појели Рокфелеровог сина, је ли тако Вучићу?

Новинар: Једно питање за господина Вучића - ако можете нешто више да кажете о јучерашњем састанку господина Карличића и представника дневног листа "Бујку".

Вучић: Добили сте саопштење Министарства за информисање Републике Србије. Састанак је одржан на захтев директора "Бујку". Разговарано је о свим питањима важним за информисање јавности на Косову и Метохији на албанском језику. Господин Карличић је изрекао став Министарства, дакле, да морају поштовати Устав и закон ове земље у складу са свим међународноправним нормама и стандардима. Ми мислимо да наша земља у томе предначи, пре свега у обезбеђивању права на информисање припадницима националних мањина и мислим да је то и директор "Бујку" схватио. Какви ће ту даљи резултати бити, какви су односи унутар саме редакције, то је већ неко друго питање.

Новинар: Скоро сте се вратили из Белорусије. Можете ли нам рећи какав је ваш став о пријему наше земље у статус посматрача и како ће то утицати на наш положај у међународним односима?

Др Шешел: Пријем у Савез Русије и Белорусије, овог пута у статус сталног посматрача, учврстио је међународну политичку позицију наше земље, без икакве сумње. Ми желимо у што скори-

је време да постанемо и пуноправни члан Савеза, али је сада питање одређења извршне власти у Русији. Многи политички фактори у Русији су за то заинтересовани. Све политичке партије, осим, можда, "Јаблока", а ни "Јаблоко" се отворено томе не супротставља. Дакле, парламент је за то, требало би да се изјасни извршна власт. Ви знате да постоје извесни политички моменти у функционисању извршне власти, који можда спутавају иницијативу у том правцу, али ми смо убеђени да ће се тај процес одвијати до свог логичног завршетка, и да ћемо ускоро бити пуноправни члан тог савеза што би за нашу земљу значило много и у унутрашњој и у спољној политици.

Новинар: Да ли је могуће отварање безбедносног руског кишобрана над Југославијом од стране тог савеза?

Др Шешел: Тај савез подразумева веома блиску, најближу сарадњу на политичком, економском, војном и културном плану. Чланство у том савезу подразумева да је напад на једну чланицу Савеза, напад у истом тренутку на све чланице Савеза.

Новинар: Пуноправне чланице?

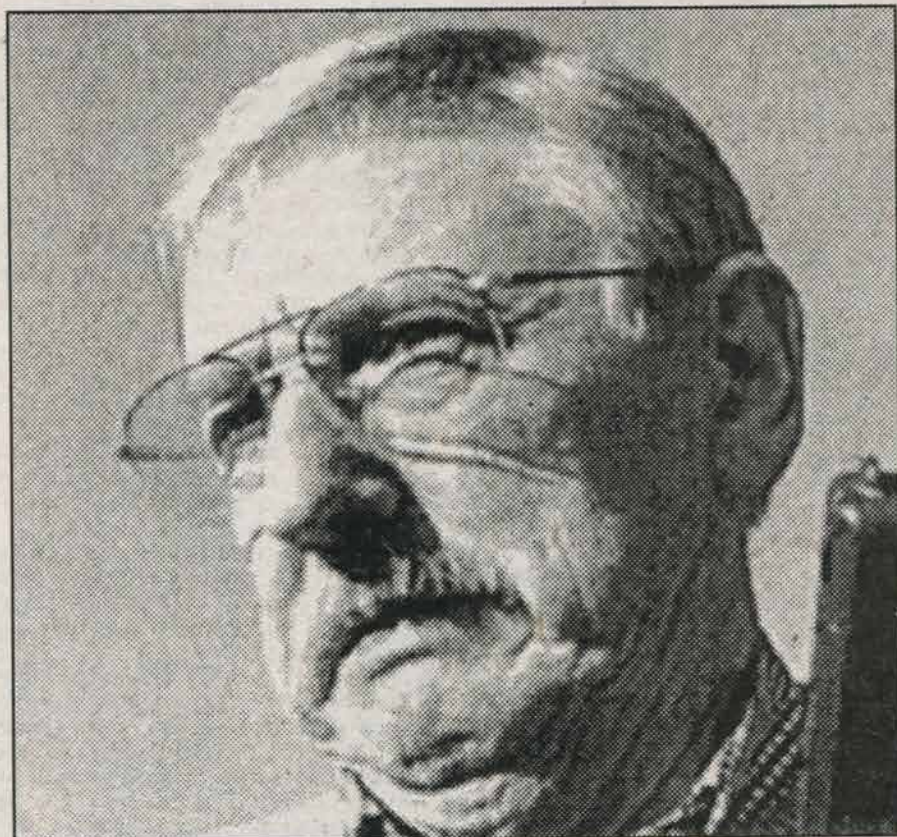
Др Шешел: Пуноправне. Известан степен гаранција постоји и за сталне посматраче, наравно, али пуноправни чланови Савеза имају и пуну заштиту те врсте.

Новинар: Да ли сте добили неке информације како би поступиле Русија и Белорусија у случају претњи НАТО-а Југославији?

Др Шешел: Ми знамо поуздано како ће се понашати Белорусија. Морам признати да смо ми из Српске радикалне странке мало незадовољни неким изјавама појединих руских званичника, који су били спремни да брзоплето прихвате и западну верзију догађаја у селу Рачак, па су онда одустали од тога када смо им представили све доказе, све документе о свему што се тамо заиста десило.

Новинар: Можете ли нешто више рећи о томе што поуздано знате?

Др Шешел: Оно што ми не можемо прихватити то је изјава да наша полиција сноси одговорност за било шта што се десило у селу Рачак, и оно што ми не можемо никако прихватити то је да било ко оправдава понашање шефа верификаторске мисије ОЕБС-а Вилијема Вокера. Човек се практично понашао као криминалац. А то није први пут у његовој каријери да се он понаша као криминалац. Његово понашање трагично су на својој кожи искусили многи народи Латинске Америке, Салвалора, Никарагве, Чилеа и многих других. У Салвалору је чак Вилијем Вокер организовао и убиство неких католичких свештеника који су се супротстављали политици проамеричког режима и блажењу сопственог народа. Значи, има иза себе један изражени педигре човека који организује субверзивне активности, подрива легалне и легитимне режиме, изазива пучеве, изазива терористичке акције, чак и грађански рат. Он је

Шеф верификаторске мисије ОЕБС-а, Вилијам Вокер: српски радикали не могу прихватити да било ко оправдава његово понашање

експерт за те ствари. И он се тако понаша на Косову и Метохији. Није нимало случајно што су данас шиптарски терористи најактивнији на подручјима где су размештени амерички и британски верификатори.

Новинар: Ако је он такав какав је, како онда још увек толеришете његов онак онак овде?

Др Шешељ: Српска радикална странка га не толерише и ми се не слажемо са одлуком Савезне владе о замрзавању одлуке о његовом протеривању. Српска радикална странка сматра да је он, у оном првом року који је одређен и који је иначе предвиђен међународним дипломатским клаузулама, морао да напусти територију наше земље.

Новинар: Нисте ми одговорили на питање шта знате поуздано о томе како ће Белорусија реаговати на претње НАТО-а нашој земљи.

Др Шешељ: Не могу вам ништа рећи.

Новинар: Поменули сте снагу ваше странке у савезном парламенту. Да ли ће статус господина Вокера имати неког утицаја на ваш однос према Савезној влади?

Др Шешељ: Наравно да ће утицати. Сваки потез Савезне владе утиче на наш однос према тој влади.

Новинар: А у овом конкретном случају?

Др Шешељ: А и у овом конкретном случају. Никад то нећемо заборавити Савезној влади. Знате, нећемо ми садити са неком одмаздом, али ћемо тај поступак критиковати. Ми имамо неку дистанцу према Савезној влади, ми смо то и нагостили у јавности. Била је првобитно идеја да све парламентарне политичке странке партиципирају у тој влади, онда смо ми донели одлуку да ни у једној варијанти не улазимо са Српским покретом обнове. То сада, на изврстан начин опредељује нашу позицију.

Што се тиче савезних закона, ми смо спремни да изгласамо оне законе које сматрамо добрим. Лоши закони немају шансу да прођу, а најмешиније нам је кад појединци из Српског покрета обнове најављују доношење неких савезних закона, правећи рачун без крчмара. Чак један од њих се упорно лажно представља. Ако сте видели последњи број "Српске речи", Милан Комненић се представља лажно као савезни министар за информисање. Шта онда можете очекивати од човека који се тако лажно представља? А он је савезни секретар за информисање, значи, портпарол Владе у извесном смислу речи. Човек који треба да обавести јавност да је председник Владе Момир Булатовић данас посетио неку фабрику, упутио телеграм-честитку неком страном државнику, најавио неке владине мере и слично. Нису му објаснили. Једног су тамо довели као министра без фотеље, другом нису објаснили да уопште није министар, трећи лапрда глупости као потпредседник југословенске владе и већ у старту даје празна обећања, пророчанске изјаве, кажем вам, јуродиви из романа Достојевског. Тамо где се човек на тај начин понаша, нема више норма-

Бивши премијер Републике Српске:сама чињеница да је Додик добар Американцима најбољи је доказ да је лош за Србе

лног и смисленог разговора. Нити је релевантна нека логичка аргументација. С њим може да воли дијалог само онај ко је као он, ко тако уђе у неке епископске литаније или му се јављају привиђења, чује глас ванземаљца, испољава неке парапсихичке способности и тако даље.

Новинар: За господина Вучића питање - прошле недеље сте рекли да сте видели снимке села Рачак из Асошијетел преса и Ројтерса. Зашто се ти снимци не објаве, како би се цела ситуација представила мало јасније?

Вучић: Ви нисте онда пажљиво пратили програме Радио телевизије Србије, то јест телевизије Србије. Они су чак прекривени у свом ударном "Дневнику" и покрили снимцима део онога што сам изговорио у емисији на сателитском програму Телевизије Србије. Покривени су били тачно детаљи и објашњавања о ономе што је премонтирано из села Рачак и како су то и камермани из поменутих агенција и телевизијских кућа покушали да искористе. То сам баш објашњавао, и како новачници стоје, како су намештани, како су цигарете намештане, како су поједини детаљи сликани, на који начин, и то је све Телевизија Србије објавила. Али треба бар да гледате "Дневник", ако не и остале информативне емисије.

Била је чак једна врло добра специјална емисија на Телевизији Србије о томе и мислим да је то добро приказано и добро објашњено, и са снимцима Вокера како долази, и како одлази са оним женама у црном, замислите, Албанке у црном које ридеју над судбином својих погинулих и тако даље. А сви знају

да се жене мухамелданске вере не олевају у црно и не ридеју на такав начин.

Новинар: Зашто сте чекали 10 дана или две недеље са објављивањем тих снимака?

Вучић: Објављени су они одмах, прво вече, чим су добијени, и то уз коментар Жељка Аврамовића, ако се сећате.

Новинар: Господине Вучићу, данас су неке новине објавиле да је тужилаштво у Београду одбацило пријаву савезног Министарства за телекомуникације против бившег директора и главног уредника Радио Индекса. Да ли се очекује да ће Радио Индекс поново моћи да емитује свој програм?

Вучић: То питајте савезно Министарство за телекомуникације, то нема везе са републичким Министарством за информисање. Уколико је дошло до промене одговорних уредника, та промена мора да се упише у регистар јавних гласила републичког Министарства за информисање. Значи, они нису имали никакву нити казну, нити забрану, нити било какву другу судску или вансудску меру везану за било какву одлуку републичког Министарства за информисање.

Новинар: Уколико дође до поновног емитовања програма Радио Индекса, да ли ћете оставити старо руководство или ћете insistирати на новом руководству тог радија?

Вучић: То зависи од фактичког стања. У сваком случају, уколико је било поменутих промена, оне морају бити пријављене, усаглашене са законским одредбама. А што се питања фреквенције тиче, то питање поставите некоме из Савезног министарства за телекомуникације.

4. ФЕБРУАРА 1999. ГОДИНЕ

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

КОНФЕРЕНЦИЈА ЗА НОВИНАРЕ

Др Шешел: Српска радикална странка изражава задовољство што је у Србији постигнут консензус свих релевантних политичких странака, да се ни по коју цену не одустаје од доследне одбране српског државног суверенитета и територијалног интегритета, посебно на подручју Косова и Метохије. Српски радикали су убеђени да, док су народ и политичке странке јединствени, ни једна спољна сила не може да отме ни педаљ наше територије.

Уз све резерве које смо изразили поводом заказивања конференције у Паризу, и отпочивања дијалога између Владе Републике Србије и албанских политичких партија, ми сматрамо да није лоше да се и то покуша, а ни по коју цену нисмо могли у томе да учествујемо. Са аспекта свих принципа за које су се до сада залагали српски радикали и свесни шта све западне силе спремају на тој конференцији.

Дакле, оно што ми прихватимо као логично, то је инсистирање да се ипак покуша и тамо са одбраном српских националних интереса, истицањем основних принципа, да не би наши непријатељи искористили евентуални недолазак да светском јавном мњењу саопште - сво, Срби нису за дијалог. Али мо-

рамо бити искрени, да ми српски радикали од париске конференције не очекујемо ништа озбиљно, а поготову ништа добро. Ми желимо само да делегација Владе Републике Србије достојно репрезентује став комплетног српског народа, свих грађана Србије и Народне скупштине Републике Србије.

Јуче је председник Републике Српске, др Никола Поплашен, одредио новог мандатара за састав Владе Републике Српске. Реч је о Петру Ђокићу, досадашњем председнику Народне скупштине и припаднику коалиције "Слога".

Српска радикална странка сматра да све патриотске српске политичке партије треба да уложе максимум напора да се нађе компромис око формирања нове владе, како би та влада што пре профункционисала, како би се посветила решавању нагомиланих проблема српског народа Републике Српске. Ми очекујемо да све друге политичке партије буду конструктивне, а наглашавамо - српски радикали ће опет предњачити у конструктивности приступа, свога приступа, и да нам страначки интереси неће бити у првом плану, него интереси Републике Српске у целини.

Изволите, имате ли ви неко питање?

Новинар: Господине Шешел, да ли Влада Републике Србије шаље делегацију на париску конференцију?

Др Шешел: Видећете данас какве ће закључке донети Народна скупштина. Ми очекујемо да ће делегација ићи, мада одлука још није донета. Али, у тој делегацији неће бити нико из Српске радикалне странке.

Новинар: Да ли ће то утицати на ваш положај у Републичкој влади, с обзиром да су се у новинама већ појавиле разне шпекулације о томе да ће ваше министре и ваше министарско место заменити неки други. Нпр. за господина Вучића директно, Жарко Јокановић?

Новинар: Ја сам већ саопштио Редакцији листа "Данас" и њиховој лепој новинарки, да ће Жарко Јокановић сигурно бити министар, али можете да видите у Редакцији листа "Данас" који ће портфељ добити, на ком ће се положају конкретно наћи. Што се тиче Српске радикалне странке, наш положај у Влади Републике Србије зависи од унутрашње хомогености наше странке и одбродности наше посланичке групе у Републичкој скупштини.

Републичка скупштина: у Србији је по питању Косова и Метохије постигнут консензус релевантних политичких странака

Новинар: Шта очекујете од преговора у Француској?

Др Шешељ: Па, рекао сам већ да не очекујем ништа озбиљно и ништа добро.

Новинар: Па, реците ми - шта мислите о томе што је патријарх Павле послао писмо у Француску, с молбом да представници Српске православне цркве учествују у преговорима у Паризу?

Др Шешељ: Постоји све више поступака од неких људи из хијерархије

јера или за неку другу функцију, а постоји толико правних система у којима је функција председника Републике и председника Владе спојена у једној личности. Чак под комунистичким периодом ми смо имали у једној фази такву праксу, кад је председник Републике био уједно и председник Савезног извршног већа.

Што се тиче Николе Поплашена, он је тражио најпогоднију личност. Најпогоднију личност, по његовом мишље-

год пожели. Вероватно му одмах дају француску визу. Мене чуди што много чешће не путује у Француску. Изволите.

Новинар: Која би била ваша реакција на долазак трупа НАТО-а на Косову?

Др Шешељ: Ми ћемо свим средствима спречити долазак трупа НАТО пакта на Косову и Метохији. Не постоји ниједна варијанта у којој трупе НАТО пакта могу доћи мирним путем. Ако нас нападну, узвратићемо свим средствима и спречити њихов долазак.

Новинар: Када кажете ми, да ли мислите на Српску радикалну странку или на Владу Србије?

Др Шешељ: И на Српску радикалну странку и на Владу Србије и на наше коалиционе partnere и на комплетне структуре власти у Србији и Савезној Републици Југославији.

Новинар: На прошлој конференцији рекли сте да нико из Владе Србије неће ићи у Париз. Сад и даље верујете у Владу Србије око НАТО пакта.

Др Шешељ: Прво, ви измишљате, то није истина да сам рекао да нико из Владе Србије неће ићи у Париз. Ја сам рекао да смо ми против одласка у Париз, као Српска радикална странка. Нисмо, све су наше конференције за штампу снимају, праве се стенограми, а и објављују се после дословно у "Великој Србији".

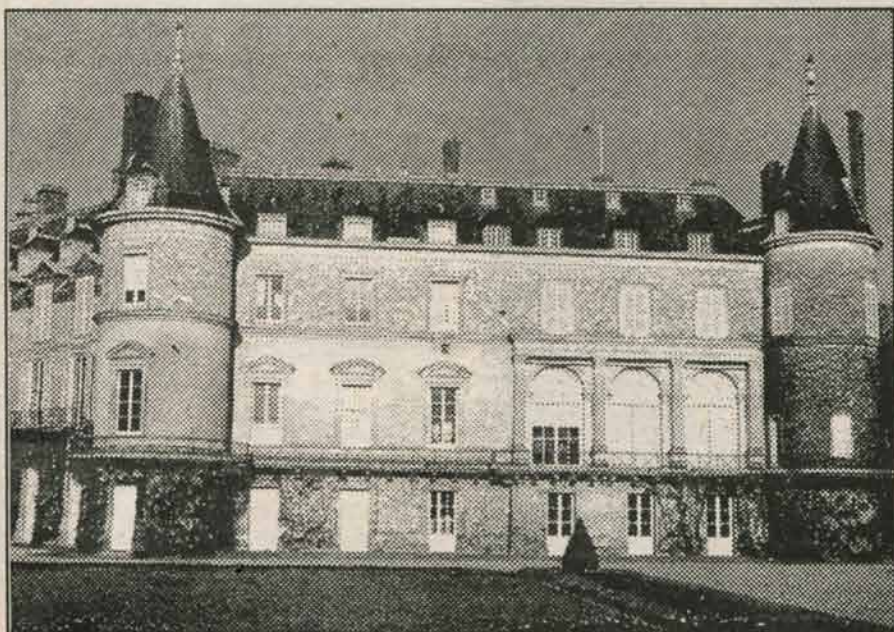
Изнео сам став Српске радикалне странке као што то увек говорим на нашим конференцијама за штампу, а не наступам овде у име Владе. Говорим о нашим ставовима и наш је став био да се не иде и ту нема никаквих тајни. То нисмо рекли само на конференцији за штампу, него и у неколико телевизијских емисија које смо у међувремену имали. Изволите.

Новинар: Можете ли некако да предвидите сценарио по којем би међународне мировне снаге предвођене трупама Русије дошле на Косово и Метохију, уз сагласност обе стране?

Др Шешељ: Ни у једној варијанти стране трупе, никакве стране трупе не могу на нашу територију да дођу. А што се тиче руских трупа оне би као снаге раздвајања могле да дођу у Тексас, пошто чујемо да су се тамо појавиле терористичке активности. Америчка влада прекомерно примењује силу, па би добро било да дођу руске мировне трупе. Руске мировне трупе могле би да дођу и у Северну Ирску, руске мировне трупе могле би да дођу на Корзику, руске мировне трупе могле би доћи и у Немачку да заштите лужичке Србе, уосталом, одавно руских трупа није било у Немачкој. Изволите.

Новинар: Колико ће за вас лично бити обавезујући споразум, односно оно што потпише наша делегација у Рамбујеу?

Др Шешељ: За нас је обавезујуће само оно што прихвати Народна скупштина Републике Србије, што прихвати Влада Србије, а наша делегација иде са стриктним упутствима и стриктним координатама у Рамбујеу и апсолутно је

Српски радикали ни по коју цену нису могли да прихвате учешће на конференцији у Рамбујеу

Српске православне цркве, који нас свакодневно запрепашћују. Једноставно, нормалан човек не може да објасни тај потез. То није преговарачки процес између светских цркава, него између одређених политичких фактора. Црква у нашој земљи није политички фактор него верска заједница. Онда, ако треба да иде делегација Српске православне цркве, треба исламске верске заједнице, треба и бискупске конференције, ако је то већ формирано у нашој земљи.

Па, онда свештеници међусобно да разговарају. Од Француске револуције на овамо, у цивилизованом свету се стриктно примењује принцип секуларизма, принцип одвојености цркве од државе. Али постоје неки људи, нажалост, и у хијерархији Српске православне цркве, црквеној хијерархији, који наступају против интереса свога народа и своје државе. Мешетаре, баве се политиканством и желе заправо да цркву претворе у политичку партију. То изазива тешку, тешку штету Српској православној цркви.

Новинар: Шта мислите зашто је председник Републике Српске предложио овог Ђокића за мандатара? Да ли то значи да је он могао сам себе да предложи?

Др Шешељ: Није могао сам себе да предложи, јер то нигде нема, ни у једном правном поретку да председник Републике сам себе предлаже за преми-

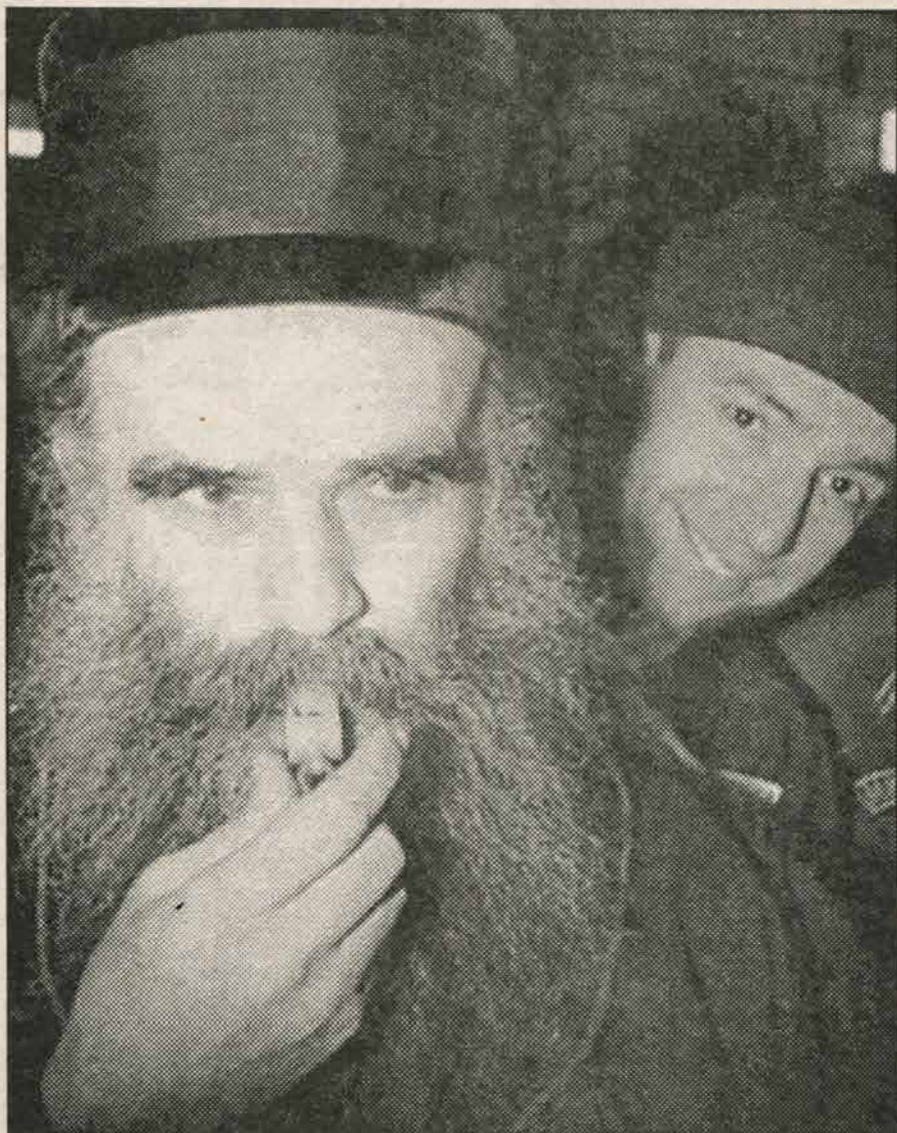
њу, нашао је у човеку који обавља другу најзначајнију функцију у Републици Српској. Ако већ није могао самог себе да предложи, тражио је, дакле, другу најауторитативнију личност и због тога Српска радикална странка сматра да је то добар потез. Дакле, није наша циљ да спречимо коалицију "Слога" да има мандатара за састав Владе, али не може Милорад Долик да буде мандатар за састав Владе. То Николу Поплашена нико жив не може присилити да уради.

Новинар: Да ли ће председник Милошевић путовати у Француску на преговоре?

Др Шешељ: То не знам, састав делегације ће бити одређен у току данашњег или сутрашњег дана. Ја лично не верујем да ће путовати, али не могу да вам прејудицирам одлуку о саставу делегације. Изволите.

Новинар: Да ли сте пре Ваше одлуке да Српска радикална странка не учествује на конференцији у Паризу имали консултације са господином Милошевићем, и шта мислите о евентуалном одласку Вука Драшковића?

Др Шешељ: Имали смо консултације са свим челним људима наших коалиционих партнера из Владе народног јединства. Ми имамо редовне консултације тог карактера, дакле, ниједан потез не повлачимо док те консултације не обавимо. А што се тиче Вука Драшковића, он може да путује у Француску кад

Владика Амфилохије: на уличном протесту 1996. године:
Црква у нашој земљи није политички фактор него верска заједница

немогуће да потпишу нешто што би било мимо тих стриктних упуштава.

Новинар: Па зашто ви не идете ако је тако?

Др Шешељ: Па ми не идемо зато што нам се не свиђа земља у којој се то одржава. Просто добијемо алергију на саму помисао да би се морало путовати у земљу која је зове Француска. Изволите.

Новинар: Како гледате на то што су у преговарачком тиму косовских Албанаца команданти тзв. ОВК и како ће ваша данашња одлука утицати на Српску радикалну странку?

Др Шешељ: Прво, ми још не знамо ко ће представљати албанску националну мањину и њене политичке партије, па ствари не треба прејудуцирати. Ко дође да представља албанску националну мањину тај мора имати пасош Савезне Републике Југославије, је ли тако?

Не могу држављани Албаније, лица са албанским пасошем, а у нашој земљи не може добити пасош неко за ким је евентуално расписана потерница због тероризма. Дакле, могу доћи у обзир само лица која имају наше пасоше. А што се тиче Српске радикалне странке

она је врло чврста, хомогена, јединствена и у њој нема никаквих проблема. Изволите.

Новинар: Рекли сте да делегација иде са стриктним упуштавима. Да ли ће она имати право да потпише нешто?

Др Шешељ: Данас Народна скупштина треба да усвоји закључке. Ти закључци обавезују и нашу делегацију. И ако делегација буде нешто потписивала, потписиваће у оквиру тога нашта ју је Народна скупштина овластила. Ви ћете данас видети закључке и знаћете онда конкретно с чим наша делегација путује у Париз.

Новинар: Имате ли коментар на изјаву Мило Ђукановића да он не признаје ту делегацију и преговоре?

Др Шешељ: Мило Ђукановић све више повлачи потпуно сепаратистичке тезе. Недавно је рекао да би помогао и доласку трупа НАТО пакта на Косово и Метохију да би Црна Гора ту пружила логистичку помоћ, што је све отворени сепаратизам. Српска радикална странка је веома, веома забринута одвијањем политичких догађаја у Црној Гори.

Новинар: За кад је заказана седница Владе Србије и Југославије?

Др Шешељ: Седница Владе Србије ће бити данас у 14.00 часова. Што се тиче Савезне владе, мене не обавештавају, кад заказују њене седнице.

Новинар: Какав ће бити ваш став ако делегација прихвати у било којој варијанти долазак страних трупа на нашу територију?

Др Шешељ: Ни у једној варијанти то не прихватамо. Ни у једној варијанти стране наоружане војнике не прихватамо на нашој територији.

Новинар: Уколико дође до тога да се касније прихвати неки договор, с обзиром да нисте у делегацији...

Др Шешељ: Па, не може то делегација да прихвати. Апсолутно искључујемо могућност да делегација тако нешто прихвати. Наоружани страни војници ни у једној варијанти не могу на нашу територију. Страни војници могу само као војни аташеи да се распореде, са дипломатским имунитетом, по страним амбасадама у Београду.

Новинар: Ко има право од југословенских представника, односно у име југословенске делегације да потписује?

Др Шешељ: Шеф делегације, ко ће други.

Новинар: Ко је шеф делегације?

Др Шешељ: Данас или сутра ће бити донета одлука. Рекао сам Вам да нећу ништа да прејудуцирам. Треба о тој одлуци да се гласа на Влади Србије.

Имате ли још питања?

Новинар: Ако ипак дође до тога да се касније прихвати неки дил за Косово, односно неки договор који би предвидео да Косово не буде у саставу Србије, какав би био ваш став?

Др Шешељ: Не долази у обзир. Две ствари никад, ни по коју цену, не долазе у обзир, а то је да се Косово издвоји из уставног система Србије и да стране трупе дођу на нашу територију. Те ствари ни у једној варијанти не долазе у обзир. О осталим питањима можемо разговарати.

Новинар: Ако буде гласање у парламенту "за" или против одласка у Париз, да ли ће ваша странка гласати?

Др Шешељ: Ми прво треба да усагласимо закључке који ће се данас донети. Имаћемо седницу Владе Србије на којој ће се усвојити нацрт тих закључака и ту одлуку, па се онда иде на усаглашавање са посланичким групама у Народној скупштини. Ако будемо сагласни с тим нацртом, онда ћемо и гласати за закључке. Одлазак или неодлазак у Париз неће бити разлог прихватања или неприхватања закључака. Нама је битно да закључци у целини изражавају досадашњу позицију наше Народне скупштине и Владе народног јединства.

Новинар: Кога бисте ви волели да видите у делегацији?

Др Шешељ: Ми бисмо волели да видимо паметне и способне људе и чисте српске патриоте.

Новинар: Како теку усаглашавања? Споро, брзо, лако...

Др Шешељ: Чегат?

Новинар: Око ЈУЛ-а, радикала, СПС-а.
Др Шешељ: Озбиљним политичарима никад ништа не иде лако.

ЕКСКЛУЗИВНО

**ПОСЛЕДЊИ ЈАВНИ ПОЗИВ ЗА КУПОВИНУ
НАЈЈЕФТИНИЈИХ ПЛАЦЕВА У СРБИЈИ**

ИЗВРШНИ ОДБОР
СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ЗЕМУН
РАСПИСУЈЕ

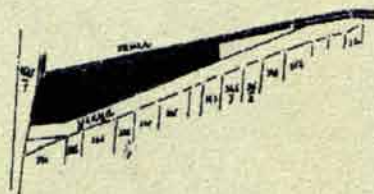
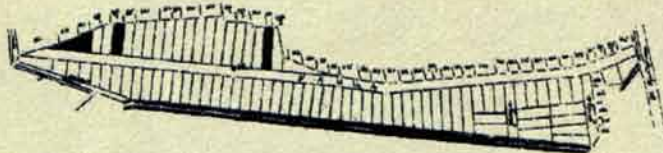
ЈАВНИ КОНКУРС

За доделу плацева у Петровчићу и на две
локације у Јакову

- Плацеви се уступају уз накнаду наведену поред скица
- Право учешћа на конкурсима имају сва правна и физичка лица
- Сваки учесник конкурса дужан је да на име оглашавања уплати 50,00 динара на жиро рачун „Земунских новина“, број: 40805-637-5-6006714
- Пријаве на конкурсе достављају се Одељењу за имовинско-правне послове Општине Земун, Трг победе 1, други спрат - соба број 60
- Све информације на телефон 011/198-323 локал 36

ПЕТРОВЧИЋ

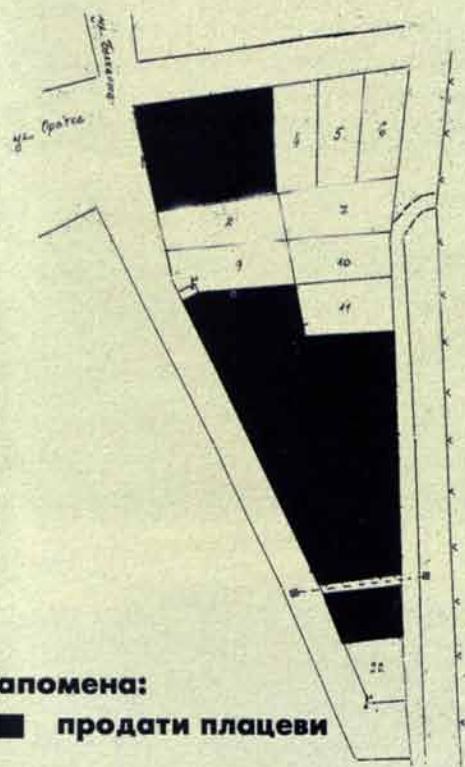
**15
din/m²**

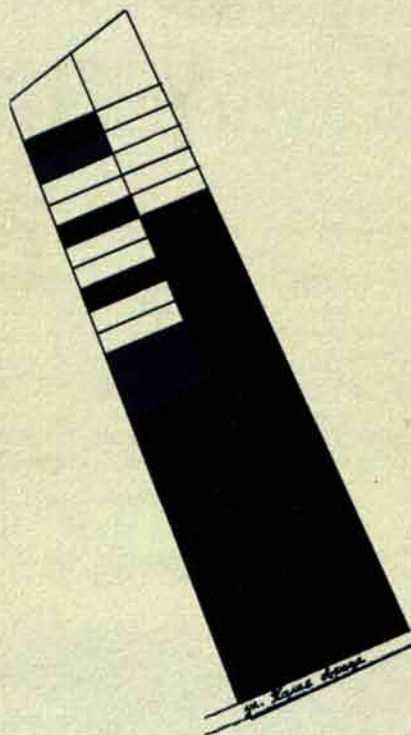
СВИ ПЛАЦЕВИ СУ ВЕЛИЧИНЕ ОД 4 ДО 7 АРИ

**50
din/m²**

**30
din/m²**

ЈАКОВО

Напомена:

■ продати плацеви

**ЦЕНЕ ПЛАЦЕВА ВАЖЕ
ДО 28. ФЕБРУАРА 1999. ГОДИНЕ**

ПЛАВИ ХОРИЗОНТ

У НАЈСУНЧАНИЈЕМ ДЕЛУ ЗЕМУНА
НАЈМЛАЂЕ ОПШТИНСКО НАСЕЉЕ

- НАСЕЉЕ ОД БЛИЗУ 900 ПАРЦЕЛА
ВЕЛИЧИНЕ ОД 5 ДО 8 АРИ
- ИДЕАЛНА САОБРАЋАЈНА ВЕЗА
- ИНФРАСТРУКТУРА ВЕЋ НА ОБОДУ НАСЕЉА

У непосредној близини Беовоза, са излазом
на два аутопута. Уређен је пут до насеља,
а завршава се и главна улица

**ИЗВРШНИ ОДБОР
СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ЗЕМУН
РАСПИСУЈЕ КОНКУРС**

**ЗА ДОДЕЛУ ПАРЦЕЛА У НАСЕЉУ
ПЛАВИ ХОРИЗОНТ**

- Парцеле се налазе у продужетку насеља „Алтина”, са леве стране пруге Београд-Батајница, од Добановачког пута до насеља Земун поље.

- Право учешћа на конкурсима имају сва правна и физичка лица.

- Парцеле се додељују уз надокнаду од 100 динара/м².

- Сваки учесник конкурса дужан је да на име трошкова уплати износ од 100 динара на жиро-рачун бр. 40805-637-5-6006714 „Земунске новине”.

- Пријаве се подnose у Одељењу за имовинско-правне и стамбене послове, соба 65, а информације на телефон 198-323/ 36

